உ

செந்திலாண்டவன் திருவடி துணை

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனம்

ஸ்ரீ சம்பந்த சரணாலய ஸ்வாமிகள்

அருளிச்செய்த

கந்தபுராணச் சுருக்கம்

திருப்பனந்தாள் - காசிமடம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி அருணந்தி ஸ்வாமிகள்

திருவுள்ளப்பாங்கின்படி

கலைமகள் ஆசிரியர் :

ஸ்ரீ வித்துவான் கி. வா. ஜகந்நாதன், B. O. L.,

எழுதிய

குறிப்புரை முதலியவற்றுடன்

அல்லயன்ஸ் கம்பெனியார்

பிரசுரித்தது

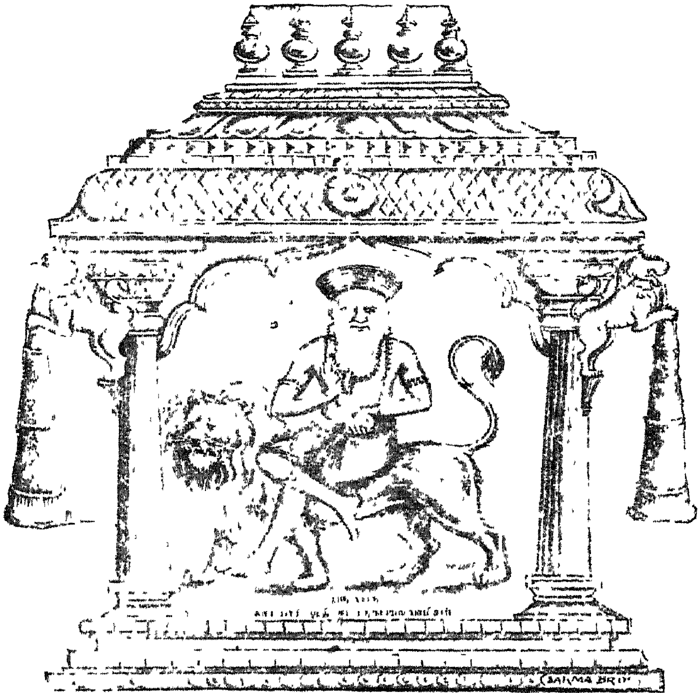
1945

சாது அச்சுக்கூடம்,
இராயப்பேட்டை, சென்னை.

உ

செந்திலாண்டவன் துணை

ஸ்ரீ காசிமடம் - திருப்பனந்தாள்

ஸ்ரீ ஆதிகுமரகுருபர ஸ்வாமிகள்

சைவ சித்தாந்தப் பிரசங்கப் பரிசளிப்பு ரூ. 1000
ரூபாய் ஆயிரம்

உ

செந்திலாண்டவன் துணை

சைவ சித்தாந்தப் பிரசங்கப் பரிசு

ரூ. 1000 - ரூபாய் ஆயிரம்

ஐந்து வயதில் செந்திலாண்டவனருளால் ஊமை நீங்கப்பெற்றுக் கந்தர் கலிவெண்பா பாடியருளியும், மதுரையில் ஸ்ரீ மீனாட்சியம்மை மீது பிள்ளைத்தமிழ் பாடி அம்மையால் முத்தாரம் அணியப் பெற்றும், திருமலை நாயக்க மன்னர் வேண்ட, மன்னன் முதல் உலகிலுள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் உலகறிவூட்டுவான் நீதிநெறி விளக்கம் அருளியும், தருமையும் கமலையும், விரிதமிழ்க் கூடலும் திருநகராக அரசு வீற்றிருந்த மாசிலாமணி தேசிகராயரைக் கண்டு கேட்டுப் பண்டார மும்மணிக் கோவை பகர்ந்தும், தில்லை, திருவாரூர் தெரிசித்து மும்மணிக்கோவை நான்மணிமாலை நவின்றும், காசி சென்று தமிழர்கள் பிற மொழிகளை யும் கற்றல் வேண்டுமென அறிவுறுத்துவான் சகலகலாவல்லிமாலை பாடி யருளியும், உயிருள்ள சிமத்தின் மீதேறி முகலாய மன்னன் ஔரங்கசீப் பாதுஷாவைக் கண்டு அன்னவனால் உயர்மதிப்புப் பெற்று, அம்மன்னன் உதவியால் ஸ்ரீ விசுவேசுவரர் ஆலயத்தை விளக்கமுறச் செய்தும், கேதார கட்டத்தில் அறச்சாலை நிறுவியும் இன்னோரன்ன செயற்கரிய பணி பல செய்தருளிய முனிவர் பெருமான், ஸ்ரீலஸ்ரீ காசி வாசி ஆதி குமரகுருபர சுவாமிகள் ஆவார்கள்.

ஷை சுவாமிகளின் 257-ஆம் ஆண்டு மகேசுவர பூசை விழா காசியி லும், பனசையிலும் வருகிற பார்த்திவ ஆண்டு வைகாசித் திங்கள் 16-ஆம் நாள் செவ்வாய்க்கிழமை (29—5—45) நடைபெறும். அம் முனிவர் பெருமான் ஞாபகார்த்தமாக, இப்போது திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடம் 20-ஆம் பட்டத்தில் விளங்கிவரும் ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி அருணந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகளவர்களால் இந்த ஆயிர ரூபாய் பிரசங்கப் பரிசு ஏற்படுத்தப்பெற்றிருக்கிறது.

பரிசளிப்புக்குரிய விதிகள :

1. தனித்தமிழ் வித்துவான் தோவில் தோச்சி பெற்றவர்களோ, அல்லது அதறகுச் சமமான தமிழ்ப புலமையுளளவர்களோ, சைவசித் தாநத சாத்திரம நனகு கற்றுணாநது ஈளிது தாருண வருஷததில் (13-4-44 முதல 12-4-45 முடிய ஓராணடு கால அளவிற்குள்) எழுபத்தைநதுககுக குறையாத சைவசமய சாததிரப பிரசங்கம தமிழில் செய்திருபபாாகளாயின் அவர்கள் மட்டுமே இதிற கலநது கொளவதற குரியர். (அத்தகைய ரேடியோப பிரசங்கமும கணக்கில் சேர்ததுக் கொளளபபெறும.)

2 அவாகளுள் பிரசங்கவனமை, சைவசித்தாநதப பயிற்சி, ஒன றுககு மேற்பட்ட ஜில்லாக்களில சொற்பணி புரிநதமை, பிறமொழிப புலமை, பிறபபொழுககம் முதலியவைகளில் முதனமையாக வருபவ ருக்கே ஷை விழாவில் ரூ. 1000 பரிசாக அளிககபபெறும.

3. இதறகுரிய இவவாணடுத தோவு திருபபனநதாளில் ஸ்ரீ காசிமடததுத தலைவா ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி அருணநதித தமபிரான சுவாமி கள் அவர்களால ஷை விழாவில (29-5-45) நடததபபெறும். தலைவரவர் கள் தீாபபே முடிவானது.

4. இதிற கலநதுகொள்ள விருபபமுடையார் தஙகள் பெயர், ஊா, தமிழ், ஆரியம், பிற மொழிபபுலமை, சைவ சமய சாத்திரப பிரசங்க எண, பணியாற்றிய தலஙகள் (அத்தாட்சியுடன) திருபபனந் தாள ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமிகளவாகளுககு 30-4-45-ககுள் விணணப பிததுககொளளல வேண்டும. விண்ணபபங்கள கிடைத்தவுடன் பரிசீ லனை செய்யபபெற்றுத தோவில கலநதுகொளவதறகு உரியவாகளுககு அனுமதிச் சீட்டு அனுபபபபெறும.

5. இபபரிசு ஆணடுதோறும் அளிச்கபபெறும. ஒருமுறை பரிசு பெற்றவா மறுமுறை பெறுவதற்கு உரியவரல்லர்.

ஸ்ரீ காசிமடம்,
திருபபனநதாள,
31—3—45.

உததரவுபபடி,
S. பொன்னுசாமி முதலியார்
காறுபாறு.

பொருள் அடக்கம்

முன்னுரை

வேதவியாஸரால் அருளிச் செய்யப்பெற்றுச் சூதபுராணிகரால் நைமிசாரணிய முனிவருக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளப் பெற்றனவாகிய மகா புராணங்கள் பதினெட்டு. இவற்றுள் அளவினால் பெரியது ஸ்காந்தம்; சற்றேறக்குறைய லக்ஷம் கிரந்தம் உடையது அது. பல வகையான உபாக்கியானங்களும், உபதேசங்களும் நிரம்பிக் கடல்போலப் பரந்திருக்கும் அதன் பெருமை, "எந்தப் பொருளும் கந்தப்புராணத்திலே" என்ற பழமொழியளவிலும் வந்திருக்கிறது. அது சனற்குமார சங்கிதை, சூதசங்கிதை, பிரமசங்கிதை, விஷ்ணுசங்கிதை, சங்கரசங்கிதை, சூதசங்கிதை என்ற ஆறு பிரிவுகளை உடையது. இவ்வாறினுள் சங்கரசங்கிதை என்பது பன்னிரண்டு கண்டங்களால் ஆகியது. அவற்றுள் முதற் கண்டத்தின் பெயர் சிவரகசிய கண்டம் என்பது.

சிவரகசியகண்டம் ஏழு காண்டங்கள் அடங்கியது. சம்பவகாண்டம், அசுரகாண்டம், மகேந்திரகாண்டம், யுத்தகாண்டம், தேவகாண்டம், தக்ஷகாண்டம் என்னும் முதல் ஆறு காண்டங்களையும் தமிழில் இனிய செய்யுட்களால் ஸ்ரீ கச்சியப்பசிவாசாரியார் இயற்றினார். அதுவே கந்தபுராணம் என்ற காவியமாகும். ஏழாவதாகிய உபதேச காண்டத்தைக் கோனேரியப்ப முதலியாரென்னும் புலவர் தனியே தமிழ்ச் செய்யுளுருவத்தில் இயற்றியிருக்கிறார்.

ஸ்ரீ கச்சியப்பசிவாசாரியார் இயற்றிய கந்தபுராணம் சொற்பொருள் நயமும் பக்திச்சுவையும் மிகுந்ததாக இருத்தலின் தமிழ்ப் புலவர்களாலும் முருகன் அடியார்களாலும் சிறப்பாகப் போற்றப்பெற்று வருகின்றது. பலர் அதனைப் பாரா

யணம செய்து வருகிறார்கள். அது ஆறு காண்டங்களும் 94 படலங்களும் 10,346 செய்யுட்களும் கொண்டது. முருகக் கடவுளுடைய திருவவதாரம் முதல வள்ளியம்மை திருமணம் இறுதியாக அபபெருமானுடைய இனிய சரித்திரததை விரிவாகச சொல்வது. இடையிடையே பல கிளைக் கதைகளை உடையது.

கந்தபுராணச் சுருக்கமென்பது, அப்புராணததிலுளள வரலாறுகளைச் சுருக்கி 1049 செய்யுட்களில், திருக்கைலாய பரம்பரைத தருமபுர ஆதீனததைச் சாாநத ஸ்ரீ சம்பந்த சரணாலய ஸ்வாமிகளால் இயறறப்பெற்றது. கநதபுராணத்தில உள்ள விரிவான வருணனைகளையும, சில உபாக்கியானங்களையும் விலககிவிட்டு அதில் விரிவாகச் சொல்லப்பெற்ற வரலாறுகளைச் சுருக்கமாக அமைத்துச செய்யபபட்ட இநநூல் முருகக்கடவுள திவ்விய சரிததிரததை விரைவில் தெளிந்து கொள்பவாகளுக்கு உரியதாக விளங்குகினறது. படலப்பிரிவை விலக்கி ஒவ்வொரு காண்டததிறகும் ஒவ்வொரு பிரிவாக வைதது ஆறு பகுதிகளாக இநநூல இயன்றுள்ளது. "தொகுததல வகுததல் தொகைவிரி மொழி பெயாப்பு" எனற நான்கு வகையான யாபபுககளுள் தொகுததல என்னும் வகையைச் சாாநதது இது.

இநநூலின் மூலம ஸ்ரீ யாழ்ப்பாணத்துநல்லூா ஆறுமுக நாவலரவர்களுடைய விததியாநுபாலன யநதிரசாலையில் முதல் முதலில அசசியறறப் பெற்று வெளியாகி யிருக்கிறது. பிறகு, காஞ்சீபுரம் மகாவித்துவான் ஸ்ரீ சபாபதி முதலியாரவர்கள் இயற்றிய பொழிப்புரையும், திரு. வி. உலகநாத முதலியாரவாகள் எழுதிய விருததியும் அடங்கிய உரைப்பதிப்பொன்று (1925) வெளியாகியுள்ளது.

சிறந்த செந்தமிழ்ச்சுவை பயின்ற இந்நூலைக குறிப்புரையுடன வெளியிடவேண்டுமென்ற தம் திருவுள்ளக் கருத்தைத்

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்துத் தலைவர்களாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி அருணந்தி ஸ்வாமிகளவர்கள் குறிப்பித்தார்கள். அவர்கள் திருவுள்ளக் கருத்தின்படி இந்நூல் ஸ்ரீ குமரகுருபரஸ்வாமிகள் மகேசுவர பூஜைத்தினமாகிய இன்று வெளியாகிறது.

திருக்கைலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனத்தைச் சார்ந்த ஸ்ரீ குமரகுருபரஸ்வாமிகள் நிறுவிய திருத்தொண்டை வழி வழியே செய்துவரும் பனசைக் காசி மடத்திலிருந்து அத்தருமபுர ஆதீனத்தைச் சார்ந்த மற்றொரு மெய்ஞ்ஞானப் பெரியார் இயற்றிய நூல் வெளிவருதல் இயைபுடைய செயலே யாகும். இத்தகைய அரிய நூல்களை வெளியிடும் விஷயத்தில் ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி ஸ்வாமிகள் அவர்கள் காட்டிவரும் ஊக்கம் தமிழ்நாட்டாரால் மிகவும் பாராட்டற்குரியது. சென்ற வருஷம் அவர்களுடைய கட்டளையின்படி உரையுடன் ‘ அபிராமி அந்தாதி ’ வெளியானதை அன்பர்கள் அறிவார்கள்.

இந்த நூலைப் பதிப்பித்தற்குரிய அவகாசம் மிகச் சுருங்கியதாக அமைந்தது. காகிதம் பெறுதல், அச்சிடுதல் முதலிய பல துறைகளிலும் இடையூறுகள் பல நேரும் இக்காலத்தில் ஸ்ரீ ஷண்முகநாதன் திருவருளால் தான் இது நிறைவேறியதென்று சொல்லவேண்டும். புத்தகம் இந்த உருவத்தில் வருவதற்கு வேண்டிய எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு உபகாரம் செய்த மயிலாப்பூர் அல்லயன்ஸ் கம்பெனியார்பால் மிக்க நன்றி பாராட்டுகிறேன். மிகக் குறுகிய காலத்துக்குள் விரைவாகவும் அழகாகவும் இதனை அச்சிட்டுத் தந்த இராயப்பேட்டை, சாது அச்சுக்கூடத்தாரின் உதவியையும் நான் மறவேன்.

காசி மடாலயம் அன்னமும் கலவியும் வழங்கிப் புகழ் பெற்று விளங்குவது. ஞானமும் புலமையும் ஒருங்கே படைத்த பெரியார்களைத் தலைவர்களாகப் பெறும் பாக்கியம் உடையது. இப்போது மடாலயத் தலைமை தாங்கி விளங்கும்

ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி அருணந்தி ஸ்வாமிகள் அவாகள் தமிழ்க் கலாசாலை நிறுவியும், அறிஞரைக கொண்டு பல பிரசங்கங் களைச செய்விததும்,நலல நூல்களை வெளியிடுவித்தும் தமிழும் சைவமும் தழைத்தினிதோங்கச செய்து வருகிறார்கள். அவர்க ளுடைய பல தருமச் செயல்களில இப்புததகத்தின் ஆரமபத் தில உள்ள அறிக்கையில் கண்ட ‘சைவ சித்தாநதப் பிரசங்கப் பரிசு’ம் ஒன்று.

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஸ்வாமிகள இன்னும் இததகைய அருநதொண்டு கள பலவற்றைச் செய்துகொண்டு பலலாண்டு பலலாண்டு வாழ்நது விளஙகவேணடுமெனறு ஸ்ரீ செந்திலாண்டவன திரு வடிகளைப் பரவுகினறேன்.

இங்ஙனம்

26-5-1945 கி. வா. ஜகந்நாதன்

ஆசிரியர் வரலாறு

1

இந்த நூலின் ஆசிரியராகிய சம்பந்த சரணாலய ஸ்வாமிகள் தம்முடைய இளமையிலேயே சிவபக்தி மிக்கவராய்த் திருக்கைலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனத்தைச் சார்ந்து ஆண்டுள்ள அடியார்களோடும் துறவியர்களோடும் பழகி வந்தனர். இவருடைய ஒழுக்கத்தையும் பக்திச் சிறப்பையும் உணர்ந்த அவர்கள் அக்காலத்தில் அவ்வாதீனத்தில் ஆறாம் பட்டத்தில் ஞானதேசிகராக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீலஸ்ரீ திருஞான சம்பந்ததேசிக சுவாமிகளின் கருணைத் திருப்பார்வைக்கு இவரை இலக்காகச் செய்தனர். அக்காலத்தில் இவர் இலக்கண இலக்கியங்களும், சித்தாந்த நூல்களும் ஓதிக்கை வந்தனர். அவ்வாதீனத்தைச் சார்ந்த ஸ்ரீ வெள்ளியம்பல வாணத் தம்பிரான் என்ற புலமைப் பெரியார்பால் பாடம் கேட்டார்.

அப்பால் ஞானாசிரிய மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ திருஞான சம்பந்ததேசிக சுவாமிகளிடம் ஞானோபதேசம் பெற்று விரத முனிவராகி நிட்டை புரிந்து ஒழுகினார். தம்முடைய ஞானாசிரியரிடம் இணையற்ற அன்பு பூண்டவர் இவர் என்பதற்கு இவருடைய திருநாமமாகிய 'சம்பந்த சரணாலயர்' என்பதும் ஒரு சான்று.

இவர் புலமையாலும் ஒழுக்கத்தாலும் ஞானத்தாலும் சிறந்து விளங்கியமையின் இவருடைய புகழ் தமிழ்நாட்டிலும் மைசூர் முதலிய பிரதேசங்களிலும் பரவியது. அவ்வத் தேசத்திலிருந்து தருமபுர ஆதீனத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஞானாசிரியரைத் தரிசிக்க வருவாரெல்லாம் இவருடைய பெருமையையும் உணர்ந்து பாராட்டிச் சென்றார்கள். அங்ஙனம் சென்றவர்கள் வாயிலாக இப்பெரியாரின் சிறப்பை

உணர்ந்து அக்காலத்தில் மைசூரை ஆண்டிருந்த மன்னர்பிரான் இவரைத் தரிசித்து இவருடன் பழகவேண்டுமென்னும் அவா நிரம்பியவரானார். தமிழ் நூல்களில் ஓரளவு அறிவுடையவர் அவ்வரசர். அவர் தம் கருத்தை ஸ்வாமிகளுக்குத் தக்கார் வாயிலாக விண்ணப்பித்துக்கொள்ள இவர் தம் ஞானாசிரியரிடம் விடைபெற்று மைசூருக்கு எழுந்தருளினார்.

ஸ்வாமிகளுடைய துறவுக் கோலத்தில் அரசர் உள்ளம் ஈடுபட்டது. இவருடைய சம்பாஷணையிலும் இயல்புகளிலும் தனிச்சிறப்பைக் கண்டு தெய்வமெனப் போற்றினார்; சிலகாலம் தம்முடனே இருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அங்ஙனமே ஸ்வாமிகள் அங்கே இருந்தார்.

ஸ்வாமிகள் அவ்வாறு இருந்த காலத்தில் நாளுக்கு நாள் ஸ்வாமிகளின் தவ ஒழுக்கச் சிறப்பும், ஞானசீல நலமும், தமிழ்ப் புலமையும் அரசருக்குப் புலனாயின. தமக்கு என்று ஒன்றும் வேண்டாராகிப் பிக்ஷை எடுத்து உண்ணலையே மேற்கொண்டிருந்த இவருடைய வைராக்கியம் மன்னருக்குப் பெரு வியப்பை உண்டாக்கியது.

அப்பால் அவ்வரசர் முருகக் கடவுளின் திவ்ய சரித்திரத்தை ஸ்வாமிகள்பால் கேட்டார். கச்சியப்ப சிவாசாரிய ஸ்வாமிகள் இயற்றிய கந்தபுராணத்திற் சிலசில பகுதிகளை ஸ்வாமிகள் இடையிடையே எடுத்துச்சொல்லி அப்பெருமான் திருவருள் விளையாடல்களைப் பிரசங்கித்தார். அரசர் மனமுருகி நின்றார். பிறகு, "இந்தப் புராணம் விரிவாக இருக்கிறது. முருகக் கடவுள் சரித்திரத்தைத் தொடர்ச்சியாக இதில் உள்ளபடியே சுருக்கமாகச் சொல்லும் நூல் ஒன்று இருந்தால் எம்போலியருக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். அத்தகைய நூலைத் தேவரீரே இயற்றியருள வேண்டும்" என்று ஸ்வாமிகளை வேண்டிக் கொண்டார். "இதுவும் திருவருட் செயலே" என்று மகிழ்ந்து ஸ்வாமிகள் இப் புராணச் சுருக்கத்தைப் பாடி நிறைவுறுத்தினார். அரசருடன் திருச்செந்தூர் அடைந்து செந்திலாண்டவன் சந்நிதியிலே இதனை அரங்கேற்றி வந்தார்.

மைசூர் அரசர் மகிழ்ந்து ஸ்வாமிகளுக்குக் காணிக்கை யாகப் பொன்னும் மணியும் வழங்கினர். அவற்றை ஸ்வாமி கள், "இவை குருமூர்த்தியின் திருவடிகளுக்கு ஆகுக!" என்று வைத்தார். அரசர் மீட்டும் ஒருமுறை பொன்னும் மணியும் அளிக்க அவற்றை, "இவை சிவபெருமானுக் காகுக" என்று வைத்தார். அரசர் மூன்றும் முறையும் அங்ஙனமே சமர்ப்பிக்கையில், "இவை அடியார்களுக்கு ஆகுக" என்று வைத்தார். ஸ்வாமிகளின் வைராக்கியச் சிறப்பை உணர்ந்த மன்னர் பெருவியப்பை அடைந்தனர்.

வேந்தர் ஸ்வாமிகளைச் சிவிகையில் எழுந்தருளச் செய்து நகர்வலஞ் செய்விக்க வேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டு இவர்பால் தெரிவித்தார். இப்பெரியார், "குருமூர்த்தி களுடைய திருவுள்ளக் கருத்தறியாமல் இது செய்யோம்" என்று கூறவே, அரசர் தம் விருப்பத்தைத் தருமபுர ஆதீனத் தலைவர்களுக்குத் தெரிவித்து அவர்களுடைய உடம்பாடு பெற்றுப் பிறகு சிறப்பாக இவரை நகர்வலஞ் செய்வித்துக் கண்டு களித்து இன்புற்றார்.

ஸ்வாமிகளால் அரசர் தருமையாதீனத்தின் பெருமையை யும் வரலாற்றையும் அங்கே எழுந்தருளியுள்ள ஞானதேசிக மூர்த்திகளின் சிறப்பையும் உணர்ந்துகொண்டார். "அவ் வாதீனத்தில் உள்ளார் என்ன செய்துகொண்டிருப்பார்கள்?" என்று மன்னர் ஒருமுறை கேட்கவே, ஸ்ரீ சம்பந்தசரணலயர் அதற்கு விடையாகப் பின்வரும் செய்யுளைக் கூறினர்:

ஆய்வார் பதிபசு பாசத்தின்
உண்மையை ஆய்ந்தறிந்து
காய்வார் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையெல்
லாங்கல்வி கேள்வியல்லல்
ஓய்வார் சிவானந்த வாரியுள்
ளேயொன் றிரண்டுமறத்
தோய்வார் கமலையுள் ஞானப்ர
காசன்மெய்த் தொண்டர்களே.

அரசா, "இததகைய பெருமையுடன விளங்கும் ஆதீனத்தைப பூலோக கைலாசம் எனறுதான் சொலலவேண்டும்" என்றெண்ணிப பல பொருளகளைத தருமபுரத்தில் எழுநதருளியிருநத குருமூாததிகளுக்குப் பாதகாணிககையாக விடுததாா. அன்றியும் ஆண்டு தோறும நலல இலக்கணங்களையுடைய பசுககளை அவ்வாதீனததுக்கு வழஙகி வநதாா.

சிலகாலம் மைசூரில் இருநத ஸ்ரீ சம்பநத சரணாலய ஸ்வாமிகள பிறகு பல சிவஸ்தலங்களைத தரிசிததுத தருமபுரததை அடைநது குருதரிசனம செய்துகொண்டு வாழநது வநதாா. அவவாதீன முதல ஞாஞசிரியராகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ குரு ஞானசம்பநதாமீது இவா இயறறிய சிகாரததின மாலை என்ற பிரபநதம ஒன்று உண்டு.

2

கநதபுராணச சுருககததால இவ்வாசிரியருடைய இயல்புகள சில விளங்குகினறன. தமமுடைய குரு பீடமாகிய திருககைலாய பரமபரைத் தருமபுர ஆதீனததில் இவருக்கு இருநத பகதி அளவறறது. அவ்வாதீன முதலவராகிய குரு ஞானசம்பநதருடைய குரு, கமலைஞானப்பிரகாசா என்பவா. 'அடியார்களுடைய மும்மல இருளைப் போககும் ஞானமாகிய கிரணங்களையுடைய ஞான பானு அப்பெருமான். அந்த ஞானக் கதிரோனது சந்நிதியில் அனபுடையாருடைய இருதய தாமரைகள் மலர்கின்றன. வீணான குதாக்க வாதம் செய்பவர்களுடைய புன்மதியாகிய நிலவு மங்கிப போகின்றது' (8) என்று அவருடைய பெருமையை இவர் பாராட்டுகிறாா. குருமூாத்தியை, "கருணை மழை பொழியுமிரு கடைக்க ணாளன், பார்புகழும் ஞானசம்பந்த னெந்தை பரமன்" என்று துதிக்கிறாா. அவருடைய திருவருளால் தாம் இந்நூலைப் பாடியதாகச சொலகிறாா. "இவவளவு பெரிய நூலைச் சுருக்கிச் சுவை குன்றாமல் சொலவதற்குரிய தகுதி என்பால் இலலை. எனக்கும் இக்கதைக்கும எததனையோ தூரம். தனக்கிணை தானே யான சம்பநதன் கமலை வேநதன், கனக்கவே யென்பா லன்பாற் கருணைவைததிடுத லாலே, உனற்கருங் காந்த

தன்னை உரைத்தனன் சுருக்கி" (14) என்பது இவருடைய விநயத்தையும் குருபக்தியையும் புலப்படுத்துகிறது. சூரியோதயத்தை வருணிக்கும்போது ஓரிடத்தில், "எங்கள் குருமூர்த்திக்கு முன்னே வந்தவர்களுடைய ஆணவப் படலம் கெட்டு ஓடுவது போல இருள் அகன்றது" என்று பாடுகின்றார்.

"கந்த மாமலர்ப் பொதும்பர்சூழ் கமலைமா நகர்வாழ்
எந்தை ஞானசம் பந்ததே சிகனறனை எதிர்ந்தார்
பந்த ஆணவப் படலமவிண் டிரிந்திடும் படிபோல
அந்த ரம்புவி மறைத்தபே ரிருளகன் றதுவே." (517)

இறுதியில்,

"மெத்தும் இன்ப வியாபகம் ஆகிய
முத்தி தந்தெனை ஆட்கொண்ட முன்னவன்
பத்தா மெய்த்தசம் பந்தன் கமலைவாழ்
அத்தன் வாழி" (1047)

என்று வாழ்த்துகிறார்.

இந்த நூலுக்கு முதல் நூலாகிய கந்த புராணத்தின் பாலும் அதனை இயற்றிய கச்சியப்ப சிவாசாரியாரிடத்தும் இவருக்குள்ள நன்மதிப்பை, கச்சியப்ப சிவாசாரியாருடைய துதியாக உள்ள செய்யுளால் அறியலாகும். கந்த புராணத்தை, "சலதி யமுதினைநிகர் செந்தமிழ்", "அன்புறு தமிழ்" என்று புகழ்கிறார். கச்சியப்பரை அருட்கொண்டலென்கிறார்.

இந்த நூலைப் பாடி நிறைவேற்றியபொழுது இப்பெரியார் மிக்க இன்பத்தை அடைந்திருக்க வேண்டும். இதனை, "கந்தப் புராணச் சுருக்கமும் நிறைந்தது களிப்பால்" (1044) என்ற அடி குறிப்பிக்கின்றது. இந்நூல் செந்தி லாண்டவன் திருச்சந்நிதானத்தில் அரங்கேற்றப்பெற்ற தென்பதை,

"சீரு லாவிய செந்தில் நகரிடை
ஏரி னோடரங் கேற்றிய இந்நூல்" (1048)

என்பதனால் உணரலாம்.

முருகக் கடவுள்பால் இப்பெரியாருக்கு உள்ள அன்பு இந்த நூலைப் பாடியதனாலேயே விளங்கும். இடையிடையே அப்பெருமானுக்கும் தமக்கும் உள்ள அன்புத் தொடர்பைச் சில வகையான குறிப்புக்களால் இவர் புலப்படுத்துகிறார்.

" தூவடிவேற் குமரேசன் அடிய னேன்புன்
சொல்லினுக்கும் இரங்கியருள் சுரக்கும் பெம்மான் " (5)

" நம்மை அளித்திடு கந்தனை " (95)

" பிணியான தறுத்தெனை ஆளுமருட் பெருமானை " (127)

" எமை யாளுடைய செவ்வேள் " (154)

" எனையா ளுடைய செவ்வேள் " (349)

" எமை யாளுடைய வள்ளல் " (757)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் சமணரோடு வாது செய்த செய்தியை ஓரிடத்தில் உவமையாக எடுத்து ஆளுகிறார். ஆகாயத்தில் நட்சத்திரக் கூட்டங்களுக்கிடையே சந்திரன் உதயமான செய்தியை, " மதுரையைப் போன்ற வானத்தில் இருள் நிரம்பிய மேகங்கள் சமணரைப் போலிருக்க, சிவனடியாரைப் போலத் தாரகைக் குலம் விளங்க, அக்கினியைப் போன்ற செவ்வானத்தினிடையே திருஞான சம்பந்தர் இட்டு வேகாமல் இருந்த ஏட்டைப் போலப் பிறைச் சந்திரன் ஒளி விட்டது " (639) என்று வருணிக்கின்றார்.

குருலிங்க சங்கம பக்தியிலே தலைசிறந்த ஆசிரியர் சைவ சித்தாந்த நுண்பொருள்களிற் சிலவற்றை ஏற்ற இடங்களிலே புலப்படுத்திச் செல்கிறார்.

பரமசிவம் ஆனந்த மயமாகி எங்கும் வியாபகமுள்ள தாகி எல்லாவற்றிற்கும் மேலான பொருளாய் இருப்பதென் பதும் (2), சிவபெருமானே கருணையினாலே ஆசிரியராக எழுந் தருள்வா ரென்பதும் (9), ஆணவமலம் நீங்கப் பெற்றார் இன் புறுவ ரென்பதும் (517), முத்தியாவது இன்ப வியாபகமாக இருப்பதென்பதும் (1047), சிவாகமத்தால் உணர்த்தப்படுவன பதிபசுபாசம் என்னும் மூன்றும் (40) என்பதும், சிவபிரா னுடைய திருவருளே சக்தி வடிவாக இருப்பதென்பதும்(2, 3),

அச்சக்தியே ஞான மயமாகி ஐந்தொழிலுக்கும் ஆதாரமாகியுள்ளது என்பதும் (3) பிறவும் இவர் உணர்ததும் சித்தாந்த நூற் செய்திகள்.

பஞ்சாட்சரம், திருநீறு என்பவற்றையும் (1046), சிவனடியார்களையும் (1046-7), சமயாசாரியர்களையும் (7) வாழ்த்துகின்றார்.

கதைப் போக்கில் சிவபரத்துவத்தை விளக்கும் பல செய்திகள் இதில் உள்ளன. அவை யெல்லாம் மூல நூலிலும் காணப்படுவன.

ஏற்ற இடங்களில் அரிய நீதிகளை எடுத்துக் காட்டுதல் காவிய ஆசிரியர்களுடைய மரபு. விதி வலிது என்பதை இவர் பல இடங்களில் பல வகையாகப் புலப்படுத்துகிறார்.

தவத்திற் சிறந்த காசிப முனிவர் மாயையின் உருவத்தைக் கண்டு காமநதியூடே மூழ்கினர். அது விதியின் பயன் என்று கூறுவாராகி ஆசிரியர்,

"முனைவினை யாலிடர்செய் காமநதி யூடே
மூழ்கின னியாரெனினும் முனைவினை போமோ" (203)

என்கிறார்.

பானுகோபன் தேவலோகத்தின்மேல் படையெடுத்து வருகிறான். இந்திரனும் இந்திராணியும் தேவலோகத்தை விட்டுப் போய்விட்டார்கள். அவர்களுடைய இளமைந்தனாகிய சயந்தன், அசுரன் படையெடுத்து வருவதைக் கேட்டுத் துணையின்றி நிற்கும் தன் நிலைமையை நினைந்து வருகிறான். கடைசியில் விதியை எண்ணி அவன் சண்டைக்கு எழுகிறான்.

"தந்தையும் இல்லை பெற்ற தாயிலை குரவ னென
எந்தையும் இல்லை செய்வ தென்னென இதயத் துன்னி
முந்தையில் விதியை யாரே முடித்திட வல்லார் ஈண்டு
வந்தது வருக வென்று வானவ ரோடும் போனன" (333)

இங்கே ஆசிரியர் விதியின் வலிமையைப் புகுத்தியிருக்கிறார்.

சிஙகமுகன் சூரனுக்கு அறிவுரை கூறுகின்ருன். சூரன் கேட்கவில்லை; சினம் கொள்கிருன். அபபோது சிங்கமுகன்,

“சற்றுநம மொழியுட் கொண்டிலனை அநதோ
தலையினில் விதியையார் தவிர்த்திட வல்லார்” (451)

என்று விதியின் பெருமையை நினைக்கிருன்.

தககனுடைய ஆணைக்கு அடஙகித தேவா சிவபிரானைப் புறக்கணிதத செயலுககும விதிதான் காரணமாக நிறகின்றது.

“என்சொல் கேளிதை எனசொல் கேனெம
தீசன மேன்மை அறிநதுமப
பொன்செ யஞ்சடை யானை யெள்ளிய
புல்லா பட்டது கண்டுநீள்
கொன்செ யுநதுயர் மாய வாழ்வு
குறிததி தறகும் இசைநதனா
மின்செய் வானவர் ஆத லாலவினை
வெல்ல வல்லவர் இல்லையே!” (874)

அமைச்சருடைய இயலபு (435), வீரருடைய இயல்பு (562) முதலியவற்றை அஙகங்கே இபபெரியாா குறிப்பித் துள்ளார்.

காவியங்களில் விரிவாக உள்ள வருணனைகளை இவர் அமைக்கவில்லை. சுருங்கிய நூலில் அவற்றிற்கு இடம் இல்லை யன்றே? ஆயினும் சில இடங்களில் சூரியோதயததையும் (454, 516, 656), சூரியாஸ்தமனத்தையும் (638, 799), சநதிரோதயத்தையும் (570, 639) அழகாகவும் சுருக்கமாகவும் வருணிததிருக்கிருர்.

சொற்பொருள் அணிகளும் வழி யெதுகை முதலிய தொடை நயங்களும விரவ இநநூற செய்யுட்கள அமைநதிருக்கின்றன.

“கன்னற் சிலைவே டனைவிடுதது” (81) எனபதில் மன்மதனை என்ற பொருளோடு, இடத்திற்கு ஏற்ப வேடனை,

என்ற பொருளும் தொனிக்கின்றது. முதிய உருவங்கொண்டு வந்த முருகவேளைக் குறவருக கரசன், "நீர் விரும்பியது யாது?" என்று கேட்க, அவர்,

"இவ்வரை யிற்குமரி, தீதற வாடுற வந்தனம்" (1011)

என்று கூறுகிறார். இக்கூற்றில், 'இமமலையிலுள்ள அழியாத தீர்த்தத்தில் பாவம் போக நீராட வந்தோம்' என்ற பொருளோடு, 'இங்குள்ள வள்ளியென்னும் கன்னியிடம் துன்பமற அளவளாவ வந்தோம்' என்ற பொருளும் தொனிக்கின்றது. விநாயகக் கடவுளுடைய வணக்கத்தில் (4) பல மரங்களின் பெயர்கள் தொனிக்கின்றன.

"பெரியோன் காதை சிறியோமிங் கறிய" (20)

"சிறுமான் செங்கைப பெருமான்" (42)

"விலங்கலிடை விலங்காபபுள விலந்து மோகம" (53)

"எண்ணலா னெண்ணுவான" (604)

"துன்றுறுபபாரை துன்ற மடைந்தார" (791)

"இடம்பு ரிந்தவள் வலம்புரி யாகி" (851)

"பணியான் பதம் பணிந்து" (946)

முதலிய பகுதிகளில் முரணணி வந்துள்ளது.

ஒருவரையோ ஒரு பொருளையோ குறிக்கும்போது நேரே குறிக்காமல் ஒன்றனோடு ஒன்று தொடர்புடையவற்றை ஒரு தொடராக்கிக் குறித்த பொருளைப் புலப்படுத்துவது ஒருவகையான சமற்காரம். வீரவாகு தேவரை,

"பங்கழிலா நீடிலங்கை மூடு மல்லின்
பகைவனவன் பகைவனவன் பகைவ னானேன்" (6)

என்று இவ்வாசிரியர் சமற்காரம்படக் குறிக்கின்றார். வேறோரிடத்தில் அவரையே,

"ஆனைதன் பின்னவன் பின்னவன்" (614)

என்பர். பானுகோபனை,

கக் கோறு (340) என்னும் தொழிற் பெயரையும் இவர் அமைத்து வழங்குகிருர். 'உந்து' என்ற சொல்லைப பல இடங்களில் உயர்ந்த என்னும் பொருளில் உபயோகிக்கிருர். அற்றம், ஆனவா, ஈடு, குயிற்றல், கொன், தற்று, மெதத்தும் முதலிய சொற்களை அடிக்கடி இவர் வாக்கில் காணலாம்.

கந்த புராணததில் வரும் சொறகள் பலவற்றை அபபடி யப்படியே அவ்வவ்விடங்களில் இவர் எடுத்தாண் டிருக்கிருர். விரிநதிருக்கும அப்புராணக் கதையைச சுருககிச் சொலலும் போது செறிவுடைய சொறகளை வழஙகுதல்இன்றியமையாதது. இவ்வாசிரியருடைய செய்யுட்கள பொருட் செறிவும் இன் ஞைசையும உடையன. பல சநதஙகளையும் வழியெதுகை முதலிய தொடை நயங்களையும் உடைமையால இசசெய் யுட்கள் ஓசை நயததிற சிறநது விளஙகுகினறன. அவசிய மில்லாத எதனையும இநநூலிற காணல் அரிது. மூலக் கதைப் போககு அம்முறையே அமையும்படி வைதது, கநத புராணத் திலுளள பதினுயிரம பாடலகளையும் படிதது உணரத்தக்க பொருளை 1049 பாடலகளால் எளிதில் உணரும்படி வைதத இவ்வாசிரியருடைய நனமுயறசி தமிழ் பயிலவோருக்குப் பேருபகாரமாக விளங்குவதாகும்.

உ

செந்திலாண்டவன் திருவடி துணை

கந்தபுராணச் சுருக்கம்

கடவுள் வணக்கம்

விநாயகர் காப்பு

(கலிவிருத்தம்)

பொங்கு கநத புராணச் சுருக்கநூல்
இங்கி சைததிட வின்பொடு முற்றுவான்
மங்கை பாலகன் மாதங்க மாமுகப
புங்க வன்றுணைப் பொற்பதம் போற்றுவாம்.

சிவபெருமான்

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

2. சீர்கொண்ட வானந்த மாகி யெங்கும்
செறிவாகிப பரமாகித திரம தாகி
ஏர்கொண்ட கருணைதிரு வுருவ மாகி
எழில்கொண்ட மலைமகளை யிடத்திற் கொண்டோன்

---

1. பொங்கு - புகழ்மிக்க. முற்றுவான - நிறைவேறும் பொருட்டு. மங்கை - உமாதேவியாருடைய. மாதங்க மாமுகப புங்கவன் - யானைமுகக் கடவுளாகிய விநாயகர். பொன் - பொலிவு.

2. எங்கும் செறிவு ஆகி - இடையீடின்றி எங்கும் நிறைந்த பொருளாகி; அகண்ட பரிபூரணப் பொருளாகி. பரம் - மேலாம் பொருள். திரமது ஆகி - நிலைபெற்ற பொருளாகி. ஏர் - அழகு, எழுச்சி. கருணையே தன் திருவுருவமாகப பெற்று. இதனை, உருவமாகி எழில்கொண்ட மலைமகளை என உமாதேவியாருக்கு ஏற்றி உரைப்ப

கார்கொண்ட நிறங்கொண்ட முகுந்த னாதிக்
    கடவுளர்வந் தடிபரவுங் கடவுள கொன்றைத்
தார்கொண்ட முடியனவ னடியைத் தாழ்ந்து
    தாழாத பெருங்கதியில் வாழா நிற்பாம். உ

பராசத்தி

3. மாற்கரிய செம்பதத்தோன் றேவி யாகி
    வலவினையே னென்றாவிக் காவி யாகி
மேற்கருணைத் திருவுருவ முடையா ளாகி
    வித்தகமா யைந்தொழிற்கும் வித்தாய் நின்ற
சேற்கருங்கட் டளவநகைக் களபக் கொங்கைச்
    சிற்பரையிங் கெமையாளு முமையாள் செம்பொற்
காற்கமலந் தலைக்கமலம் பொருந்தத் தாங்கிக்
    கைக்கமலங் குவித்தருந்துங் கமலந் தீரவாம். ங

தும் பொருந்தும் சிவபெருமானுடைய திருவருளே சத்தியென்பது சாத்திரத் துணிபு. "கருணைத் திருவுருவ முடையா ளாகி" என்பர் பின். "அருளது சத்தி யாகும் அரன்றனக்கு" (சிவஞானசித்தியார்.) இடத்தில் - வாமபாகத்தில். தாழாத பெருங்கதி - வீட்டு நெறி.

3. மாலுக்கு அரிய. கருணைத் திருவுருவம் உடையாள். "கருணை திரு வுருவ மாகி எழில்கொண்ட மலைமகளை" (2) என்றார் முன்னும். வித்தகமாய் - ஞானமாகி. ஐந்தொழில் - சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம் என்னும் பஞ்சகிருத்தியங்கள். சத்தியே சிவத்தின் பஞ்சகிருத்தியத்திற்கும் காரணமாதலை, "பரந்தபரா பரையாதி பரன் திசைை பராஞானங் கிரியைபர போக ரூபம், தருங்கருணை யுருவாகி விசுத்தா சுத்தத் தனுகரண புவனபோ கங்கள் தாங்க, விரிந்தவுபா தானங்கள் மேவி யொன்றாய் விமலமாய் ஐந்தொழிற்கும் வித்தாய் ஞாலத், தரந்தைகெட மணிமன்று ளாடல் காணும் அன்னை" (சிவப்பிரகாசம்) என்பதனால் உணரலாம். சேல் கருங்கண் - சேல்மீனைப்போன்ற கரிய திருவிழியை உடைய. தளவ நகை - முல்லையரும்பைப் போன்ற பற்கள். களபம் - கலவைச் சந்தனம். காற்கமலம் - திருவடியாகிய தாமரையை. தலைக்கு அமலம் பொருந்த - தலைக்குத் தூய்மை அமையும் படியாக. அமலம் பொருந்தத் தலைக்குத் தாங்கி என்றுகூட்டி, யாம் மலத்தினின்றும் நீங்கித் தூய்மை பெறும்படியாகச் சிரத்தினிடத்தே தாங்கி என்று பொருள் கொள்வதும் பொருந்தும். தலைக்கு: உருபு

விநாயகக் கடவுள்

4. மாவேலை யாலமதை யடக்கித் தன்னுள்
மண்டலக மண்டமெலாம் வளர்ந்து தானோர்
காவேயின் முன்னுதித்த வரசிற் றோன்றிக்
கடம்புபுனை குருந்தினுக்குத் துணைய தாகித்
தூவேதந் தலைகாண்டற் கரிய தாகித்
துன்பமுறு பிறவியெனுந் துகள்சேர் வெய்யில்
ஆவேனைத் தன்னடியார் நிழலிற் சேர்த்த
அத்திதனைப் பத்திசெய்து முத்தி சேர்வாம். ௪

மயக்கம். கைக் கமலம் குவித்து - கையாகிய தாமரைகளைக் குவித்து; இங்கே கையைக் கமலமென்றது தற்புகழ்ச்சியன்று, பராசக்திக்கு முன் குவியும் புண்ணியம் உடைமைபற்றிக் கூறியது. அரு துங்கம் மலம் தீர்வாம் - பரிசுத்தம் இல்லாத மும்மலங்களினின்றும் நீக்கமடைவோம். அருந்துங்கம் என்பது துங்கமரிய என்பப் பொருள்பட்டது; அருமை இன்மை மேல் நின்றது, "அருங்கேடன்" (**திருக்குறள்**) என்பது போல.

இச்செய்யுளின் ஈற்றடியில் சொற்பின் வருநிலையணி வந்தது.

4. மா வேலை ஆலமதை அடக்கி - பெரிய கடலில் எழுந்த விடத்தைத் தம் திருக்கழுத்திலே அமையச் செய்து. உலகத்திலும் அண்டம் எல்லாவற்றிலும் வளர்ந்து. கா வேயில் முன் உதித்த அரசில் தோன்றி - சோலையிலுள்ள மூங்கிலிடத்து முன் ஒரு காலத்தில் தோன்றிய இறைவரிடத்தே அவர் திருக்குமாரனாக உதித்து. திருநெல்வேலியில் சிவபெருமான் மூங்கிற் புதரில் தோன்றினார் என்பது புராண வரலாறு. கடம்புபுனை குருந்தினுக்கு - கடப்ப மாலையை அணிந்த பிள்ளையாகிய முருகனுக்கு; குருந்து: "சூரழ விம்மியழுங் குருந்தை" (**கந்தரலங்காரம்**) துணை - சகோதரன். வேதம் தலைகாண்டற்கு அரியது - "உரைசெய் மறைக்குந் தலைதெரியாவொரு கொம்மை" (**புகலூரந்தாதி**) வெய்யில் ஆவேனை - வெய்யிலில் அமைந்து கிடக்கும் என்னை. அத்தி - யானை முகமுடைய விநாயகர்

இச்செய்யுளில் மா, வேல், ஆலம், வேய், அரசு, கடம்பு, குருந்து, அத்தி என்னும் மரப்பெயர்கள் ஒருங்கு தொனித்தன; இவற்றுள் வேயும் கடம்பும் மரங்களையே குறித்து நின்றன.

முருகக் கடவுள்

5. தேவர்குலப் பெருங்கமல மிடுக்க ணான
திமிரமகன் றளியோடு சிறந்து வாழ
மாவலிசே ரவுணர்குலக் குவளை வாடி
மண்ணினிடைச் சுருங்கியிட வந்த பானு
தூவடிவேற் குமரேச னடிய னேன்புன்
சொல்லினுக்கு மிரங்கியருள் சுரக்கும் பெம்மான்
பூவடியா மிருபோது மூன்று போதும்
பூசைபுரிந் தன்பினொடு புகழ்ந்து வாழ்வாம். ரு

வீரவாகு தேவர்

6. பொங்குகிரி களிற்றலைமை யோதும் போது
பொற்புடைய பொற்கிரிமுன் னிற்கு மாபோல்
தங்குதிறற் புகழ்வீரர் தம்மை யெண்ணின்
தானைமுன் னெண்ணவருந் தலைமை யாளன்
பங்கமிலா நீடிலங்கை மூடு மல்லின்
பகைவனவன் பகைவனவன் பகைவ னானோன்
மங்கலிலாப் புகழ்வீர வாகு வாய
வரிசிலைக்கைக் குரிசிலையாம் வணங்கல் செய்வாம். சு

---

5. தேவர் குலமாகிய பெரிய தாமரை. திமிரம் - இருள். அளியோடு - அன்பாகிய வண்டுகளோடு. மா வலி - மிக்க வன்மை. அசுரர் கூட்டமாகிய குவளை மலர்கள். பானு - சூரியன். முருகக் கடவுளைச் சூரியனாக உருவகம் செய்தார். பூவடி - பொலிவுபெற்ற திருவடி. போது - மலர், வேளை. பூசை புரிதல் மெய்க்கும் அன்பு உள்ளத்துக்கும் புகழ்தல் உரைக்கும் உரியன; திரிகரணத்தாலும் வழிபடுவோம் என்றபடி.

6. பொற்பு - அழகு. பொற்கிரி - மேருமலை. அல்லின் பகைவன் - சூரியன்; அவன் பகைவன் - சூரபன்மாவின் மகனாகிய பானுகோபன்; அவன் பகைவனானோன் - அவனை அழித்த வீரவாகுதேவர். வரிசிலைக் கைக்குரிசிலை - விரிந்த வில்லைத் திருக்கரத்தில் ஏந்திய தலைவரை.

சைவசமயாசாரியர்கள்

7. வெங்குருவிற சற்குருவா யுதித்துக் கூடல்
மீனவன்மேல வினைதீர்த்தோன் விரைத்தாள் போற்றி
துங்கமுறு மலைகடலிற சிலைய தான
தோணியிலவந் தவனபாத தூளி போற்றி
எஙகள்பிரான் றனையிருளிற் பரவை வாசற்
கேவலகொண்டோன் பதப்பதும விருதாள் போற்றி
புங்கவர்சூழ் திருவாத வூரில் வந்த
புண்ணியனு ரிணையடிகள் போற்றி போற்றி. எ

ஞானப்பிரகாச தேசிகர்

8. கடியதிரி மலவிருளைக் கடிய ஞான
கரமுதவ வெதிரெறிநது கண்டோா தங்கள்
வடிவுடைய விதயசரோ ருகங்க ளெல்லாம்
மலரவவ மதிநிலவு மழுங்கித் தாழப்
படியடியர் கண்டுதொழ மண்டு சீததிப்
பரன்கமலை யெழுநதவருட் பானு வெண்மைப
பொடியணியு மெழின்ஞானப் பிரகா சன்றன்
பூங்கமல மலரடிகள போற்றி போறறி. அ

---

7 வெஙகுரு - சீகாழி. கூடல - மதுரை மீனவன் – பாணடியன. வினை தீாததோன - திருஞானசமபநதா. விரை - நறுமணம. சிலையதான தோணி - அரசன கட்டிவிட்ட கலலாகிய தோணி, தோணியெனறது அககலலே தெபபமாக மிதநத அற்புததைதக கருதி நினறது. தோணியில் வநதவன - திருநாவுககரசர். ஏவல கொண்டோன் - சுநதரமூாததி நாயனா. பதபபதும இருதாள - அன்றலாநத செவவியையுடைய தாமரை போனற இரணடு திருவடிகளில், பதம் - பக்குவம. புஙகவா - தேவா. புணணியனா - மாணிககவாசகா.

8. ஞானபபிரகாசரைச சூரியனுக உருவகம செய்கின்றா.

திரிமல இருளை - மும்மலமாகிய இருட்டை. ஞானகரம - ஞானமாகிய கிரணஙகளை இதய சரோருகங்கள – இருதயஙகளாகிய தாமரைகள. அவ மதி நிலவு – அடியாரலலாத ஏனையவர்களுடைய வீணன அறிவாகிய நிலவு. படி - உலகம. கமலை - திருவாரூர். வெணமைப பொடி - திருநீறு.

ஞானசம்பந்த தேசிகர்

9. சீரணியு நுதலின்விழி மழுமா னுகம
திருந்துமெரி பொருந்துவிட நெரிந்தி டாமல்
தாரணியன் பரையாள வவர்போல வந்த
சைவசிகா மணியெவாக்குந் தலைவ னெங்கோன்
காரணியு நெடியபொழிற கமலை வேந்தன
கருணைமழை பொழியுமிரு கடைககண் ணுளன்
பார்புகழு ஞானசம் பநத னெநதை
பரமனிரு சரணமலர் பரவி வாழ்வாம். க௯

கச்சியப்ப சிவாசாரியர்

10. போதமுறு சூதமுனி புகன்ற காநதப
புகழ்க்கடலிற் படிநததன்கட பொருள தான
மேதகுவண் புனலருநதி வைய முய்ய
வெய்யதுயாப பிறவியெனும வெம்மை தீரத
தாதவிழ்பூம பொழிற்காஞ்சிக் குவட்டி லேறிச
சலதியமு தினைநிகாசெந தமிழ தான
காதன்மழை பொழிந்தவருட் கொண்ட லான
கசசியப்ப னிருபாத முசசி வைபபாம். க0

---

9. நெற்றிக்கண் முதலியவற்றை மறைததுச சிவபெருமானே ஞானசிரியராக எழுநதருளினரென்று கூறுகினறார். விழியும் மழுவும் மானும் நாகமும் எரியும விடமும் தெரிநதிடாமல். அவர்போல வநத - அநத அடியார்களைபபோல மானிட வேடம் தாஙகிவநத. கமலை - திருவாரூர். திருஞானசமபநதன் - தருமபுர ஆதீன முதல ஞானசிரியா.

10. கச்சியபப சிவாசாரியாரை மேகமாக உருவகம செய்கினறார். போதம் - ஞானம். காநதப புகழ்க் கடலில் - ஸ்காநத புராணமாகிய புகழ் மிகுந்த கடலில. பிறவியெனும் வெம்மை: " பிறவியெனுந துகள்சோ வெய்யில் " (4) என்றார் முன்னும். காஞ்சிக்குவட்டில் - காஞ்சீபுரமாகிய மலையில. சலதி அமுதினை நிகர் - கடலிற் பிறந்த அமுததனை ஒதத. கச்சியபபன் - கநதபுராணத்தை இயற்றிய கச்சியப்ப சிவாசாரியர்.

நூல் வந்த வழி

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

11. நன்புவி யிடத்து மிக்க நைமிச வனத்து வாழும்
துன்பிலசீர் முனிவர் கேட்பச் சூதனங் குரைத்த காந்தம்
இன்புறு கச்சியப்ப னியம்பினன் றமிழா லன்னோன்
அன்புறு தமிழைப்போற்றி யறிந்தவா சுருக்கிச் சொல்கேன். கக

அவையடக்கம்

12. கருக்கடன் முருக்கி முத்திக் கரைதரு காந்த நூலைச்
சுருக்கவே கலவி யில்லா த தொண்டனேன் றுணிந்த வாறு
திருக்கிலவான் முழுது மிங்கோர் செங்கையி லடக்கு வேனென்
றுருக்கர மில்லா னெண்ணு மூக்கமே போன்ற தன்றே.

13. ஆத்தமுஞ் சொல்லுஞ் சொலனு மாதிமா தாத லானும்
மெத்திய வனப்பு வேலோன் வியன்கதை யுறுத லானும்
பித்தனேன் றனதுபாட்டிற் பிழைகள்வந்திடினுந்தீர்த்திட்
டுத்தமர் கொள்வ ரென்னு முரத்தி னுரைக்கலுற்றேன்.

---

11. அறிந்தவா - யான அறிந்தபடி

12. கரு - பிறவி. முருக்கி - வற்றச்செய்து. தொண்டனேன் - ஏவலாளாக இருக்கும் தகுதி ஒன்றே உடையேன் திருக்கு இல் - மயக்க மின்றித் தெளிந்த. வான் - ஆகாசம் உரு கர்ம இலலான் உருவ முள்ள கை ஒன்றும் இல்லாதவன் ஊக்கம் - உள்ள எழுச்சி.

13. சொல்லினது பொருளும் சொல்லும் முறையே ஆதியும் மாதும ஆதலாலும், ஆதி - சிவபெருமான ; மாது - பராசக்தி, " சொல் வடிவாய்நின் னிடமபிரியா விமயப் பாவை, தன்னையுஞ்சொற் பொரு ளான வுன்னையுமே " (திருவிளையாடல், இடைக்காடன் 10), "சொல் லும் பொருளு மெனநட மாடுந் துணைவருடன், புல்லும் பரிமளப் பூங் கொடியே" (அபிராமியந்தாதி, 28.) மெத்திய வனப்பு - மிக்க அழகை யுடைய ; மாரனைக் குற்சிதம் செய்யும் பேரழகுடையோன் என்று " குமரன் " என்ற திருநாமத்துக்கு உரை வகுப்பா. உரம் - துணிவு.

14. தனக்கிணை தானே யான சம்பந்தன் கமலை வேந்தன்
கனக்கவே யென்பா லன்பாற் கருணைவைத் திடுத லாலே
உனற்கருங் காநதந் தன்னை யுரைததனன் சுருக்கி யல்லால்
எனக்குமிக் கதைக்கு நாடி னெததனை தூர மாமால். ௧௪

புராண வரலாறு

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

15. விரிகின்ற கடறபுன லுண் டிருண்டு மின்னி
விண்மூடி வருங்கருமைக கொண்மூ வீறி
எரிகின்ற வொளித்தாவ மொளிப்ப வோஙகும்
எழினநதி வரையும்ப ரிமபா வாழச
சொரிகின்ற வெளளமிகு பாலி சூழநத
தொண்டைவள நாட்டுளது தொண்டைச் செவ்வாய்ச்
சரிகின்ற வளைததளிரககைம் மடவார மேவும்
தடமாட நெடுவீதித தமிழ்சேர காஞசி. ௧

16. இனனபரி சென்னவெழி லனன மேய
இறையாலு மெவராலு மியம்ப வொண்ணா
அநநகரின் வளர்பெருமை சொன்னா லென்னால்
அடங்குமோ வடஙகாதா லதன்கண் முன்னாட்

---

14. உனற்கு அரும - உனனுதற்கு அரிய. 'எனக்கும் இதற்கும் எததனை தூரம' எனபது உலக வழக்கு.

15. கொண்மூ - மேகம. தாவம - வெமமை. நதிவரை - நதி மலையில். உமபா - மேலே. இமபா - இவவுலகம. பாலி - பாலாறு. காமதேனுவின பாலே நதியாக வநதமையின பாலாறு எனனும பெயர பெறறது. தொண்டை - கோவைக கனி. தட மாடம் - விசாலமான மாடங்களையுடைய.

16. அனனம மேய இறை - பிரம தேவன. பொன் - திருமகள். திருமார்பன் - திருமால். கமடமாகி - ஆமையுருவங் கொண்டு. கச்ச

பொன்னவிருந் திருமார்பன் கமட மாகிப்
புரங்கடிந்த கடவுளடி போற்றி வாழ்ந்த
நன்னலஞ்சேர் கச்சபா லயமென் றேதும்
நாமவா லயமொன்று நண்ணிற றன்றே. உ

17. அனையசின கரமதனின் மதனை வென்ற
அமலனிரு கமலமல ரடிகள போற்றிப்
புனையுநறுந் துழாய்மௌலிக் கடவுள தந்த
போதனுறு போதுவளா போத மேவும்
முனைவர்பல ரடைந்தவனசெம் பதங்கள் தாழ்ந்து
முண்டகமேன் முதலவவொரு முதுசீர்க் கானம்
தனையினிதி யாஙகடவம் புரிந்து வாழச்
சாற்றுகென வனையானித தன்மை செய்வான். ௩

18. ஒருதருப்பை யெடுத்துவனைத தவனி மீதில
உருட்டியிது நின்றவனத துறைதி ரென்ன
அருமுனிவ ரெலலோருமப் பின்ன ரேக
அதுசென்று துன்றியவோ ரடவி யூடே
மருவியவ ணின்றிடவங் கிருந்தா ரன்ன
வனநைமி சாரணிய வனமென லுகப்
பொருவிலபுகழ் மாதவரோர் வேளவி யாங்கே
புரிந்தமலம் பொருந்தியினி திருந்த போது. ௪

பாலயம - திருமால கூர்மாவதாரம எடுத்தபோது சிவபெருமானைப பூசித்த தலம ; கசசபம - ஆமை.

17. சினகரம - கோயில மதனை வென்ற அமலன - சிவபெருமான். துழாய மௌலிக கடவுள தந்த போதன உறு போது - திருமால் நாபிக் கமலத்தின் வழியே வெளிபபடுத்திய பிரமதேவன் வந்த சமயத்தில். போதம் - அறிவு. முனைவர் - முனிவா. அவன - பிரம தேவனது. முணடகம - தாமரை. கானம - வனம. தவம புரிந்து வாழக் கானந்தனைச சாற்றுக.

18. துன்றிய - சேர்ந்த. ஓர் அடவியூடே மருவி - ஒரு காட்டில் பொருந்தி. அமலம் பொருந்தி - மலநீக்கத்தைப பெற்று.

19. சூதமுனி யீதறிந்து வரலு நேர்போய்த்
தொழுதனரங் கிழுதனலிற ரேய்நதா லொப்ப
மேதகுமன் புளமுருக முகமன் கூறி
வீறுதம தாச்சிரம மேவச சேர்ததிச்
சோதிமணிப் பெருமபீட மொன்று நாப்பண்
துலங்குறவிட் டதன்மீது துகளி லாவம்
மாதவனை யினிதிருததி யருத்தி யோடு
வல்லையிலாக் கியமுதல வழங்கி ஞரால். ௫

20. மறறதுபின் பின்னனெடுஞ சடிலச் செனனி
மன்னியமா தவரனையான மருங்கு வைகிப
பறறலர்தம புரமெரிய நகைதத செவ்வாய்ப்
பாலவிழித தனிககடவுள பால ஞன
செற்றநெடுங் கதிர்வேறகைப பெரியோன் காதை
சிறியோமிங் கறியவுரை செய்வா யெனனக்
கொற்றமுனி யதுவினவி விழிகள வெள்ளம்
கொள்ளவவ ரோடின்ன கூற லுறருன். ௬

21. ஒன்னலார் சோரிகுடித தொளிருஞ் செவ்வேல்
ஒருவனது பெருஙகாதை யுரைபபோா கேட்போா
முனனெலாம புரிநதவினை யனைததுந தீாதது
முததிதரு மதுகேட்ப முயன்றீா மன்றே

---

19 இழுது - நெய. அனபு உளம உருக - அனபையுடைய உள்ளமானது உருக முகமன - உபசார வாாதததைகள. மணி - மாணிக்கம. துலங்குற இட்டு. அருததி - ஆரவம. வல்லையில் - விரைவில்.

20. மறறதுபின் - அதன பிறகு, மற்று - அசை நிலை. பின்னல் நெடுஞ் சடிலம - பினனிய நீண்ட சடை. அனையான் - சூத முனிவர். பால விழி - நெற்றிக கண் செற்றம - கோபம. கொற்றமுனி - தவத் தில வெற்றியையுடைய சூத முனிவர், "ஐமபுலனும வென்ருனறன் வீரமே வீரம்" ஆதலின புலனை வெனறு நின்ற முனிவரைக் கொற்ற முனி என்ருர். அது வினவி - நைமிசாரணிய முனிவாகள் வேண்டு கோளைக் கேட்டு

21. ஒன்னலார் சோரி - பகைவாது ரததத்தை. காதை தீர்த் துத் தரும் என்க பின்னல் - பின்னிய சடை. பேசுகேன -

பின்னலான் மறைந்தபிடர் முனிவீர் நீவிா
  பெருங்காத லொடுகேண்மின பேசு கேனென்
றின்னலா னவைநவைக ளெவையும் போக்கும்
  ஏதமிலசீர்ச சூதமுனி யியம்ப லுற்றான். எ

22. முற்காலத தரனபுகன்ற மறைகள யாவும்
  முதலமுடிவு தடுமாற முனிவா தேவா
நற்காருந தரையிருநத மாக்க ளெல்லாம
  நலலறிவு நீஙகிமய லண்ணி னாராய்
அறகாள கண்டனையு மறநது வீறும
  அறமாற்றி மறமாறற வாறறன் மாயோன
விறகாமா் நெடும்புருவ வாணி கேளவன்
  விண்ணவர்சூழ் தரக்கயிலை மேவி னால் அ

23. விண்ணவாகண் மகுடமுடி தடவுரு செநதாள
  விறனநதி தேவரொடு விமலன் பாலயாம்
நண்ணியது புகன்றருள வேண்டு மென்ன
  நம்பனெதி ரடைநதிறைஞ்சி நவிற்ற லோடும்
தண்ணருளெம பெருமானிங் கவரை வலலே
  தருதியென மீணடுநெடுஞ் சாரஙக பாணிக்
கண்ணனமுத லிமையவரை விடுப்ப நாதன்
  கழறொழுது பணிந்தின்பங் கலநது நின்றா. கூ

சொலவேன இனனலானவை - துன்பங்கள. நவைகள - குற்றங்கள.

22. நற்கு ஆரும் - நன்மை நிறைநத. மயல் - மயக்கம். அல்காளகண்டன் - இரவைப போனற நீலநிறத்தையுடைய கழுதையுடைய சிவபெருமான். அறம மாற்றி மறம ஆற்ற - தாமதை நீககி அதர்மத்தைச் செய்ய. காமா் - விருபபம, அழகுமாம் வாணிகேளவன - பிரமதேவன.

23. விமலன - சிவபெருமான். நவிற்றலோடும் - தேவர்களது வருகையைச் சொன்னவுடன. வல்லே - விரைவில். சார்ங்கபாணிக் கண்ணன் - சார்ங்கம் என்னும் விலலை ஏந்திய திருக்காதையுடைய திருமால்.

24. நின்றுபுகழ் மான்முதல்வா னவரை நோக்கி
நிமலனும் தாசுபுரி நெறிக ளெல்லாம்
நன்றுபெற நடந்தனவோ வென்ன மாயோன்
நாதவுன தின்னருளி னடந்த விந்நாள்
இன்றுமெமக் களித்தருளவ தொன்றுண் டன்ன
தியம்புவனம் புவிமாந்த ரெவருந் தென்றற்
கன்றுலவுங் குளிர்சோலைக் கயிலை மேய
கடவுணினை மறந்துமறங் கருதி னால். ௧௦

25. நற்போத மவர்படைத்து நினது பாதம்
நணுகும்வகை யருள்சிறிது நல்கு வாயென்
றற்போடு மொழிந்திடலு மொழியாச் சீர்த்தி
அருளாள னொருகலையோ டவனி மேனீ
பொற்போடு வியாதனென வுதித்து வேதப்
புகழ்க்கடலை நான்குவகை புரிந்தி யாரும்
கற்போலுந் திரண்டபுயப் புயலே யின்பக்
கதியடையும் படிபுகறி கடிதின் மாதோ. ௧௧

26. ஓங்குமறை யுணர்ந்துமுளந் தேறு தாரும்
உணராரு மையமகன் றுய்யு மாறு
பாங்குறுமொன் பதிற்றிரட்டிப் புராண முண்டு
பண்டுநாம நந்தியொடு பகர்ந்தா மன்னான்
தாங்குபுகழ் படைத்தசனற் குமர னென்னுந்
தவமேவு முனிதனக்குச் சாற்றி னானே
வாங்குதிரைக் கடலுடுத்த புடவி மீது
மற்றவன்பாற் கேட்டினிது வாழ்தி யென்றான். ௧௨

---

24. தென்றற்கன்று - இளந்தென்றல். மறம் - அதர்மச் செயல்கள்.

25. நற்போதம் - மெய்ஞ்ஞானம். "அவனரு ளாலே யவன்றாள் வணங்கி" (திருவாசகம்) என்று கூறுதலின், 'நினது பாதம் நணுகும் வகை அருள் சிறிது நல்குவாய்' என்றார். யாரும் கதி அடையும்படி. வியாதன் - வியாசன், வேதத்தை நான்காக வகுத்துப் பிரித்தலின் இப்பெயர் பெற்றார். புகறி - சொல்லுவாயாக.

26. உணராரும் - வேதத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாதவர்களும். வாங்கு திரை - வளைந்த அலைகள்.

27. இப்பணியை யப்பணியும் பணிசேர் சென்னி
இறையருள முடிமேற்கொண் டிறைஞ்சி யாங்கே
கைப்பதுமங் குவித்துவிடை கொண்டு நீங்கிக்
கடிதுதன திடத்தடைந்து கடைந்த வேற்கண்
துப்பனைய துவரதர வாணி கொங்கைச்
சுவடுபடும் புயனுதிச சுராகள யாரும
ஒப்பகறம் பதம்புகுத விடுத்து வைகி
ஒருகலையோ டுதித்திடவங் குனனி ஞலை. கஎ

28. புண்டரிகக் கடவுள்வழிப் பராச ரப்போப்
புகழ்மேவு முனிவனிமம் பொழியும் போது
தண்டரளந் திரையிறைக்குங் கங்கை தன்னில்
தன்னிகர்யோ சனகந்தி தடந்தோள் தோய
வெண்டரங்கப் புவிபோற்ற வவாபாற ரேனறி
வெதிரிகமா வனத்திருந்து வேதம யாவும
பண்டையுணர் வாலுணாந்தி யாரு முய்யப்
படிமிசைமா ணுக்காராற பரபபி ஞலை. கஅ

29. ஆங்கதுபின் சனற்குமரன் பாலீ ரொன்பான
ஆனபுரா ணங்களுணாந் தடியேற் கீந்து
தீங்ககல வினைவோர்க்கு முரைத்தி யென்று
செப்பினு னனவற்றுட் டிங்கள் வேணிக்

27. அபபு அணியும - கஙகையை அணிநத. பணி சேர் - பாம்பை ஆபரணமாகச சேர்தத. இப பணியை அருள. துபபு - பவழம. புயன - பிரமன்.

28. புணடரிகக் கடவுள் - பிரமதேவன். அவன் வழிவந்த பராசர முனிவன் தன் நிகர் யோசனகநதி - அழகில தனக்குத்தானே ஒத்த யோசனகநதி என்பவள. பராசர முனிவருக்கும் யோசனகந்திக்கும் பிறநதவா வியாசர். வெதிரிக மாவனம - பதரீவனம; இலநதைக் காடு வேதம யாவும உணர்ந்து பரபபினுன் என்க.

29. ஆங்கதுபின - அதன் பிறகு. அடியேற்கு ஈநது : சூத முனிவர் தம்மைக் குறிக்கினரா. வேணியையும பாகததையும் உடைய இறை, சிவபெருமான்.

கோங்கலர்மென் முலைபாகத் திறைக்கீ ரைந்து
  கொலைததிகிரிப் படையோற்கு நான்கு கோலப
பூங்கமலத் தவிசிருநதோற் கிரண்டு செநதீப்
  புகழ்ததபனற் கோரொன்றுப பொலிநத வன்றே. ௧௫

30. புரமூன்று மெரிககளிததோற் போறறுஞ் சைவம்
  பொருவில்சீர்ப் பவிடியமே பொற்பு மிக்க
வரமாரு மாாக்கண்ட மிலிங்கங காநதம்
  வராகமே வாமனமே மசசங கூாமம்
பிரமாணட மிவைகளசிவ புராண மாயோன்
  பெருங்காதை காருடநா ரதமே விண்டாங்
கருண்மேவு பாகவத மாகு மெனப
  அயன்காதை பதுமமே பிரம மாமால. ௧௬

31. கூறுபிர மகைவாதத மிரவி காதை
  கொடுநதழலின் கதையாக்கி நேய மாமென்
றாறில்பரன் கதைபததிற் பததர் போற்றும
  உயாகுமரன் கதைசுருக்கி யுரைததா னென்ப
மாறிலபுகழ் வதரிகமா வனதது வைகி
  வாதரா யணனுகி மறைகள் யாவும
வீறுபெற நானகுநிலை புரிநத வாறருல் [ன்.
  வியாதனெனும பெயாபடைததோன வியன்மா ணுக்க

29. திகிரிபபடையோன் - சக்கராயுததைதயுடைய திருமால். செந்தீக்கு ஒனறு, தபனனுக்கு ஒன்று ; தபனன் - சூரியன.

30. அளிததோனே. வரம - மேன்மை. சிவபுராணங்கள் சைவம், பவிஷயம, மாாக்கண்டேயம, லிங்கம, காநதம், வராகம், வாமனம், மச்சம, கூாமம், பிரமாண்டம எனனும பதது ; திருமாலைபபற்றிய புராணஙகள காருடம, நாரதம, விஷ்ணு புராணம, பாகவதம் எனனும் நானகு. விணடு - விஷ்ணு. பிரமனுக்குரியவை பதும புராணம், பிரம புராணம என்னும் இரணடு.

31. இரவி காதை - சூரியனுக்குரிய புராணம அககினிக்கு உரிய புராணம் ஆக்கிநேயம். வாதராயணன : பாதராயணன் என்பதன திரிபு , பதரிவனததில் இருநதமையின் வியாசா இபபெயர் பெற்றா. எனறு - எனறு புராண அடைவுகளைக் கூறிவிட்டு. குமரன்

32. வளங்குலவு மலையரையன் மகளா யம்மை
வளர்ந்தசெயன் முதலாக மன்னுஞ் செவ்வேள்
விளங்குசுர ராசளித்த கொம்பி னோடும்
வேடர்குலக் கொடியோடும் வேழக் கூற்றின்
களங்கமில்செக் காசத்தவிசி லிருந்த திருக்
கவினமுனிவன் ரருகையாகக் கழற லோடும்
உளங்குளிர்ந்து முனிவோர்கள் விரிவா வெங்கட்
குரைத்தருள வேண்டுமென வுரைக்க லுற்றான். கஅ

முதலாவது

உற்பத்தி காண்டம்

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

33. திருமருவு கயிலைமிசைக் கனக மான
சினகரஞ்சேர் மண்டபத்துச் சிறந்த சீயப்
பொருவிலெழி லணைமீது கணைமீ னாட்டப்
பூவையொடு புரமெரித்தோன் பொருந்து போதில்
முருகுமலர்க் குழலுமையா ளெழுந்து நாதன்
முண்டகத்தா ளிணைவணங்கி முன்னா நின்று
குருகுவளைக் குலநெருங்கு கரங்கள் கூப்பிக்
குமுதவாய் திறந்திணைய கூற லுற்றாள். க

கதை சுருக்கி உரைத்தான் - கந்தபுராணத்தைச் சுருக்கிச் சொன்னான்: மாணாக்கன் - சூதமுனிவர். மாணாக்கன் என்று, உரைத்தான்.

32. சுரர் அரசு - இந்திரன். கொம்பு - தேவயானை. வேடர்குலக் கொடி - வள்ளியம்மை. வேழக்கூற்று - சிங்கம். செக்கர் - செம்மை. தவிசு - சிங்காதனம்

33. சினகரம் - கோயில். சீயப்பொருவில் எழில் அணை - ஒப்பற்ற அழகையுடைய சிங்காதனம் கணைமீன் நாட்டம் - அம்பையும் மீனையும் போன்ற கண்கள். முருகு - நறுமணம். முன்னா நின்று - முன்பாக நின்று. குருகு வளைக்குலம் - சங்காலாகிய வளைக்கூட்டங்கள்.

34. இற்றைவரை வரைவளைத்த கரததோய் நின்னை
எண்ணுத தக்கன்மக ளென்னு நாமம்
பெற்றனன்மே லதுபரிப்ப வெருவி னேனப்
பெயரகல வருடியெனப் பேச லோடும
தற்றுபொழி லிமயநெடுஞ் சைல வேந்தன்
தன்மகளா யுனைப்பெறுவான் றவஞ்செய் கின்ருன்
மற்றவன்பால வளர்நதிடுதி வநதி யாமபின
மணத்துமென விடைகொடிம மலையிற் சேரநதாள். உ

35. அங்கொருபூந தடததினிடைக கமல மீதில
அமலநா யகிகுழவி யாகி மேவ
மங்கைதனை யாண்டுதவம் புரிநது நின்ற
மலையரையன் கண்டெடுதது மகிழ்நது வானேருய்
துங்கமனைக கொடுபோகி மேனை யான
துணைவிகரத தளிபபவவ டொழுது வாங்கிப்
பங்கமற வளாத்தனளே யாண்டு செல்லப
பரனையுற வம்மைதவம பண்ண வெண்ணி. ந

36. வென்றியுறு தநதையொடு மிநத வாறு
விளம்புதலு மலையரையன் விளமபு வானீ
இன்றுதவம் புரிநதிடவே பொருதுன் மேனி
இளம்பருவ மிதுதவிர்தி யென்ன வன்னை

---

34. வரை வளைதத - மேரு மலையை வில்லாக வளைத்த. தக்கன மகள் : தாக்ஷாயணி. பரிபப - தாங்க. தற்று பொழில் - செறிந்த சோலைகளையுடைய. மணத்தும் - உன்னை மணம செய்துகொள்ளு கிருேம் என - என்று சிவபெருமான் சொல்ல. விடை கொடு - விடை பெற்றுக்கொண்டு இம மலை - இமாசலம்.

தககன் சிவபெருமானுக்கு ஆகுதி அளிக்காமல் யாகம் பண்ணியவன் ஆதலின் ‘ நினனை எணணுத தக்கன ’ எனருள.

35. ஆணடு - அங்கே. மேனே - பருவதராஜன மனைவி. பரனை உற - சிவபெருமானை மீண்டும அடைய.

36. உன மேனி பொருது, இது இளம்பருவம். தவிர்தி - இநத எண்ணததை விட்டுவிடுவாயாக. எனன - எனறு பருவதராஜன

மன்றலுறு கொன்றைமுடிப் பரமன் காப்பன்
மறுத்தறையே லெனவிசைந்து மாத ரோடு
குன்றிலொரு பாங்கர்தவச சாலை யூடு
கோதிறவம் புரிநதிருபபக் குயிற்றி னுனல். ௩௬

37. செல்லாரும் பொழிலிமயத தரனைச சேரத
திருநதுதவம புரிநதுமையா ளிருநத காலை
எலலாருந தழனுதற்கட் பெருமான் விண்ணோர்
எலலாரும் பரவவர மீநத வாற்ருல
விலலாருங கனகநெடு மாட நீடு
வீதிமகேந திரமூதூா மீது வெம்மை
அலலாருங கடுவனைய தகுவர் சூழ
அரசுபுரிந திருஞ்சூர னமாநதா னன்றே. ௩௭

38. சொற்றருமக் காலததின் ஞாலத தின்பால்
தொல்லைமறைப் பொருளினைமுன் சோதி பாங்கர்ப்
பெற்றசன காதிமுதன் முனிவா நாலவர்
பெருநதவங்கள பலபுரிநது பின்னு முன்னும்
வெற்றிநெடுங் கயிலையெனுஞ் சைல மேவி
வீறுமெழி னநதிவிட விடஞ்சோ கண்டக்
கொற்றவன்ற னடிவணங்கி முடிமேற் செங்கைக்
கோகனதங் குவித்திணைய கூற லுற்ருர். ௩௮

சொல்ல. மனறல - நறுமணம. மறுதது அறையேல என - என்னுடைய விருபபததை மறுததுச் சொலலற்க எனறு அமபிகை கூற. இசைநது - பருவதராஜன் இணங்கி குயிற்றினன - அமைத்தான்.

37. செல - மேகம. எல - ஒளி. வில - ஒளி. அல - கருமை கடு அனைய தகுவா - விடததைப போன்ற அசுரர்கள.

38. தொல்லை - பழமையான. சனகாதி முதல முனிவா - சனகா முதலிய முதனமை பெற்ற முனிவர்கள், சனகா, சனந்தனர், சனாதனா, சனதகுமாரர் ஞாலததினபால் தவஙகள் புரிநது. பினனும - அதன மேலும். முனனும் - அடியாாகள நினைக்கின்ற.

39. அருமறையின் பலபொருடோர்ந் திநநாள் காறும்
அடியரேம் புநதிவிரிந தலைநத தீண்டுப்
பொருவிடையோ யறிவடங்கி யாங்க ளுய்யப்
புரிந்தருள வேண்டுமெனப புகற லோடும்
கருமறலி யுரங்கிழிதத பதுமச செநதாட
கருணைநெடுங் கடலிருமின் காமர் நன்னூல்
மருளுறுநும் முணர்வொடுங்க வுரைப்பா மென்ன
மன்னுமவன திருத்தாண்முன் னிருநதார் மன்னே. எ

40. சங்கரன்முன் னவரிருபப நநதி தனைநத
தநதிதனை யுரித்தகரத தலைவ னோக்கிப
புங்கவர்க ளெவர்வரினும் விடுவா யலலை
போாமதவேள வரினவிடுதி போதி யெனன
அங்கவனே கினன்முனிவா மகிழ்நது கேட்ப
ஆகமததின் பொருண்மூன்று மாதி யோத
இங்கெமது புந்திவிரி வொடுஙக ஞானம்
இறைவபுகன் றருளவாயென் றியம்பி னுரால். அ

41. என்றிடலு நகைததருளி யாது மாங்கே
இசைததிலனப் பொருளிருப்ப திவ்வா றென்று
துன்றுநெடுஞ் சடைமுனிவாக குணர்த்து மாற்றால்
துலங்குமொரு கரமுரத்திற் றோயச் சேர்த்தி

---

39. புநதி - அறிவு. புரிநதருள வேணடும் - விரும்பித் திருவருள் செய்யவேணடும். கருமறலி உரஙகிழிதத - கருமையான யமனது மார்பைத் திருவடியால் உதைத்துக் கிழிதத; வலியைக் கெடச செய்த எனலுமாம். உணர்வு ஒடுஙக நன்னூல உரைபபாம்; நன்னூல் என்றது சிவாகமத்தை

40. நநதி தன்னை நோக்கி புங்கவாகள - தேவாகள. போர் மதவேள் - போர் செய்யும மன்மதன். பொருள மூனறு - பதி பசு பாச இலக்கணம். ஆதி - சிவபெருமான். ஞானம - ஞானோபதேசம.

41. உரததில் - திருமார்பில. தருவா - அரசா. ஞான முததிரையாம் குறி காட்டி - சினமுததிரையாகிய திருக்காககுறிபபைக்

முன்றகுவர் புரமெரித்த பரமன் ஞான
முததிரையாங் குறிகாட்டி முனிவ ரேபோல்
ஒன்றொருநுண் கணபபொழுதி யோக மாகி
உறைநதனனங் கவரருள்பெற் றுய்யு மாறே. ௯

42. பிளளைசசந திரமவுலிச சிறுமான் செங்கைப
பெருமானிவ வாறிருபபப் பெருமை சான்ற
உளளததன பினரானற் றவருந தததம
உணாவொடுஙகி ஞானமுணாந துறும்பே ரின்ப
வெளளததுட படிநதுசெய லொன்று மின்றி
மேவினரோ ரிறைபபோது விமலற காய
தளளற்றெண டிரையுடுதத புடவி மாககட்
கமராதமக கெண்ணி லுக மாயிற றம்மா. ௧0

43. விரிபதுமத திருமருமப் பெருமா னுதி
விணணவாககு மணணவாககும் வேநத னுகிப்
பொருவிலவ ருயிர்க்குயிரா யுணாவு நலகும்
பொருவிடையோ னுமையோடு பொருநத லின்றி
அருமுனிவா பொருட்டாக யோகி போல
அமாதலா லனைவோரு மரிவை மாதோள்
மருவிமுயங குதலின்றி யிருநதாா கஞச
மலாவிதிக்கும் விதிக்குமுறை மாறிற றன்றே. ௧௧

காட்டி. முனிவரேபோல - மௌனததையுடைய முனிவர்களைப் போல, மௌனமுடைமையின் முனிவரெனனும பெயா வநதது.

42. பிளளைச் சநதிர மௌலி - பிறைமதியை அணிநத திருமுடி. ஓர் இறைபபோது - ஒரு கணபபொழுது அளளல் - சேறு. சிவபெருமான் மோன நிலையில் இருநத ஒரு கணம் உலகததிலுள்ளாருக்கும் தேவாகளுக்கும பல யுகங்களாக அமைநதது.

43. விரி பதுமத திருமருமப பெருமான - மலாநத தாமரை மலரில் எழுநதருளியிருக்கும் திருமகளை உடைய மார்பைபபெறற திருமால். கஞசமலா விதிக்கும் - தாமரை மலரில வீறறிருக்கும பிரம தேவனுககும். விதிககும் முறை - சிருஷ்டி செய்யும் முறைமை.

44. இப்படியிப் படிவானத திருநது வாழும்
எவ்வுயிரு முறுஙகாலத திருணஞ் செய்க்கும்
துப்பவுணர் பெருந்தகையாஞ் சூரன செய்யும
துயரிஞ லுயாதுறக்கங் துறநது நீங்கி
கைப்படுவெங் குலிசநெடும் படையான் முனனம்
கனவரைக ளிறகறுத்த கடவுள கோல
மைப்பொலியு நயனவயி ராணி யோடும
வானவரோ டும்புவியின மருவி ஞலை கஉ

45. வெள்ளிவரை யடைநதரனை வணஙகு மாறு
வேலையலா திருநதிடலும் வேலை நஞசம
கொள்ளுமடன மிடறுடையோன குனிதத செம்பொற்
கோதண்ட வேதண்டங கூடி யாஙகே
களஞுகுதாச் சயநதனெடுங கடவு ளோரைக்
காரவுணன் சிறைபுரிநத கடுஞ்சொற கேட்டுத
தளருமதற கரியதுயா கொண்டு நாதன்
தாட்கமல மலர்நினைநது தவமபு ரிநதான். கங

46. புரிநதிடலு மிறைதவள விடைமேற் றேன்றிப
பொருவிறவத திளைததனைநீ புநதி தன்னில
விருமபியதே தெனவறியான போனறு கேட்ப
வெஞ்சூர்க்காய்ந் தெமையாள வேண்டு மென்னத

---

44 இபபடி இவ்வாறு, இநத உலகம். படியிலும் வானத்திலும் இருநது வாழும உயிர். நஞசு ஏய்க்கும அவுணா: "அல்லாரும் கடுவினைய தகுவா" (37). துபபு - வலி. அவுணா பெருநதகை - அசுரா தலைவன். குலிச நெடும் படையால - வசசிராயுததிஞல. கடவுள் - இநதிரன. அயிராணி - இநதிராணி

45. அரனை வணங்குமாறு வேலையலாது இருநதிடலும - சிவ பெருமானை வணஙகுமபடியாக ஏறற செவவி இலலாமல இருந்தமையாலே. குனிதத - வளைதத செமபொற கோதண்ட வேதண்டம - வில்லாகிய செம்பொன் மலை, மேரு. சயநதன் - இநதிரன மகன்.

46. தவள விடை - வெண்ணிறம பெற்ற இடப வாகனம். தவதது இளைத்தனை - தவததிஞல் இளைபபை அடைநதாய. சூராக்

திருந்தலனால் வருந்தலெல்லாந் தக்கன் வேள்வி
சேர்ந்திருந்த தீமையெனச் செப்பி நந்தம்
உரந்திகழ மகனொருவ னவுணர்சசாடி
உமைபபுரப்பா னெனவருளா லுரைத்துப் போனான்.

47. ஆங்கமல னீங்குதலு மமரர் கோமான்
ஆகுலமு மின்பமுங்கொண் டனைய வெற்பிற்
றாங்குபுக ழயிராணி யெனனு நாமத்
தனமனைவி பொன்மனைவி தனபால வைததுத
தேங்கமழுங் கமலநிதிப் பொருட்டின மன்னும்
சென்னிநான குடையானைச் சேர்ந்து தாழ்ந்து
தீங்குபெறு சூர்புரியுந் துயரு நாதன்
செப்பியது மவனோடு செப்பி னானால. கரு

48. போயமரர்க் கிறையுரைதத வாறு தேர்ந்து
புகுந்தபடி முகுந்தனுககுப் புகல வெண்ணித
தூயகம லத்திருந்து திருந்து வேதன்
சுரர்குழவு மகவானுஞ் சூழ வேகி
மாயனுட னரனயோகத திருந்த வாறும
வானவர்க டானவரால வருந்து மாறும
மேயபல வுங்கூற வரியு மோர்ந்து
விதிபத்தும முகநோககி விளமப லுற்றான. கசா

49. எம்பெருமான் முனிவோர்கட் காக யோகம்
இருந்திடுதல தவிர்ந்தருளி யிமய வெற்பில்
அம்பிகையை மணமபுரிந்தோர் சுதனை நலக
அரன்பான்மா ரனைவிடுகென றறைத்த லோடும

காய்ந்து - சூரபதுமனை அழித்து. திருந்தலன - பகைவன். உரம் - வன்மை அவுணர்ச சாடி - அசுரர்களை அழித்து.

47. ஆகுலம - துக்கம், தக்கன வேள்வியிற கலந்துகொண்ட தீமையை நினைந்து எழுந்தது. தன மனைவியைப பிருகஸபதியின் மனைவியினிடத்து ஒப்பித்து. பொன் - வியாழபகவான்.

48. அமரர்க்கிறை - இந்திரன. மகவான - இந்திரன. விதி - பிரமதேவன.

உம்பர்பெருங் குழுவோடு மகவா னோடும்
ஒளிதருபா ரதிகேள்வ னுவந்து மீண்டு
செம்பதும வகத்தினிதுற றகத்து வேளைச்
சிந்தனைசெய் திடவவனுஞ் சோந்தா னன்றே. ௧௭

50. வந்தமதன் றனைநோக்கி யேகன யோகம
மருவுதலவிட் டுமையவளை மருவு மாறுன்
கந்தமலர் சிந்திவரு வாயென றோதக்
கரங்கொடிரு செவிமூடி யரனபே ரோதி
அந்தமிலா வையனைசசென் றையய வஞசி
அநேகவித மறுததுறைய வலரோன சீறி
இந்தமொழி மறுததிடிறகு ளறைவோ மென்ன
இசைந்தனனிவ் வாசகமங் கிசைகக லுற்றான். ௧௮

51. மண்டுபவக கடற்படிய நினது பாங்கா
வருஞசூளின மாளுதலின வாளு லாவும
துண்டமதிச சடையோன்பால கணைக டேவித
துஞசினுநன றுஞ்சுவருந தொழிலு முண்டாம
முண்டகவண் டவிசிருநத முனிவ வென்பால
முனியலையா னிறைவனொடு முரட்போ ராறறந
திண்டிறலி னேகுவனென றியம்ப வஞசேல
செல்கவெனத தனதுலகஞ சோந்தான் மன்னோ. ௧௯

---

49. சுதனை - குமாரனை. பாரதி கேளவன் - பிரமதேவன; பாரதி - கலைமகள வேளை - மன்மதனை.

50. ஏகன் - சிவபெருமான். கநதமலா சிநதி - மணததையுடைய மலர்களாகிய அம்புகளை எய்து. மனமதன் செவியை மூடி, சிவ நாமததைச் சொலலிப பலவிதமாகப் பிரமதேவன சொலலியதை மறுததுக் கூறினான். சூள - சாபம. இசைநதனன் - மனமதன ஒபபுக்கொண்டு; முற்றெசசம.

51. மண்டு பவக்கடல் - மிகுதியாக நெருங்கும் பிறவிக்கடல. நினது பாங்கர் வரும் சூளின் - உனனிடததிலிருநது உண்டாகும் சாபத்தினால். வாள் - ஒளி உஞசுவரும தொழில - பிழைததுவரும காரியம். முனியலை - நீ கோபங்கொள்ளாதே முரண போா ஆற்ற - மாறுபாட்டையுடைய யுத்தத்தைச் செய்ய. என்று இயம்ப - என்று காமன் கூற.

52. இருங்கிள்ளைப் பரித்தென்கா லிரத மீதே
இரதியொடு புகுந்துபடர்ந் திந்து வேணிக்
கருங்கண்டன கயிலைமலை கண்டு வலமே
கரஞ்சிரமேற் கூப்புபுதேர் கடிது நீங்கி
மருங்குளள தனதுபரி சனங்க ளாங்கே
வைகுமவகை நிறுவிநறு மலாததண் சோலை
நெருங்கந்த வரைமீது மாதி னோடு
நெடுஞ்சிலைவே ளேறியிது நினைந்து செய்வான். ௨0

53. விண்டுவரு ளாங்கணைவே ளனைய தான
விலங்கலிடை விலங்காப்புள விலங்கு மோகம்
கொண்டிடவெஞ் சரந்தூண்ட நந்தி சீறக
கொடுவாளி நெடுவாணிற குழுமி நிறபக்
கண்டுமத னிறைஞ்சவர லென்கொ லென்று
காரணங்கேட டணிமேலை வாச றன்னால்
அண்டர்பிரான் மொழிபபடிபோ கென்னப் போந்தாங்
கரனையெதிர் கண்டாங்கே யயாந்து வீழ்ந்தான். ௨௧

54. பின்னிரதி தேறறவெழீஇப் பொருவா னிற்பப்
பிரமன்முத லோாமதனசெய் பெற்றி காண்பான்
அன்னகிரிக் கொருபுடைபோய் மருவி னார்வேள்
ஐங்கணைவிட் டானவைசென றரன்பான் மேவ

---

52. பெருமையையுடைய கிளியாகிய குதிரையையுடைய தென்றற் காற்றாகிய தேரின்மேல. இந்துவேணி - சந்திரனைத தரிதத சடையையுடைய. கூப்புபு - குவித்து பரிசனங்கள் - பரிவாரங்கள். நெருங்கு அந்த வரை. மாது - இரதி.

53. விண்டு அருள் - திருமாலால் பெறபபட்ட. வேள - காமன். விலங்கா - நீங்காமல உறைகினற 'விலஙகலிடை விலங்காபபுள் விலங்கு' என்ற தொடரில சொலமுரண வநதது வெம் சரம் - வேகமாகிய அம்பு; காம வேகததைச செய்யும் அம்பு எனலும் ஆம் கொடுவாளி - கொடிய காம பாணங்கள நிற்பதைக் கண்டு மன்மதன் நந்தியை வணஙகினன். அயர்ந்து - மயங்கி.

54. எழீஇ - எழுநது. பொருவான் நிறப - போர் செய்வதற்காக நிற்க. வன்னி விழி - அக்கினியாகிய நெற்றிக் கண்ணை. மன்

வன்னிவிழி திறப்பமத னிறப்பத் தேவி
  வருந்துமது தெரிந்தமரர் வருந்தி நாதன்
பொன்னடிநின் றேத்துதலு மியோக நீங்கிப்
  புந்திதனி னந்திதனைச் சிந்தை செய்தான். ௨௨

55. அண்ணனினைந் திடவறிந்து நந்தி யேகி
  அடிதொழுது நின்றிடநீ யலரோ னாதி
விண்ணவரைத் தருதியெனத் தருத லோடும்
  வேண்டியதே தெனவுமையை விமல நீவேட்
டெண்ணில்புகழ்க் குமரனைத்தந் தருள்வா யென்ன
  இசைந்தவரை விடுத்திரதிக் கிமய மாதை
வண்ணமணம் புரிந்துனது கணவ னாவி
  வழங்குதுமே னெனவிமய வரையிற் சேர்ந்தாள். ௨௩

56. இன்னமொழி மொழிந்தருளிப் பின்ன ரீசன்
  இடமுட னிடையனுட் டிருந்து வாழும்
என்னவுரைத் தருணமேவுஞ் சனக னாதி
  இருந்தவரா யிருந்தவர்க ளேக வோதிக்
கன்னிதவங் காணமுது மறையோன் போலக்
  கௌரிபா லுறவெழுந்து கரங்கள் கூப்பி
அன்னவணின் றிடுதலுமோர் தவிசின் மேவி
  அருந்தவநீ புரிந்திடலே தறைதி யென்றான். ௨௪

மதன் இறக்க அது கண்டு இரதி வருந்தினள். அதைக் கண்டு தேவர் வருந்திச் சிவபிரானைத் துதித்தனர். அப்போது சிவபெருமான் யோகத்தினின்றும் நீங்கினன்.

55. தருதி - அழைத்து வருக. வேண்டியது ஏது - நீர் விரும்பியது யாது. உமையை - பார்வதி தேவியை. இசைந்து - அதற்கு இணங்கி.

56. இருந்தவராய் இருந்தவர்கள்-பெரிய தவத்தினராகி வீற்றிருந்தவர்கள்; மடக்கு. கன்னி - பார்வதி. கரங்கள் கூப்பியது பார்வதி தேவியார் செயல். புரிந்திடல் ஏது - செய்வதற்குக் காரணம் யாது?

57. என்றிடலும் விசையையுமை பரனைச் சேர்தற்
கிச்சித்தா ளெனப்பரனை யிகழ்ந்து கூற
நின்றவுமை சினம்புரிந்து போதி போதி
நீதியிலா வேதியநீ யென்ன வுன்னை
இன்றுமணந் திடவணைந்தே னென்று கூற
இடாழூழ்கி யிணையறுதா ளிணைக ணேவக்
குன்றிணெரு புடைபோக விடையின் மீது
குழகனு யெதிர்காட்சி கொடுத்தா னன்றே. ௫௭

58. * நாயகனும் பரம்பரனை யெதிர்கண் டம்மை
நாணமொடு பணிந்துகர நளினங் கூப்பிப்
பேயனையே னுனையறியா துரைத்த வெஞ்சொற்
பிழைபொறுக்க வேண்டுமெனப் பேச லோடும்
தூயநதிச் சடைக்கடவு ளவைக ளெம்மைத்
துதித்தனவாகக் கொண்டோநீ சோரே லுன்னை
நேயமொடு நாளைமணம் புரியச் சோதும்
நீயரிய தவம்புரித னீங்கு கென்றான். ௫௮

59. பொன்றாங்கு கனகவரை குனித்தோ னின்ன
புகன்றகலச் சிலவரிது பொருப்பன முன்போய்
நின்றாங்கு மொழிந்திடலு முவகை யெனனும்
நெடுங்கடலி னிடைப்படிந்து நிமலை பாலவந்

57. விசயை - உமாதேவியாருடைய தோழி. பார்வதி தேவியார் சிவபிரானை மணப்பதற்கு விரும்பினாரென்று விசயை கூற, முதுவேடம் பூண்டுவந்த சிவபிரான் சிவன் இன்ன இன்ன இழிவுடையான் என்று இகழ்ச்சி கூறினார் குழகனாய் - இளைய திருவுருவம் உடைய வனாகி.

58. கர நளினம் - திருக்கைகளாகிய தாமரைகளை. சோரேல் - தளர்ச்சியை அடையாதே. சோதும் - வருவேம்.

'உன்னை நாம் நாளைக்குத் திருமணம் புரிந்துகொள்ள வருவேம்; உன் தவத்தை விடுக' என்று சிவபிரான் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

59. கனகவரை குனித்தோன் - மேருமலையை வில்லாக வளைத்தோன். பொன்தாங்கு என்று முன்னர்க் கூறினமையின், கனகவரை

தென்றுயே வருகவென மனேயிற் சோத்தான்
இறைவனுயா கயிலேயடைந திலங்கு மோரேழ்
பின்றுழ்செனு சடைமுனிவா தம்மை யுன்னப்
பிஞுஞுகன்முன னடைநதிறைஞுசல் பெற்று நின்றுர்.

(கலிவிருத்தம்)

60. அன்ன மாதவரை யாதி தெரிநதே
மன்னு கின்றவிம வானமக ளாகும
மின்னி னேத்தரவி ஞுவுதி ரென்னப
பொன்னு லாவுமிம யககிரி புக்கார. ௨அ

61. மாத வங்கொளிம வானெதிா கொண்டே
ஆத னஙகண்மிசை யன்பொ டிருததி
ஏது வெஃகியிவ ணெய்திய தென்ன
ஆதி யோதிய தறைநதன ரன்றே. ௨௯

62. கூறுதற் கிசைவு கொண்டது கண்டே
ஆறு லாவுசடை யண்ணலே நண்ணி
மாறி லாதவிம வானியை வோதி
வீறு தததமிடை மேவின ரன்றே. ௩௦

யெனறது மேருவெனனும துணேயாய் நினறது; "வேத வேதியர்" எனபுழிபபோல. சிலவா - ஏவலாளா இது மொழிநதிடலும. அடைநது - எழு முனிவரும வநது. இறைஞ்சல பெறறு - சிவபெரு மானே வணங்குதலாகிய புணணியச்செயலேப பெற்று, வணங்கி யெனறபடி.

60. ஆதி - சிவபிரான் தர விஞுவுதிர் என்ன - எனக்கு மணம் செய்து கொடுக்குமபடியாக அநத இமவானிடததில கேளுங்கள் என்று கூற. புககார, புக்கவர் எழு முனிவா

61. எதிாகொண்டு - எழு முனிவரை வரவேற்று. வெஃகி - விரும்பி ஆதி - சிவபிரான.

62. தாங்கள் எடுததுச சொன்ன காரியத்திற்குப பர்வதராஜன் சம்மதம் கொணடதைத தெரிநதுகொணடு. இயைவு - இணக்கம். இடை - இடம்.

63. ஈது நின்றிட விமக்கிரி மன்னன்
காத லோடமரா கம்மிய னைக்கொண்
டோதி மக்கிரியி லூர்புனை வித்தே
ஆதி முன்புற வணைந்து பணிந்து. ருக

64. ஒன்று பங்குனியி லுத்திர மாகும்
இன்று நன்றுபொழு தெனறிரு மாதை
மன்றல் செய்யவரு வாயென முன்போ
வென்றி தன்னொடுபின் மேவுது மென்றான். ருஉ

65. நார வேணியர னந்தியை நோக்கிச
சீரு லாவிய சிறப்புடை மனறற
கியாரை யுந்தருதி யென்றலும யாரும
சேர நந்தியிறை சிந்தனை செய்தான். ருரு

66. உன்ன வக்கினி யுருத்திர ராதி
மன்னு ருத்திரர்கள மானமுதல விண்ணோா
துன்னு மாமுனிவா துன்று கணங்கள
மின்னு றுங்கயிலை வெற்பிடை வந்தார். ருச

---

63. அமரா கமமியன் - தேவ தச்சனாகிய விசுவகாமா. ஓது இமக்கிரியில ஊா புனைவித்து - தன நகரததைத திருமணததுக்குரிய அலங்காரம் செய்வித்து

64. இனறு பொழுது நன்று மனறல - திருமணம். என - என்று இமவான கூற.

65. நாரம - நீா், இங்கே கஙகை. ஆரையும் தருதி - எல்லோரையும் அழைதது வருவாயாக. சேர - வந்து அடையும்படியாக. நந்தி இறை - நந்தி தேவராகிய கடவுள.

66. உனன - நந்தி தேவா இவ்வாறு நினைக்கவே அக்கினி யுருத்திரர் - காலாக்கினி யுருத்திரா. ஆதி உருத்திரர் என்றது காலாக்கினி புவனததில் இருக்கும் கபாலீசன முதலியோர் மால் - திருமால். கணங்கள் - சிவ கணங்களா. மின் உறும - ஒளியை உடைய; பாாவதி தேவியார் திருவவதாரம் செய்திருந்த எனலும் ஆம்

67. வநது நநதியுறு வாயிலி னண்ணை
முந்து நநதியரன் முன்பு விடுப்ப
எநதை தாளிணை யிறைஞசினா சூழ்நதார்
அநத வேலையல ரோனிது செய்வான். ௬௫

68. ஆசி லாமகுட மாதி கலனகள்
ஈச னஙகணிய வினபொடு நலக
மாசி லாமுதலவன் மறறிது கொண்டாம்
நேச மோடென நெடுஙகரம வைததான். ௬௬

69. வைதது மெய்பபணிகள வண்பணி யாக
நிதத னனபொடு நினைநது தரிததே
மொய்ததி யாவரு முரண்கொடு சூழ
வித்த கன்றிரு விடைப்புற முறறுன. ௬௭

70. ஏற தேறின னெழிறகயி லாய
வீறு கின்றதிரு வெற்பை யகன்மேற
ஊறி லுமபரொ டுருததிரா சூழ
மாறி லாவிம வரைபபுடை யுறறுன. ௬௮

71. வேத மேவுதிரு வீதியி னண்ணிக்
காதன மாதாநனி கண்டு மயஙகக
கோதி லாதவிம வானுறு கோயில
மாத வஙகொடலை வாயிலில வநதான். ௬௯

---

67 நநதி உறுவாயில - முதற் கோபுர வாயில. சூழ்நதார - துதித தனா. வேலை - சமயததினில.

68. கலனகள - ஆபரணஙகளை பிரமதேவன சிவபிரான் அணிதற்குரிய ஆபரணஙகளை எடுதது அளிததான. அவற்றைத தாம தொடுதல மாத்திரம செயதார.

69 மெய்பபணிகள - திருமேனியில அணிநதிருநத நாகங்கள். வன பணி ஆக - பொனனாலும மணியாலும ஆகிய வலிய அணிகள் ஆகுமபடியாக முரண - வலிமை திருவிடைபபுறம் உற்றுன் - அழகிய இடப வாகனததினமீது எழுநதருளினன.

70. வீறுகினற கயிலாய வெறபு எனக.

71. கோயில் - அரணமனை.

72. ஏங்கு றுவிடை யிழிநதவ னிற்பப்
பாங்கு மேனையெதிர் பால்கொடு வந்தே
ஓங்கு தாளிணை யுவநது விளககித்
தீங்கி ஞணமொடு சென்றன ளன்றே. ௪0

73. ஆறு லாவுசடை யண்ண லதறபின
ஊறில் யாவரு முவநதயல சூழ
மாறிலா தவது வைக்கள நண்ணி
வீறு சிங்கவணை மீதுறு போது. ௪௧

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

74. தென்பால வடபா லுயாநதிழியத
தெரிநது தேவர் வருநதுதலால்
துன்பா சகன்ற குறுமுனியைத
தொலையா மலயந தனிலேவ
முன்பா னதுபோற படியிருப்ப
முனிவ ரமரர் முகமலாநதார்
அனபா யரம்பை யர்களசூழ
அரன்பால வநதா ளமபிகையே. ௪௨

---

72 ஏங்குறு - துயருறாத பாஙகுமேனை - பணபுடைய இமவான் தேவியாகிய மேனை மேனை சிவபிரான் திருவடியைப பாலினல் விளக்கிச் சென்றாள்.

73. வதுவைக களம் - கலயாண மணடபம. சிங்க அணை - சிங்காதனம்.

74. தேவர் இமயமலையில் கூடியதனல வடபால் தாழ்நது தென்பால் உயர்நதது. தெனபால உயாநது வடபால் இழிய என முறையே கூட்டுக; நிரனிறை. துனபு ஆசு - துன்பமும குற்றமும். தொலையா மலயம் - எக்காலததும கேடில்லாத பொதியில மலை; "நடுக்கின்றி நிலியரோ வதநதை.........இமயமும் பொதியமும் போன்றே" (புறநானூறு, 2.) ஏவ - சென்று இருக்குமபடியாகச சிவபிரான் கட்டளையிட. முனபு ஆனதுபோல் படி இருபப - அகத்திய முனிவர் அங்ஙனம செய்தமையால, பூமியானது முன்பு அமைநததுபோல ஏற்றத் தாழ்வின்றி இருக்க. அரம்பையாகள - தேவ மகளிர்.

75. வந்து பரனைப பணிநதிடலும்
வள்ள றவிசி னிருததியென
எந்தை யோடு முமையிருப்ப
இமவா னடைநதங கெழின்மனைவி
உநது கரக நீரவாரப்ப
உயாமாற கரிய வொளிப்பததைதப்
பந்த வினைக ளறவிளககிப்
பரிநது பூசை புரிநதனனே. ௭௫

76. பூசை புரிந்து நாரிகரம
புனிதன் கரததிற் கொடுததரனுக
காசை பொருநது மமபிகையை
அளிததே னெனன வறைநதிடலும்
ஏசி லிமையோா புகழநதாாகள
இருவா கீத மிசைததார்கள்
மாசில் கணங்கண் முழவறைநதார்
மடவார் பலலோா வாழ்ததெடுததார். ௭௬

77. அஙக ணினைய நிகழ்ந்ததறபின்
அசல வேநத னசலமுலைத
திஙகண் முகததம பிகைகேள்வன
திருமுன கனிபால் கொடுவநதே
இங்கி தயில வேண்டுமென
இவைகொண் டாமென் றவைதமமின்
மங்குன் மிடற்றோன் கரந்தொடலும்
மலரோன் சடங்கு தொடங்கினனே. ௭௭

---

75. மனைவி - மேனை. கரகம - கமணடலம பததைதை விளக்கி.

76. நாரி கரம் - பார்வதி தேவியாரின் திருககரத்தை. ஏசு இல் - இகழச்சி இலலாத. இருவர் - தும்புருவும நாரதரும.

77. அங்கண - அவவிடததில. அசல வேநதன - இமவான. திருமணம் ஆனமை தோன்றச சிவபிரானை, "அமபிகை கேள்வன்" என்றா. அயில வேண்டும - உண்டருள வேணடும. சடங்கு - திருமணத் துக்குரிய காரியஙகள்.

78. மன்றற் சடங்கு முடிநததறபின்
மாலு மயனு மகபதியும
துன்றுஞ சுரரு மிமவானும்
சுறறத தோரு மறறெவரும்
கொனறை முடிதத நெடுவேணிக்
குழகன் றனுநங குழகனிடம
எனறும பிரியா வுமைதாளும
இணஙகு மன்பால வணஙகினரே. சஅ

79. ஈது புரிநது முற்றுதலும்
எமையா ளுமையா ளிருநதாதை
ஆதி கரமுன றொடுஞசேடம்
அனைவர் தமக்கு மளிததனனப
போதி விரதி வநதெநதாய்
போரவே டனனை யளித்தியெனச
சோதி மதனை நினைநதிடலும
சுரர்கள வெருவத தோன்றினனால். சஎ

80. மருவா ரிதழி மதிபொதிநது
வளாசெஞ சடில வானவனத்
திருமா லளிதத மலாபபகழிச்
சிலையான் வதனங தெரிநதருளி
உருவா யிரதிக் கிருததியரோ
ஒழிநதோாக கெலலா முருவல்லா
தருவா யிருநதுன் னரசுபுரி
கெனறே யவளோ டவன்விடுத்தான். சஅ

78. மகபதி - இநதிரன்.

79. முற்றுதலும - நிறைவேறியவுடன். தாதை - இமவான். சேடம் - பிரசாதம போர் வேள தனனை - நின்னொடு போர் செய்த காமனை. அளிததி - உயிர்பபிததுத தருக. சோதி - சிவபிரான். சுரர்கள வெருவியது, தாங்கள செய்த சூழ்ச்சி கருதி அவன் குறை கூறுவா னெனறு எண்ணி.

80. இதழி - கொனறை மலாபபகழிச சிலையான - மலராகிய அம்பையும மலராகிய வில்லையும உடைய காமன் ; காமனுககுரிய மூன்று

81. கன்னற் சிலைவே டனைவிடுத்துக்
கௌரி யோடும் விடையேறி
மின்னுங் கயிலை யடைந்தெவர்க்கும்
விடையை யுதவி விடையயிழந்
துன்னற கரிய வரியணைமேல
உமையோ டிருப்ப வுயிரனைத்தும
இன்ன லகல விருங்காம
இனப மேவி யிருந்தனவே. சக

82. பின்ன ரொருநா ளரிமுதலாம்
பெருஞ்சீ ரிமையோர் மேருவின்பால
மன்னி யிருந்தே யெமைவருத்தும்
வலிய சூரன் வலிகெடப்ப
அன்ன நடைமா தினைமணந்தும
அரனீந் திலன்மைந் தனையெனவே
உன்னிக் கயிலைப பரம்பரனோ
உற்று வேண்ட நச்சினரால். ருO

83. வேளை யெரித்த விழியாளன் வேளை யறிந்து மீளுதற்கு
நாளு முலவு காலைவிட நந்தி தனைக்கண் டஞ்சியது
மீள வரலும கயிலைதனில் விண்ணோ ரடைந்து நந்திவிட
ஆளும்பரனைத்தொழுதேத்தவரனிங்கேதுவேண்டுமென.

விற்களில் மலரும் ஒன்று, அதனால அவனுக்குப 'புஷபதன்வா' என்று ஒரு பெயர் வழங்கும. இரதிக்கு மாத்திரம தோன்றும உருவு டையவனுகி நீ இருப்பாயாக.

81. கன்னற் சிலை - கரும்பாகிய விலலையுடைய. வேள் தனை; சிலைகொண்டு வேட்டையாடுவானென்னும் பொருளும் தோன்ற வேடனை என்றூர் விடையை - உத்தரவை, இடபவாகனத்தை.

82. அன்ன நடை மாது - பார்வதி தேவி. பரம்பரன நேர் உற்று நச்சினா - விரும்பினா

83. வேளை அறிந்து - தக்க சமயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு. காலை விட - வாயு தேவனை அனுபப; கால் - காற்று. அது - வாயு தேவன. நந்தி விட - நந்தி தேவா உளளே செல்லும்படி அனுமதிக்க.

84. சற்றுந் தகவில் கொடுஞ்சூரன்
தன்னு லிருந்தா ளின்னன்மிக
உற்று வருந்தித் திரிந்தினோதம்தாம்
உன்னைப் போல வொருசுதனை
வெற்றி பொருந்த வளிதவெமது
விழுமந் துரப்ப வேண்டுமென
அற்றுன் றியசீர்க் களப்பெருமான்
அறுமா முகங்கொண் டாங்கிருந்தான் ருஉ

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

85. செம்மைகொ ளாறு முகத்தொ டிருந்தே
தீவிழி யாறினு மாறு புலிங்கம்
வெம்மையொ டுந்தர வங்கவை சென்று
வீறுல கத்தும் விரிந்திட வஞ்சிப்
பொம்மல் றருங்கவி னம்மை யெழுந்து
புலம்பு சிலம்பு பொலன்கழன் மோத
இம்மென வோடி யிருக்கை புகுந்தாள்
எங்க ணு மாகி யிரிந்தனா விண்ணோர். ருங

84. சுதன் - குமாரன். விழுமம் துரப்ப - துன்பத்தைப் போக்க. அல தின்றிய சீர் களப்பெருமான் - கருமை நிறம் பொருந்திய சிறப்புடைய திருக்கழுத்தையுடைய சிவபெருமான். அறுமாமுகம் : சிவபெருமானுக்குரிய ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோஜாதம் என்னும் ஐந்து முகங்களோடு கீழ்நோக்கிய முகம் ஒன்றும் சேர ஆறு முகங்கள் ஆயின.

85. தீ விழி ஆறினும் - ஆறு திருமுகங்களிலும் உள்ள ஆறு நெற்றிக் கண்களினின்றும். புலிங்கம் - தீப்பொறி. வீறு உலகத்தும் - வேறாகிய உலகங்களிலெல்லாம். பொம்மல் - வளப்பம். பொலன்கழலில் சிலம்பு மோத இருக்கை - அந்தப்புரம். இரிந்தனா - ஓடினர்.

86. ஓடிய விண்ணவா கூடினா வநதே
உநதிய தானவ ரானவா தம்மைச
சாடிய விஙகொரு மைநதனை யெநதாய்
தநதரு ளென்றனை வநதனை செய்ய
ஈடுறு வெமமைகொ ளஙகி யளிததாய்
எஙஙன முய்வதி யாமென வோதப
பீடுறு மோர்முக மாகி யிருநது
பெருநதழன முன்பு வரும்படி முனன. ருச

87. அநநிலை தன்னின் விரிநதிடு செநதீ
ஆறு பெருமபொறி யாகி யரன்றன
முன்னுற வநதிட வண்ணல தெரிநதே
மொய்ம்புள தேயுவை வாயுவை நோககி
மன்னிய விப்பொறி தன்னை யெடுத்தே
மஙகலில கஙகையுள வைததிடு மென்றே
இன்னலில சததிகொ டுததிட மாறி
எடுததுயா கங்கை யடுததத்தில வைபப. ருரு

88. மஙகலில் கங்கையு மப்பொறி தன்னை
வண்ணமு றுஞசர வணமிசை வைப்பப்
பொஙகெழி லையிரு திககினு மானமுற்
புங்கவா நின்று புரநதன ரபபோ

---

86. உநதிய - எமமைப பதவியினினறும தளளிய. தானவர் ஆனவர் - அசுராகள. சாடிய - அழிக்குமபொருட்டு ஈடு உறு - யாஙகள் எளிவரவு படுவதற்கு ஏதுவாகிய; ஈடு - எளிவரவு; "ஈடுபடும் இறை" (தக்கயாகப்பரணி) அங்கி - அககினியை. வெளிபபட்ட தீப்பொறிகளை முன்னேலே வருமபடி நினைததருளினை

87. - மொய்ம்பு - வலிமை தேயுவை - அககினியை. மாறி எடுதது - அககினியும் வாயுதேவனும மாறி மாறி எடுத்துச சென்று. கங்கையை அடுதது அதில வைபப.

88. சரவணமிசை - சரவணம என்னும பொய்கையினகண் மாலமுன் புங்கவா - திருமால முதலிய தேவாகள பத்துத திக்கிலும நின்று காததனா. பிரமதேவன வானிலும் திருமால பூமியிலும் இநதிரன் முதலிய திக்குபபாலகர் தததமக்குரிய திசைகளிலும நின்று காததனா

தஙகதி லாறு முகதமொடு மீரா
றததமொ டுஙகம லத்தி னிடத்திற்
சஙகர னேமுரு கேசனெ னசசீா
தஙக விருநதிட வண்டர்கள கண்டாா. ருசு

89. பன்னிரு மொயமபு நெடுநதகை தன்னைப
பால தருததி வளாததிட மாாபிற
பொனனை யிருததிய பசசுரு வததுப்
புஙகவன முறபடு புஙகவ ரெலலாம்
மின்னறு மீனை விடுததது கணடே
வீறிய வாறு சிறுவென மேவ
அனன மடநதைய ரனன முலாவும
அன்ன தடததி லடைநது புரநதாா. ருஎ

90. ஓதிது நின்றிட முனன ரெழுநதே
ஓடிய சங்கரி பின்புதி ருமபிச
சோதி யிடததி லடைநதும டஙகல
சுமநதிடு கினற துலங்கனை மேவக்
கோதிலசி லம்பது டைநததின முன்வீழ்
கொன்னவ மாமணி யன்னவள சாயை
எய்தலு மொன்பது மங்கைய ராகி
எநதை விளிததிட வின்பொடு வநதாா. ருஅ

(**கந்தபுராணம்,** திருஅவதாரம 89.) ஈராறு அததமொடும் - பனனிரண்டு திருககரங்களோடும.

89 மொய்ம்பு - தோள். பாலது: அது, பகுதிபபொருள் விகுதி. திருமாாபில திருமகளை வீற்றிருக்கச செய்த பச்சைநிறம பெற்ற திருமால். மின அறு மீனை - மினனுகின்ற ஆறு நக்ஷததிரங்களாகிய கார்த்திகை மாதரை. பால அருததி வளாத்திட மீனை விடுததது கணடு. அனன மடநதையா - அநதக் காாத்திகை மாதா.

90. ஓது இது நின்றிட - சொல்லிய இவவரலாறு நிற்க. மடஙகல் - சிங்கம. சிலமபது உடைநது அதில வீழ் நவமணி. கொன - பெருமை. சாயை எய்தலும் - நிழல பொருநதுதலும.

91. விததக மங்கைய ரெம்பெரு மானை
விருப்பொடு கண்டு கருப்பம தாகச்
சததிசி னநது கருபபய வாதே
தாஙகுமி னெனறிட வேஙகின ராங்கே
மெத்திய மேனி வியாப்பி லிலகக
வீர ருதித்தன ராரியை சொலலால்
உத்தம மாதர்கள பின்பொரு நாளில
ஒன்பது மைநதரை யனபொடு தநதார். ௯௧

92. மாசறு மன்னவா தம்பெயா வீர
வாகுவெ னுநதிரு வளளல வளைக்கைக்
கேசவ னுமபா புகழுநதிடு வீர
கேசரி வீரம கேநதிர னென்போன்
வீசுபு கழ்பெறு வீரம கேசன
வீரபு ரநதரன் வீர வரககன
ஆசறு வீரதி வாகரன வீரா
அநதகன வீர மடைநதிடு தீரன. ௯௨

93. மறறவா தங்களை யாதி தெரிநதெம்
மைநதாக ளெனறுமை மாதொடு கூறி
நறறிறல் கொண்ட விலககாக ளோடும்
நநதிரு மைநதன தேவல்பு ரிநதே
உறறிடு வீரென வோதுபு மாதோ
டுநதுவி டைப்புற மொலலை புகுநதே
அறறம றுஞசர வணமத டைநதான்
ஆசறு வானவ ரானவர் சூழ. ௯௩

---

91. விததகம - ஞானம. ஒன்பது சததிகளும் சிவபெருமானைக் கண்டு விரும்பியவுடன கருபபம அடைநதனர். கரு பயவாதே தாஙகு மின் - ஈனுமலே கருபபததைத தாஙகுவீராக. வியாபபு - அச்சத்தினலே வநத வோவை. ஆரியை - அமபிகை.

92. கேசவனும் உமபரும புகழும வீர அரக்கன் - வீர ராக்ஷசன. வீரா அநதகன - வீராநதகன.

93. நம திருமைநதன என்றது முருகக் கடவுளை. விடைப் புறம - இடபவாகனததின முதுகில. அற்றம் - சோர்வு.

94. மாசிலி மக்கிரி யின்புடை தன்னில
மன்னு செழுஞ்சர வணமுன மெய்தத்
தேசுறு மன்னதில வைகிய செவ்வேள்
சிறபர னாரி செறிநதது கண்டான
பாச மகறறா னமபிகை யோடுன
பாலக னைகொடு வாவென வோத
ஆசறு பூவி விழிநதுந டநதே
ஆறுரு மைநதனை யம்மை யெடுததாள். சுஉ

95. அம்மை யெடுததுழி யாறுரு மைநதன
ஆறுமு கஙகளு மாறிரு கையும
செம்மை பொருநதொரு மேனியு மாகச்
செபபினை யொதத திருததன நின்று
பொம்மலு டனசொரி பாலத ருததிப்
பொறபுறு சிறபரனைப்பணி விகக
நம்மை யளிததிடு கநதனை யன்பா
னாத னெடுததுர மீதி லணைததே. சுங

96. அநதரி யோடு விடைப்புடை வைததங்
காரன மடநதைய ருககருள செய்தான்
சுநதரி மைநத னருநது முலைபபால்
துணணென முன்னர் சொரிநதது தனனிற்
சிநதிய தோடுபு கந்தன் வளாநத
செழுஞ்சுனை யூடு செறிநதிட வஙகண்
வெந்திறன மீனென வாழ்பவ ருண்டே
வீறிய தொல்லுரு மேவினா மன்றே. சுச

94. சிற்பரன் நாரி - சிவபெருமானும் உமாதேவியும். அரன் : எழுவாய். அமபிகையோடு ஓத.

95. பொமமல - பொஙகுதல. சிறபரனைப பணிவிக்க - சிவபெருமானைப பணியும்படி செய்ய. உரம - திருமாாபு.

96. ஆரல மடநதையா - கார்த்திகை மாதா. சுநதரி - உமாதேவியாா. முருகக் கடவுளுககு உமாதேவியார் அருததிய பாலில சிநதிய துளிகள் சரவணததில் விழ அங்கே மீன உருவமாக இருநத பராசர முனிவருடைய புத்திராகள உணணவே, அவர்கள பழையஉருவததை அடைநதனர்

97. கொற்றம துற்ற பராசர னல்கும
கோதக லாறு குமாரரு மன்னன்
சொறறிடு சூள்கொடு மீனென வாழும்
துன்ப மகன்றயா தொலலுரு வுற்றே
பெறற மிசைக்கிரி மாதொ டிருநத
பெருநதகை முனறுதி பேசி வணங்க
அறறம தறறபு கழ்கொள பரங்குன
றத்திடை நீவி ரடைநதிடு மென்றான். ௯௭

98. அநதர மீதுறு மாரலை விண்ணோ
ஆரையு மன்புட னங்கண விடுததே
எந்தை பிரானுயா வெள்ளி விலங்கல
இணங்கி யதனக ணிருநதிடு போதின
வெநதிறல கொணட விலககாக ளொன்பான்
வீராகள கநதனை வநதனை செய்தாா
சுநதரி மைநத னெழுநதவ ரோடும்
தூவிலை யாட றொடஙகின னனறே. ௯௮

99. மண்ணி லுலாவுறும் விண்ணி லுலாவும
வண்ண வயன்பதம் நண்ணி யுலாவும
கண்ண னிருநத தலததி லுலாவும
கண்ணுத னண்ணிய கண்ணி லுலாவும்
எண்ணில் வளம்பெறு மண்புனல தீகால்
இன்புறு விண்டனி லண்ட முலாவும்
பண்ணியல வீணை யிசைத்தினி தாடும
பாடு மரன்றரு பாலக னம்மா ௯௯

---

97. கொற்றம - இநதிரியஙகளைச செறற வெற்றி. சூள் - சபதம். பெற்றம - இடப வாகனம்

98. ஆரல - கார்ததிகை மாதா. வெள்ளி விலங்கல் இணங்கி - கைலாய மலையை அடைநது. இலககாகள - லக்ஷம வீரர்கள.

99. அயன் பதம் - பிரம லோகம. கணணன இருந்த தலம் - வைகுநதம். கண்ணில - இடத்தில.

100. நீடு கடல்களை யொன்று படுத்தும
நேமி நகத்தை நிலத்தி லழுத்தும்
ஈடுறு திக்கர வங்களை வெறபூ
டினமொடு கட்டி யிழுத்திடு மாகத
தோடிரு வோரையு முன்னியல பனறி
ஒருத்தா பதத்தி லொருத்தரை யுய்க்கும்
பீடுறு மெண்டிசை யாளர பதஙகள
பிடுஙகுபு வல்லை பிறழ்ந்திட வைக்கும். சூஅ

101. தண்டரு கொண்டல விசும்பி லுறுங்கோ
தண்டம வளைத்துயர் தாரகை யெல்லாம்
உண்டை யெனும்படி கொணடிமை யோாகள
உரஙகள் சிரஙகளி னூடு தெறிக்கும்
மண்டிது போல வநேக மியற்ற
மற்ற தியறறிய வனமைய ராரென்
றணடரு மனனனு மேருவி னினறும்
அயறகிது கூற வகன்றன ரஙகண். சூகூ

(கலிநிலைத்துறை)

102. அஙநே ரத்தினி லன்ன நகத்தை யலைத்தே
முன்னே நின்றொா முகத்தொடு மாறு முகத்தோன்
நன்னே யத்துட னுடி யுலாவுத னுடி
இன்னே னேயிவை செய்தவ னுமென வெண்ணி. எ0

100 நேமி நகம - சககரவாள கிரி. ஈடு உறு திககு அரவங்களை - பெருமையை உடைய எட்டுத திக்கிலுமுள்ள பாமபுகளை. வெறபூடு - அஷ்ட குலாசலஙகளில மாகத்து ஓடு இருவோரையும் - வானததில் செலலுகினற சூரிய சநதிரரை. பதம - இடம எணடிசை யாளர் - திக்குபபாலகா பிறழ்நதிட - மாறுபடும்படி

101. தண தரு - குளிர்சசியைத தருகின்ற. விசுமபில உறும் கோதணடம் - வான வில்லாகிய இநதிர தனுசு. உணடை - விலலில் வைத்து அடிக்கும வட்டு. தெறிககும - சுணடுவார் மன்னன் - இநதிரன். தேவர்களெல்லாம் பிரம தேவனிடத்து முறையிடச சென்றார்கள்.

102. அன்ன நகததை - அநத மேருமலையை. ஆடி உலாவுதல் நாடி.

103. வெவ்வே ளாக மெரித்தவன் மைந்தனை வெல்வான்
அவ்வேள விக்கிறை யுமபாக ளோடு மவற்சூழ்ந்
தெவ்வே றன்னையு முய்த்தன னுய்த்தவை யெல்லாம்
செவ்வேண் மீதல ருற்றன வொத்தன சென்றே. எக

104. பிள்ளைத தண்மதி சூடிய கண்ணுதல பிளளை
உளளத் தாலொரு விறகொடு நற்கணை யொன்றால்
வெள்ளைத தந்தியை யட்டன னட்டபின விண்ணோா
வள்ளற் கேழ்கணை யுய்த்தவ சத்தை வழங்கி. எஉ

105. நாலம பால்வரு ணன்றனை யொன்றுறு நானமைக
கோலம பாலிய மனறனை வென்றிரு கோலால
ஆலம் பாவிய வங்கியை யங்கடல செய்தான
வாலம் பான்மொழி யந்தரி தந்திடு மைந்தன். எந

106. குன்று நின்றவ ரலல ரவன்புடை கூடி
நின்றா யாவரு மோடுத லோடு நெடுஞ்சீா
துனறு றுமுக னங்கது கண்டு துரந்தே
முனறு னுற்ற களத்திடை வந்தனன மொய்மபால.

---

103. வேள - காமன. வேளவிக்கு இறை - இந்திரன. அவற் சூழ்ந்து - முருகக் கடவுளைச சுற்றிககொண்டு. எவவேல தன்னையும - எல்லாவிதமான ஆயுதங்களையும அலா - மலா.

104. உளளததால் ஒரு விற்கொடு - திருவுளளததால் ஒரு விலலை உண்டாக்கி அதனைக கைக்கொண்டு. வெளளைத தந்தியை - ஐராவதத்தை. விண்ணோா வளளற்கு - இந்திரனமேல. ஏழ்கணை உய்த்து அவசததை வழங்கி; அவசம - மூாசசை.

105. ஒனறு உறு நானமைககோல அமபால - ஐந்து பாணங் களால. கோல் - அமபு. ஆலம பாவிய - விடத்தின தனமை பொருந் திய. வால அம பால் மொழி - தூய பாலபோனற இனிய மொழியை உடைய.

106. குனறு நின்றவா அலலா - உயிா குறைந்தவா அலலாதவர் கள. துன்று ஆறு ஆம முகன. துரந்து - துரததி. மொய்ம்பு வலிமை.

(தரவு கொச்சகக்கலிப்பா)

107. மற்றதனை நாரதனு மாமுனிகண் டண்டர்குரு
உற்றுழிச்சென் றோதுதலு மும்பர்கடம் வாழ்வெல்லாம்
இற்றதுகொ லெனவேங்கி யெழுந்துகுக னிடத்தடைந்து
பொற்றிருத்தா ளிணைதொழுது புகழ்ந்தினைய புகல்கின்றான்.

108. அத்தநினை யறியாம லமர்புரிந்த வண்டர்கடம் [மைநிறத்
மெத்துபிழை பொறுத்தெழுப்ப வேண்டுமென வெண்
தத்தியையு மத்தியின்மே லரசையுமற் றனைவரையும்
வித்தகனங் கெழுப்புதலும் விழுந்தார்க ளெழுந்தார்கள்.

109. உஞ்செழுந்த விமையோர்க ளுயர்குகனென் றுணராதே
வெஞ்சமரா றினமெனவே மிகநடுங்கி யவனடிதாழ்ந்
தஞ்சலிசெய் தேத்துதலு மஞ்சலிரென் றருள்கூர்ந்து
குஞ்சரமா முகற்கிளைய குமரவேள் கூறுவான். ௭௭

110. சேயெனமுன் னெமைக்கருதிச் செருப்புரிந்தீ ரினியெம
தூயவிறல் காணுமெனத் தொல்லுலக மண்டமுயிர் [து
ஆயவெலாந் தனதுருவே யல்லாலவே றில்லையென
நேயவொரு வடிவுகொடு நின்றானெம் பெருமானே. ௭௮

111. அன்பொடுமற் புதத்தோடு மமரரெல்லாந் தொழுதேத்தக்
கொன்பொலிமுன் னுருவாகிக் குமரவே ணின்றிடலும்
இன்பொடுநீ விளையாட விவ்விடைவே றுற்றவெலாம்
முன்பெனவைத் தருடியென முகிலூர்தி வேண்டினனால்.

---

107. அண்டர் குரு - பிருகஸ்பதி.

108. மெத்து பிழை - மிக்க குற்றங்களை. வெண்மை நிறத்து அத்தி - ஐராவதம். அத்தியின்மேல் அரசு - இந்திரன். விழுந்தார்கள் முன்பு பட்ட தேவர்கள்.

109. உஞ்சு - பிழைத்து.

110. செரு - போர். தூய விறல் - பரிசுத்தமாகிய வீரத்தை.

111. கொன் - பெருமை. இவ்விடை - இவ்விடத்தில். முகில் ஊர்தி - மேக வாகனனாகிய இந்திரன்.

112. மகவேந்தன் வேண்டவுமை மகவேந்த றமபொருட்டால்
மிகவேவே றுறறவெலாம் வேறின்றி முனனுளவாம்
தகவேயக வெனவெவையுஞ் சார்நதனவப படிநவிரப்
பகைவேலோனகுகன்றாளகளபணிநதினையபகரகின்றான்.

113. இங்குநினை யருசசிகக வேண்டுமென விசைநதருளிப
பொஙகுகயி லைககொருசா பொருபபினிடை விருபபொடுபோய்
அஙகமரா பூசனைகொண டருங்கயிலை மருங்கடைநதான்
தங்குபுகழ்ப புலவருமத தனிவரையைத தணநதனரால.

114. வீசுபுக ழாறுமுக விததகனை யுமபரெலலாம
பூசைபுரிந திடலாலே பொறபுறுமவ் வெற்பதுதான்
காசினமுரு கறகிடமாய்க் கநதவெற்பென றொருநாமம்
பேசுமவகைபெறறதினிப் பெருநதகரே றியதிசைபபாம.

115. நாடுபுகழ நாடுதனி னாதனசெய் வேளவியினமாட்
டாடுபிறந துயிரகடமை யழிததிடலு மம்மகததிற்
கூடுமுனி வருஞசுரருங் கோதிலரு னாதனும்
பீடுடைய கபிலையெனும் பிறஙகன்மிசை யுற்றனரால.

116. உறறபொழு திலககமுட னொன்பதுவீ ரருஞசூழ
வெறறிபுனை யருட்குமர வேளிருநத படிநோககி
மற்றிவனங் குறைமுடிகக வலலவனென் றெல்லோரும்
நற்றிருததா ளிணைவணங்க நம்பெருமா னவின்றருளவான.

---

112. மகவேநதன - இநதிரன. உமை மகவு ஏநதல் - பாரவதி தேவியின குமாரராகிய முருகக் கடவுள் இவ்வடியில் மடககு வநதது. தம பொருட்டால - அததேவர்களுககாக. தகவு எய்க - தகுதிபபடி பொருநதுக. நவிரப பகை வேலோன - மலைகளுககுப பகைவனாகிய வச்சிராயுததமையுடைய இநதிரன.

113. புலவா - தேவா.

114. காசு இல - குறறம் இலலாத. தகர் - ஆட்டுககிடாய்.

115. நாடுதனில - தேவ லோகததில. மகத்தில - யாகத்தில். பிறங்கல் - மலை.

116. நம் பெருமான் - முருகக்கடவுள.

117. நொநதணைநதீா புகுந்தபடி நுவன்றிடுதி ரென்றருளச்
சிநதைமகிழ்நதொருவேள்விசெய்யவொருசெசசையதில்
வநதெமையிங் கடநிணையமகநதணைநது வநதனமவ்[யமேதே.
வெநதகாமண் ணுயிரகளொடு விண் ணுயிரகொன் றுலவி

118. வெய்யவத னடலடககி வேளவிமுடிதத தடியேங்களை
உய்யவளித தருளெனவே யுயாவீர வாகுவைப்பாாத
தையவது தணைபபிடிததிங கணைதியென வவனைகிக்
கையிலவிறற் றகாபிடிததுக கநதனிடை வநதனனே.

119. அததகரைப் பரியாக்கொண் டவர்வேளவி செயவிடுத்து
விததகனு முருகேசன் விளையாடி யுறுநாளில்
தததைமொழிக கலைமாது தலைவனுயா கயிலையடைந
தததனடி பணிநதுபுறத தணிவாயி லிடையடைந்தான.

120. ஆலயததின முனபிருந்த வணிமணிக்கோ புரததலததிற்
கோலமுட னிருநதருளுங குமரவேள கண்டருளி
ஞாலமளித திடுவோனை நமமுனவரு கெனவேகிச
சீலமுறப பணிநதிடுதல செய்யாமற பரவுதலும். அஅ

121. எதுபுரி வாயென்ன யான்படைபபே னெனவருமோ
வேதமென வருமென்ன வியனிருககு விளம்பென்ன

117 புகுநதபடி - இங்கு வநத காரணததை. செசசை - ஆடு. இஙகு அட; அட - அழிக்க மகம தணைநது - யாகததை விட்டு அகன்று.

118. அளிததருள - பாதுகாததருளவாயாக. கநதனிடை - முருககடவுளிடததில

119. பரி - வாகனம அவரை யாகம செயயுமபடி அனுபபி. தததை - கிளி. கலைமாது தலைவன - பிரமதேவன அததன - சிவபிரான-

120. ஞாலம அளிததிடுவோனை-உலகத்து உயிாகளைச சிருஷ்டிக்கும் பிரமதேவனை. என - என்று முருகக கடவுள கூற. சீலம உற - முறைமை அமைய. பிரமதேவன கீழ்விழுநது பணியாமல் நினறவாறே வணங்கினன; ' பங்கயா சனததினேன பணிநதிடாது தொழுதலும்'' **(கந்தபுராணம்,** அயனைச..4)

121. எது புரிவாய் - எத்தொழிலைச் செய்வாய். வேதம் வருமோ என. வருமஎன்ன - வரும என்று பிரமன கூற. இருக்கு - வேதத்தின சிறு பகுதி. குடிலை - பிரணவம.

ஆதியினிற குடிலையெடுத தறைகுதலு மதன்பொருளை
ஓதியபின் னேதெனவே யோதினு னுமைபாலன்.

122. மனனுகுடி லையபொருளை யறியாமன் மயங்குதலும்
கொன்னுடைய நரசிஙகக் குட்டிதலைக் குட்டியுதைதத
தின்னலுறக கநதவெறபிற சிறையிடுவித் ததிலேகி
அன்னநடை யுமைபால னவிகளபன் னுட்படைததான்.

123. அஙகதுபின் னொருநாளி லணடரொடு முனிவரொடும்
செஙகணமால கயிலைநெடுஞ சிலமபடைநது நநதிவிடச
சஙகரனைப் பணிநதயனைச சணமுகததோ னிட்டசிறை
நஙகளபிரான் றவிாத்தியென நநதியொடு நவினறருளவான்.

124. வெனறியுறு குமரனிடை மேவியாம விடசசொனனோம
என்றுவிதி சிறைவிடுவித திஙகணைவா யெனவெதிர்போய்
நின்றிதனைப புகனறிடலு நினறிடிலிங் குனறனையும்
இனறுசிறை படுததிடுவே னெனறிடமீண டைறக்குரைத்தான.

125. இநதமொழி கேடடுநகைதத தேறேறிக் குமரனுறு
கநதமலைப் புகுநதிடலுங கழலபணிநதெனை வநததெனை
அநதணனைவிடுததிடென வதுசெய்யேனெனசசினமபோல
அநதமிலா னேதுதலு மயனறனைமுன் புறவுயததான்.

---

122. கொன உடைய - அசசததை உடைய நரசிங்கக்குட்டி தலைக்குட்டி - திருமாலின புதலவனுகிய பிரமதேவன தலையிலே குட்டி. அதில் - கநதகிரிககு

பிரமனைச சிறையிடுவித்து முருகக் கடவுள தாமே உயிாகளைப படைக்கத தொடஙகினர்.

123. அஙகது பின - அதனபிறகு என - என்று திருமால கூற.

124. விதி சிறை - பிரமனது சிறைவாசததை என என்று கட்டளையிட.

125. எறு எறி - இடப வாகனததில் இவாநது என வநதது என - இங்கே எழுநதருளி வநததன் காரணம் யாது என்று முருகக் கடவுள் வினவ அநதணனை - பிரம தேவனை அநதம இலான - சிவபிரான்.

126. அந்தணனுக் கருள்புரிந்தே யறுமுகனைக் கவானிடைவைத்
துந்துகுடி லைப்பொருணீ யுரைத்தியென வுரைத்ததுகேட்
டெந்தைமகிழ்ந் தருங்கயிலை யெய்தினன் குறுமுனிக்குச்
சுந்தரமூ லப்பொருளைச் சொல்லினன குமரேசன். ௨௪

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்)

127. அணியார்முரு கேசன் வளர்ந்ததடத்
தமுதக்கொடி சுந்தரி யென்றிருவோர்
தணியாநசை யிற்குக னைத்தழுவத்
தவமுற்றது கண்டவர் தங்கணுறப்
பணியாவெதிர் நிற்ப விரும்பியதென்
பகர்வீரென வெம்மை மணந்தியெனப்
பிணியான றுத்தெனை யாளுமருட்
பெருமானவ ரோடிது பேசுவனால். ௨௫

128. பேரன்பு பொருந்திய நுங்கட்கமைப்
பின்மன்ற லியற்றுது மவ்வளவும்
சீரிந்திரன் வேடர்கள் பான்மகவாய்ச்
சென்றேயிரு மென்றரு ளோடுவிடுத்
தாருந்தொழு கந்த விலங்கலிலவந்
தணிசோகயி லாய மடைந்தரனோ
டேருந்துமை யாளை வணங்கியவாக்
கிடையாக விருந்தன னெம்பெருமான். ௨௬

126. கவானிடை வைத்து - தொடையினிலே உட்கார வைத்துக் கொண்டு. உந்து குடிலைப் பொருள் - முதலிற் கூறப்பெறும் பிரணவத்தின் பொருளை. உரைத்தது கேட்டு - சிவபெருமான் விருப்பப் படியே முருகக் கடவுள் சொல்லியதைக் கேட்டு. சுந்தர மூலப் பொருளை - அழகிய பிரணவப் பொருளை, எல்லா மந்திரங்களுக்கும் மூலமாதலின், பிரணவத்தை மூலம் என்றார்.

127. தடம் - சரவணப் பொய்கை. நசையின் - விருப்பத்தால். தவம் உற்றது கண்டு - தவம் செய்வதை உணர்ந்து பணிந்து அவ்விரு மகளிரும் எதிரே நிற்ப. பிணி - பிறவியாகிய நோய்.

128. பின் மன்றல் இயற்றுதும் - பிற்பாடு திருமணம் செய்து கொள்வோம். இந்திரன்பாலும் வேடர்பாலும் முறையே பெண்களாக.

129. அபபோதினி லண்டாக னிநதிரன்பால்
அயன்மாகயி லாய மடைநதிடலும்
துப்பாரரு ணாநதி தடுததுவிடத
தோகைககொரு பாகனை யன்பொடுகண்
டெப்போது மிடுககண் விளைததிடுசூர
எனபோன்புரி துனப மிசைததிடலும
மெய்பபரகுக னேடவு னன்றனைநீ
வென்றேவரு கென்று விளம்பினனே. கூஎ

130. அபபானமை புரிநதிடு வேனெனவே
அடலசேர்பதி னென்றெ னுருததிரரை
மெய்பபராபதி னோபடை யாவருளி
வேலொன்று குகனகர மீதுகொடுத
தொப்பானதி லாத விலக்காகளோ
டொன்பானெனு முததமா கைததலமேற
றுப்பாரபல வெமபடை யங்கருளித
துணையாக வுறுமபடி சொற்றனனே. கூஅ

131. இததன்மை நிகழ்நதபி னாறுடனே
எட்டாகிய பூத விராசாதமைச
சுததனபரி வோடு தெரிநதருளித
தொலபூத விராயிர வெள்ளமுடன்

னா உநது உமையாளை, னா - அழகு சிவபிரானும உமாதேவியாரும் வீறறிருகக இடையே முருகககடவுள எழுநதருளி யிருநதார். சிவ பிரானது இநத மூாததததை ஸோமாஸ்கநதா என்று கூறுவா.

129 துபபு - வலிமை தடுததுவிட - முதலில உளளே புகா மல தடுத்துப பிறகு இறைவன திருவுள்ளக் குறிபபுணாநது உளளே விட. மெய்பபு - உண்மை குகனோடு விளமபினன.

130 அபபானமை - அவ்வாறு ஏகாதச ருததிரரையும பதினொ ராயுதமாகச செயது அளிததாா. பதினோராயுதமாவன: தோமரம, கொடி, வாள, வசசிரம, அமபு, அஙகுசம, மணி, தாமரை, தணடம, வில், மழு என்பன ஒனபான எனும உததமா-நவ வீரர்கள். துபபு-வலி.

131 பூத இராசா - பூதத தலைவா சுததன - சிவபெருமான. அத்தம் - கை படையா உறும - சேனைகளாக இருங்கள. மெத்தும திறல் - மிச்க வலி. விததகன - சிவபிரான.

அததம்பதி ஞென்றுட ஞெனறுடையான்
அடலசோபடை யாவுறு மெனறருளி
மெததுநதிறல கொண்டிடு மோரிரதம
வேலோனுற நலகினன விததகனே. ௯௯

132. இவ்வாறு கொடுதது மதிசசடையோன்
ஏகெனன வலங்கொ டிறைஞசுதலும
செவ்வானுர மீதி லணைததருளிச
சீர்தஙகிய நாரி திருககரமேல
மைவாழ்வுறு கண்ட னளிததருள
மாதன்பில வயிறறி லணைததிமையோா
உய்வானவு ணப்படை முறறுமழித
துறுவாயிவ ணெனன வுரைததனளால. ௧௦௦

133. ஈதம்மை யிசைததிட லுநதொழுதே
இருவோரையு மனபுட னேவிடைகொண்
டோதும்புகழ வேல னகனறுயாதேர்
உறறொன்பது பேரு மிலககாகளும்
ஏதநதவிா சாரத மன்னவரும்
இமையோரு மிராயிர வெள்ளமெனும்
பூதங்களு மெஙகணு மஙகணுகிப
புடைசூழ வடைநதன னமபுவிமேல். ௧௦௧

(கலிவிருத்தம்)

134. பாருலக மீதிலுமை பாலனவரு போதில்
தாரக னெனும்பெயா தரிததவொரு வெய்யோன்

---

132. இறைஞசியவா முருகக் கடவுள். செவ்வான் உரமீதில் - சிவந்த பெருமையையுடைய திருமார்பில. நாரி - உமாதேவியார். மாது அனபினுல் உய்வான பிழைக்கும பொருட்டு அவுணப படை - அசுரா சேனையை.

133. ஒனபது பேர் - நவ வீராகள ஏதம - இடையூறு. சாரத மனனா - பூதத தலைவா.

134 வெய்யோன - கொடியவன அரணம - பாதுகாபபு. தாரகனது அரணமாகிய கிரவுஞச கிரி அயல - அருகில்.

ஓரரண மானகிர வுஞ்சகிரி கண்டார்
வீரமுறு வேலனயன் மேவிவரு விண்ணோர். ௧௦௨

135. கண்டனா வெருண்டனா கலங்கின ரிடுக்கண்
கொண்டன ருளங்குலை குலைநதனா தளர்நதாா
திண்டிறல்கொள வேலனிரு சேவடி வணங்கி
அண்டர்புகழ் நாரத னறைநதிடுத லுற்றான். ௧௦௩

136. உற்றகிரி யீதுகிர வுஞ்சமிதி னோர்சாா
மற்றுமிக ரறறதொரு மாயநக ரூடே
சுற்றவுணா சேனையொடு சூரிளவ லாகும
வெற்றிபுனை தாரகன் விருபபுட னிருப்பான ௧௦௪

137. வென்றியுற வின்றிவனை வென்றிடுவை யாயின
வனறிறலகொள சூரனை வதைப்பதெளி தெனனத
துன்றுகதிா வேலன்முனி சொன்னவை வினவிச
சென்றிவன தாருயிா சிதைத்திடுது மென்றான். ௧௦௫

138. என்றுபி னடற்பெறு மெழிற்புயனை வேலோன்
நன்றொடு தெரிந்தினைய நாகமதி னோர்சாா
வென்றியுள மாயநகா மீதவுண ரோடும்
வன்றிறல்கொ டாரகன் வயதொடு வதிநதான். ௧௦௬

139. அம்புவி யழுநதவரு மாயிரநல வெள்ளத
தும்பர்தொழு சாரத ருவர்க்கிறைபி னோருன
தம்பியர்க ளோடுமிகு தானவர்க ளோடும்
மொய்ம்பொடு செருபபுரிய முநதுபட ரென்றான். ௧௦௭

---

135. அணடர் - தேவர்.

136. மற்று - வேறு நகரங்கள். மாய நகா - மாயாபுரி. சுற்று அவுணா சூர் இளவல - சூரபன்மனுககுத தமபி.

138. அடறபெறு புயனை - வீரவாகுவை. நாகம - மலை. வயத் தொடு - வலிமையோடு

139. அழுநத - மிகுநத பாரததால அழுங்குமபடியாக. சாரதரும் அவா தலைவரும. உவாக்கு இறையினோா - பூதததலைவா். மொய்ம்பொடு - வலிமையோடு. செரு - போா. படர் - செலவாயாக.

140. என்னவிது நன்றென விறைஞ்சிமுரு கேசன்
தன்னைவிடை கொண்டினிய தம்பியர்க ளோடும்
மின்னுகதிர் வேலனருள வீறிரத மேறி
மன்னுபடை யோடவுணன் மாயநக ருற்றான். ௧0௮

141. ஒற்றரிது சொற்றிட வுணர்ந்தவுணர் மன்னன்
செற்றமிக மூளவொரு தேரின்மிசை யேறித
துற்றவனி கங்கள்புடை சுற்றவெதி ருற்றான்
அற்றமறு பூதருமவ் வாக்கெதிர் புகுந்தார். ௧0௯

142. தெண்டிரை கடுத்தவிரு சேனையு மெதிர்ந்தே
மண்டுபடை சிந்தியமா வல்லைபுரி போதிற
சண்டமிகு தானவர்கள சாரதர்க டம்மால
ஒண்டிற விழுந்துதொலை வுற்றனாக ளன்றே. ௧௧0

143. வாரண முகத்தவுணர் மன்னனிது கண்டே
தேரினு மிறங்கியொரு திண்கதை பிடித்தே
பாரிடர்கள் பாரிடை பதைப்புற வதைப்ப
ஏருறு மிலக்கரு மெதிர்ந்துசமர் செய்தார். ௧௧௧

144. போரினி லெதிர்ந்துழி புழைக்கைகொடு சுற்றி
வாரியி லெறிந்தன னெழுந்தபினும் வந்தார்
ஏருலவு கோளரி யெதிர்ந்துகணை நூறூற்
கோரவவு ணன்றன்மகு டத்தைவிழ வெய்தான். ௧௧௨

140. வேலன அருள - முருகக் கடவுள் தந்தருளிய.

141. இது சொற்றிட - வீரவாகு தேவா போர்புரிய வரும் இச் செய்தியைக் கூற. செற்றம் - கோபம். துற்ற அனிகங்கள் - செறிந்த சேனைகள். அற்றம் - சோர்வு.

142. தெண்திரை கடுத்த - கடலை ஒத்த. வல்லை - விரைவாக. சண்டம் - கொடுமை. சாரதாகள - பூதத்தலைவாகள. தொலைவு - தோல்வி.

143. வாரண முகத்து அவுணா மன்னன் - யானை முகத்தை யுடைய தாரகாசுரன். கதை - கதாயுதம். பாரிடர்கள் - பூதத் தலைவர்.

144. புழைக்கை - துதிக்கை. வாரியில் - கடலில். கோளரி - வீரகேசரி. கோர அவுணன - விகாரத்தையுடைய அசுரன்.

145. சென்னிமுடி வீழ்தலுமொர திணகதை யெறிநதே
பொன்னிரத மீமிசை புகுநதன னெதிரநதான்
மனனுகதை பட்டிட மயங்கவது கண்டே
துன்னுவிறல கொண்டுவளா தோளின னெதிர்நதான்.

146. வநதெதிா புகுநததிறல் வாகுமிசை வெய்யன
சுநதர விறற்கொளொரு சூலமது கைததான்
உநதெழி லுரததினிடை யுறறிடலு மீசன்
மைநதனிளை யோன்மிகு வருததமொடு நின்றான். ககச

147. மொய்ம்புடைய வாகுமிகு மோகமொடு நினறேழ
தம்பிய ரெதிரநதுடைவ தானது தெரிநதே
வெம்பதகன் முன்பணுக வெய்யனு மெதிரநதான
அம்புமழை சிநதியிரு வோருமமர் செய்தார். ககரு

148. பொற்சகட மீதிலுறு புலலனது போதின்
விற்சமர் புரிநதிவனை வெலவதரி தென்றே
கறபொருவு தோளுடைய காளைமிசை செல்ல
விற்குலவு மும்பாகள விறறபடைகள விட்டான். ககசு

149. விட்டிடலு மப்படைகள் விட்டருளி வெய்யன
தொட்டபடை முற்றுமிகு துண்டமது கண்டான

---

145. புகுநதனன எதிர்நதான - புகுநது எதிரததான். மயங்க - வீரகேசரி மயஙக. விறலகொணடு வளாதோளினன - வீரவாகு தேவர்.

146. திறலவாகு - வீரவாகு வெய்யன - தாரகாசுரன் கைத தான் - செலுததினன. உரததினிடை - மார்பில. மைநதன - முரு கன் ; அவனுக்கு இளையோன், வீரவாகு தேவர்.

147. மொயமபுடைய வாகு - வீரவாகு உடைவதானது - தோல்வியுறுவதை பதகன-பாதகனுகிய தாரகாசுரன. வீரவாகு அணுக.

148 பொற் சகடம் - பொனனுற செயத தோ. புலலன - புனமையையுடைய தாரகன். உம்பாகள விறறபடைகள - தேவாகளுக் குரிய அஸ்திரங்களை

149 அபபடைகள - அததகைய அஸதிரங்களை. தொட்ட - தொடுத்த. கணடான : கணடவா வீரவாகு தேவா. மட்டில் உருவங கொடு - கணக்கிலலாத பல உருவங்களை எடுததுககொண்டு ; எடுத்தவன் தாரகன்.

மட்டி லுரு வங்கொடு வளைந்துசம ராடக்
கட்டழகு கொண்டதொரு காளையிது செய்தான். ககள

150. மெத்துமுரு வத்தவுணன் மீதுவிட வீர
பத்திர னெடும்படை பறித்திட லு மாயக்
கொத்தற வுடன்றனிமை கூடியொ ருபாயம்
சித்தமிசை கொண்டுகிர வுஞசகிரி சென்று. ககஅ

151. மற்றதி னுளித்திடலும் வாகைபுனை வாகு
சுற்றமொடு தம்பியாக தோன்முக னொளித்த
பொற்றைபுக வாண்டுமயல் பூண்டனா கிடந்தார்
அற்றமறு சூரிளவ லனைத்து தெரிந்தான். ககக

152. தெரிந்துமகிழ் வாகியொரு தேரின்மிசை யேறி
அருந்திறல்கொ டண்டமொ டமாககள மடைந்தே
விரிந்துசெறி பூதமிசை வெங்கணைகள் சிந்த
இரிந்தனாக ளும்பரினு மிம்பரினு மன்னோ. க௨0

153. நண்ணினைய கண்டுபுகழ் நாரத னெனும்பேர்ப்
பண்ணவ னிடர்க்கொடு படர்ந்தமரர் செய்த
புண்ணிய முறைந்துழி பொருந்தியடி தாழூஉ
விண்ணவா மெலிந்திட விளைந்தன விளம்ப. க௨க

---

150. வீரபத்திரன் நெடும்படை - வீரபத்திராஸ்திரம். பறித்திடலும் - கையில் எடுத்துத் தாங்கவே மாயக்கொத்து அற - தாரகன் எடுத்த மாய உருவக்கூட்டம் முழுவதும் அற்றுப்போக. தனிமைகூடி : தாரகன் செயல்.

151. தோல் முகன் - யானைமுகனுகிய தாரகன். பொற்றை புக - மலையினுள்ளே செல்ல. மயல் பூண்டனா கிடந்தா - மயக்கத்தை அடைந்து கிடந்தார். அற்றம் - சோர்வு. சூர் இளவல் - சூரனுக்குத் தம்பியாகிய தாரகாசுரன்.

152. திறல்கொள் தண்டமொடு, தண்டம் - படை. உம்பர்-தேவ லோகத்தில். இரிந்தனாகள் - கெட்டு ஓடினர். அன்னோர் பூதத்தலைவர்.

153 நண்ணும் இனைய காட்சிகளைக் கண்டு. பண்ணவன் - முனிவன். அமரா செய்த புண்ணியம் - தேவா இயற்றிய புண்ணியத்தின் பயனுகிய முருகக் கடவுள். தாழூஉ - வணங்கி. தேவாகள் தோல்வியடையும்படி நடந்தவற்றைச் சொல்ல.

154. அங்கதை விளுவியெமை யாளுடைய செவ்வேள்
இங்கவனை நூறுவ னிறைபபொழுதி லென்றே
துங்கமுறு பூதாக டுவன்றியயல் சுறறச
செங்குருதி தங்கிய செருக்கள மடைநதான். கஉஉ

155. ஈடுசெறி பூதரு மிருந்தகுவா யாரும
சாடுசம ராடமிகு தானவ ருடைநதே
ஓடவது கண்டன னுருததவுணா மன்னன
நீடிய காததுறு நெடுஞசிலை வளைததான். கஉ௩

156. வெங்கணைக ளும்பல வியன்படையு நேரே
அஙகணை கணககுழுவி னஙகமுற வுநதிக
கங்கைமுடி யானுதவு கநதனெதிா வநதே
சங்கையில் பவங்குலவு தாரக னுரைபபான். கஉ௪

157. மேதகு மரிக்குமலர் மீதிலய னுக்கும
மாதவள வும்பலிறை வற்குமல திநநாள்
ஆதிபர னுக்குமெம ருக்குமம ராட
ஏதுவிலை வநதபடி யேதுமொழி கெனறுன். கஉ௫

---

154. நூறுவன - கொலவேன. இறைபபொழுதில - கண நேரததில். துவனறி - நெருஙகி.

155. ஈடு - பெருமை தகுவா - அசுரா. சாடு சமா ஆட - எதிர்ததுச சாடுமெ போரைச செய்ய. தானவர் உடைநது - அசுரா தோலவியுற்று. உருதது - கோபிதது.

156. அங்கு அணை கணக்குழுவின் அங்கம் உற உந்தி - பூதங்களின் கூட்டததின உடமபில பதியுமபடியாக விட்டு. சங்கையில - அளவிலலாத பவம குலவு - பாவம நிறைநத.

157. அரிக்கும் - திருமாலுக்கும. மா தவள உம்பல இறைவற்கும - இநதிரனுககும, தவள உமபல - வெளளை யானை. இநநாள - இவவளவு காலம அமா ஆட - போா செயய. வநதபடி - நீ போர் செய்ய வநதவாறு. ' திருமால முதலிய தேவாகளுககும அசுரர்களுக்கும் பகை உணடேயனறிச சிவபிரானுக்கும் எமககும ஒரு பகையும் இல்லை; அங்ஙனம இருக்க நீ போாசெய்ய வநத காரணம் என்ன ? ' என்றுன.

158. நறமெருழில் புரிநதிடு நதிசசடில நம்பன்
அற்றமறு வானவாக ளானவர்க டமமைச்
செற்றமொடு நீவிாசிறை செய்ததை யுணர்நதே
மறறெமை விடுத்தனனும வன்மைவிறல் சிநத. கஉசா

159. என்றுபல வேலவ னிசைத்தமொழி கேளாக
குனறுறழு மொய்ம்புள கொடுநதகுவா மன்னன
வனறனு வளைபபவுமை மைநதனும வளைத்தான்
துனறிரு வருஙகணை சொரிநதமா புரிநதாா. கஉஎ

160. கையனவிடு வெங்கணைகள கநதனெதிா சிநதும்
துய்யனவிடு வெஙகணைகள சூாதுணை யகறறும்
வையமிசை யோாவெருவ வையமிசை நின்றே
வெய்யசம ரிவ்வகை விளைததனா வெகுண்டே. கஉஅ

161. இநதவகை விற்சம ரியற்றுமது போதிற
கநதன புயஙகளுள கநதனமுரு கேசன
வெநதிறலகொ டாரகன விடுஙகணை விலககிச
சிநதினனொ கோடிகணை தீயன்மிசை செலல. கஉகூ

162. கோடிகணை பட்டுழி கொதிதததி னிரட்டி
நீடுகணை விட்டிடலு நேசமுரு கேசன்

158. முருகக கடவுள விடை கூறுகினறாா அற்றம் - சோர்வு. எமை எனனும் பனமை பெருமிதம தோனற நினறது. நமபன் விடுத்தனன.

159. குனறு உறழும மொயம்பு - மலையை ஒதத தோள். தகுவர் மனனன - தாரகாசுரன. வன தனு - வலிய விலலை

160. கையன - வஞ்சகனுகிய தாரகன. சூாதுணை - சூரனுககுத தம்பி. கணைகளை அகற்றுவான. வையமிசை நினறு - தோமீது நின்று

161. விற சமா - விற போா. கநது அனன புயங்கள, கநது - கட்டுததறி.

162. அதின இரட்டி - அதைபபோல இரணடு பஙகு; இரணடு கோடி. விட்டிடலும் - தாரகன எய்யவே. கோல - அமபு. சிதறிக் குறைததனன.

நாடிமிகு கோல்சிதறி நண்ணலன் விடுப்பக்
கூடிவரு வாளிகள் குறைத்தன னறுத்தே. கசுO

163. கனனியிட நண்ணுமிறை கண்ணிலவரு மண்ணல்
பின்னரு மிலங்கிரு பெருங்கணை துரந்தே
இன்னலபுரி சூரனிளை யானுட விளைப்பக்
கொன்னுறு முகக்கையொடு கோடுக ளறுத்தான். கசுக

164. சந்துறு முகக்கைநெடி தானதன தந்தம்
சிந்தலு மனத்திடை சினத்தவுணா செம்மல
வெந்திறலகொ ளாயிரம் விறறகணை விடுத்தே
கந்தனிர தத்துறு கவினகொடி யறுத்தான். கசுஉ

165. அப்பொழுது வேலவ னருங்கணைக ளெட்டு
மெய்ப்புற விடுத்தவுணன் விறறனை யொடித்துத
துப்புடைய வாயிர நெடுங்கணை துரந்தே
ஒபபிலவ னேறிரத மொலலைதுகள கண்டான். கசுங

166. தேரழிய வேறுமொரு தேரின்மிசை யேறி
வீரமுற மறறுமொரு விறறனை யெடுத்தே
சீரிய குகனறனது தோகடவு கான்மேல்
ஆரும்வகை யாயிர மடற்கணை விடுத்தான். கசுச

---

163. உமாதேவியாா தம வாமபாகத்தே வீற்றிருக்கப பெற்ற சிவபிரான. இளையான - தம்பி. முகக்கை - துதிக்கை. கோடுகள் - கொம்புகளை.

164. சந்து உறு முகக்கை - மூட்டுவாயை உடைய தும்பிக்கையும். தன தந்தம - தன தந்தங்களும். சினத்து : சந்தம நோக்கி வலித்தது.

165. முருகக் கடவுள தாரகன் விலலை ஒடித்துத் தேரைப பொடியாக்கினாா. துப்பு - வலி.

166. தாரகன வேறோா தேரினமேல ஏறி முருகக் கடவுளுக்குத் தோபபாகனுக இருந்த வாயுதேவனமீது ஆயிரங கணைகளை விட்டான். கால் - வாயுதேவன; "அயலவரு மருத்தினை நோக்கித், தணணளி புரியு மறுமுகத் தெந்தை தனிபபெருந தோ்மிசை நீபோயப, பண்ணொடு முட்கோன் மத்திகை பரித்துப பாகனுய்த் தூணடெனப பணித்தான" (கந்த. படையெழு. 1)

167. மன்னுகணை மேனிபட மாருதம் வருநத
அன்னது தெரிந்துருக ளுயிர நெடுங்கோல
கொன்னவுணா மன்னது குளததினு ளழுததப்
பொனனினிர தததிடை புலம்பினன் விழுநதான். கரு௫

168. சோரியொடு சோபமொடு சூரிளவல் வீழ
வீரமுற வன்படைஞா வேலனை வளைநதே
போரது புரிநதுழி பொலிநதகணை தூவிச
சீரிய குகனறகுவா சேனைக ளறுததான். கருசு

169. மையல தொழிநதிட வெழுநதவுணா மன்னன
செய்யமுரு கனபுடை சிவனபடை செலுததக்
கைகொடு பிடிபபவது கண்டுபல மாயை
வெய்யமலை யோடுசெய வேலினை விடுததான. கருஎ

170. வெனறிபுனை யெஃகமது விஞைசைதரு குனறை
வன்றிறலகொ டாரகனை வலலையி லழிததே
ஒன்றுதிறல் வீரரை யெழுப்பியுயா கஙகை
சென்றதனி லாடுபு திரும்பியதை யன்றே. கருஅ

171. வெநதிறல்கொள் வேலது விசாகனது கைமேல்
வநதினி திருப்பவடல வாகுமுதல் வீரர்
எநதையெதிா வநதிட விலஙகுமுரு கேசன
புநதிகள களிப்பவவ ருக்கருள புரிநதான். கருகூ

167. மாருதம் - வாயுதேவன் குளத்தினுள அழுதத - நெற்றியில அழுநதும்படி செய்ய.

168. சோரி - இரததம ; சோபம - சோாவு ; மயக்கம. தகுவர் சேனைகள - அசுர சேனைகளை.

169 மையல - மயக்கம. செய்ய முருகன. "செய்யன் சிவநத வாடையன" (திருமுருகாற்றுப்படை.) சிவன படை - பாசுபதாஸ்திரததை. மலையோடு தாரகன பல மாயை செய்ய.

170. எஃகம - வேல விஞைசைதரு குனறை - மாய வித்தைகளைச் செய்த கிரவுஞ்சகிரியை. குனறையும தாரகனையும். வீரரை - முருகக் கடவுள படையில அசுரரால் விழுநத வீரரகளை. ஆடுபு - நீராடி திருமபியதை: ஐ, சாரியை.

171. விசாகன் - முருகக கடவுள. அடல்வாகு - வீரவாகு.

172. மற்றதுபி னுந்துதிறல் வாகுவை விளித்தே
வெற்றியொடு தாரகன் விடுத்துழி பிடித்த
அற்றமில ரன்படைய வன்கையி லளித்தான்
தற்றுமிகு தானவர்க டங்கள்குல காலன். கசO

173. இறந்தமிகு பூதர்க ளியாரையு மெழுப்பி
நிறைந்தபடை சூழ்தர நிவந்திடு கவந்தப்
பறந்தலை கடந்தடல்கொள் பன்னிரு புயத்தோன்
சிறந்தவிம யக்கிரியி னெல்லையது தீர்ந்தான். கசக

174. தென்றிசையி னேகியுயர் தேவகிரி நண்ண
வன்றிறல்கொ ளாதவன் மறைந்தனனவ் வேலை
குன்றுதலி லாவனைய குன்றின்மிசை வென்றிப்
பொன்றிகழு மெஃகமுள புங்கவ னிருந்தான். கசஉ

175. ஆசிலருள் வேலவனை யவ்வரையின் விண்ணோர்
பூசனை புரிந்தனர் புகன்றவிது நிற்க
வீசுபுக ழும்பன்முகன் வீடியது கேளா
மாசவுரி யென்னுமனை மாதுதுய ருற்றாள். கசங

176. மையுறு தடங்கண்மட மங்கையரொ டேகிச்
செய்யதொரு மின்னனைய செல்வமெனு மாயப்
பொய்யினில் விழுந்துபல புன்மைகள் புரிந்தோன்
மெய்யினில் விழுந்தலறி மெத்துதுய ருற்றாள் கசச

---

172. தாரகன் தன்மேல் ஏவப் பற்றிக்கொண்ட பாசுபதாஸ்திரத்தை. தற்றுமிகு - நெருங்கி மிகுந்த. தானவர்கள் ..காலன்: "நிருதரார்க்கொரு காலா சயசய" (திருப்புகழ்.)

173. நிவந்திடு கவந்தப் பறந்தலை கடந்து - குவியலாக உயர்ந்திருக்கிற உடற் குறைகளையுடைய போர்க்களத்தை விட்டு நீங்கி, கவந்தம் - தலை நீங்கிய உடல்.

174. அனைய குன்று - தேவகிரி. எஃகம் - வேல்.

175 உம்பல் முகன் - தாரகன். வீடியது - இறந்தது. மனை மாது - தாரகனுடைய மனைவி.

176. மின் அனைய செல்வம் - மின்னலைப் போன்ற நிலையாமையை உடைய செல்வம்.

177. அநதவமை யததின்முன மாசுர மடைநத
சுநதர மிகுநதவசு ரேநதிரன் விஞவி
வநதுதன தததனமடி வானசெயல் கண்டு
வெந்துயா பொருநதிட விழுநதலறி ஞஞல். கசரு

178. அஙகுள கடன்செய்தவ னைததகன மாறறித்
திங்கண்முக வனனையாகள யாருமெரி சேரப்
பொஙகுதுயா கொண்டுசில போரவுண ரோடும்
மஙகலகல தெனகடன மகேநதிர மடைநதான். கசசு

179. அநநகரி லுளளவ ரருநதுயா பொருநதக்
கொனனுடைய சூரனுறு கோயிலவை யுறறு
மன்னவ னடிததுணையின வலலையின் விழுநதே
இனனலொ டாறறின னிகழ்நதன விசைததான். கசஎ

180. தமபிமடி வானமொழி தனசெவியி லேற
வெமபின னரிததவிசின மீமிசை யிருநதோன
அம்புவி விழுநதன னாறறின னதறபின
மொய்ம்புடைய வேலனொ டமாகமெழ முயனறுன்.

181. அன்னசெயல கண்டன னமைசசரி லமோகன்
முனனுற வடைநதுசில புநதிகண் மொழிநதே
மனனவ னமாகமெழன மறுததிட விருநதே
இனனலபுரி சூரனவ ணினனதை யியறறும். கசகூ

177. ஆசுரம - சிஙகமுகாசுரனுககுரிய ஆசுரபுரி எனனும் நகரம. அசுரேநதிரன தாரகாசுரன மகன. அததன - தநதை.

178. உள கடன செய்து - தான செயய வேணடிய ஈமக கடன்களைச் செய்து. அவனைத தகனம் ஆறறி - தாரகாசுரனைத தகனம் செய்து. அனனையாகள - தாரகாசுரனுடைய மனைவிமாா. மகேநதிரம் - சூரனுக்குரிய மகேநதிரபுரி.

179. கொன் - பெருமை; அசசமும ஆம. கோயில் அவை - அரண்மனையிலுளள ஆஸ்தான மணடபததை

180. அரிததவிசு - சிஙகாதனம மொய்மபு - வலிமை.

181. புநதிகள - அறிவுரைகள. அமோகன என்னும மநதிரி, பகைவனுடைய வலிமை முதலியவற்றை ஆராய வேண்டும என்று கூற, சூரன வேகந தணிநதான் மறுததிட - அமோகன தடுகக.

182. மற்றிணையில் வேலவன மருங்கினி னெருங்கும்
வெற்றியுறு சேனையை வினவிவரு மாறங்
கொற்றரை விடுதததுவிட மொததவ னிருநதான்
கொறறமுரு கேசனது கொளகையுரை செய்வாம். கருO

183. தேரினெடு வாரிமிசை செங்கதி ரருக்கன்
ஏரினெ டெழுநதன னெழுநதவது மானச
சாரதா குலாவவரு சையநிகா வையம
வீரநெடு வேலுள விசாகனினி துற்முன். கருக

184. மாருதவ லவன்விடுமவ் வையமிசை மேவிச
சீரிலகு வானவா செழுங்கிரி யகனறே
வீரமுறு சேனபுடை மேவுற விறறகே
தாரகிரி கண்டது தணநதருளி ஞைல. கரு௨

185. கருககடல கடபபவருள காசிநகா கண்டு
பருப்பத மெனும்பெயா பரித்தகிரி கண்டு
விருபபமுள வேங்கட வியன்குவடு கண்டு
மருக்குலவு தெனகயிலை வணசிகரி கண்டு. கருங

186. ஆலவன மாகிய வருமபதி தெரிநது
ஞாலமுயா கசசியெனு நன்னகா தெரிநது

182. மற்று இணை இல - வேமொருவர் தனக்கு ஒபபு இலலாத. சேனையை வினவி வருமாறு - சேனையின அளவையும் வலிமையையும் ஆராயநது வருமபடி விடம ஒததவன - சூரபதுமன.

183. அருககன - சூரியன ஏா - எழுசசி. சாரதா - பூதாகள். சையம் நிகா வையம - சையமலையை ஒதத தோ

184. மாருத வலவன - வாயு தேவனுகிய தோபபாகன வானவா செழுங்கிரி - தேவகிரி. கேதாரகிரியைக் கணடு.

185. கருங்கடல் - பிறவியாகிய கடல. பருபபதம எனும பெயா பரிதத கிரி - ஸ்ரீசைலம. குவடு - மலை. தென்கயிலை - சீகாளததி. சிகரி - மலை.

186. ஆலவனம - திருவாலங்காடு. கசசி - காஞ்சீபுரம். அழற் கிரி - திருவணணுமலை. நவநீதகோலநகா - திருவெணணெய்நலலூா. முதுகுன்று - விருத்தாசலம

சீலமுற முற்கிரி தெரிந்துநவ நீதக்
கோலநக ரோடுமுது குன்றது தெரிந்து. கருச

187. வலவிய மிடறபதன் மகிப்பணி துதிப்பப்
பல்லிய முழுஙகவுமை பார்வைகளி கூர
அலலணைய கணடமுள வண்ணனட மாடும
செலனுறு பொழிறகுலவு திலலைநகா கண்டு. கருரு

188. சீரிணெடு மனணிவளா செனனிவள நாட்டு
வாரிநிகா காவிரி வடாதுதிசை தனனில
ஏலரிலகு மணணிநதி யின்கரை யடைநதான
காரிலகு கண்டனது கண்ணிலவரு மண்ணல. கருகூ

189. அநதவமை யநதனி லருககன்மறை வாணை
கநதனது போதமரா கமமியனை நோக்கி
இநதவிடை யொனறுநக ரினறுபுரி கெனமுன்
உநதுமவ னப்பொழுதி லோாநகா புரிநதான. கருஎ

190. தாரணியி னபதி தனக்கமரா செய்ஞ
ஞரென வருமபெய ருரைததன ரதன்கண
ஆருமெழில வேலவ னமாநதினி திருநதான்
சீருலவு விண்ணிறை செயறகையை யிசைப்பாம். கருஅ

191. முனனமொரு வைகலின முரடகுலிச வேலோன்
இனனலொடு காழியி னிருநதபொழு தஙகண்

187. வலவியம மிடல பதன - புலியினது வலி பொருநதிய காலை உடையவன, வியாககிரபாத முனிவா. மகிபபணி - உலகததைத தாங்கும ஆதிசேடன, இங்கே அவனது அவதாரமாகிய பதஞசலி முனிவா. பல் இயம - பலவித வாததியஙகள. செல் - மேகம.

188. செனனிவள நாடு - சோழ நாடு. வாரி - கடல மண்ணி நதி: சுபபிரமணிய நதி எனபது இஙஙனமாயிற் றென்பா.

189. அமரர் கமமியன - விசுவ கர்மா. இநத இடை - இவவிடத தில். உநதும் - கடவுளால தூணடபபெற்ற.

190. சேய்ஞலூா. முருகக் கடவுளுக்குரிய நல்ல ஊா எனனும பொருளுடையது. விண இறை - இநதிரன.

191. ஒரு வைகலின்-ஒரு நாளில முரண் குலிச வேலோன்-வலி மையை உடைய வச்சிராயுதன, இநதிரன். தெய்வதம் - தெய்வம்.

மன்னுமொரு தெய்வத மருங்கணிகள வைததான்
அன்னது கலன்களை யளித்ததவண் வந்தே. ௧௮௯

192. அண்டர்புகழ் தெய்வத மளித்தவணி தம்மிற்
கொண்டலி னிருண்டிடு குழற்சசி யிடும்பூண்
கண்டவளை யுன்னிமிகு காமமெனும் வெந்நோய்
கொண்டவன வருந்தியது கூறலரி தம்மா. ௧௯௦

193. ஆயதொரு வேலைதனி லாதவ னெழுந்தான
தூயமுரு கக்கடவுள சோதிவடி வங்கண
நேயமொடு செய்துமிகு பூசனை நிரப்பி
நாயக னளிப்பவொரு நற்படை படைத்தான். ௧௯௧

194. வெற்றியனி கஞ்சுலவ வீற்றிரத மேறி
மற்றிணையி லாதவிடை மாமருது மேனமை
உற்றமயி லாடுதுறை யொணபறிய லூரகண்
டற்றமில வளங்கொள்கம லாலய மடைந்தான. ௧௯௨

195. அந்தமில் வளங்குலவு மப்பதி தணந்தே
வெந்துயா தருங்கொடிய பாலைதனின மேவத
தந்திமுக வற்கிளவல சாருதலு மன்ன
செந்தழல வனங்குளிர்மை சேர்ந்தது சிறந்தே. ௧௯௩

196. பரிந்திடு வளங்கிளர பரங்கிரியின மீதே
இருந்திடு பராசர னிருமபுதலவர் வந்தே

---

192. சசி - இந்திராணி. 193 சோதி வடிவு அங்கண செய்து - அங்கே சிவலிங்கப பெருமானைத தாபித்து. நாயகன - சிவ பெருமான. ஒரு நற்படை என்றது பாசுபதாஸ்திரத்தை

194. அனிகம சுலவ - படை சூழ இடை மா மருது - திரு விடைமருதூர. மயிலாடு துறை - மாயூரம பறியலூர - திருப்பறிய லூர. கமலாலயம் - திருவாரூர.

195. தணந்து - நீங்கி. குளிர்மை - குளிர்ச்சி.

196. பரங்கிரி - திருப்பரங்குன்றம. பராசரன இரும் புதலவர் - முன்பு சரவணப பொய்கையில மீனாக இருந்து, சிந்திய உமாதேவியா ரின் முலைப்பாலை உண்டு தம உருவம பெற்றவர்கள். அருள்செய்து அவர்களோடும.

திருந்தடி வணங்கவருள் செய்தவாக னோடும்
அருந்துதிகொள செநதிலி னடற்குமர னுற்றான். ௧௯௪

197. அருந்திறல் பொருந்தமரர் கமமியனை யஙகண்
தெரிந்தருளி யெஃகமுள சிறபரனி யாமிங்
கிருந்திடவொ ராலய மியற்றிடுதி யெனன
விரிநதபுகழ் மநதிரம் வியபபுற விதிததான். ௧௯௫

198. வாங்கழன் மிடறபுரவி வையம திகநதே
தேங்கமழ பொதுமபாசெறி செநதினக ருட்போய்
ஓங்கமரா சேனைதொழ வொண்சினக ரஞ்சேர்ந
தாஙகுறு மடஙகலணி யாதன மமாந்தான. ௧௯௬

199. மங்கலமொ டஙகணுறு மாமுருக வளளல்
புங்கவர் வணஙகுறு புரநதரனை நோககித்
துங்கமுறு நீதியறு சூரன்முதல வெய்யோர்
இங்குற வுதிததுவும் யாவுமுரை யென்றான். ௧௯௭

200. எனறிடலு மின்னதை யிசைததிடுதி யென்றே
வன்றிறலகொள பொன்னொடு மகததிறை விளம்பச்
சென்றுமுரு கக்கடவுள சேவடி வணங்கி
நின்றவுணா வந்தது நிகழ்ந்தது முரைப்பான். ௧௯௮

---

197. எஃகம - வேல. மநதிரம் - மாளிகை

198. வாம கழல - தாவுகின்ற கால்களையுடைய. வையம் - தேர். பொதும்பர் - சோலை. சினகரம - கோயில். மடங்கல அணி ஆதனம் - சிஙகாதனம்.

199. புஙகவர் - தேவா.

200. பொன - வியாழ பகவான். மகதது இறை - இந்திரன் வந்ததும - உறபததியான செய்தியையும.

இரண்டாவது

அசுர காண்டம்

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

201. அற்றமறு காசிப னளித்தவறு பான்மேல
ஆறுபடு கோடியவு ணாககரச ரனேனை
பெறறசுர சைபபெயா மகடகுயா மழைகேகோள்
பீடுபெறு மாயவகை பேசுபு தெருட்டி
மறறதனி லன்னமயில வலலப முணாநதே
மாயையென வோாபெயா வழங்கின னதறபின்
நறறிறலகொ ணாநதிமுன மொழிநதமொழி யுன்னி
நங்கைவரு கென்றிவை நவினறிடுத லுற்றான். க

202. மங்குல்புரை மாயன்முதல வானவர்க டம்மால்
வல்லவுண ரெண்ணிலா மடிநதனாகண் மாதோ
இங்குன தருங்குல முயாநதிட நினைநதே
இன்பமொடு காசிப னிருநதுழி பொருநதி
அங்கவனொ டிஙகலவி செய்தவுண ரைததந
தன்னவா தவஞசெய விடுததுவரு கென்னச
செஙகனக மானவொரு மேருவட பாலச
சீாமுனி தவஞசெயு மிடநதனி லடைநதாள. உ

---

201. காசிபனாற் பெறபபட்ட அறுபததாறு கோடி அசுரர்களுக்கு அரசனுடைய மகளாகிய சுரசை யெனபவளுக்குச சுககிரன மாய விததைகளைக் கற்பிக்க, அவற்றில் அவள வலலளாதலே அறிநது மாயை எனறு ஒரு பெயரை இட்டு வழங்கினான். தேவாகள அசுராகளால துன்புற வேணடுமெனறு நநதிதேவா இட்ட சாபததை நினைநது அவளை அழைதது பின வருவனவற்றைச சொலலத் தொடஙகினான்

மழைககோள - சுக்கிரன மாய வகை பேசுபு தெருட்டி - மாய விததை வகைகளைக் கற்பிததுத தெளிவிதது. வலலபம - ஆற்றல

202. கலவிசெயது - புணாநது. தனனவா - அவவசுராகள். அச்சீர்முனி - காசிபன்

203. மன்னியிடு காசிப னிருக்கையி லடைந்தே
வாவியொடு தண்டலையு மண்டபமு மங்கண்
கனனிகடி தேபல வளைத்துட னியற்றக்
கண்டன னியாவரிது கண்டவர்க ளென்றே
உன்னின னிருந்துழி யவனறனது நேரே
உற்றிடலு மற்றவ ளுருபமது கண்டு
முன்னைவினை யாவிடர்செய் காமநதி யூடே
மூழ்கின னியாரெனினு முன்னைவினை போமோ. ௩

204. ஆயவடன் முன்பணுகி யூரெயா வினவி
அன்பினொடு கூடியெனை யாளநினை யென்ன
மாயவள புகன்றிடுவ ளுத்தர தலத்தேன
வண்மையுள கங்கைதனில வலலைபடா கின்றேன்
நீயுன தருந்தவ மொழிந்திது மொழிந்தாய்
நீதிமுறை யலலவிது நில்லென நிகழ்த்திப்
போயின ளொடாநதனன் மறைந்தனள வருந்திப்
பொறபுமுனி தேடிப் புலப்புப் திரிந்தான். ௪

205. தேடிமயல் கொண்டுமுனி வாடுமது போதிற்
செமபரிதி பசிம திசைக்கட லடைந்தான்
நீடுமிருள் வந்தெழின மாயைதனை யனனன்
நினைந்தற வாறறுதலு நோபட வணைந்தாள

---

203 தணடலை - சோலை. கனனி - மாயை. கடிதே - விரைவில. கணடவாகள - உணடாககியவாகள, உனனினன இருநதுழி - யோசித்தவனுகி இருநதபொழுது. காமநதியூடே - காமமென்னும ஆற்றினிடையே

204. உத்தர தலததேன - நான வட நாட்டில இருபபவள. கங்கைதனில - கஙகைககு.

205. பசிம திசை - மேறகுத திககு ... அாற்றுதலும-ஆற்றல முழுதும நீஙக கதறவே. கூறுவள - மாயை சொலலலாயினள. ஆடல - புணர்தல புததேள அங்கம் - தேவனைப போனற உருவம. ..யன தனது மைநதன - காசிப முனிவன.

கூடியென்னை யாளென விரந்தடி யிறைஞ்சக்
கூறுவளி யான்வடிவு கொண்டபடி கொண்டால்
ஆடல்புரி வேனெனலு மங்கணொரு புதமேதள்
அங்கமது கொண்டன னயன்றனது மைந்தன். ௫

206. அங்கவ ளிசைந்துமுத லானவொரு சாமத்
தன்பினொடு கூடலு மருந்திறல்கொள் சூரன்
துங்கமொ டுதிப்பவவ ரங்கவியா வின்கண்
துப்புடைய முப்பதெனு மாயிரவெள் ளத்தோர்
பொங்கவுணர் வந்தன ரிரண்டுபடு சாமப்
போதிலரி மேனிகொடு புல்லுதலும் வல்லே
சிங்கமுக னாயிர நெடுந்தலைக ளோடும்
சேணிலுறு மண்டாக டுக்கிட வுதித்தான். ௬

207. அங்கவர்க ளங்கமிசை பொங்கிய வியப்பின்
அற்றமறு நாற்பதி னாயிரவெள் ளத்தோர்
தங்கியவி றற்றகுவர் வந்தனர்கண் மும்மைச்
சாமமதின் மாயையொடு சைவமுனி வோனும்
வெங்கரி யுருக்கொடு புணர்ந்துகளி கூர
வேழமுக மோடுமுயர் தாரக னுதித்தான்
துங்கவெழின் மேனிமிசை வந்தகசி வின்கண்
தோன்றினர்க ணான்குபதி னாயிரவெள் ளத்தோர். ௭

208. மற்றதுபி னான்குபடு சாமமது தன்னில்
வன்றக ருருக்கொடு மகிழ்ச்சியொடு கூட
முற்றுமெழில் பெற்றவச மாமுகி யுதித்தாள்
முப்பதெனு மாயிர முரண்டகுவர் வெள்ளம்

---

206. முதற் சாமத்தில் சூரன் உதித்தான். துப்பு - வலி. அரி மேனி - சிங்க உருவம். சேணில் - வானுலகத்தில்.

207. தகுவர் - அசுரர். சைவ முனிவோன் - காசிபன். கரி - யானை. கசிவின்கண் - வேர்வையில்.

208. தகர் உருக்கொடு - ஆட்டின் உருவத்தைக்கொண்டு. அச மாமுகி - ஆட்டுத் தலையையுடைய அசமுகி. முரண் - வலி. பொன் துதி - பொலிவும் புகழும்.

உற்றது வியர்ப்பினிலி யாளிமுத லாகும்
உதிய விலங்கின துருககளகொடு கூடப்
பொற்றுதிகொ ளாறுபதி னுயிரவெள் ளததோா
பொருக்கென வுதித்தன ரருக்கனு முதித்தான். அ

209. அப்பொழுது தொலலுருவ மாயவளா பொருந்த
அந்தண்மலா மீதுறு மயன்றனது மைந்தன்
மெய்ப்படுத னுதுருவ மேவினனவ் வேலை
வேலைநிகா தானையொடு மேவுமொரு சூரன்
துப்பரி முகததனொடு தாரகனொ டேகித
தூயமுனி மாயவ டுணைபபத மிறைஞ்சி
எப்பரிசி யாமினி யியற்றுவ தெனசசீா
எய்தியிடு காசிப னிசைததிடுத லுற்றான். கூ

210. மாதவ மெழிற்றொழி லனைத்தினு மினிததால்
மற்றது குயிற்றிடின் மனததிடை நினைத்த
தேதையு மளிததிடு மிடாபபவ மறுககும்
இன்பமுறு நற்கதியு மீயுமிதன் மிக்க
தோதிடி னியாதுமிலை யாதலி னனைத்தே
உள்ளமிசை யன்பொடு முவந்திடுதி ரெனறே
மேதகு மருந்தவ முயன்றுபுகழ் மேனாள
மேவிய பெருங்கதை விளம்பிடுத லுற்றான். கo

---

209. தொல் உருவமாய் - பழைய உருவததை உடையவளாகி. வேலை - சமயம், கடல. துப்பு அரி முகத்தன - வலியையுடைய சிங்கமுகாசுரன. முனியின பததையும மாயவள் பதத்தையும் எப்பரிசு - எவ்வாறு.

210. இனிதது: இனிது என்பதன விகாரம். குயிற்றிடின் - செய்தால். மனத்திடை நினைத்தது எதையும் அளிக்கும்: "வேண்டிய வேண்டியாங கெய்தலாற் செய்தவம், ஈணடு முயலப படும" (**திருக்குறள்.**) பவம - பிறபபை. நற்கதி - முத்தி. அனைததே - அத்தகையதாகிய தவததையே. புகழ் மேவிய பெருங் கதை எனக; மேவியவா கதை என்பது கருதது.

211. கொற்றமு றெழிறகடக மேவுமறை யோனற
குசசக னளிததருள கவுசிக னெனும்போ
உறறிடு புகழ்ச்சுத னருந்தவ மியறறற
குனனியொரு துன்னுமல ரோடையய லெய்திப்
பறறலா புரமபொடி படுததவனே யுளகிப்
பற்றுமிகு முண்டிகள பகர்ந்திட விகநது
குற்றியி னிருந்தன னருநதவ மியற்றக
கோகனத மின்றமுவு கொண்டலவண் வந்தான். கக

212. மனனிய தவம்பயிறல் கண்டுவகை கொணடு
மாதவ னிளுதுபெயர் மாமிருக கணடே
யன்னென மொழிநதிட வெழுநதுதொழ மாயோன்
ஆதியரு ணின்புடையி னுகவென வோதித
துன்னுமிமை யோரொடு மறைநதன ன்தறபின
தூயமுனி தநதையிடை வநதுதொழ தன்னுன்
பொனனடி வணங்கலு மெடுததுநனி புலவிப்
பொற்புறு தவததிடை புகுநததுரை யெனமுன். கஉ

213. அம்மொழி வழஙகலு நிகழ்நதசொல வின்புற
றனபொடினி யில்லற மமாந்திடுதி யென்ன
வெம்மைநிரை யநதரு மடநதையா துவககில
வீழ்கில னெனபபல விளம்புதலு மன்னுன

211. கடகம - ஓர ஊர. குசசகன குமாரன கௌச்சிகன். பற்ற லா - பகைவர். படுததவன - சிவபெருமான. உணடிகள பகர்ந்திடல் இகநது - உணவுகளேயும பேசுதலேயும நீங்கி, "ஓவிய மவுன முற்றுங் குணவொடு முறக்கம நீஙகி" (கந்த. மாரககண்டேயப. 4) குற்றியின்-கம பத்தைப போல. கோகனத மின - திருமகள். கொணடல - திருமால்.

212. மிருககணடேயன் : ஆதீணடு குற்றிபோனறு இருநது தவஞ் செய்த முனிவனமேல் விலஙகுகள தம தினவு போக உராயநது சென்றமையால இபபெயா வநதது, மிருக கணடேயம - விலங்குகளின தினவு; "மேவிய விலங்கு ததத மெயயகண டேயம யாவும, போவது கருதி யன்னுன் புரததிடை யுரைததுப போமால" (கந்த. மார்ககண் டேயப. 4) தநதை - குச்சக முனிவா

213. நிரையம - நரகம். துவககு - கட்டு. அன்னுன் - குசசக முனிவர். மறுதது அறையல் - மறுத்துக கூருதே.

செம்மையுறு வீடுபெறு நன்னெறியி தாகும்
தீதல வெனப்பல திறத்தினி லுரைதந்தே
இம்மொழி மறுத்தறைய லாணைநம தென்றுன்
எனறிட விசைந்தன னிறைஞ்சின னிசைப்பான்.

214. மனநதனின முனிநதிடன் மொழிநதநெறி நிற்பன்
மறறெனை துரைபபடி மருதவியல புளள
கனநதரு பெருநதன மடநதையுள ளேலக்
கனனியை மணம்புரிதல் கண்டிடுவ னென்ன
வனநதனி லிருநதவ முழநதவன மகிழநதே
அனனகுண மேயுடைய வனனநடை மாதை
நனநதலை பொருநதிய பெரும்புவியி னேடி
நலகுவ னுனககெனலு நறசுத னவிற்றும். கச

215. ஐயனை யிழநதவாக ளனனையை யிழநதோர்
ஆதிநவை யாயின வகன்றமட மானா
வையமிசை யுண்டெனின வரைநதிடுவ லெனன
வலலையது செய்வனென வண்கமல மேவும்
தையன்மிக மனனிவளா செனனிவள நாடு
தன்னிடை யநாமய மெனததிகழ வனத்தில
மெய்யிலகு சததிய னிடத்தினெரு கனனி
மேயது விளுவியவண் மேவினன் விருப்பால. கரு

216. அன்பினெடு குசசக விருநதவனை நோகண
டசததிய மகன்றிடு முசததியன வணஙகா
என்புடை யடைநதபடி யெனனபுக லெனன
என்னெரு மகற்குன தெழிற்புதலவி தன்னை

---

214. முனிநதிடல் - கோபிததலை யொழிக. நெறி - இல்லறம். என் சொல்லை மறுக்காமல ஒழுகும கனனிகை யிருநதால் மணமசெய்து கொள்வேனெனறு மிருககணடுயே முனிவா கூறினர்

215. ஐயனை - தநதையை. நவை - குற்றம். வரைநதிடுவல் - மணம் செய்துகொளவேன. அது செய்வன - அததகைய பெண் ஒருததியைத தேடிக கொணருவதைச செய்வேன. செனனி வள நாடு - சோழநாடு. இலகு உசததியன. அவண - அநாமயம எனனும வனததிற்கு.

216 பேசுய வகை - மணம பேசுவதை. நனறு என - நலலது என்று கூறி. நன்பு - நனமை.

இன்பினொடு பேசுமவகை யுன்னியிவண் வந்தேன்
என்றிடலு நன்றென விசைந்துமுனி யோடும்
நன்புபெறு மவ்விடை யிருந்தன னிருந்த
நாளினிகழ் வுற்றது நவிற்றிடுது மாதோ. கசு

217. வன்றவவு சத்தியன் மகிழ்ந்தமனை மாதாம்
மங்கலை விடுப்பவெழின் மாமகள் விருத்தை
சென்றுமட வாரொடு நறும்புனல் படிந்தே
திரும்புமமை யத்தினனி சீறுமத வேழம்
ஒன்றெதி ரடைந்திடலு மேவரும் வெருக்கொண்
டொய்யென விரிந்தன ருரக்கரி விருத்தை
பின்றொடர வோடியொரு நீடுபுதன் மூடும்
பீடுபெறு கூவலிடை பெய்வளை விழுந்தாள். கஎ

218. விழுந்தனள் பொருந்துயிர் பிரிந்தனள் கிடந்தாள்
வேறுள மடந்தையர் விருத்தைதனை நேடி
அழுந்துதுய ரத்தினொடு கண்டிலர்க ளாகி
அன்னவ ளன்னையொ டறைந்திட வரற்றிச்
செழுங்கணவ னோடிது புகன்றிடலு மன்னோன்
செல்லல்கொடு சென்றுநனி தேடின னெடுத்தங்
கொழிந்திடுத லற்றதுய ருற்றிடலு மிவ்வா
றோதமிகு குச்சக னுணர்ந்தவ னடைந்தான். கஅ

219. வந்துசில புந்திசொலி நாளையுயி ரீவன்
மண்டுதயி லத்துடலை வைத்திடுக வென்றே
உந்தொரு தடத்தணுகி யந்தகனை யுள்ளத்
துன்னின னருந்தவ முழந்திடலு மன்னோன்

---

217. மனைமாதாம் மங்கலை - பத்தினியாகிய மங்கலை. வெருக்கொண்டு - அச்சம் அடைந்து. ஒய்யென இரிந்தனர் - விரைவில் ஓடிப் போயினர். உரக்கரி - பலத்தையுடைய யானை. ஓடி - விருத்தை ஓடி. கூவலிடை - கிணற்றில்.

218. நேடி - தேடி. அரற்றி - அன்னை கதறி. செல்லல் - துன்பம் ஒழியாத துயரத்தை அடையவே.

219. புந்தி - அறவுரைகள். மண்டு தயிலத்து - நிரம்பிய எண்ணெயில். தடத்து - குளத்தை. அந்தகனை - யமனை. உழந்திட

முந்தவ ணடைந்தகரி யெய்திமுனி தன்னை
மொய்ம்பினொடு பற்றுபு முரண்கொள்பிடர் மீதே
சுந்தர முறக்கடிது கொண்டுவரை யென்னத்
துண்ணென நடந்ததுவ சுந்தரை துளங்க. ௧௯

220. தடந்திகழ விலங்கல்கள் பிலந்தனி லழுந்தத்
தாள்கொடு மிதித்ததுயர் தருத்திரள் பறித்தே
மடங்கலு நெடுந்தல மடங்கலு நடுங்க
வல்லைவரு மும்மத வரைக்களிறிவ் வாறே
நடந்தது விருந்தவ நெடுந்தகை தெரிந்தே
நம்மையி தெடுத்ததெவ னோடுது மெனக்கொண்
டிடந்தருத னதறிவி னேடின னுணர்ந்தான்
எவ்வகை யுணர்ந்தெனி னிவ்வகை யுணர்ந்தான். ௨௦

221. நத்துறு தடம்பல கஞன்றிடு கலிங்க
நாடுதனி னீடுபுகழ் நன்னகர மொன்றுண்
டத்திரு நகர்ப்பெய ரிலங்கரி புரஞ்சீர்
அப்பதியின் மேவிய வருந்துதிகொள் தேவ
தத்தனெனு நாய்கனுத வுந்தரும தத்தன்
தனையரு ளன்னையொடு தந்தையு மிறப்ப
மெத்துவிழு மத்தினொ டிளைத்துறு தினத்து
மேவின னவன்புடையொர் வீறிரத வாதி. ௨௧

லும் - செய்தபோது. முந்து அவண அடைந்த கரி. முரண - வலி. வசுந்தரை துளங்க - பூமி நடுங்க

220. விசாலமான மலைகள் பாதலத்தில் அழுந்துமபடியாக. தருத்திரள் - மரக் கூட்டம். மடங்கலும - சிங்கங்களும். நெடுந்தலம் அடங்கலும - நீண்ட உலகம முழுவதும இருந்தவ நெடுந்தகை - மிக்க தவத்தையுடைய குச்சகன தனது அறிவின நேடி - தன ஞான நோக்கத்தால் ஆராய்ந்து.

221. நத்து - சங்கு. கஞன்றிடு - நெருங்கிய. நாய்கன - வணிகன், விழுமம - துன்பம். இரதவாதி - ரஸவாதம் செய்பவன.

222. அருந்தவ னெனும்படி யடைந்தவனை நோக்கன்
 டனபொடு வணங்கின னணைந்ததெவ னென்னத்
திருந்துமொரு விஞ்சையுள தென்றுபல மேன்மை
 செப்பியொரு பொன்னைவளா கோடிநிதி செய்வாம்
இருந்திடுநி னதுபொரு டந்திடினு மில்லை
 இல்லைநிதி வைககுமிட மென்னுமவகை யின்னே
புரிந்திடுது மென்றிடலு மாடையனை வீடு
 பூணிவை பகாநதெழில பொருநதறமும் விறறுன.

223. அன்னபொருள கொண்டுகர வனறனை யடைந்தே
 அங்கவன்முன வைததிட வருநகுகையு ளிட்டு
மன்னுதழ றாமமவ னோர்நணி துரபப
 மறறவன மயங்கநிதி வண்குகை கரநதே
பினனொருகுகை யப்படி யிருந்ததது தனனைப
 பீடுபெற வைததுயா பெருமபுகை தணிதடே
இன்னதை யிருஙகனலில வைததிடுக வெனறுன்
 என்றிடலு நாய்கனு மெடுத்ததழலில வைததான. உ௩

224. முபபகல் மனததெமை நினைததுறைதி நீவி
 முனனொரு மகமபுரிபு முததின மகனறுல
இபபுடை யடைநதிடுது மெனறவனை வைததே
 ஏகுதலு நாய்கனுமவ் வெலலையு மிருநதே

---

222 அருநதவன் எனுமபடி - அரிய தவம செயயும முனிவன் எனறு சொலலுமபடியாக. அணைநதது எவன எனன - இஙகே எழுந்தருளியது என்ன காரணமெனறு தருமததன வினவ விஞ்சை - விததை. ஒரு பொன்னைக கோடி பொனனுகச செய்வோம, உன் இலலை நிதி வைககும இடம இலலை என்னும வகை புரிநதிடுதும. பகாநது - விறறு. அறமும விறறுன - தருமததின் பொருட்டு வைத்திருநத பொருளகளையும விற்றுன.

223 கரவன - களளவேடம உடையவன குகை - உருக்குகினற லோகஙகளை இட்டு நெருபபில வைக்கும ஒரு கருவி மனனு தழல் தூமம அவன நோ் நணி துரபப - இருநத நெருபபினது புகையை அவனுக்கு நேரே நனறுகச் செலுத்த. அநதப புகையினுல் அவன் தடுமாறி நினறபொழுது முன் வைதத குகையை எடுததுக்கொண்டு வேறொரு குகையை வைததுவிட்டான். நாய்கன - வணிகன்.

அப்படி றனைப்புவியி னேடிநனி காணு
தலலலகொடு வநதன னருங்குகை யெடுப்பக்
கைப்படு மிருஙகுகை யிரும்புருவ மாகக
கண்டனன் மிருநதுயா கலநதன னிறந்தான். உச

225. நற்றருமம விறறதொரு குறறமது தன்னுல
நாகவுரு நண்ணின னெனககடி துணாநதே
மற்றிவுரு வநதனை யகற்றுவ னெனுவோர்
வைகலபுரி தனறவம் வழஙகுதலும் வலலே
வெறறிகொள களிற்றுருவ மறறமரா மேனி
மேவுபு புகழ்நதெழிலின விணணுலக முற்ருன்
அற்றமறு பூசுரனு மோடையிடை முனபோல
அருநதவ முயனறிடலு மநதக னடைநது. உரு

226. விருத்தையுயிர் நலகுதலு மனனவ ளெழுநதாள
மெய்ததவன மகறகவளை வீறுவது வைசெய்
தருததிகொள வடாதுபுல மேகலு மவனசேய்
அனபினெடு மிலலற மமாநதுறையு நாளிற்
பெருததிடு வனப்புமிரு கண்டெனவொ பாலற
பெறறுவட திககிடை பெயாநதிடலு மன்னே
திருததகு மவன்குமரன முறகல னளித்த
சேயிழை மருததுவதி யையவதுவை செய்தான். உசா

224. மூனறுநாள எமமை நினைநது இருபபாயாக, காளியின் முனனே ஒரு யாகததைசசெய்து அநத மூனறு நாள கழிநதவுடன் இங்கே வருவேம. நீலி - காளி இபபுடை - இவவிடத்தை. அவவெல்லையும் - அவன் கூறிய மூனறுநாட்களும. படிறனை - வஞசகனை. நனி நேடி - நன்ருகத் தேடி. கையிலே உளள குகை வெறும இருமபு நிறைநததாக இருபபதைக் கணடு தருமததன உயிா நீததான

225 நாக உரு - யானையின வடிவம உணா்நதே: உணர்நத வன் குச்சக முனிவன. ஒருநாள தான் புரிநத தவபபயனை அந்த யானைக்குத தததம செய்தான. அற்று - நீங்கி. எழிலின - அழகோடு. ஓடையிடை - தடாகததில். அநதகன - யமன.

226. விருததை - உசததியன மகள். மகற்கு - மிருககண்டு யருக்கு. வதுவை செய்து - மணம செய்விதது. அருததி - அன்பு.

227\. மண்டெழில்கொள் காசிநக ருற்றரனை யுன்னி
மாதவ முயன்றமலன மனனருளி ஞன்மார்க்
கண்டனை யளித்திட லு மன்னவன் வளாநதே
கண்ணுத லருட்கொடியா காலனையும வென்று
திண்டிறல் படைததன னெனச்சொல மறுததுச
செலவமதி கம்மது பெறசசிவனை நாடி
வண்டவ மியற்றிடுதி ரென்றுகடி தேவி
வலலைதனின் முல்லைநகை மாயவ ளெழுநதே. உஎ

228\. ஏருறு மருநதவ விருததிய்கல கினறேன
என்றவ ணடநதிடலு மேகனமுறை யோவென்
றுரிடா பொருநதியவள பினபடா வனுளை
அன்பினெடு மைநதரை யளிபபது பொருட்டால
வாரிதி நிலததிலுனை நண்ணினனி யானே
மாயையென வோதினண் மறைநதிடலு முள்ளம்
சோாவுற வருநதவிதி வநதுசில புநதி
சொலலிய கலததுயா துறநதினி திருநதான. உஅ

229\. முன்னென வடஙகுத றொடங்கினன மடங்கல
முகததனு மடறகரி முகததனு முகததீற்
றினனலுற வேழகடலு மொனறுபடு மாபோல
எங்குநிறை தானையு மிலங்குபுடை மேவ

அவன் சேய - குசசக முனிவன பிளளையாகிய ம்ருகசண்டேயன. மிரு கணடு முனிவன முற்கல முனிவா மகளாகிய மருததுவதியை மணநது கொண்டான

227\. உற்று - மிருகணடு முனிவன் அடைநது. எனச சொல - எனறு காசிபன, சூரன முதலியோருக்குச சொலல மறுதது - தவம் செய்வதற்கு உடமபடாமல மறுதது. மாயவள - மாயை.

228\. அருநதவ இருததி - அரிய தவததையுடைய முனிவனே, நீ இருபபாயாக. ஆா இடா - மிகக துனபததை. விதி - பிரம தேவன பிரமதேவன சில அறிவுரைகளைக காசிபனுககுச சொல்லிப் போக, அவன் துயரம நீஙகினன.

229\. முன என - முனபோல. மடஙகல் முகத்தன் - சிங்க முகாசுரன. கரிமுகததன - தாரகாசுரன. உகதது ாற்று - யுக முடிவில்.

இன்னலுற நடுங்கவுரு சூரனொரு பாலின்
ஒல்லையி னடைந்திட லுமுந்துபுகா வந்தே
அந்நிலை மகத்தொழி லினைத்தென வனைத்தும்
அங்கவ னறிந்திட வறைந்தனன் மறைந்தான். ௨௯

230. பண்டென வடாதுபுல மேவியசு ரேசன்
பாங்குபுனை மாயைபொரு ளாங்குற வியற்ற
அண்டர்புகழ் வேள்விபதி னாயிரம தாகும்
ஆண்டுசெய வாண்டுநமை யாண்டவ னடைந்தே
மண்டருள்செ யாதவது கண்டவுணர் மன்னன்
வானிடை யெழுந்துதசை யானவை யரிந்து
குண்டமதி லாயிர முருண்டுநனி சிந்தக
குன்றவிலி வந்திலன மகத்தெரியில் வீழ்ந்தான். ௩௦

231. தீயிடை மடிந்தது தெரிந்தரி முகத்தோன்
சென்னிக ளரிந்துமக வனனிமிசை சிந்தி
மாய்வுற நினைப்பமறை யோனுருவ மாகி
வந்துபர னெந்திடுவ தெனனெனலு மன்னோன்
ஆயிடை நிகழ்ந்தசொல வீரமுறு சூரன்
அங்குற வெழுப்பிமறை யோனுரு வகன்று
காயமிசை பெற்றமிசை மாதொடு விளங்கக
கண்டடி பணிந்தவுணர் காவலன் மகிழ்ந்தான். ௩௧

இன்னலுற - உலகத்தில் உள்ள உயிர்களெல்லாம் துன்பம் அடையும்படி. புடை - பக்கங்களில். ஒரு பாலின் - ஒரு பக்கத்தில். ஒல்லையின் - விரைவில். புகா - புக்கு. மகத்தொழில் இனைத்து - யாக காரியம் இத்தகையது.

230. அசுரேசன் - சூரன். பொருள் ஆங்கு உற - யாகத்திற்கு வேண்டிய பொருள்களெல்லாம் அங்கே அமையும்படியாக. நமை ஆண்டவன் - சிவபெருமான். குண்டமதில - யாககுண்டத்தில். குன்றவிலி - சிவபெருமான; குன்றமாகிய வில்லையுடையவன ; குன்றமாகிய இல்லையுடையவனெனலும் ஆம.

231. அரிமுகத்தோன - சிங்கமுகன். மகவனனி - யாகாக்கினி. பரன் மறையோன உருவமாகி வந்து; மறையோன் - பிராமணன். நிகழ்ந்த - நடந்தவற்றை. சூரனை எழுப்பி. பெற்றமிசை - இடபவாகனத்தின்மீது. மாது - உமாதேவியார். அவுணர் காவலன - சூரன்.

232. இன்னருள ரன்புகல்வ னிங்கெமை நினைந்தே
எண்ணிலபக னற்றவ மியற்றினை மனததில
உன்னியது கேளென வுரைததிட வுரைப்பான்
உநதுபுவி கொண்டபல வண்டமர சாள
மன்னியழி யாமலுற யாவரையும் வென்றே
வாழ்வுற வெனபபல வரங்கள திரபபக
கன்னியொரு பாலுடைய கண்ணுதல் விளுவிக்
கண்டுதொழு சூரனொடு கடடுரைசெய் கிறபான். ௩௨

233. மண்ணதனி லாயிரம தாகிவளா கோடி
மண்டுபுக ழண்டமுள மற்றவை தமககுள
எண்ணிலகு மாயிரவொ ரெட்டளவை நூறா
றெட்டுக மிருநதரசி யறறிடுதி யெனறே
தண்ணளியி னோடருளி நெஞசினும் விரைநதே
சாருமொரு தேருமொரு சககரமு நலகிப
பண்ணவாக ளஞசுமொரு சிஙகமு மளிததுப்
பன்மையுறு வனமைகொள படைககலமு நலகி. ௩௩

234. வேறுபதி னாயிர முடன்றழுவு கோடி
வெள்ளமுறு தநதிமிகு வெநதிறலகொ டேர்கள்
பேறுறு பரித்திரள கடறறகுவா சேனை
பிளுஞக னளிப்பவது பினனரரன முன்னாச
சீறரி முகததனொடு தாரகன வணஙகத
தீரமுறு சூரனென வீரம தளிதது
வீறுநம தானதொரு சததியல துமமை
வெலலுமவா யாரென விளமபியக லுறறான். ௩௪

---

232. அரன புகலவன - சிவபிரான திருவாய் மொழிநதருள லானா பகல - காலம.

233. ஆயிர கோடி அணடங்கள உள்ளன. ஆயிரதநெட்டு அண்டங்களை நூறறெட்டு யுகம அரசாள்வாயாக. ஒரு தேரையும் ஒரு சக்கராயுதத்தையும அருளி. பணணவாகள - தேவாகள்.

234. பதினுயிரங கோடி வெள்ளம் யானைகள். பேறு உறு பரித்திரள் - பெறுதற்கரிய பேருக அடைகினற குதிரைக் கூட்டங்கள். கடல தகுவா சேனை - கடல போனற அசுரபபடை வீரர்களையும்.

235. கண்ணுத லகன்றிட வகன்றபடை யோடு
காசிப னிடத்தவுணர் காவல னடைந்தே
உண்ணய மொடும்பணிய வங்கவ னுரைப்பான்
உங்கள்குரு வெள்ளியிடை யுற்றிடுதி ரென்ன
வண்ணமு றவன்பத மடைந்துபுகர் நேரே
வந்திடவு வந்தடியில் வந்தனை புரிந்தான்
நண்ணியிடு தேசிகனு மாசிபல பேசி
நஞ்சனைய சூரனொடு நன்மனைபு குந்தான். ௩௫

236. மற்றொரு பெருந்தவி சளித்ததி விருத்தி
வந்ததெவ னென்றிடலு மன்னவுணர் மன்னன்
வெற்றிபுரி வேள்விய தியற்றியது முக்கண்
வித்தக னடைந்துபுகழ் மெத்திய வரங்கள்
நற்றிற லளித்தது மொளித்தது மதற்பின்
நன்குபெறு தந்தையிடை நண்ணியது மன்னன்
சொற்றது முரைத்தினி யியற்றுநெறி யெந்தாய்
சொல்கவென மல்குபுகர் சூரனொடு கூறும். ௩௬

237. ஆவியென வொன்றிலை யருந்தளையு மித்தை
அண்ணலுரு வங்கடொறு மங்கடவி னத்துள
மேவிய வியோமமென மேவியழி வின்முன
விண்ணென விருப்பனவினை புண்ணிய முயன்றால

சிங்கமுகனும் தாரகனும் வணங்க அவருக்கும் சூரனைப் போல வீரத்தை வழங்கினர்.

235. அகன்ற - பரந்த. அவுணர் காவலன் - சூரன். நயம் - அன்பு. வெள்ளி - சுக்கிராசாரியார். அவன் பதம் அடைந்து - சுக்கிரன் வாழும் இடத்தை அணுகி. புகர் - சுக்கிரன். தேசிகன் - குரு.

236. தவிசு - ஆதனம். வரங்களும் திறலும் அளித்ததும், ஒளித்ததும் - சிவபிரான் மறைந்தருளியதும் தந்தை - காசிபன். புகர்- சுக்கிரன்.

237. ஆவி என ஒன்று இலை - உயிர் என்று சொல்ல ஒரு பொருளும் உண்மையாக இல்லை. தளையும் மித்தை - பாசமும் பொய். குடத்துக்குள் ஆகாசத்தைப் போல எல்லா உருவங்களிலும் சிவபிரான் புகுந்து நிற்பன், அக்குடம் உடைந்தால் அதில் இருந்த ஆகாசம் முன்னை

ஈவதவை யென்னபலன் மித்தையத னனீ
இன்னவற மின்னமற மென்னவுள முன்னேல்
தேவரை வருத்துதி மகத்திறை நுமக்குத
தெவ்வனவ னைசசிறைசெய் செய்தியிது செய்தி. ௩௭

238. கூடரிய வாயிரவொ ரெட்டளவை யண்டம்
கூடியவை கண்டுவிறல கொண்டனை திரும்பி
ஈடுசெறி தேவரொடு தாபதாக ளிங்குன்
ஏவல தியற்றிட வியற்றுபு விருத்தி
நீடிய கொலைத்தொழின் முதறபவ மனைத்தும
நிந்தனை யெனக்கருத னீபுரிதி யென்றே
நாடுபுகழ் சூரனுட னிவ்வகை மழைக்கோள்
நல்லன விலக்கியவை யலலன வுரைத்தான். ௩௮

239. அறறமறு மாயிரவொ ரெட்டளவை யண்டத்
தங்கவ னறிந்திடவொ ரண்டவியல் போதிக
கொறறமுற வேகுதியெ னப்படைகண் முமமைக
கோடியுறி யோசனை பரப்பிவர வேகி

ஆகாசத்தோடு கலப்பதுபோல, அவ்வுடம்புகள் அழிந்தால் ஒன்றாகிவிடும். கட இனம - குடத்தொகுதி. வியோமம - ஆகாசம் முன விண என - பழைய ஆகாசத்தைப்போல வினை புண்ணியம முயன்றால - பாவத்தை யும புண்ணியத்தையும செய்தால. அவை ஈவது என்ன பலன ; மித்தை தான. இன்ன அறம இன்ன மறம என்ன உளம உன்னேல - இவை தருமம், இவை அதருமம என்று நெஞ்சில நினையாதே. மகத்திறை நுமக்குத தெவ்வன - இந்திரன உங்களுக்குப பகைவன. சிறை செய - சிறைப்படுத்துவாயாக. செய்தி இது - இதுதான நான் உங்க ளுக்குச சொல்லவேண்டிய காரியம். செய்தி - இவற்றைச் செய.

238. ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களைக் கண்டு அவற்றை வென்று வீரத்தைக் கொண்டு மீண்டு, தேவரும் முனிவரும உன கட்டளைப்படி ஏவல புரியும்படி செய்து வீற்றிருப்பாயாக தாபதா - தவசிகள். பவம்-பாவச செயல நிந்தனை என - இகழ்ச்சிக்குரிய காரியங்கள் என்று. கருதல - நினைக்காதே மழைக்கோள - சுக்கிரன.

239. அண்ட இயலபு ஓதி - அண்டகோசத்தின இலக்கணத்தை உரைத்து. என - என்று சுக்கிராசாரியார் கூற உருத்திரன அலாத திசையோரை - ஈசானன் அல்லாத ஏனைய எழு திக்குப பாலகரையும.

வெற்றிகொ ளுருத்திர னலாத்திசை யோரை
வென்றிகொடு பாதலமி ழிந்தவரை வென்றே
நற்றுதி பெறும்படியின் முந்தென வணைந்து
நத்துறு கரத்தனுறு நற்கட லடைந்தான். ௩௯

240. சுற்றவுண ரக்கடல் கலக்குதலு மாயன்
சாபநவிர் தண்டுவளை சக்கர மெடுத்து
வெற்றியுவ ணத்தினமிசை யேறிநனி சீறி
வீறுகொலை செய்யவுண வெய்யரெதிர் சென்றே
கொற்றமுகி லென்னமிகு வாளிகள் சொரிந்தே
கோளவுணர் சேனைபல கொல்லவது கண்டே
செற்றமொடு தாரக னரிக்கெதிர் புகுந்தே
தீயகணை மாரிபல சிந்தியமர் செய்தான். ௪0

241. கண்ணனது போதுகணை மாரிகள் சொரிந்தே
கையனுறு கின்றசக டத்தினை யழிப்ப
எண்ணுமொரு தேரணுகி மாயனுடன் மீதும்
ஏறுவண மீதினுமி ராயிர நெடுங்கோல்
துண்ணென விடுப்பவர வின்பகை வருந்தத்
துங்கநெடு மாலளவி லங்கமது கொண்டே
நண்ணியெதிர் போர்புரிய வன்னபடி கொள்ளா
நாலுதின மாலினொடு நற்சமர் புரிந்தான். ௪௧

பாதலம் இழிந்து அவரை வென்று; அவரை - பாதாளத்தில் உள்ளவர்களை. முந்தென - முன்போல. படியின் அணைந்து - பூவுலகத்திற்கு வந்து. நத்துறு கரத்தன் - திருமால். கடல் - பாற்கடலை.

240. அவுணர் சுற்று - அசுரர் சூழ்ந்து. சாபம் - வில். நவிர் - வாள். தண்டு - கதை. வளை - சங்கு. உவணத்தின் மிசை - கருடன்மேல். கோள் - கொலை.

241. கண்ணன் - திருமால். கையன் - தாரகன். சகடம் - தேர். கோல் - அம்பு. அரவின் பகை - கருடன். அளவில் அங்கமது கொண்டு - கணக்கில்லாத உருவங்களை எடுத்துக்கொண்டு. அன்னபடி கொள்ளா - தாரகனும் அவ்வாறே தானும் பல சரீரங்களை எடுத்துக் கொண்டு.

242. அப்பொழுது மாயனொரு கோடிகணை விட்டே
அண்டர்பகை வன்றனை தருஞ்சகடும் வில்லும்
துப்பொடு துணிப்பவொரு தண்டமது கொண்டு
தூயபுகழ் மாயனெதிர் சூரிளவ லேக
மெய்ப்படுறு பெருங்கணை திரிந்தரி சொரிந்தான்
வீறுகதை கொண்டவை விலக்கியெதிர் செல்லத்
தப்பிறி கிரிப்படை விடுத்திட விரைந்தே
தானவன் மிடற்றினிடை தங்கியது மாதோ. ௪௨

243. அங்கவன் மிடற்றினிடை யாபரண மாகி
ஆழியுற வாழியென வாசிக ளறைந்தே
பொங்குதிறன் மாயவ னகந்தனில் வியந்தே
போகவொரு தேரின்மிசை போரவுண னேறித்
துங்கமுறு முன்னெதிரு றக்கடிது புல்லிச
சூருள மகிழ்ந்துபுடை துன்றுபடை யோடும்
செங்கதி ரருக்கன்முத லானவர் பழிச்சத்
தீதறு துறக்க நகர் சென்றணுகி னானால். ௪௩

244. அங்கணிது கண்டுசில வொற்றர்க ளுரைப்ப
அஞ்சியிடர் கொண்டுகுயி லாகிமக வானும்
மங்கையு மகன்றனர் கொடுந்தகுவர் தேடி
மம்மருற விண்ணவரை வன்மையொடு பற்றி
வெங்கத மொடுங்கடி தடித்தனர் பிணித்து
வீரமுறு சூரனெதிர் விட்டிடலும் விண்ணோர்
பொங்குபுக ழாசிமுக மன்சொல விடுத்துப்
போகமக லோகமிசை போயணுகி னானால். ௪௪

---

242. திருமால் ஒரு கோடி அம்புகளை விட்டுத் தாரகனுடைய தேரையும் வில்லையும் துண்டுபடுத்தினார். சூர் இளவல்-தாரகன். திரிந்து-மீட்டும். எதிர்செல்ல - சென்றவன் தாரகன். தப்பு இல் திகிரி.

243. ஆழி ஆபரணமாகி உற. முன் எதிர் உற - முன்னவனாகிய சூரனுக்கு எதிரே செல்ல. துறக்கநகர் - சுவர்க்கத்திலுள்ள அமராவதியை.

244. மங்கை - இந்திராணி. தகுவர் - அசுரர். மம்மர் உற - மயக்கத்தை அடைய. கதம் - கோபம். ஆசி முகமன் - ஆசீர்வாதமும்

245. அந்தமக லோகமுத லானவுல கெல்லாம்
அன்பொடு தெரிந்தவ ணமாந்தவா வழுத்தக்
கொந்தலா நெடுந்தொடைகொ டானவர்கண் மன்னன்
கோகனத மீதிலுறை கோனகர் நண்ண
அந்தணனு மிவ்வகை யறிந்தெதி ரடைந்தே
ஆசிகள் புகன்றிடலு மங்கவனை வைத்துச்
செந்திரு விளங்குதிரு மார்புடைய செம்மல்
சேருமுல கத்தினிடை சேனையொடு முற்றான். சரு

246. அவ்விடையின் மாயவ னுணர்ந்தெதிர் பொருந்தி
ஆசிக ளுரைத்திட வருத்தியொ டிருத்தி
வெவ்விடை யுகைத்தருள் பரம்பொரு ளிருக்கும்
வீறுல கடைந்தனிக வெள்ளம திகந்து
தெவ்வர்புகழ் நந்திவிட வந்திநிற மேனித்
தேவனை வணங்கவருள் செய்தருளி யேனை
எவ்வமறு மண்டவகை கண்டசுர் செய்தே
இன்பொடுறை கின்றவிடை கொண்டுபுற மெய்தி.

247. துங்கமுறு சேனையொடு கூடியதன் மீதே
துன்றுபுக ழண்டவகை தோறுமினி தேகிப்
பொங்கவுண ரிற்சிலவ ரங்குற விருத்திப்
பொன்னுலகி னண்ணவவ னன்னையை யளித்த

உபசார வார்த்தைகளும். விடுத்து - தேவர்களை விட்டுவிட்டு. போகமக லோகமிசை - போகத்தையுடைய மகலோகத்திற்கு.

245. கொந்து - கொத்து. கோகனதமீதில் உறை கோன்-பிரமதேவன், அவன் நகரம், சத்தியலோகம். அந்தணன் - பிரமதேவன். செம்மல் - திருமால்.

246. அவ்விடையின் - அப்பொழுது. அருத்தி - அன்பு. அனிக வெள்ளமது இகந்து - மிகுதியாகிய படைகளை நீங்கித் தனியாக. அந்திநிற மேனித் தேவன் - சிவபிரான்.

247. சிலவர் - சிலரை. பொன்னுலகில் - தேவலோகத்தில். அன்னை - மாயை அசுரர்க்கிறை - அசுரேசன். அசுரேசன் தன் சிறப்பை

செங்கணசு ரர்க்கிறைதன் மேன்மைக ளனைத்தும்
தீதில்புகா சூரொடு தெருட்டுற விடுத்து
மஙகலி னயப்பினொடு வநதுதொழ லோடும்
மற்றவ னொடுமபுவியின் மனனவ னடைந்தான். சஎ

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

248. இநத வேலையிந திரனய னமரர்கள
இலஙகுபாற கடனமேய
உநதி பூத்தவ னனைவருங் குழுமியே
ஓர்நதுதா னவனேர
வநது வாழததுரை சொறறனா நிறறலும்
மறறவா தொகையூடே
உநது சீருடைய பதினொரு கோடியாம்
உருததிரா தமைககண்டான். சஅ

249. துண்ட மாமதி கடுததவா ளெயிற்றடற
சூரனு மசுரேசன்
வணடு லாவரு மிதழியந தொடையினுன
வடிவுள வலியோரைக்
கணடி யாவரிங கிவரென வவிரமதிக்
கவிகைவா னவற்றந்த
தண்டு மாய்முடி முடிபபவ னுனவன்
தானவ னொடுசாற்றும். சகூ

யெலலாம் சூரனுக்குக் கூறி விளககும்படி சுக்கிரனை அனுப்பினுன். அவனொடும் - அசுரேசனுடன. மன்னவன - சூரன்.

248. உநதி பூததவன - பத்மநாபன்.

249. துணட மாமதி கடுத்த - பிறையை ஒதத. எயிறு - பல. இதழி அம் தொடையினுன வடிவுள வலியோரைக் கண்டு - கொன்றை மாலையை அணிநத சிவபெருமானது உருவததையுடைய பலம் பொருந்திய உருததிரர்களைப பார்தது. மதிக் கவிகை வானவன தந்த - சநதிரனைக் குடையாகவுடைய காமதேவனைபபெற்ற. முடிபபவன் - திருமால.

250. முன்ன மோர்பக லகந்தையாற் பரமனை
முளரியந தவிசும்பர்
மன்னு நான்முக னயர்த்தலு மவன்றொழில்
மலகிய திலையற்றுற
கன்னி பாகனை மறநதன மெனவவற்
கருதியே பலவைகல்
இன்ன நீ தவ மியற்றிட வடைநதருள்
புரிநதில னிறையோனே. ருo

251. மன்னு பற்பக லருநதவஞ் செயப்பான்
வநதில னெனமாழ்கி
அன்ன வாகன னழுதனன் விழியினீர
அலகையா யெழுககண்டு
துன்னி நெதுயா கொண்டவ னயர்நதிடத
தொலைவிலா வுயிாக்கெல்லாம்
அன்னை பாகனங கவனது கனவில்வந
தினையன வறைகின்றான. ருக

252. இங்கு நீயெமை மறததலால விதித்திடும்
இயல்புனக் கிலதாய
தங்க ணம்பதத திருப்பவா தமையுன
தகததினில விடுபபாமென்

250. முளரியந தவிசு உம்பா - பதுமாசனத்தின்மேல். அயர்த்தலும் - மறநதபோது. அவன் தொழில மல்கியதிலை - அநதப பிரமதேவன் செய்யும சிருட்டித் தொழில மேலே நடைபெறவிலலை. இயற்றிட - பிரமதேவன செய்ய.

251. மாழ்கி - மயங்கி. அன்ன வாகனன் - பிரம தேவன். பிரமதேவனது கண்ணீர் பேயுருவமாக எழ, அதைக் கண்டு அவன் துயரங கொண்டான்; அலகை - பேய்.

252. விதித்திடும் இயல்பு - சிருட்டி செய்யும் ஆற்றல். நம் பததது இருப்பவாதமை - சிவலோகததில் இருபபவர்களை. விதி நுதற்புடை - பிரமதேவனது நெற்றியிலிருநது.

றெங்க ளுயகன் கழறலு மெழுந்தினி
திருநதன னதுபோதிற்
பொஙகு சீரபபதி ஞென்றெனு முருததிரா
விதிநுதற் புடைவநதார். ருஉ

253. மன்றன் மாமதுக் கமலவான் றவிசின்மேல்
வதிந்தநான் முகவேதன
ஒன்று மேவிய பதின்மராய் விளஙகிய
உருததிரர் தமைநோக்கி
இன்று நீரிவ ணடைநதென் னெனவெம
திறைவன தருளாலுன்
நன்று றுந்தொழின முடிபபது பொருட்டினுல்
நண்ணின மெனச சொறறுர். ருங

254. சொறற வாசகங் கேட்டலு மகிழ்நதுயிர்த்
தொகையுத வுதிரென்ன
உற்ற சீர்பெறு பதிஞெரு கோடியாம்
உருததிரர் தமைநலகிக்
கொறற நான்மறை யயன்றனக் கவன்ருெழில்
கொடுததகன றனரன்ரு
முற்ற ருநதிற லுருததிர ரிவரென
மொழிநதனன முகில்வண்ணன். ருச

255. இன்ன வாசகங் கேசவ னேசமோ
டிசைததலு மிவைகேளாப்
பொன்னு லாமபுக ழுவுணாகோ னிமையவர்
புனேவனே முகநோக்கி

---

253. மன்றல - நறுமணம. ஒன்று மேவிய பதின்மர் - பதி ஞெருவா. உன தொழில் - சிருட்டித் தொழிலே.

254. உயிரதொகை உதவுதிர் என்ன - உயிர்க் கூட்டங்களேச் சிருட்டி செய்யுஙகளெனறு பிரமதேவன சொலல. நல்கி : நல்கினவர், பதிஞேருருததிரா.

255. பொன் - பொலிவு. இமையவர் புனேவன - தேவ தச்ச ஞகிய விசுவகாமா. புகா எலலே கூறிட - சுககிரன் அந்த நகரததுககு உரிய எலலேகளே வகுததுரைக்க. குமுறு - ஒலிக்கின்ற.

நன்ன லமபெற யாமிருந திடவொரு
நகரது புரிகென்னக
கொன்னு லாம்புக ரெலலைகூ றிடவவன
குமுறுதென் கடலசோநதான். ௫௫

256. ஆநக தறகிடை யெண்பதி னுயிர
யோசனை யகலததோா
தீங்கி னறபதி வளதொடு புரிநதனன
திறன்மகேந திரமென்ரோா
பாஙகு றுமபெயா நிறுவினன் வடகடற
படாநதன னதிரேனூா
தூங்கு கைக்கரிப் பகைமுகற் காசுரத
தொன்னகா புரிநதிட்டான். ௫௬

257. மற்று முளளதெண் டிரைதொறு மிடையிடை
வயஙகுதீ வுகடோறும்
பொறறொ டிக்கர மங்கல கேசிதன
புதலவிதந திடுசூரன
கொறற நால்வகைத தானைக ளிருநதிடக்
குலவுபன் னகராறறிக்
கறறு ணாநதசீர்ப் புனைவாகோன் கதுமெனக்
கருங்கடற் புவிசோநதான். ௫௭

258. பினபு நாவலந தீவின்மா யாநகா
பெருங்கரி முகன்வாழ்தற்
கன்பி னேடுசெய் தவுணனுக் குரைத்திட
அடன்மகேந திரமெய்திப்

---

256. பதி - நகரம். தென் கடலில் மகேநதிரம என்ற நகரத்தைச் சூரனுககும, வட கடலில ஆசுரம என்ற நகரத்தைச் சிங்கமுகாசுரனுக்கும் இயறறினன். கரிப்பகை - சிஙகம.

257 மங்கலகேசிதன புதலவி - மாயை. புனைவாகோன் - தசசருள் முதலவனுகிய விசுவகாமா. கதுமென - விரைவாக.

258 நாவலந தீவில தாரகன வாழ மாயாபுரி எனற நகரை இயறறினன. புலவா - தேவா. வேதனுல முடி புனைநது - பிரமதேவனைக கொண்டு முடி சூட்டபபெறறு.

பொன்பு னைந்தநற் றெண்டிரை நீரினுற்
புலவராட் டிடவாடி
இன்ப வேதனுன் முடிபுனைந் திருந்தனன்
எவருந் தொழுதேத்த. ௫அ

259. மால வன்றனை விளித்திடும் பொழுதெலாம்
வருகென் விடையீந்து
கோல மாமலாக் கடவுண்மா முகந்தெரீஇக்
குமரர்தம் மொடுநீவந்
தேனு மங்கமோ ரைந்துநா டொறுமுரைத்
தேகுதி யெனவோதிச்
சீல மேவிய வருக்கனோ டினையன
செப்புவன் றிறற்சூரன். ௫௯

260. இன்ன வாணகாப் புறத்ததுறு புரிசைமீ
தேகனிற் கரிதாகும்
பொனனு லாமணிச சிகரியு ணெறிக்கொடு
புகுந்துவான் மிசையேகி
இன்ன றீதரு மிளங்கதிர் நடத்தியே
இவ்வகை திரிவாயென்
றன்ன பினனரே யவிர்மதிக் கடவுளுக்
கறைகுவ னடற்சூரன். ௬௦

261. வளரு கின்றதுங் குறைவது மறைவதும்
மறந்துநீ நிறைவாகிக்
கிளரு மின்னகா நாடொறும வருகெனக்
கிளத்தியே யதுபின்னா

259. அழைக்கும்போதெல்லாம வருகவென்று திருமாலுக்குச் சூரன் கட்டளையிட்டான். பிரமனை நாள்தோறும பஞசாங்கம் சொல்லிப் போவெனறுன தெரீஇ - பார்த்து. அங்கமோரைந்து - திதிவார நக்ஷத்திர யோக கரணங்களாகிய பஞசாங்கம. அருக்கன - சூரியன.

260. வாள் - ஒளி. புரிசைமீது - மதிலின்மேல். சிகரியுள் நெறிக்கொடு புகுந்து - கோபுரத்துக்குள் உள்ள வழியாலே புகுந்து சென்று. அனனபின்னர் - அதனபிறகு.

261. நீ எபபோதும நிறைமதியாகவே இங்கே வரவேண்டும. கிளத்தி - சொலலி. முளரி வானவன் - அக்கினிதேவன். நம் பதியி

முளரி வானவற் றெரிந்துநம் பதியிடுேனார்
முன்னினங் கவர்பாலுற்
றுளப ணிததிற மியற்றுபு தொடிறகுளிர்ந
துறைகென வுரைசெய்தான். சுக

262. கொற்ப கடடிலுற் றெதிரநதவ ருளங்குலே
குலேநதிடப புவிமாநதா
முறப கட்டிவந திடுங்கொடுஞ சமன்றனே
முகிண்மலே முலேமாயை
பொற்ப கடடிலவந துதிததவன றெரிநதரும்
பொருகரி பரியாதி
நிற்ப கடடிய கழறறகு வாகளுகப்
புரிநதிடே னீயெனருன. சுஉ

263. விரிததி டும்புகழப பவனனே நோக்கியிவ்
வியனகா மிசைவாழ்வாா
தரிததி கழ்நதிடு தொடைமுத லாயின
தளருதி யெனசசாற்றித
திருததி கழநதிடு வருணனே நாவிமுற
சிறநதன பணிநீரிற
பொருததி யினனக ரெஙகணுந தெளியெனப்
புகன்றனன் புகழ்சசூரன. சுங

ேனா முனனின - நமமுடைய நகரததில இருபபவர்கள் உனனே நினேத் தால, பணிததிறம இயறறுபு - பலவகை வேலேகளேயும செயது தொடின் குளிாநது உறைக - தொடடாற் குளிாசசியடைநது இருபபா யாக.

262. கொன பகட்டில உறறு - அசசம தருகினற எருமைக் கடாவின்மேல் ஆரோகணிததது மாநதாமுன பகட்டி வநதிடும், பகட்டி - தோற்றமமிககு. முகிழ் - தாமரை மொட்டைபபோனற. மாயை பொற்பு அகட்டில - மாயையினது பொலிவையுடைய வயிறறில். நிற்ப - உயிரோடு நிறக. கட்டிய கழல தகுவாகள் உக - காலில் கட்டிய வீரக்கழலேயுடைய அசுராகள் இறக்கும்படியாக.

263. பவனனே - வாயுதேவனே. தள்ளுதி - சீததுத் தளரு வாயாக. நாவி - கஸ்தூரி.

264. நீணி றக்கட மழைசொரி தருகவுள
   நெடியநாற் பெருங்கோட்டு
வானி றக்கரிக் கடவுளை நோக்கிநீ
   வானவா குழுவோடும்
ஏனை மாதிரத தலைவர்தங் குழுவொடும்
   இடுபணி புரிகென்றான
ஊனை முறறிடு மிவைமறுத திடவெரீஇ
   உரைததவா றுழுகுறறா. ௨௬௪

265. மரும லாதடுதாடைப பதுமகோ மளைமுதல
   மாதரை மணஞ்செய்தே
அரிமு கற்கெழில விபுதையை மணஞ்செய்வித
   தாளைமா முகததோனுக்
கிருமை பெறறசீாச சவுரியை மணஞ்செய்வித
   திருவரு மிருகோடி.
விரிவு சோபடை வெள்ளமோ டவரவர்
   பதிபுக விடுத்தானால ௨௬௫

266. தண்ட ருந்தொடை யிளையவ ரகன்றபின்
   தகுவரிற பலாதமமை
மண்டு சீருள நாலிரு திசையினும
   வானகத துலகததும

---

264. கடமழை - மழையைபபோனற மதம. கோடு - தநதம். வால்நிறக் கரி - ஐராவதம. கடவுள - இநதிரன். மாதிரததலைவா - திக்குப பாலகா. இடு பணி - நான இட்ட வேலையை. வெரீஇ - வெருவி.

265. பதுமகோமளை, விசுவகாமாவின பெண. பதுமகோமளை முதலிய பல மாதரைச சூரன மணம செய்துகொணடான். யம னுடைய மகள விபுதை. நிருதியின மகள் சவுரி. இருவரும - சிங்க முகனும, தாரகனும். அவா பதி முறையே ஆசுரபுரியும, மாயா புரியும் ஆம்.

266. தண் தரும - குளிர்ச்சியை விளைவிக்கும். தகுவா - அசுரா. வரைபபு - உலகம்.

ஒண்டி றற்பெறு பாதல வரைப்பினும
ஒழிநதபல் லிடங்தோறும்
எண்ட ருமபெருந தானையோ டிருநதிட
விடுத்தன னிருஞசூரன். ௨௬௬

267. ஏவல் செய்துழ றேவரை யொருபகல
இருங்கடற பெருமீன்கள
நீவிர நாடொறுந தருதிரென் றுரைததலும்
நெடுநதுயாக கடனமூழ்கிப்
பாவ வபபணி நாடொறும புரிநதனா
பதுமகோ மளைதனபாற
சேவ கததனி மைநதன்வந துதிததனன்
திசையெலா மிசைவீச. ௨௬௭

268. உற்ற மைநதனை மாயுவண் மகன்றெரிந
துவகையங் கடனமூழ்கி
வெற்றி சோதரு மவுணாதங் கிளைக்கெலாம்
வெறுககைகண் மிகவீநதான்
மற்ற தற்பினக் குமரனை மடநதையா
வளங்கொடொட் டிலிலேறற
அறற மறறிடுஞ் சிறபபொடு மதிற்றுயின
றமருநா ளொருநாளில். ௨௬௮

269. வான கததெழு மிரவிதன் கதிரவன்
வடிவினிற படப்பாய்நது
தான வன்றனைப பிடிததுவந தணிமணித
தொட்டிலிற் றளைசெயதே

---

267. பாவ அப பணி - பாவமாகிய மீன் பிடிக்கும செயலை. சேவகம - வீரம.

268. மாயவள் மகள - மாயையின் பிள்ளையாகிய சூரன். வெறுக்கைகள - செலவங்கள. அற்றம - குறை.

269. இரவி தன கதிா அவன வடிவினில் பட - சூரிய கிரணம் அநதக குழநதையின் தேகததில் பட. தான - அநதக் குழந்தை. தளை செய்து - கட்டிவைததது. விதி - பிரமதேவன. இரபப - சூரியனை

ஈன மற்றவா னவரொடு விதியடைந
 திரப்பவிட டதனுலே
பானு கோபனுய் வளாநதொரு பகலிலைம
 படைகொண்மா லேயுமவென்ருன். சுக

270. பின்னு மக்கினி முகததனே யிரணியன
 பீடுவச சிரவாகு
என்னு மைநதாகள பதுமகோ மளேயகட்
 டிடததுவந துதிததார்கள்
துன்னு மறறுள மனேவியா தங்களபால
 தோன்றினர் தொகைசொல்லின
மன்னி டுமபுகழ் கொண்டமூ வாயிர
 மைநதாக ளெனலாமால. எ0

271. அரிமு கன்னதி சூரனே நூறுமைந
 தாகடமை யளிததிட்டான
கரிமு கன்றிறல பெறுமசு ரேநதிரக
 காவலன் றனேயீன்ருன
மருவு மினனவாக் கிளேயளா மசமுகி
 வலிதுபோய்த துருவாசப
பெரிய வன்றனேப புணாநதுவில வலனேவா
 தாவியைப பெற்ருளால. எக

272. அனன மைநதாக ளிருவருந தவமபுரிந
 தயன்றரும வரநதன்னுற
பினன வனமறி யுருக்கொள முன்னவன்
 பெருமுனி வரனுகி

விட்டுவிட வேணடுமெனறு வேண்ட. பானு - சூரியன், அவனேக் கோபிததுப பிடிததுக் கட்டினமையால பானுகோபன என்ற பெயா வநதது. 270. அகட்டிடதது - வயிற்றில்

271. அரிமுகன - சிங்கமுகாசுரன்.

272. இருவா - வில்வலன, வாதாபி. மறி - ஆடு. மனனும் மாதவாக்கு - அங்கே வரும முனிவர்களுக்கு. அமுது - சோறு. உண்ட பிறகு முனிவர்கள் வயிறறைக் கிழிததுககொண்டு வாதாபி வெளிபபடுவான.

மன்னு மாதவாக் கழுதொடு கறியென
மறிதனைச சமைததூட்ட
இன்னல சோந்திட வவாகுட ரதுகிழித்
திளையவன வருமாதோ. எஉ

273. இன்ன பான்மையி னளவிலாக் கிறுதிசெய்
திருநதன ரிதுநிறகப
பினன ரோபகற சூரனு மவுணர்கோன்
பெருகெழி லயிராணி
தன்னை வவ்வியே சிறையிடை மகபதி
தனையிட மனமீதில
உன்னி மனனிய தானையந தலைவரில
ஒருவனே டுரைசெய்வான். எங

274. இநதி ரறபிடித் தீண்டுமீண் டிடுதியென்
றேவியொன் பதுகோடி
பைநதொ டிககரத தருவாதங் குலததுவெம்
பாவையா தமைககூவி
அநத மற்றசிாச சசிதனைப பிடிததிவண்
அடைதிரென் றவணடேணடச
சுநத ரநதரு துறககவா னுலகினில
துன்னினு ரவரெல்லாம. எச

275. பொங்கு தானையுந தானையந தலைவனும
பொற்றொடித தளிாசசெங்கை
மங்கை மார்களும வருவன வொற்றாபோய்
வானநா யகறகோத

---

273. இறுதி செய்து - கொன்று. இநதிராணியை வவ்வவும் இநதிரனைச சிறையில இடவும எணணி

274. தொடி - வளை சசி - இநதிராணி. துறக்க வானுலகு - சுவர்க்க லோகம.

275. வருவன - வருதலை. வான நாயகற்கு - இநதிரனுக்கு. கரந்து - மறைந்து. தருவினா தெரிநதிலா - தேடிக் கணடிலராகி.

அங்க ணீதுணார்ந் தருளுசசி யொடுங்கரந
தவனியி னிடைசசோரநதான
துங்க வெய்யவா துருவினா தெரிநதிலா
சூரனமுன் னுரைசெய்தாா. எரு

276. ஏது சூாறிந் தமராகோன் றுணைவியோ
டிருநதுழி யறிநதெய்தத
தீதி லொறறரை விடுததன னிநதிரன்
சேயெனுஞ சயநதனமுன்
கோதி லாதவை குநதமுற றிருநதனன
குறுகிய விவைகேளா
ஏத மறறதோா பொனனுல கடைநததில
இருநதன னரசாற்றி. எசா

277. மஞ்சு வாகன நாகாகோன புகலியாம
வளமுறு நகரெயதி
எஞசு றுதவோா நநதன வனம்புரிந
திறைவனை யருச்சிததே
வஞசி யோடுற வொறறாக ணேடியே
வருவதை யறிநதுளளத
தஞசி மாதொடுங கழையதாய்ப் பரமனை
அருசசனை புரிநதுறறுன. எஎ

(எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

278. அநநாளி னந்தாத நந்தன வனமபூவில
அம்பறறு வாட விமையோர்
மன்னுன விநதிரன் வருந்தா விருநதிட
வணங்காா புராரி யருளால

276. சயநதன வைகுநதம அடைநது அஙகே இருநதவன்,சுவர்க்க லோகததை அடைநது அரசாட்சி செயதிருநதான.

277. மஞ்சுவாகன நாகாகோன - மேகவாகனததையுடைய தேவ ராஜனுகிய இநதிரன. புகலி - சீகாழி. வஞசியோடு - இநதிராணி யோடு. கழையதாய் - மூங்கில உருவததை எடுததுககொண்டு.

நன்றார தன்பெரிய விநதா சலததினிடை
நணணித் தனுது யர்வினல்
தன்னேடு வேறுநிக ரில்லென்று பொன்வரை
தருக்குற்ற தென்று புகல. எஅ

279. விநதனு சினநதுவிதி யூராகாறு நீளவுற
விசும்பூ டருககன முதலோா
தநதம் பொருநதுநெறி யிலலாது மேருவிடை
சலலாப மோடு மருவும
அநதண் கடததுமுனி தனனைப புகழ்நதிடலும்
அன்னு னறிநத ருளியே
உநதும் பானறனை நினைநதே தவமபுரிய
உறறா னுயிாககு ளுயிரான. எசு

280. நிற்கேது வேண்டுமென விநததனை வெனறிட
நிருததா பெருதத விறலின
றெறகேய வேண்டுமென விநதா சலததடல
இறுததே யிரூத மலயக
கறகே யிருததியென வோர்பொன்னி நனநதி
கவினகுண்டி கைககு ளுதவத
தெறகே நடநதரி முகனறமபி வெனறியொடு
சோமாய வூாகு றுகினன. அ0

---

278. பூவில - பூமியில. அமபு அறறு வாட - நீா இல்லாமல் வாட. வணங்கார - பகைவாகளுடைய. விநதாசலததினிடை - விநதிய மலையினிடததில. பொனவரை - மேருமலை. நாரதன புகல.

279. விதி ஊாகாறும நீள்வுற - பிரமதேவனுடைய சததிய லோகம வரையிலும உயாநது நிறக. அருககன் - சூரியன. சலலாபம் - இனிய சமபாஷணை. கடததுமுனி - அகததிய முனிவா. புகழ்நதிடலும - துதித்து முறையிடவே. உயிாககுள உயிரான உற்றான் - அகததியா தவததைககணடு சிவபெருமான் அவருக்குமுன தோனறினன்.

280. விறல இனறு எற்கு ஏயவேணடும; ஏய - பொருநத. அடல் இறுத்து - கர்வததைக் குறைதது இரூத மலயக்கற்கே - என றும் கேடிலலாத பொதிய மலையில; "தொலையா மலையன" (74) என்றார் முன்னும என - என்று சொல்லி. பொனனி நன் நதி -

281. கேடற்ற முனியங்கண் வருகின்ற செயல்கண்டு
கிரவுஞ்ச னென்னு மவுணன்
ஈடற்ற விமையோர்கண் முனிவோர்க ணனிவாட
எந்நாளு மின்னல் புரிவான்
கோடுற்ற கிரியாகி யதனூடு சரியொன்று
கொண்டங்க ணண்ட வதனுட்
பீடுற்ற திடுஞ்சா கரத்தைக் கரங்கொண்ட
பெரியோ னடந்த ருளினன். அக

282. சங்கோ லிடுந்தெண் டிரைச்சா கரத்தே
தருக்கோ டெழுந்த விடநேர்
வெங்கோப நிருதர்க்கு நிருபன் புரிந்திட்ட
வியன்மாயை தன்னை யுணரான்
அங்கோர் குரோசஞ்செல் பொழுதந்த வழிமாழ்கி
அயலொன்று காணா வதன்மீ
தெங்கோ னடந்தா னடந்திட்ட போதங்
கிறந்திட்ட தவ்வ தருமே. அஉ

283. வீறொன்று கும்பமுனி வல்லே திரிந்துவதி
வேறொன்று கண்டு படரச்
சீறங்கி சுற்றவொலி சுற்றவிருள் சுற்றமுகில்
திண்மாரி தூவ முனிவர்

காவிரிநதியைக் கவினக் குண்டிகைக்குள் உதவ - அகத்தியரது அழகிய கமண்டலத்துக்குள் இருக்கும்படியாகச் சிவபெருமான் அளிக்க. அரிமுகன் தம்பி - தாரகன். மாயவூர் - மாயாபுரி.

281. கோடு - சிகரம். சரி - வழி. அண்ட - அணுக. சாகரத்தைக் கரங்கொண்ட பெரியோன் - கடல்நீரைக் கையில் எடுத்து உண்ட அகத்தியமுனிவர்.

282. சங்கு ஒலிடும் - சங்குகள் முழங்கும். நிருதர்க்கு-நிருபன்- அசுரமன்னனாகிய கிரவுஞ்சன். குரோசம் - குரோச தூரம். மாழ்கி - மறைந்து. அவ்வதரும் இறந்திட்டது - அந்த வழியும் மறைந்துவிட்டது.

283. வீறு - வலிமை. வல்லே - விரைவில். திரிந்து - திரும்பி. படர - செல்ல. சீறு அங்கி சுற்ற - வெம்மை வீசுகின்ற அக்கினியானது சுற்றிக்கொள்ள. மாறு அங்கு உரு அறிவின் - மாறு

மாறங் குருவறிவி னவுணன் புரிந்திட்ட
மாயந் தெரிந்து வெகுளாப்
பேறங் கரங்குலவு கதைகொண்டு குததிப
பெருஞசாப மோது வனரோ. அங

284. நலனுறற புலனறற கொடியோயிவ் வடிவாகி
நாடோறு நண்ணி யதன்மேல
மலைபெறற வுமைபெறற குமரேசன் வடிவேலின்
மடிவாதி யென்ற வுணர்கோன்
அலனுறற ழுங்கப புகன்றே யகனறே
அடலகொள்விந் தங்கு றுகினன
செலவிற் கிடநதுகிர வுஞசனுசெய் வஞசம
செயங்கொண்ட திண்டி றலினன். அச

285. வீறுமவ் வெற்பினெடு தெறகேக வெற்குவழி
விடுவா யெனபபு கறலும்
மாறுகி விநதம திகழ்நதோத வேதபத
மட்டுங் கரத்தி னையெடாப
பேறும தனறலை யழுததக் குலைநதது
பிலததூடு போகி யதுவெண
ணீறுடி யன்பரொடு வன்பெய்தி னாநிரைய
நெறிவீழ்தல காட்டு நிலைபோல. அரு

பாட்டை அடையாத அறிவினல. பேறு அம் கரம - நற்செயலைச் செய் யும் பேறுடைய திருக்கரததில். அகததியா கிரௌஞ்ச கிரியைத தண்டத்தி னல் குததிச் சபிககலானா.

284. நலன உற்ற புலன் - நலல அறிவு. அதன்மேல் - அதன் பிறகு. மடிவு ஆதி - இறநதுபடுவாய். அல்லல் உறறு. குறுகினன் - அடைந்தான. செலவில கிடநது - செல்லும வழியில நின்று.

285. அவ்வெற்பினெடு - அநத விநதகிரியினேடு. மாறு ஆகி - அகத்திய முனிவர் கூறியதறகு மாறுபட்டு. வேதபத மட்டும் - பிரம தேவனது உலகம வரைக்கும பிலததூடு - பாதலததுக்குள். நிரைய நெறி - நரக கதி. இதில நிதரிசன அணி வநதது.

286. தாதார் மலர்க்கைகொடு வெற்பைப் பிலத்தினிடை
தள்ளிய படர்ந்த பொழுதில
வாதாவி வில்வல னெனும்போ படைத்துமிகு
வஞ்சங் குயிற்று கொடியோர
தீதான தற்றமுனி தன்னைத் தெரிந்துயிர்
செகுப்போ மெனக்க ருதியப
போதாட தாயிளவ லுறவில் வலன்முனிவர்
போலப் பொலிந்த னன்ரோ. அசு

287. குன்றத்தை வென்றமுனி முன்பாக வின்பான
கோலஞ் சமைந்த கொடியோன
சென்றத்த வென்றடி பணிந்தில் கொணர்ந்தமுது
செய்தேக வேண்டு மெனவே
நன்றத் தொழில்புரிவ மென்மூழ்கி வந்தடிசில
நயமோடு செய்து தகரைப்
பொன்றத் தடிந்துகறி யாக்கச் சிறப்பொடு
புரிந்தே படைத்த னன்ரோ. அஎ

288. இன்பான வமுதங் கருந்தா வருந்தவன்
இருந்தா னிருந்த பொழுதில்
வன்பாவி வாதாவி வருகென்ன முனிவன்றன்
வயிறா டெழுந்தி ரையவே

286. படாந்த பொழுதில - மேலே செல்லுகின்ற சமயத்தில. குயிற்று - செய்கின்ற. உயிர் செகுப்போம - கொல்வோம்.

287. இன்பான கோலம் - இனிய தவமுனிவனைப் போன்ற உருவம். அத்த - தலைவனே. இல் கொணர்ந்து - தம் இருப்பிடத்திற்கு அழைத்து வந்து. அத்தொழில புரிவம என - உணணுதலாகிய அக்காரியத்தைச் செய்வேம் என்று அகத்தியர் கூற. நயம - இனிமை. பொன்றத் தடிந்து - முழுதும் அறுத்து.

288. அமுது அங்கு அருந்தா. வருக என்ன - நீ வருவாயாக என்று வில்வலன் அழைக்க. இரைய - சபதிக்க. கொன பாவு - பெருமை பரவிய. அகட்டில் கரம கொண்டு தடவ. கொண்டற் களத்தன - சிவபெருமான. கோது ஆவி - பாவமுடைய உயிர்.

கொன்பா வகட்டிற் காங்கொண் டிரங்கொண்ட
கொண்டற களத்த னடிகட்
கன்பான வன்றடவ வாதாவி கோதாவி
அழிவுறற தன்ன பொழுதே. ௮௮

289. பின்னுன தனறமபி மடிவான செயலகண்டு
பெரிதுரு சினநது தகுவன
முன்னுக மதுகொணடு முனனுக வருபோது
முனியோா தருபடை யதனைக்
கொனறுரும விடையாளி படையாக விடுபோது
கொடியோனு முடிவ டையவே
அன்று ரிடநதனே யகன்றே நெடுஙகடல்
அயின்று னடநத ருளினுன். ௮௯

290. முடிவான கொடியோர்க டவமேவு துருவாச
முனிமைந்த ரான முறையாற
படியோாகள புகழ்குமப முனிபின்பு முனிவோர்கள்
படிவஙகள கொண்டு தொடரா
இடிபோ லிரைப்பவுயர் கொஙகுக கணித்தா
யிருநதோ ரிலிங்க மதனில
அடியார் மனத்தனே யருசசனே புரிந்தங்
ககன்று னவாக்கொல பவமே. ௯0

289. தகுவன - வில்வலன. முன ஆகமது கொண்டு - முன னுளள அசுர உருவததை எடுததுக்கொணடு விடையாளி படையாக - பாசுபதாஸ்திரத்தைபபோல

290. முடிவான கொடியோாகள் - இறநதுபோன வில்வலன வாதாபி யென்பவாகள. படியோர்கள - உலகததினர், அவ்விருவரும் முனிவா உருவங்களைக கொண்டு இடிபோல முழங்கி அகத்தியரைத தொடர்நதனர் இரைபப - முழஙக. கொங்குககு அணித்தாய் இருந்து - கொஙகு நாட்டிற்கு அருகில் ஓரிடததில தங்கி. அடியாா மனத்தனே - சிவபெருமானே. அவா கொல பவம் - வில்வலன வாதாபிகளைக் கொன றதனுல் உண்டாகிய பிரமஹததி தோஷத்தை

291. கொங்குப் பொழிற்குலவு கொங்கிற் பெருந்தவர்கள்
கோமா னிருந்த ருளுநாள்
மங்குற் களத்தனடி சிந்திக்கு நாரதன்
வயற்காழி நண்ண வதனில்
தங்குற்ற விண்ணிறை தெரிந்தே யெழுந்துமுனி
தாண்மீ திறைஞ்ச வினிதே
இங்குற் றிருந்தனைகொ லென்னவுன தின்னருளின்
இன்போ டிருந்த னனெனு. கூக

292. ஒப்பான தற்றபொழி லப்பான தற்றுலர்வ
தோதக கடத்து முனிபால்
வைப்பான வாறுவரின மெய்ப்பாதி நந்தன
வனந்தான் வளர்ந்தி டுமெனச்
செப்பா யுபாயமென மெய்ப்பாணி யைந்துடைய
சீரோனை யாசசி யெனவே
பொய்ப்பாச மற்றமுனி யுரைசெய்ய வவ்வகை
புரிந்தான் விசும்பு புரிவான். கூஉ

293. அக்காலை வேழமுகன் வந்தேது வேண்டுமென
அந்தண கடத்து முனிபால
மிக்கான குண்டிகை வனத்தைக் கவிழ்த்தருள
வேண்டுங் கணேச வெனவே

---

291. கொங்கு - பூந்தாது. கொங்கில - கொஙகு நாட்டில். மங்குல் களத்தன - மேகத்தைப் போனற கரிய திருக்கழுத்தையுடைய சிவபெருமான. விண் இறை - இந்திரன்.

292. பொழில் - நந்தனவனம் அப்பானது அற்று - ஜலம் இல்லாமல். கடத்து முனிபால வைபபு ஆன ஆறுவரின் - அகத்திய முனிவரிடத்தில் இருக்கினற காவிரிஆறு இங்கே வந்தால். மெய்ப்பு ஆதி நந்தனவனம் - உணமைப பொருளாகிய சிவபெருமானுக்குரிய நந்தனவனம். செபபாய் உபாயம் என - காவிரி இங்கே வருவதற்கு உரிய உபாயத்தைச சொல்லுவாயாக என்று இநதிரன் நாரதரைக் கேட்க. பாணி ஐந்துடைய சீரோன் - ஐங்கரன் ; விநாயகர் விசும்பு புரிவான் - இநதிரன்.

மைக்காக மேனிகொடு சென்றுநது குண்டிகையை
மண்ணிற கவிழ்க்க வதனிற்
புககாசி லாதிலகு தண்பொன்னி நன்னதி
புறம்போகி யோடி யதரோ. ௯௩

294. அவ்வேலை யோாசிறுவ னைப்போல வத்திமுக
அததன் றிரிநத ருளலும்
மைவேலை தன்னையொரு கையூ டடக்குமுனி
வனமுன் வெகுண்டு தொடரா
மெய்வே தனைப்பட விளைப்பத்த ஞதுருவம்
மேவிப் பயநத முனிவற
குய்வே தரும்பல வரநதா னளித்தவண்
ஒளிததான் மிகுதத வொளியான. ௯௪

295. துதியாா கடததுமுனி கொஙகைத தணநதுமிகு
துஙகம் பொருநது திருமால
பதியா யிருநததொரு குற்றால முறறளவில்
பாவஙகொள பாக வதருட்
கொதியா விகழ்ந்திடலு மவர்போ லுருக்கொடரி
கோயிற் புகுநத ரிதனைப
புதிதா யிலிங்கவடி வாகப் புரிநதுபொதி
யத்திற பொருந்தி னனரோ. ௯௫

293. வேழமுகன - விநாயகா. கடததுமுனி - அகததியா. குணடிகை வனததை - கமண்டலததில் உளள நீரை. மை - கருமை. ஆசு இலாத - குற்றம இலலாத. பொனனி நல நதி - காவிரி.

294. அவவேலை - அபபொழுது அததிமுக அததன் - விநாயகர். வேலை தன்னை - கடலை தொடரா - பிடிக்கும்பொருட்டுப பின்பற்றி. மெய் வேதனைப பட இளைபப - உடல வருத்தததை அடைய அதனால அகததியமுனிவர் சோர்வைப பெற. மிகுதத ஒளியான - மிகக புகழை உடைய விநாயகர்.

295. கடததுமுனி - அகத்தியர். கொஙகை - கொங்கு நாட்டை. பாகவதா - திருமால் அடியாாகள. கொதியா இகழ்நதிட லும் - கோபிதது அவமதிக்கவே. அவர்போல் உருககொடு - அநத வைணவர்போல வேடங்கொணடு. அரி கோயில் புகுநது - திருமால் கோயிலுக்குள சென்று

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

296. இதுநிறக முனைமைங் கரப்பிளளை தளளும்
எழில கொண்ட நதிவந திருஙகாழி தன்னில்
பொதுளுற்று மெலிகின்ற நவநநத னததிற்
. புகுதத தழைபபவர னைப்பூசை செய்தே
துதியுறற மகவா னிருககத திருககச
சூரன்ற னாலே வருநதமரா சிலலோர
கதிருற்ற கனகத துறக்கந துறந்தே
காழிப் புறத்திற் கலநதாாகண் மன்னோ. கூசா

297. ஆண்டுறற தவளக் களிற்றண்ண லைக்கண்
டவனமபொ னடிமீதி னடைவிற பணிநதே
ஈண்டுற றிருநதாய் பிரிநதெம்மை யாமங்
கிகல்கொண்டு வருசூர னிடுமேவ லெலலாம
மூண்டுறற துயரிற புரிநதே மெலிநதேம்
முடியா தினிசசெய்ய முடியாதெம மையா
மாண்டுறற விறல்கொணட சூரகெடடியா முய்ய
வகையொன்று புரிகெனன மகவண்ணல புகலும்.

298. துன்றோ வளைசசெஙகை யெழின்மாயை நல்கும்
சூர்மா மகநதான் றொடஙகுறற வன்றே
இன்றே யிழநதோ மிருமபொனனி னன்று
டெனறே நுமக்கங் கிசைத்தே னுயர்ந்த

---

296. ஐங்கரபபிள்ளை - விநாயகர். தள்ளும - கவிழ்த்து ஓடச செய்த. இருங்காழிதனனில - பெரிய சீகாழி என்னும தலததில. பொதுளுற்று - நெருங்கி. நவநநதனம - இநதிரனால் செய்யபபெற்ற புதிய நநதனவனததில. தழைபப - அநத நநதவனம தழைதது விளஙக. மகவான - இநதிரன. திருககு அச்சூரன தனாலே - மயலை உடைய அநதச் சூரனாலே. கனகத்துறககம் - பொனனுலகமாகிய சுவாக்க லோகத்தை.

297. தவளககளிறறு அணணலை - இநதிரனை. அடைவில - முறைமைபபடி. இகல - பகை. மெலிநதேம - மெலிவை அடைநதோம். கெட்டு யாம. மகவணணல் - இநதிரன.

குன்றே யெனுங்கொங்கை யுமைபங்க னல்கும்
குறைவற்ற வளாவெற்றி கூடுற்று நம்மை
வென்றே பதங்கொண்டு பன்னாளு மனமேன்
மிடலோடு படிமீது மிகுமேவல் கொண்டான். கூஅ

299. மிடல்கொண்ட நஞ்சென்ன வெஞ்சூர னாலும்
மீனாளு சுமந்தே மெலிந்தோம தலலால்
இடர்கொண்ட புன்செய்கை யாவும் புரிந்தோம்
இவையன்றி யயிராணி யெனுநாம மேவும்
மடமங்கை தனைவவ்வி யெனையுஞ் சிறைக்கண்
வைப்பானி னைந்துந்து வானத்து வஞ்சன்
படையுந்த விவ்வா றுணர்ந்தே கரந்தே
படரோடு மாதோடு பதியுய்த்த தணந்தேன். கூகூ

300. முந்தே பொருந்துற்ற தீதன்றி யீதோர்
முரண்மேவு வசைமேவின் முடியா தெனக்கொண்
டுந்தே புரைந்திட்ட முகமங்கை யோடும்
இடர்கொண் டுமைவிட் டிருமப்பூ தலத்தே
வந்தே கரந்தே வதிந்தே நுதற்கண்
மந்தா கினிச்சென்னி மன்னன் பதத்திற்
செந்தே னறும்போது தூவிப் பணிந்தே
சீர்பெற் றிடும்பூசை செய்தே யிருந்தேன். க00

---

298. துன்று ஏர் - பொருந்திய அழகை உடைய. பொன்னின நன்னாடு - பொன்னுலகமாகிய சுவர்க்கத்தை. அன்றே இசைத்தேன. நல்கும் வெற்றி கூடுற்று. பதங்கொண்டு - நம்முடைய பதவிகளைக் கைக்கொண்டு. மிடல் - வலிமை.

299. சூரனால் நாம். அயிராணி - இந்திராணி. வஞ்சன் - சூரன். படரோடு - துன்பத்தோடு.

300. முந்தே - முன்பே. முரண் - மாறுபாடு. ஈது ஓர் வசை; வசை என்றது இந்திராணியை இழந்ததலால் வரும் பழியை. முடியாது - பொறுக்க முடியாது. இந்தே புரைந்திட்ட - சந்திரனை ஒத்த. மந்தாகினி - கங்கை. மன்னன் - சிவன்.

301. துன்பந் தருந்தா னவக்கையர் சொலலும்
தொழிலசெய்து நம்மேன்மை தொலைவுற்ற தினிநாம்
மின்கொண்ட வெள்ளிக குவட்டின்கண் மேவி
மேவார் புரஞ்செற்ற விமலற் குரைத்தேம்
புன்கண் டணந்துய்ய வமமினக ளென்னப
பொன்னூடா மன்றே மகிழ்ந்தார் புகழ்ந்தார்
இன்பங்கொ ளிமையோரை யிறையிங்ங னுறுமென்
றெழின்மேவு மயிராணி யிடைமேவி னுறல்.

302. சீர்கொண்ட வயிராணி கண்டாள பணிந்தாள
சோவுற்ற தெனனிங்கொ ரெண்ணத்தொ டென்ன
வார்கொண்ட முலைமங்கை யிடரும்ப ரொடுவிண்
மதிகங்கை நதிதங்கு மௌலிப பிரானவாழ்
ஏர்கொண்ட கயிலைக் கிரிகக்கேகு கின்றேன
இதுகூற வந்தே னெனுவங் கிசைபபச
சூர்கொண்டு மண்மேல விழுந்தா ளயர்ந்தாள்
சுராமன்ன னதுகண்டு துண்ணென றெடுத்தான்.

303. தன்னூரு விற்கொண்டு தெளிவிபப வங்கண்
தளர்துனபு சிறிதே தணந்தெனனை விட்டுப்
பொன்னூரின மனனீ பிரிந்தா லெனைத்தான்
புரப்பாரி யாராவி போமல்ல துயயேன்
உனனோடு வருவே னெனுநிற்ப வையன்
உனையிங்க ளிப்பா னுளத்தஞ்ச லென்ன
அன்னு னிடத்திற் சிறப்பென்னை யென்றாள்
அதுகே ளெனுவின்ன தவளோடு ரைப்பான். ௧௦௩

---

301. தானவக்கையர் - அசுரர்களாகிய வஞ்சகர். வெள்ளிக் குவடு - கைலை. புனகண - துனபம. பொன்னூடர் மகிழ்ந்தார். மன்றே : அசைநிலை. இறை - சிறிது நேரம.

302. அயிராணி - இந்திராணி. மங்கை : விளி. இடர் - துன பத்தையுடைய. உமபரொடு ஏகுகினறேன சூர்கொண்டு - அச்சத்தை யடைந்து. துண்ணென்று - நடுங்கி.

303. ஊருவில் - தொடையில். தணந்து - நீங்கி பொனனூரின் மன் - பொனனுலக மனனவன, சுவர்க்காதிபதி. ஐயன் - சிவபெரு

304. அல்லோடு நிகர்கண்ட னருளின்றி முன்னாள்
அரியாதி யிமையோர்க ளடன்மேவு மவுணர்
கல்லோல மேவுறு செழுங்கீர மாரக
கடலைக கடைந்திட்ட காலததி னாலம்
பலலோரு மிடருற றிறபபப் பிறபபப்
பயங்கொண் டிரிந்தே பரன்சோ குவட்டுற்
றெலலாரு முககட கருநகண் டனைக்கண்
டெழிலகொணட துதிசெய்ய விருநஞ சயின்றான்.

305. கனமா திடநகொணட கங்காள னின்னும்
கடைமின்க ளமுதங்க ணெழுமெனறு கழற
முனமான வேகிக கடைநதாக ளும்பல
முகததானை வழிபாடு முனனருசெய் தில்லார்
பொன்மேரு மததந குலைநதே கடற்குட்
புகுநதிட்ட தவனைப் புகழ்ந்தா தரிப்ப
மினமாக நீளவெற பெழுநதிட்ட தெழலும்
மிகுமின படைநதே மிடைநதே கடைநதார். ௩0௫

மான். அளிபபான - பாதுகாபபான. அன்னனிடததில் - அச்சிவபிரா னிடம்.

304. அல - இருள். கணடன - திருக்கழுததையுடையவர். இமையோாகளும அவுணரும. கலலோலம - அலைகள கீரம் ஆர் அக் கடலை - பால நிறைநத அநதக கடலை; திருபபாறகடலை. ஆலம - ஆல காலவிடம. பிறபப - தோனற. இரிநதே - கெடடு ஓடி பரன்சோ குவடு - கயிலை. இரு நஞ்சு அயினறான - கரிய ஆலகால விடததை உண்டருளினன.

305. கலமாது - பாாவதி கங்காளன் - முழு என்பை அணிந்த சிவபெருமான.' அமுது அஙகண் எழும். முன் மான - முன்பு போல. உம்பல முகததானை - விநாயகக கடவுளை. மேருவாகிய மத்து. அவனை - விநாயகரை. ஆதரிபப - அனபு செய்ய. மின மாகம நீள் வெற்பு - வானளவும உயாந்து மினனும மேருமலை. மிடைநதே - நெருங்கி.

306\. கடைகின்ற பொழுதின்ப வமுதங்க ணெழலும்
கண்டண்டர் தீண்டான வக்கையர் சூழா
அடைகின்ற வமுதிங் கெமக்கே யெமகவென்
றடலோடு பொரமுன்ன வப்போதி லப்போர
கெடவுன்னி யெழின்மேவு முருமாய னொருமோ
கினியாகி வந்தின்ன கேணமின்க ளென்று
மிடைகின்ற திரைவேலை யமுதோவி யாதோ
வேண்டுறற திவணென்ன வெய்யோ ரிசைப்பார்.

307\. எங்கட்கு நீயென் றுரைததார விரைத்தா
இமையோாக ளமுதெங்க ளிடமாக வென்றா
சங்குறற கையானை வெய்யோாகள கொண்டோர்
சாரநண்ண வென்மேனி தழுவறகு வலலா
இஙகுறறு ளாரதமமி லாரென்ன வப்போ
தியாளெனறி யானென திருமபோா புரிநதே
மங்குற் றொழிநதாாக ளவாதம்மி லிருவோா
வாரென்று ளவாபோல வடிவுற றடைநதார. ௧0௭

308\. விண்ணோாக ணரிநண்ணி யமுதங் களிபப
வெய்யோாகள கடிதுண்ண வதுகண்டு விறலசோ
தணவோவின் மதிசெய்ய கதிாகண டரிக்குத
தஙகண்கொ டோதத தடசசட்டு வங்கொண

---

306 இனப அமுது அஙகண எழலும அண்டரும் தானவக் கையரும் சூழ்நது, கையா - வஞசகா பொர முனன - தமக்குள போராட முயல. மாயன - திருமால. மிடைகினற - செறிநதிருககினற. அமுதமோ நானோ யாது வேணடுமே? வெய்யோர் - அசுரா.

307 அசுரா் மோகினியையும அமரா அமுததனதயும் விரும்பி னாாகள. மஙகுறறு - அழிநது. வாரென்று அவா போல வடிவுற்று - தேவாகளுககுளளே அவாகளைப போலக கோலங்கொணடு

308 விண்ணோாகண் அரி நணணி - தேவாகளிடததில திருமால் வநது. அமுது அஙகு அளிபப வெய்யோாகள - அஙகே வநத இரண்டு அசுரர்களும். தண ஓவில மதி செய்ய கதிா கணடு - குளிர்சசி நீங்குதலில்லாத சநதிரனும சிவநத கிரணங்களை உடைய சூரியனும் கண்டு. அரிக்குத் தம் கண் கொடு ஓத - திருமாலுக்குத் தம்முடைய கண்ணால் குறிபபாகப புலபபடுதத. தீடச் சட்டுவம - விசாலமான

டுண்ணேவ முடிதள்ளி யமுதுண்ட நீரால்
 உயர்கோளி னிலேநலக வுவர்நாக மாகி
விண்ணேடு சசிதனனே யென்றாழை முன்சொல்
 வஞ்சத்தி ஞல்வான மீதே மறைபபார். கOஅ

309. அறைகினற விவைநிற்க வமுதம் பகிர்நதே
 அணிமா துருக்கொண்ட வடன்மாய னுறலும்
கறைதுனறு கண்டத்த னவன்முன்னர் வநதே
 கலவித தொழில்செய்தல கருதுற் றழைப்ப
முறையன் றெனுமாய னிசையாது நிறப
 முரனே டவற்பற்ற முன்னிசசெல போதில்
நறைமன்னு துளவண்ண லோடத தொடாந்தே
 நம்பன பிடிதநதோ ரிடத்தெய்தி ஞனல. கOக

310. எங்கோனு மாலும புணாநதாக ளபபோ
 தெழிலோ டுதிததா னிருங்கொறற வையன்
சஙகோ வெனுஙகநத ரதததைய லவனுன்
 றனையாளவ னென்றச சயததோனே முன்ன

அகபபையிஞல முடி தளளி - தலேகளேத துணிதது. அமுதை உண்ட தன்மையால் அவாகளுககு நவககிரஙகளில இரணடாக இருக்கும் பதவி யைத திருமால அளிததாா, கோள - கிரகம உவா - வெறுபபதற் குரிய. நாகம - பாமபு விண ஓடு சசி தனனே - வானததில் ஓடுகின்ற சநதிரனே. எனறாழை - சூரியனே. வஞசததிஞல - தமமைக் காட் டிக் கொடுததாா எனற வஞச வுணாசசியிஞல், (பி - ம்) வெஞ்சததி ஞல

ராகு சநதிரனேயும் கேது சூரியனேயும கிரகண காலங்களில் மறைபபா.

309. பகிாநதே - பங்கிட்டுக கொடுதது. கறை துனனு கணடத் தன - நீலகண்டன கலவித தொழில - புணர்தல முரனேடு அவற் பறற முன்னி - வலிமையோடு அததிருமாலேப பற்ற எண்ணி. நறை - தேன். துளவு அணணல - துளவ மாலேயை அணிநத திருமால்.

310 ஐயன் - சாத்தன், அரிஹர புத்திரன். சங்கை ஒதத கழுததையுடைய பெணனே, என்றது இநதிரன் இந்திராணியை விளிததது. அச சயத்தோனே முனன - அநத வெறறியையுடைய சாஸ் தாவை நினைக்க மனேயாளே - இநதிராணியை. அரணக - பாதுகாப்

அங்கோா கணத்தெய்த மனையாளை யனையான்
அரனுக வைததுநது திரனுக ரோடும்
பொங்கோத வேலைக் கடுககொண்ட கண்டப்
புனிதன் பொருபபிற பொருககென றடைநதான்.

311. இன்பான கயிலாய சயிலத தடைநதே
எம்மானி யோகத திருககுந திறத்தால்
அன்பாக வேகாண லிலலாது பன்னாள
அருணநதி தலைவாச லதினமேவு நாளின்
வன்பாவ வடிவான மறிமா முகததாள
வளாதுன் முகங்கொண்ட மடமாதி னேடும்
பொன்பாவு சசிநற் றவனுசெய் திருநத
புகழ்மேவு காழிப் பொழிற்பா லடைநதாள். ககக

312. மாணுன வெழில்கொண்ட விளையோரை நாடி
வலிதே புணாநதேகு மறிமா முகததாள
சேணுன பொழிலூடு சசியைத தெரிநதே
திறலகொணட சூரோடு சோதற கழைப்பப
பூணுா பெருஙகொஙகை மடவாண மறுததே
புகனீதி யலவீது போவென் றிசைபப
ஏணுன வலியோடு வலிதே பிடிததே
இடரோடு மவளோல மிடவே படாநதாள. ககஉ

பாக இருக்க. நாகரோடும - தேவாகளோடும. ஓதம - குளிர்ச்சி. வேலைககடு - கடலில எழுநத விடம. பொருபபு - கைலை

311 சயிலம - மலை அருள நநதி தலைவாசல் - அருளையுடைய நநதியெமபெருமான காவல புரியும முதல வாசல. மறிமுகததாள - அசமுகி. துனமுகங்கொண்ட மடமாது - துனமுகி. சசி - இநதிராணி. மாதினேடு அடைநதாள.

312. மாண ஆன - மாட்சியை உடைய மறிமுகத்தாள - அசமுகி. சேண - உயரம சூரோடு சோதற்கு அழைபப - சூரபதுமனுடன் சேர்ந்திருபபதற்காக இநதிராணியை அழைக்க. ஏண் ஆன வலி - மிக்க வலி ; ஏண் - வலிமை.

313. பாகுறற மொழிதனனை யசமா முகத்தாள்
பற்றிப் படாநதிடலு மையன்ற ளுளாய்
வாகுற்ற சசியைப புரநதிட்ட வீர
மாகாளா போகாது நில்லென்று சொல்லிக்
காகததை நேரான வாகத்தி ளுண்முன்
கடிதேக வவளுங் கறுததே திருமபி
வாகைப் புயஙகொண்ட வீரன்ற னேரே
வலியோடு மொருசூல வைவேல விடுததாள். ககங

314. வனபுறற சூலததை வாளகொண்டு வீரன்
வலியோடு மிருதுண்ட மருவத துணிப்ப
முன்புற்ற வறிவறற மறிவத திரத்தாள
முரணுற் றிடுநதுன் முகததாள கரததிற
கொனபெறற சூலங்கொண் டயிராணி தனையக்
கொடியா ளெடுங்கைக கொடுததே யெதிாநதே
இனபுற்ற மாாபூடு தைககச செலுதத
எழிலகொண்ட வாளகொணடெறிநதேதுணித்தான்.

315. உநதுற்ற வொருசூல மிருதுணட மாக
ஒருவாத வொருவெற புரததோடு கொண்டே
மைநதுற்ற வீரன்ற னேரே விடுபப
வலிகொண்ட வாளகொண்டு வருகினற குன்றம்
சிநதுறறு வீழத தடிநதிட்ட போதிற
சீாகொணட வாளுஞ சிதைநதிட்ட தம்மா
முநதுறற வயிராணி தனனைப் பிடிததே
முன்போ னடநதாண் முரண்கொண்ட வெய்யாள்.

---

313. பாகு உற்ற மொழி தனனை - பாகு போனற இனிய வார்ததைகளையுடைய இநதிராணியை. ஐயன்தன ஆளாய் - சாதத னுடைய ஏவலாளாகி. வாகு - அழகு காகததை நேரான ஆகத்தினுள் - காக்கையைப போனற கரிய நிறமுடைய அசமுகி. கறுதது - கோபிதது. சூலம் வை வேல் - கூர்மையான சூலாயுதம.

314. வனபு - வலிமை. துணிபப - வெட்ட. மறிவததிரத்தாள் - அசமுகி, வத்திரம = வக்தரம் - முகம. அககொடியாள - துனமுகி.

315. ஒருவாத - நீங்காத. உரததோடு - வலிமையோடு. வாள் - வீரமாகாளரது வாள. முரண் - வலிமை.

316. அப்போது மாகாளர கடிதேகி யவடன்
அணியுற்ற வளகததை யடலோடு பற்றித
துப்போடு முடைவாள பிடிததோர கரத்தைத
துண்டம படுததித துலங்குற்ற மாதை
மெய்ப்போடு விடுவித தடறறுன முகத்தாள
வீறுங கரதமெதானறு வீழத துணிததுச்
செபபோடு நிகரகொங்கை யவண்மண்ணில் வீழச்
சீர்கொண்ட தாள்கொண்டு திறலோ னுதைததான்.

317. கரந்தா ணிழநதிடட சூர்தங்கை சோரிக
கடலோடு படிமீது கடிதே விழுநதே
வருந்தா வரறரு மருண்டா ளுருண்டாள
வயமுற்ற வுரையஙகண் வரையறற சொறருள்
அருநதார நெருஙகுங் குழறறுன் முகத்தாள
அதுகணடு பலபுநதி யறையத தெளிநதே
திருநதார வணஙகுங கழறசூர னேரே
சேரற் குளஙகொணடு தெனபா னடநதாள். கக௭

318. எண்ணா வழுததுந திறலகொண்ட வீரன
எழிலகொண்ட வயிராணி யெனுமாது தன்னைத்
தண்ணரு மருளோடு வதனந தெரிநதே
தகுவர்கரு நெஞ்சூடு சற்றேனு மஞ்சேல்
கண்ணு யிரஙகொண்ட விணணுட ரண்ணல
கவினுற்ற வுனைமேவு காறும புரபபன
பண்ணரு மொழியிங்ங னுறைகென்று போகப்
பண்டென்ன வவளும் பரிநதே யிருநதாள். கக௮

---

316 அளகததை - கூநதலை துபபு - வலிமை ஒரு கையை வெட்டி. மாதை - இநதிராணியை கொஙகையவள் - அசமுகி.

317 சூாதஙகை - அசமுகி. சோரி - இரததம படிமீது - நிலததினமேல. வயமுறற உரை - கோபததால பலமான சொற்களை. தாா - மாலை. திருநதார - பகைவா

318. எணணார - பகைவா. வீரன் - வீரமாகாளா. வதனம் தெரிந்தே - முகத்தை நோககி. தகுவர்க்கு - அசுராகளுக்கு. அண்ணல - தலைவன் ; இநதிரன. மேவுகாறும் - அடையுமவரைககும். பண்

319. மேவுற்ற விதுதன்னை யருணு ரதன்போய்
வெள்ளிப் பொருப்பில விருப்போடு விண்ணோர்
தேவுற் றுழிச்சென றுரைப்பக் கலங்கிச
சேணுற்ற விமையோரக டிரளோடு காழிக்
காவுற்று மாகாள னைககண்டு புலலிக்
கவினமாதி னெடுமேரு வரையிற் கலந்தான்
பாவுற்ற படரோடு கரமற்ற மடவார்
பதகேச னரசாளு நகரிற படர்நதார். ௧௧௯

320. அங்குற்ற போகணடு மறிமா முகததாள
அணியுற்ற கரமா ரறுததாக ளென்றே
பொஙகுற்ற டலவான வெணணஙக ளெண்ணப்
பொறபுற்ற சூருற்ற பொற்கோயி லுடபோய்த
தஙகுற்ற வவையிற புரணடே புலம்பித
தகாபோல வதனந தரிததா ளரறறக
கொஙகுற்ற மாலைப் புயசூா தெரிநதே
கூறுா கரததைக் குறைததாக ளென்றுன. ௧௨௦

321. ஆடான முகமுற்ற கொடியா ளுரைபபாள்
அயிராணி புவியூ டமாநதா னுனகெகன்
றீடாக வேபற்றி வருபோது மகவான
ஏவல புரிநதே யிருநதிட்ட வொருவன

ஆரும மொழி - பணணை ஒதத மொழியை உடையாய். பரிநதே - அனபுறறு.

319. வெள்ளிப பொருபபில - கைலாச மலையில். கா - நந்தவனம. பாவுற்ற படரோடு - பரவிய துனபததோடு. கரம அற்ற மடவார - அசமுகியும் துனமுகியும பதகேசன - பாதகஙகளைச் செய்வதில தலைவனுகிய சூரன நகா - மகேநதிரபுரி

320. பொங்குற்ற - கோபத்தோடு எழும. தகாபோல வதனம் தரிததாள - அசமுகி. கொங்கு - வாசனை கூறு - சொலவாயாக

321. உனக்கு எனறு ஈடு ஆகவே - உன்னுடைய இனப நுகாச்சிக்கு என்று ஒபபாக எணணி ; ஈடு - பெருமையுமாம் மகவான் - இநதிரன. பாடு ஆக - துனபம உண்டாகுமபடியாக. பாணி - கையை.

பாடாக வெண்பாணி கொய்தா னெனசசூர்
பயமுற்ற முகிலூர்தி பணிசெய்யு மவனோ
நாடாம லிவர்கைத தலத்தைதத துணிப்பான்
நனறென்று விண்ணோர் நடுங்கச சினநதான். கஉக

322. அப்போது மகனாகி யுறுபானு கோபன்
அடலோ டெழுநதே யவன்றாள பணிநதே
மெய்ப்பான மகவானை யயிராணி தனனை
விண்ணோரை யெலலாம விரைநதே பிடிததிங்
கிப்போதி லிவண்மீள்வன் விடுகென்ன வனறான்
ஏவதத னுதான விறபா லடைநதான்
மைப்பாவு கடுவனன சூரொாற்ற ரோடு
மலரவேத னைக்கொண்டு வமமினக ளென்றான். கஉஉ

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

323. என்றிட வயனை நாடி யேகியே கொடுவந துய்ப்பத
துனறுசீ ரிவாதங கையைத தொனமைபோற் புரிதி யெனறன
மன்றலசோ வனச மேலோன் மறறிவா கரங்கள் வலலே
நன்றுற வளாக வெனறு நவினறிட வளாநத வன்றே.

324. அஙகது சூரன காணூஉ வயன்றனை மகிழ்நதே யூரில்
தஙகையையிருபபசசெய்துதடஙகொடுனமுகததினனைச்
செங்கதிாப் பகைவ னோடு சென்றிட விடுததுப பினனாப
பொங்குசீ ரொற்றா தமமோ டினையன புகல லுற்றன.

முகில் ஊர்தி - இநதிரன். நாடாமல - மேல் விளைவு இன்னதென்று ஆராயாமல்.

322. மகவானை-இநதிரனையும். அனறனை ஏவ - சூரன விடுக்க. இலபால - வீட்டை. மலரவேதனை - பிரமதேவனை.

323 அயன் - பிரமன். உயபப - விட. வனசமேலோன் பிரமன்; வனசம - தாமரை.

324. காணூஉ - கணடு. ஊரில - தனனுடைய நகரமாகிய மகேநதிரபுரியில். செங்கதிர்ப பகைவனோடு - பானுகோபனோடு.

325. வெற்றிகொ ளருக்க னாதி விண்ணகந் தன்னி னோரும்
சுறறியே திரிவோா தம்மைத துணணெனக் கொணர்தி ரென்ன
மற்றவா கொடுவந துய்ப்ப மறிமுகி கரமோா வீரன்
இற்றிடத் தடி தனோக்கி யிருநததென னியம்புமென்றான்.

326. என்றிட வனையா சொலவா ரெங்கணம் பரததின் மீது
சென றதீ தறியோ மென்னச சீறியேசிறையிற்சேர்த்தித்
துன்றிய காலக டமமைத துணணெனக் கொணாதி ரெனன
வனறிறற றாத ரேகி மற்றவாக கொடுவந துய்த்தாா.

327. தானவ னவரைச் சீறித தகர்முகி தனாது கையை
ஈனமி லொருவன் வாளா லெறிதலகண் டிருநதீ ரெனறே
ஊனமாசிறையிற் சோததியொறறரைததரணிகாககும்
மானவா தமமைக் கொணடு வமபினென றுரைததான மனனோ.

328. எணடவி ரவரையுய்பப வெஙகைதன செஙகை துண்டம்
கண்டன னொருவ னீவிா காததவா நன்றென றோதித
துணடமாமதனைததானை ததோளினைத்துணிப்பிததினன
தண்டமங் கியறறிச சூரன் றவிசினு மெழுநதா னன்றே.

329. எழுநதுதன் மருங்கு நின்ற வினையனை விடுததுச் செநதேன்
பொழிநதிடு கமலத தோனைப போகெனச் சிறையாந் துன்பத்

---

325. அருககன - சூரியன. துணணென - விரைவில; அவர் கள நடுங்க எனலுமாம இறறிட - துணடாகுமபடி.

326. எம கண அமபரததின்மீது சென றது-எமமுடைய கணகள் ஆகாயததின் மேலே சென றன காலகள தம்மை - பலவகைக் காற்றுக் களை; கொணடல, கோடை, வாடை, தென றல் என நானகாதலின் பன்மையாற் கூறினான்.

327. தகர்முகி - அசமுகி. தரணி காக்கும் மானவா - பூவுல கைப் பாதுகாக்கும அரசர்.

328. எண் தவிர் அவரை - கணக்கிலலாத மன்னரை. துண்டம் கண்டனன - வெட்டினான். காத்தவா - பாதுகாததவாறு துணடமாம் அதனை - மூக்கை. தண்டம - தணடனை. தவிசினும - சிங்காதனததி னினறும.

தழுந்துவா னவரை விட்டிங கருளென விரபப விட்டுச்
செழுந்துதி யனைய ரெல்லாரு செய்திடப பணிததான தீயோன்.

330. அனனது பின்னா மைநத ரமைசசாகண் முனிவரானோர்
துனனுறு படைஞாக கெல்லாரு சூாவிடை கொடுததுப போனன
இன்னது நிறக முன்ன ரெழுநதுதன் மனையிற் சென்ற
கொன்னுறு பானு கோபன் செயலினைக் கூற லுற்ரும்.

331. நீடுபல் படைகள சூழ நெடியதோ ரிரத மேறிக
கூடுதுன முகததாள காட்டக குறைவிலசீாப புகலி மேவித
தேடினன் மகவானமாதைததெரிநதிலனபுவனியாண்டும்
நாடினன் காணு னகி நாகமேற சென்ரு னன்றே. ௩௩௧

332. சண்டவெங கிரணப புததே டனைசசிறை பிணிதத தீயோன
அண்டிய தண்டர் காணு வருநதுயா பொருநதி யேங்கி
யணடுசீாச சயநதன் முனபோய மறறிதை யுரைதத லோடும்
கொணடலூா குரிசின மைநதன கொணடன னுளததிவ வாறே.

333. தநதையு மில்லை பெறற தாயிலை குரவ னுன
எநதையு மில்லை செய்வ தென்னென விதயத துன்னி
முநதையில விதியை யாரே முடிததிட வலலா ரீண்டு
வநதது வருக வெனறு வானவ ரோடும போனுன். ௩௩௩

334. வெள்ளைவா ரணததின் மீதே விணணர சாரு மண்ணல்
பிளளைவா னவாகள சூழப பெருஞசெருப புரிவா னெணணிக்

329. மருஙகு - பக்கததில். இளையளை - அசமுகியை இரபப - பிரமன் யாசிக்க. (பி - ம்) சென்றிடப பணிததான

331 புகலி - சீகாழி. மகவான் மாதை - இந்திராணியை. புவனி யாண்டும - உலகம் எங்கும். நாகமேல - தேவலோகததிற்கு.

332 சணட வெம கிரணம் புததேளதனை - வெமமையையுடைய கிரணஙகளை வீசும் சூரியனை. தீயோன - பானுகோபன. அணடியது - வநததை கொணடல ஊா குரிசில் - இநதிரன.

333 குரவன - பிரகஸபதி. முநதையில விதியை - முனபே விதிககபபெற்ற ஊழவினையை.

334. வெளளைவாரணம - ஐராவதம். செரு - போா. கொள்ளை - மிகுதி. எள் இல் - இகழ்தல் இல்லாத. எதிர்நது - எதிர் நினறு.

கொள்ளையா மவுணர் நேரே குறுகலு மவுணர் தாமும்
எள்ளிலசி ரிமையோர் தாமு மெதிர்ந்தம ரியற்றி னாரால்.

335. மண்டிரு திறத்தி னோரும் வன்சமர் புரிந்த காலை
அண்டர்க ளுடைந்தே யோட வவுணர்க டொடர்ந்து பற்றிப்
புண்டரு கயிற்றா லன்னோர் புயம்பிணித் தகல வீது
கண்டனன்வெகுண்டான்வெள்ளைக் கயந்தனிற் சயந்தனென்பான்.

336. கைத்தனு வளைத்துத் தீய கணையெனு மழைபொ ழிந்து
பத்தினமேற் றெண்ணா றற்ற படைவெள்ளம் விள்ளச் சிந்தி
மெத்திய தலைவர் தம்மை வென்றிகொண் டடச்சூர் மைந்தன்
அத்தொழில் கண்டு நோவந் தடுசர மாரி தூர்த்தான்.

337. இந்திர குமரன் காணு வெண்ணிலக்கோ றூர்ந்து நீக்கி
வந்தவன் விசிக மாரி விடவிட வதனுன் மாற்றி
அந்தமில் வன்மை கொண்ட வாயிரங் கணைகள் சிந்திச்
சிந்தின னவுண னேந்துஞ் சிலைபெரு நாணி தன்னை.

338. நல்லதோர் நாணி போக நாணியோர் நாணி விற்கொண்
டொல்லையா யிரங்கோல் சிந்தி யுரந்திகழ் சயந்தன் மீதே
வல்லையி லழுத்த வன்னான் வாளியா யிரநேர் தூண்டிச்
சில்லியந் தேரு மாவுஞ் சிதைத்தனன் றேவர் துள்ள.

---

335. சமர் - போர். அண்டர்கள் - தேவர்கள். உடைந்து - தோல்வியடைந்து. புயம் பிணித்து அகல - தோள்களைக் கட்டிக் கைக் கொண்டு செல்ல. வெள்ளைக்கயம் - ஐராவதம்.

336. தனு - வில். விள்ள - ஓடும்படியாக. சரமாரி - அம்பா கிய மழையை. தூர்த்தான் - விட்டான்.

337. கோல் தூர்ந்து - அம்புகளை எய்து நீக்கி - பானுகோபன் விட்ட அம்புகளை விலக்கி. விசிக மாரி - அம்பு மழை. மாற்றி - விலக்கி. நாணி - நாண் கயிறு.

338. நாணி ஓர் நாணி வில் கொண்டு-பானுகோபன் நாணத்தை உடைந்து வேறொரு நாணைத் தன் வில்லில் ஏற்றிக்கொண்டு ஒல்லை - விரைவில். கோல் - அம்பு. உரம் - வலிமை வல்லையில் - விரைவாக. அழுத்த - பதியும்படி செய்ய. சில்லி - சக்கரம். மாவும் - குதிரை களையும்

339. மற்றொரு தேரில வாவி வஞ்சகன் சிலையைக் கோட்டி
அற்றமில சரங்க டாநூ றுயிரங் கோடி தூண்டி
வெறறிசோ மகவான் மைநதன மெய்யெலா மழுதத நொநது
சற்றுமங கறிவி லாது தநதிமேற சயநதன் வீழ்நதான்.

340. வீறிய மகவான மைநதன் வீழ்தலும வெள்ளைத தநதி
சீறியொன் னலன்றோ பாய்நது சிதைததவ னுரததின மீதே
கோறுநாற கோட்டி னாலுங குததலுங் கோடு நாலும்
வேறுவே றொடிநது வல்லே மேதினி விழுநத வன்றே.

341. கையுடைத் தவள மேருக கவுளிடைப் பாணி கொண்டு
வெய்யவ னடிபப நொநது வீழ்நதது சயநதன் றன்னைச்
சையமே யனைய மொய்மபிற் றுனவா சுறறிப பற்றி
மையல்சேர் கயிற்றுற கட்டி வானவ ரோடுஞ் சோத்தாா.

342. அங்கது பினன ரன்ன வாடகத துலகத துறற
மஙகையா தமமை யேனை வானவா தம்மை யெல்லாம
பொங்குசீ ரவுணா பறறிபபுயங்களைக் கயிற்றால் வீக்கித்
துங்கவா னகரைத தீயாற் சுட்டனா தூளி யாக. கச௨

343. இன்னதுநிகழ்நதபினன ரிரவியைததளைநதவெய்யோன்
தனனுள மகிழ்சசி யோடுந தானவத தானை யோடும்

---

339. வாவி - தாவி ஏறி வஞ்சகன சிலையைக கோட்டி - பானுகோபனுனவன விலலை வளைதது. அறறம இல - சோாவில்லாத.

340. ஒன்னலன - பகைவன. கோறு நால கோட்டினாலும - கொலையைச் செய்கினற நானகு கொமபுகளாலும கோறு: கொல் எனபதன் அடியாகப பிறநத தொழிற பெயா. ஐராவதம நானகு கொம்புகளை உடையது.

341. துதிக்கையையுடைய வெளளையான மேருவைப போன்ற ஐராவததின கனனததில. பாணிகொண்டு - கையினல. மொய்ம்பின் - தோளை. மையல சோ - மயக்கததை உணடாக்குகினற.

342. ஆடகதது உலகதது உற்ற - பொன்னுடாகிய சுவர்க்க லோகத்தில் இருநத. வீக்கி - கட்டி. வானநகரை - அமராவதியை. தூளி - பொடி.

மன்னிய புவியின் மேவி மகேந்திர மூதூ ருற்றுக்
கொன்னுறு தந்தை மேவு கோயிலுட் போயி னானால்.

344. தந்தையை வணங்கி நின்று சசியெனு மடந்தை யோடும்
இந்திரன் றனையுங் காணே னேனைய வானோர் தம்மை
உந்துசீர்ச் சயந்தன் றன்னை யொல்லைகொண டேற்றே னூரைச்
செந்தழற் கிரைதே னென்னத் திருமகற் றழுவிக் கொண்டான்.

345. புல்லியே தங்கை காண்ப போந்திடு சயந்த னாதி
எல்லவர் தமக்குந் தண்ட மியற்றுவித் தவரை யெல்லாம்
வல்லிசேர் சிறைசேர் வித்து மைந்தனை மனையிற் போகென்
றெல்லையில் விடுத்துச் சூர னுறையுளிற் சென்றானன்றே.

346. ஆலமுங் கால வேலு மடுங்கொடுங் கணையும் வாளும்
நீலமு மானு மானு நெடுவிழி யரம்பை மாதர்
சாலவுங் கொடிய ரான தகுவர்தம் பணிக ளாற்றிச்
சீலமுந் தவமு மில்லாத் தீயசூர் நகரி லுற்றார். கசசு

347. இன்னவை நிற்க முன்ன மிரணிய வுலகந் தன்னிற்
கன்னவில் குவவுத் திண்டோட் கதிர்ப்பகை புடைப்ப வீழ்ந்த
மன்னெடுங் கரிவெண் காட்டு வரதனை யருச்சித் தேத்திப்
பொன்னுறு கோடி நாளும் பொருந்தியாங் கிருந்த தன்றே.

---

343. இரவியைத் தளைந்த வெய்யோன - பானுகோபன.

344. சசி - இந்திராணி. ஊரை - தேவர்கள் ஊரை.

345. தங்கை - அசமுகி தணடம் இயற்றுவித்து - தண்டனை செய்யும்படி செய்து. வல்லி - விலங்கு. உறையுளில் - இருப்பிடத்திற்கு

346. ஆலமும் - விடமும. காலவேலும் - காலனது ஆயுதமும். நீலமும் - குவளைமலரும். மானும நெடுவிழி - ஒக்கும் நீண்ட கண்களையுடைய. பணிகள் - குற்றேவல்களை. சீலம - ஒழுக்கம்

347. இரணிய உலகம் - பொனனுலகம் ; தேவலோகம். குவவுத திண்டோள - குவிந்த திண்ணிய தோள. கதிர்ப்பகை பானுகோபன. கரி - ஐராவதம் வெணகாட்டு வரதனை - திருவெணகாடு என்னும தலத்தில எழுந்தருளியிருக்கும சிவபெருமானை.

348. ஏதறிந திடரின மூழ்கி யிநதிரன் றவஞ்செய் கின்ற
தாதிய தாக வாதி யறுமுக னுதித்த தீறா
ஓதிய வடைவி னேடு மொளிதரு வியாழப் புதவேள்
கோதிலா வமரர் போற்றுங் குமரவேண் முனனஞ் சொன்னான்.

மூன்றாவது
மகேந்திர காண்டம்

349. சொன்னவையனைத்துங் கேட்டுத் துலங்கியவருளினீரால்
ஒன்னலன் றனது மாட்டோ ரொற்றனை விடுபபா மென்றே
மன்னிய புகழ்ச்சசி வீர வாகுவை யருளா னோக்கி
என்னையா ளுடைய செவ்வே ளினையன விளமப லுறறான.

350. நாட்டிய புகழ்ச்சூா முனபோய் நாகாதஞ சிறையை நீக்கி
வாட்டமி லறததில வாழ்தி மறுத்தியேல் வநது நாளை
வீட்டுவ நாமென் றோதி மீள்கென வீர வீரன்
தாட்டுணைபணிநதுவேலோன றனைவிடை கொணடு போனான்.

351. பெற்றசீாக குலிச வேலோன பினபுபோ யும்ப ரோடும்
செற்றவெஞசூர னூரிற்சிறையிடைசசயநதனென்போன்

---

348. அடைவினேடு - வரிசையாக. வியாழபபுதவேள - பிருகஸ்பதி. இநதிரன தவம செய்தது முதல முருகககடவுள் திருவவதாரம் செய்தது வரையில முறையே பிருகஸ்பதி முருகபிரானிடம சொன்னான்.

349. அருளின நீரால் - கருணையாகிய இயல்பினால, இனை: வேண்டாவழிச சாரியை. ஒனனலன - சூரன.

350. சூர் - சூரன. நாகர் தம் சிறையை நீக்கி - தேவாகளுடைய சிறையை விடுவிதது. அறததில வாழ்தி - அறநெறியிலே செயல புரிநது வாழ்வாயாக. வீட்டுவம - கொலவேம. வீரவீரன - வீரவாகு தேவர்.

351. குலிசவேலோன் - வச்சிராயுதததையுடைய இநதிரன. பின்பு போய் - வீரவாகுதேவருககுப பினனாலே போய். செற்றம - கோபம். குயிற்றுதல - செய்தல.

உற்றன னவன்பா லெய்தி யுளநதனை யுவநது தேற்றிக்
கொற்றநின செயலைப் பின்னாக் குயிறறுதல வேணடுமெனறான்.

352. அங்கதற் கிசைவு கொணடே யவன்றனை நிறுவி வீரம்
பொங்குதம பியாக டம்மைப் பூதமன் னரைநி றுததித்
துங்கவெண் டிரைசே ராழித தூயதண் கரையின் மேவி
மங்குறு துயாநத கநத மாதனக் குவடு சேர்நதான். ௬

353. அங்கதன் மீதி லேறி யவுணனூர்க் கடைவா னீட்சி
தங்குமோர் வடிவங கொளளத தடவரை பொருது தாழ்நது
பொஙகுசீர்ப பிலததி னூடு போயதெவ் வுலகுஞ சூரன்
துங்கவா ணகருங் கண்டான் சுடர்விடு வடிவாள வீரன்.

354. அண்டர்சூழ் குமர வேளை யனபுடன றொழுது போற்றித்
துணடவெண பிறையான் மைநதன் றொல்லுரு வமைந்து
கண்டக னூரை நாடிக ககனமா நெறியூ டேகிப் [சூராம்
பண்டுபோ லெழுதி யெனன வெழுநதது படிநத குன்றம்.

355. சென்றிடு வீரன சூரன் றிருநகர் வடாது பாங்கர்
வன்றிறல படைததயாளி மாமுகத தவுணன் போற்றும்
வென்றிகொ ளிலஙகை யான வியனகர்க கணிய ஞனன்
அனறவன் சூரற காண வனிகமோ டகன்றா னன்றே.

356. அங்கவன் றனது மைநத னுயிர வெள்ள மான
துங்கவெம படையி னோடுங துலங்கதி வீர னென்போன்

---

352 நிறுவி - நிறுததி. ஆழி - சமுததிரம்

353. அடைவான - செல்லும பொருட்டு. தடவரை - கநத மாதன பருவதம. பிலததினூடு - பாதலததிறகுள.

354. மைநதன - வீரவாகுதேவர். சூராம கணடகன - சூரனாகிய கொடியோன ககனமா நெறியூடு - ஆகாசமார்க்கமாக. எழுதி - எழுவாயாக எனன - எனறு வீரவாகு சொலல.

355 யாளிமாமுகதது அவுணன போறறும - யாளிமுகன் என்னும அசுரன் காவல புரியும. அவன் - யாளிமுகன் அனிகமோடு - சேனையோடு

356. யாளிமுகனுககு மைநதன அதிவீரன.

தங்கினன் வடாது வாச றன்னிடை மன்னு வீர
சிங்கனைஞ் ஞூறு வெள்ளச் சேனையோ டிருந்தான் மாதோ.

357. கண்டனன் வீர வாகு ககனமேல் வருதல் சீற்றம்
கொண்டன னெமது காப்பிற் குறுகின னிவன்ற னாவி
உண்டிடுவேனென்றெண்ணி யுரந்தருமடங்கற்பேரோன்
மண்டிய படையி னோடு மாகமேல் வளைந்து கொண்டான்.

358. உற்றசீர வீர வாகு வுறைகழித் தொளிர்வாள் கொண்டு
செற்றவெங் கரிக ளோடு சீயமொன் றடைந்த வாபோல
தற்றுவந் தெதிர்ந்து போர்செய் தண்டமுந் தலைவன் றனும
அற்றிடக் கடிது லாவி யறுத்தனன செறுத்து மன்னே.

359. மின்னுலாந் தனிவாள் கொண்டு வீறிவந் தெதிர்ந்து சூழ்ந்த
மன்னிலா வெயிற்றுப் பேழ்வாய் வனமைசே ரவுணற் செற்ற
பொன்னுலா மலங்கற் றிணடோட் பொருவிலா வீரவீரன
கொன்னுலா மலங்கை யெனனுங் குன்றினமேற் குப்புற் றனைல

(எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

360. குப்புற றிடுதலு மதுதன புடையுறு
கொடுவன றகுவாக ளொடுதாழா
உப்புற றிடுகடல புகவே யவனுறை
ஒருவா விருவிற லதிவீரன்

---

357. வீரவாகு ஆகாசத்தினமீது வருவதைக கண்டு சினம் கொண்டான். குறுகினன் - அடைந்தான். உரந்தரு மடங்கற் பேரோன - வீரசிங்கன. மாகம் - ஆகாசம்.

358. செற்ற - எதிர்த்த. சீயம - சிங்கம. தற்று - சூழ்ந்து. தண்டமும் - சேனைகளும். (பி - ம்) தற்றிவந.

359. மனனுகினற பிறையைப போன்ற பல்லையும் ஆழமான வாயையும் வனமையையும உடைய. வீரவீரன - வீரவாகு. குப்புற்றான் - குதித்தான்.

360 புடை உற்று - பக்கத்தில் இருந்த. கொடு வன் தகுவாக ளொடு தாழா - கொடிய வலிய அசுரர்களோடு அழுந்தி. உப்புற்றிடு

துப்புற் றிடுபடை யொடுவந தடலொடு
சூழுத தனதொரு சுடர்வாளகொண்
டப்புக் கடலென வுதிரம் பெருகிட
அடடா னவாதமை யடலவீரன். கஉ

361. பேரா விறன்மலை கடன்மே லெழுமவகை
பின்விண் ணிடையி னெழுநதேகிச
சீரா சுராபகை நகரத திடைவட
திசைவாய் தலினுற அதிகோர
வீரா திபனவ ருறு யிரமெனும்
வெள்ளப படையொடு முறவேகண்
டோரா கரிமுக னிளையோ னிளையவன்
இவ்வா றுரையது செய்வானல கங

362. வறறு துறுகட லெனவிங் கவுணாகள்
மருவுற றனாமிக வாய்தற்பால
உறறு லவாபொர வருவா ரவாதமை
ஒழியப பொருதிடி னொழியாதே
செற்றூர் வருகுவ ரவாதங களையடல
செய்தற் கரிதது செய்தாலும்
சுற்று நிறைவுறு திறலவெம் படையொடு
சூரன சமாசெய வருவானல். கச

கடல் - லவண சமுததிரம. அபபுக் கடல் என - நீரையுடைய கடலைப
போல. வீரன் - வீரவாகுதேவா.

361. பேரா - அகலாத. விறல் - வலிமை. சுராபகை நகரத் திடை - தேவர்களுக்கு வைரியாகிய சூரனுடைய இராசதானியாகிய மகேநதிரபுரியில. வாய்தலின - வாசலில. அதிகோரம - மிக்க கோரத் தையுடைய. கரிமுகன இளையோன் - முருகன ; அவனுக்கிளையவன, வீரவாகு.

362. வாய்தற்பால - வாசலில் செறறா வருகுவா - போர் செய்து வருவாாகள். சுற்று - சுற்றி.

363. ஆதிக் குகனவ னழியப் பொருதிடல்
அலலா தெவரட வல்லாரென்
றோதிக குணதிசை வாய்தற் றனில்வளர்
உரமே வியபுய னுறுபோதில
மேதிக் கணனொடு மாதிக் கதனிடை
வீரத தினகரன் வடதிககா
ஏதப படைநிக ரனிகஞ சுலவ
இருந்தா ரிருவா தெரிநதானே. ௧௫

364. போரா விறலுறு வீரா திபனது
பினறென றிசைவழி பெயாபோதில்
சூரா னவனது நகர்மேல வெளிமிசை
தோய்வோ னமாபுரி தொழிலவலலோன
ஓரா யிரமுக மீரா யிரமெனும
ஒண்கைக கசமுக வசுரன்றன்
பாரா விவனுயி ருண்பே னெனவெதிா
படவந தனனிது பயிலகினறான. ௧௬

365. வீறு மொருகிரி பறியா மிடலொடு
விடவே வளர்புய மிசைபடடே
நீறு யதுதச நூறு மலைவிட
நிமலன் றிருவுரு நிலைமேவி

---

363. குகன் பொருதிடல அலலாது. அட - கொல்ல. குண திசை வாய்தறறனில - கீழை வாசலில. உரமேவிய புயன - வீரவாகு. மேதிக்கண்ணனொடு வீரதினகரன ஆகிய இருவரும கிழககு வாசலில் இருநதாாகள். மா திக்கு - பெரியதிசை. ஏதபபடை - பகைவருககுத துனபததைச செய்யும சேனை. அனிகம் - படை. சுலவ - சூழ. தெரிநதான - பார்ததான.

364. போா - அகலாத. விறல - வீரம. வீராதிபன் - வீர வாகு. அதுபின் - அதன் பிறகு. பெயர் போதில - போகின்ற சமயததில. வெளிமிசை தோயவோன - ஆகாசததில தங்குபவன். பயில் கின்றான் - செய்யலானான்.

வேறு யளவறு துகளா யினகதிர
மிகுவே விறையவ னினையோ னுட்
சீறு மிளிரொளி வாள்கொண் டவனெதிர்
சென்று னடுதிறல் குன்றுதான். கஎ

366. வாளகொண் டிடுநெடு வாளகொண் டவன்முக
வண்கைத திரளினை வலிமேவும்
தோளகொண் டிடுமிறை தடியக் குகன்விடு
தூதன் றனையிரு தசநூறும
நீளகொண் டிடுகர மேகொண் டடலுட
னேசுற் றிடவவை நிலமீதே
வீளகொண் டிடுமவகை வாளகொண் டடலொடு
வெட்டா வழிவுசெய் திட்டானல. கஅ

367. துன்றுங கரநிரை தரைமேல விழவமர்
தோளான முயறலு நீளாகத
தொனறும படியொரு சரணு லவனை
உதைததே கடிதில வதைததேமுற
பொனறும் படிசம னுரமீ துரமொடு
புவியூ டுதைபுரி புனிதனபோற
கொன்றுன றியவிறல மொய்ம்பன் மகிழ்வது
கொண்டா னமராகள கொண்டாட. ககூ

---

365 நீறுயது · முற்று. தசநூறு - ஆயிரம். திரு உரு நிலை மேவி - திருமேனியிலே பட்டு.

366. வாள - ஒளி. அவன முகவண கைத்திரளினை - கஜமுகாசுரனுடைய துதிககைக கூட்டததை வலி மேவும தோள் கொணடிடுமெ இறை - வீரவாகுதேவா திரளினைத தடிய. தூதன் - வீரவாகு. இருதச நூறு - இரணடாயிரம. வீள்கொண்டிடும் வகை - வீழுமபடியாக, எதுகை நோககி வீழ் எனபது வீள என நின்றது

367. கரநிரை - வரிசையான கைகள. தோளால் அமரை முயலுதலும். சரணல் - பாதததால். சமன் - யமன். புனிதன - சிவபிரான. கொன துனறிய; கொன் - பெருமை. விறல் மொய்ம் பன் - வீரவாகு.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

368. அன்னவனை யடடபின ரிநகரின் வாயதலெலலாம்
அவுணர் சேனை
துன்னியதா தலினலே வேறுருகொண் டேகுதலே
துணிபா மெனறே
மனனுமணு வுருவாகிக் கீழததிசைக்கோ புரத்திருந
வளங்க ணேக்கி [தூர்
மின்னுபுகழ் மகேநதிரமாரு சூரூருட் போயினன்சீா
வீர வாகு. உ0

369. பஙகமுள கொடுஞ்சூாகரு முதனமைநத ளனதொரு
பானு கோபன
துங்கமுள வககினிமா முகததோனே யிரணியனும்
துலங்கு பேரோன
தங்கடலவச சிரவாகு மற்றுமுே வாயிரவா
தமதின ணேககி
வெஙகுணமந திரிதரும கோபனமனைச சிகரமிசை
மேவின னலை. உக

370. சாற்றியவிங் கிதுநிறகக கறையுறுவெரு சிறையினி
சயநத னெனபோன் [டைச்
ஏற்றமுள வமரரொடு மவுணாபுரி சிறையதனல்
இடரின் மூழகி
ஆறறமெவிந தானைநினை தேததியயாந திடவறிந்தங்
கருண்மீக கொண்டு
சீற்றமுறு வேற்றடக்கைக குமரனவன் கனவினிடைச்
சென்று னனறே. உஉ

---

368 அட்டபினா - சஙகரிதத பிறகு. சூா ஊா சூரனது இராசதானி.

369. பஙகம - குற்றம. தமது இல் நோக்கி, இல - வீடு. வெம குண மநதிரி - வெவவிய குணததையுடைய மநதிரி.

370. கறை - பழி. ஆறற - மிகவும். அயாந்திட - சோாவை அடைய. மீக்கொண்டு - மேறகொணடு. அவன் கனவினிடை - சயநத னது கனவினில.

371. சிநதைமகிழ் வோடுதொழு தையநீ யாரெனவே
திகழு மீசன்
தந்தருளு மைநதனியாந தனகுறைநின குறைபுகன்று
தாதை யான [ன்
இந்திரனவந தெமைவேண்டத தாரகனைக் கதிர்வேல
டெறிநது சாடிச [கொண்
செநதினகர் வநததனி லிருநதனமிந திரனயன்மால்
தேவா சூழ. உ௩

372. வீரவா கென்னுமொரு தூதுவனை யிஙகுவர
விடுதது வீரச
சூரனு மவுணனமக னொருவனொடு பலவவுணா
தொலையச சாடிச
சீருலா நகாழிதது வரப்புரிநது நாளையிவண்
சோநது சூாமுற
போருலா மவுணரெலா மைநதிருவை கலின்மாளப்
புரிது மாதோ. உ௪

373. பின்புனது திருததருது மென்னவவன் றனக்குரைத்
தெயாநது மோகத [துப்
துன்பினுட னுறுமமரா கனவினிடை மனமகிழத
தோனறித தோன்றி
அனபினொடு சயநதனுககுப் புகனறதுபோற் புகன்றுபு
றகன்று போக [கன்
இன்பமுறு கனவினைவிட டெழுநதுதுயா பொருநதாம
லிருநதா ரன்றே. உ௫

(கலிவிருத்தம்)

374. கொன்பாவு திறல்கொண்ட குமரேச னமரா
முனபாக வநதேகு முறையிங குரைததாம

371. எனவே - எனறு சயந்தன் விதுவ.
372. சாடி - அழிதது ஐநதிரு வைகலின் - பதது நாளில.
373. திரு தருதும - செலவததை அளிபபோம
374. கொன - பெருமை.

இன்பான புகழ்கொண்ட வெழில்வீர வாகு
பொன்பாவு நகளுடு புரிசெயகை சொல்வாம். உசு

375. தண்டாத விறலகொண்டு தருமங்கொல் கொடியோன
விண்டாவு சிகரததின் மிசைநின் றிழிநதே
எண்டான வாகள்சூழ விமையோாகள சிறைசேர்
கண்டாாகள பயமேவு களமீ தடைநதான். உஎ

376. அங்காரு மகேசச ரதிமோக மாகச்
சிங்கார வேணமந திரததைச செபிததே
மங்காத வமரேசன் மகனோடு மிமையோா
தங்கா விருநதிடட தலமுற றிருநதான. உஅ

377. தண்டாத விறலகொண்ட தலைவன்றன மேனி
கண்டான் விருப்போடு காமுநது சிரமேற
கொண்டான் வரதென்கொல கூறெனை றுரைத்தான்
அண்டாாகள சிறையூ டமுநதுளு சயநதன. உகூ

378. கால்கொண்ட விசைகொண்ட கழல்வீர வாகு
வேலகொண்ட முருகேசன் விடுதூத னீரிப்
பாலகொணட சிறைவிண்டு பதமெய்த வேவெங்
கோலகொணட சூாமுன்பு கூறற கடைநதேன். ௩௦

---

375. தண்டாத - குறையாத தருமம கொல கொடியோன் - தரும கோபன். கொடியோனது சிகரம் தானவர்கள - அசுரா். சிறைசேர் களம் ; களம - இடம

376. சிங்கார வேள - அழகையுடைய முருகன.

377. விறலகொணட தலைவன - வீரவாகு. வரதது - வரவின் காரணம. அணடார்கள் - பகைவாகள

378. கால் - காற்று. 'வேல் கொண்ட' எனபது முதல் வீர வாகுவின கூற்று. விண்டு - நீங்கி. பதம் எய்தவே - உங்களுக்குரிய பதவியை அடைவதற்காகவே. வெஙகோல - கொடுங்கோல்.

379. இப்பான்மை கேளா திடும்போ னிருக்கின்
தப்பாம லிவண்வந்து தசநாள்க டம்மில்
துப்பாரு மவுணாத் தொலைத்தும் பதத்தே
மெய்ப்பாக வைப்பான் விறல்கொண்ட வேலோன். ௩௧

(கட்டளைக்கலிப்பா)

380. என்று பற்பல நன்று புகன்றிட
ஏதி லாத சயந்தனு மண்டரும்
துன்று கைக்கம லங்கள் குவித்துநின்
தூய செய்கை தொடங்குதி யையவென்
றொன்று மன்பொ டுரைத்திட வங்கண்விட்
டொல்லை யேகியோ ராயிர யோசனைப்
பொன்றி கழ்ந்திடு சூரவை மண்டபம்
போகி முன்னுள பொன்னுரு வெய்தினான். ௩௨

381. எய்தி யாயிர யோசனை நீளமும்
எள்ளி டம்புரை வெள்ளிடை யின்றியே
வெய்ய தானவர் சூழ்தர வீறிலா
வீறு லாவு வளங்கள் விளங்குறத்
துய்ய மாலை யிலங்கிய மாப்பகச்
சூர்ம டங்கல் சுமந்திடு மாதனச்
சைய மீதுறல் கண்டன னண்டர்சூழ்
சண்மு கற்கினி தாகிய தம்பியே. ௩௩

---

379. இப்பான்மை - நான் எடுத்துச் சொல்லும் இந்த இயல்பை; என்றது சயந்தன் முதலியோரைச் சிறை விடுதலைக் குறித்தது. இடும்போன் - சூரன். துப்பு - வலிமை.

380. ஏது இலாத - குற்றம் இல்லாத, ஏது: ஏதம் என்பதன் விகாரம். சூர் அவை மண்டபம் போகி - சூரனது ஆத்தான மண்டபத்தை அடைந்து

381. எள் இடம்புரை வெள்ளிடை இன்றியே - எள்ளளவுகூட இடைவெளி இல்லாமல். சூர் - சூரன் மடங்கல் சுமந்திடும் ஆதனச் சையம் - சிங்காதனமாகிய மலை. தம்பி - வீரவாகு தேவர்.

382. கண்டு திண்டிறல் கொண்டிடு தோளுடைக்
காளை சூரன் கடுந்திறற் சீயமேல்
கொண்ட வாதன மீதி லிருந்திடக்
கொற்ற வேலவ னுற்றென வோதியான்
மண்ட லத்திடை நின்றிட நீதெனு
வள்ள றனனை மனக்க ணினைத்தலும்
ஒண்டி றற்குகன் மண்டரு ளாலரோ
ஓரரி த்தவி சவ்விடை யுற்றதே. ௩௪

383. வந்து மன்னவன் முன்ன ரிருந்திட
வாகை கொண்டிடு வாகு மகிழ்ச்சியோ
டெந்தை யாகிய கந்த னளித்ததீ
தென்று சென்றதி னெய்திய காலையில்
வெந்தி றல்பெறு சூரிது கண்டுநீ
வித்தை செய்பவ னென்று வெகுண்டுரைத்
தந்து சீருள வீரனை யாரைநீ
ஓது வாயென வோதுதன் மேயினான். ௩௫

384. தேவர் தங்க ளிடுக்க ணகற்றவே
செந்தின மேவி யிருந்திடு கந்தவேள்
ஏவி னாவரு டன்னுட னென்னையே
உன்னை மேவி யுரங்கிள ரண்டரைப்
பாவ மாசிறை விட்டிட வெண்ணுதி
பாரி னீதி பயின்றர சாளுதி
ஆவ தீது மறுத்திடின் மாளவையென்
றன்பி னோடு மறைந்திட வேவினான். ௩௬

---

382. காளை - வீரவாகு. சீயம் - சிங்கம். மண தலத்திடை - தரையினமேல் அரித்தவிசு - சிங்காதனம். அவ்விடை - அவ்விடத்தில்.

383. அதின - முருகன அருளால தோனறிய சிங்காதனத்தில். வித்தை செய்பவன் - ஜால வித்தைகளை இயற்றுபவன். யாரை : ஐ, முன்னிலைக்கண வந்த சாரியை.

384. உரம் - வலிமை. நீதி பயின்று - நியாயத்தோடு அமைந்து. என்னை அறைந்திட ஏவினன.

385. என்று கூற மிகுந்த சினத்தினோ
டீறில் சூர னெனும்பெயர் பெற்றுளோன்
மன்ற வாணகை யின்னு முளைத்திடா
மைந்த னோவிங் கெனககிது செபபுவான்
நன்று நனறு பேதைய னுதலால
அசசு றுமொழி நசசிவந தோதினய்
இனறு நின்னுயிா தநதன னேகுதி
எனறி யமபலு மேநத லியமபுவான். ௩எ

386. ஆதி யாகிப் பரம்பர னாகிய
ஆறு மாமுக வண்ணலைப பாலனென்
ரோதி னையவன மேன்மைகள் கேளென
ஒபபின் மேன்மை யுரைத்திட வெய்யசூா
காதி யங்கவன் மேன்மைகள பினனரும்
கட்டு ரைக்குதி யென்றய றன்றிய
தாது லாவு தொடைபபுய வாயிரம்
தான வாக்கிது சாறறுதன் மேயினன். ௩அ

387. ஒற்ற னாகி யடைநத விவன்றனை
ஊறு செய்திடல வீறல வாதலாற
பறறு மின்சிறை யூடு படுததுமின
எனறு பாவி பகாந்திட வாயிரம்
துற்ற தானவா பறறிடு வானயல
சூழ வீரன் றலங்கொரு கையினால்
உற்ற வொன்னலா சென்னி பிடித்துமண்
மீத டிததிட வொலலை யிறநதனா. ௩௯

---

385. நகை - பல பேதையன - நீ அறியாமையை யுடையவன். அச்சுறு மொழி - சிறிதேனும அஞ்சுதல் இலலாத இநத வார்த்தையை; இது கூறுதறகு அஞச வேண்டும் என்பது சூரன் குறிபபு நச்சி - விரும்பி. ஏநதல - வீரவாகு.

386. பரம்பரன - எல்லாரிலும் மேலானவன். காதி - தடுத்து

387. ஊறு செய்திடல் - துனபுறுததல. வீறு - வீரம். சிறையூடு படுததுமின - சிறையில அடையுஙகள. பாவி - சூரன. துற்ற - நெருங்கிய பறறிடுவான் - பிடிககும்பொருட்டு.

388. எந்தை வேலுக் கினியிரை யாகுதி
ஈது திண்ண மிருந்திடு போவனென்
றுந்து சீருள வீர னகன்றிட
உற்ற வாதன மொல்லை யெழுந்துநீள்
அந்த ரத்தின் மறைந்து படர்ந்ததால்
அந்த வேலை யருந்திறல் கொண்டசூர்
வெந்தி றல்புனை யுஞ்சத மாமுக
வீர னோடு விளம்புதன் மேயினான். ௪௦

389. ஆதி மைந்தன் விடுத்திடு தூதனிங்
காயி ரத்தரை யட்டகல் கின்றனன்
காது மன்னவ னுக்கெதிர் கிட்டிநீ
கட்டி வாவென்று கைய னிசைத்தலும்
நீதி கொன்ற விலக்கர்க ளோடுபோய்
நில்லு நில்லென வொல்லை யியம்பியே
போதும் வீரன வெரிந்புடை கிட்டலும்
பொங்கு கோபம் புரிந்து திரும்பினான். ௪௧

390. செற்ற மோடு திரும்பிய வீரனோர்
சென்றி லக்கர் திருந்து கரங்களிற்
பற்று பல்படை விட்டிட மொய்ம்பன்மேற்
பட்டு நுண்டுகள் பட்டன வண்ணலங்
குற்ற சூளிகை யொன்று பறித்துநேர்
ஒன்ன லார்மிசை யுந்த விரைந்துபோய்
அற்ற மற்ற விலக்கர் கலக்கமோ
டாவி விட்டிட வட்டது கெட்டதே. ௪௨

---

388. வீரன் - வீரவாகு. சதமாமுக வீரன் - நூறு முகங்களைக் கொண்ட சதமுகன் என்னும் அசுரன்.

389. ஆதி மைந்தன் - சிவபிரானுடைய குமாரராகிய முருகக் கடவுள். அட்டு - கொன்று. காதும் - போர் செய்யும். கையன் - சூரன். வெரிந் புடை - முதுகுப் பக்கத்தே.

390. செற்றம் - கோபம். மொய்ம்பன் - வீரவாகு. துகள் பட்டன - பொடி ஆயின. சூளிகை - மாளிகையின்மேல் மண்டபம். அட்டது கெட்டது - கொன்று தானும் அழிந்தது.

391. நூறு கொண்ட பெருநதலை கொண்டவன்
நூபு ரததிடை வநதவா மைநதருள்
வீறு கொண்டவன் மீமிசை பலபடை
வீச வீரன விளஙகொர் சிகரியை
மாறு கொண்டு பறிதது விடுததிட
வலலை யாயிர வாளிக ளேவியே
நீறு கண்டொரு நூறு சரங்கடாம்
நேரி லானமிசை நீசனெய் தானரோ. ௪௩

392. விட்ட வாளிகள படடிட மொய்ம்பினன்
வெய்யன முன்னா விரைநது படாநதுகைப்
பட்ட விலலைப பறிதது முறிததிடப
பாவி நூறு காரஙகொடு பறறலும்
மட்டில வீரப் புயஙகொடு தளளியே
மாரப கததை மிதிததொரு தாளினலை
ஒட்ட லனறனி நூறு சிரததையும்
ஒலலை தளளி யுயிர்கவாந தானரோ. ௪௪

(கலிவிருத்தம்)

393. அடடது பின்ன ரருமபுகழ் வீரம
பட்ட புயஙகள படைததுள வளளல்
துட்டர் வெருணடு தொலைநதிட வங்கோர்
நெட்டுரு வங்கொடு நின்றன னன்றே. ௪௫

394. தேவா வணங்கு திறற்புய வீரன்
பூவடி வஙகொடு பூமிசை நிற்ப

---

391. நூபுரம - சிலமபு. அமபிகையினுடைய சிலமபிலுளள நவமணியினின்றும எழுநத நவவீரரகளுள சிறபபையுடைய வீரவாகு. சிகரியை - கோபுரததை. நீறு கண்டு - பொடி செய்து. நீசன் - சததமுகன்.

392. ஒட்டலன் - பகைவனுடைய.

393 அட்டது பின்னர் - சததமுகனைச சங்கரிதத பிறகு. வளளல - வீரவாகு.

394. பூ வடிவம - பொலிவையுடைய கோலம்.

மேவிய வைமபது வெள்ளம தாகும்
காவல ரன்னது கண்டு வெருண்டார். சசரு

395. வந்து விரைநது வளைநது சினநதே
பந்தி பொருநது படைக்கல முநதக
கந்தன் விடுததிடு காளை கறுததே
இநத வியற்கை யியற்றுத லுற்ருன். சஎ

396. அடித்து முதைதது மாற்ற வெறிநதும
பிடிததுட லங்கள பிசைந்து பிழிநதும்
வெடிக்குர லைமபது வெள்ளமும் விள்ள
முடிததனன் மொய்ம்புள மொய்மபுள வீரன். சஅ

397. அட்டவ தறபின ரங்கொரு வேரம்
தொட்டறம் விட்டிடு சூரவை மன்றம்
பட்டிட விட்டுழி பட்டது கண்ணுல்
எட்டரு மன்ற மிடிநதது மன்னே. சகூ

398. தீயவர் பண்ணை செறிநதிடு மனறம்
மாய்வது கணடு வயம்பெறு சூரன்
ஆயிர மொய்ம்புள வாயிரா தமமைத்
தூயவ னேடமா துன்ற விடுத்தான். ருO

---

395 பநதி - வரிசை காளை - வீரவாகு. கறுதது - சினந்து.

396. வெடிககுரல் - வெடிததலை யுடைய குரலைப் பெற்ற. விள்ள - உடையுமபடி. மொய்ம்புள மொய்ம்புள வீரன் - வலிமை யுடைய தோள்களையுடைய வீரவாகுதேவா.

397. வேரம - கோபுரம. தொட்டு - பிடுங்கி. சூர் அவை மன்றம் பட்டிட - சூரனுடைய ஆததான மணடபம் இடியும்படியாக. பட்டது - விட்ட மணடபம் அநத மணடபத்தின்மேல் விழுநதது.

398. தீயவா பண்ணை - கெட்டவாகளாகிய அசுரர்களது கூட் டம். வயம் - வலிமை. மொய்ம்பு - தோள்.

399. உந்திடு மாயிர வொட்டலர் கிட்ட
வந்திடு முன்னா வயமபுனை வாகு
சுந்தர மேவிய சூரன தூரை
அந்தர மாக வழித்திட லுற்றான். ருக

400. மண்டப கோபுரம் வாரி யெறிந்தும்
விண்டு மதிற்றிரள் வீழ வுதைத்தும்
வண்டுறு தண்டலை வல்லை பிடுங்கி
எண்டிசை யின்கணு மேக வெறிந்தும். ருஉ

401. அங்கிவை யாதி யநேக விதத்தாற்
பொங்கு வளங்கொள் புரத்தை யழித்தே
துங்க விறல்பெறு தூயவ னிற்ப
வெங்குண வாயிர வீரர் தெரிந்தார். ருங

402. தீங்கினர் கண்டு சினந்து வளைந்தே
பாங்குறு மெண்ணில படைக்கல முய்ப்ப
ஓங்கு மராமர மொன்று பறித்தே
ஆங்கவர் தம்மை யடித்து முடித்தான். ருச

403. பாதக ராயிரர் பட்டது கண்டே
தூதுவ ரோடுபு சூரனொ டோதக
காதியி ருப்பவோர் காதல னன
மாதிறல் வச்சிர வாகு வெழுந்தான் ருரு

---

399. ஒட்டலர் - பகைவர். அந்தரம் ஆக - வெறும் வெளியாகும்படி.

400. விண்டு - பிளந்து; மலையைப் போன்ற எனலுமாம். தண்டலை - சோலையை

401. புரத்தை - சூரனது இராசதானியாகிய மகேந்திரபுரியை. வெம் குணம் - கொடிய இயல்பையுடைய.

402. உய்ப்ப - செலுத்த.

403. காதி - கோபம் கொண்டு ஓர் காதலனை - சூரனுடைய புத்திரருள் ஒருவனை

404. பற்றுறு தந்தை பதங்கள் பணிந்தே
ஒற்றனை யென்றிவ ணுற்றிடு கின்றேன்
மற்றெனை யேவுதி வல்லையி லென்ன
அற்றமில் சூரன் விடுத்தன னன்றே. ௫௬

405. தந்தை யிருந்திடு சங்க மகன்றே
உந்திய தனமனை யூடு புகுந்தே
அந்த மிலாத வடற்படை கொண்டே
சிந்தை மகிழ்ந்தொரு தேர்மிசை யுற்றான். ௫௭

(கலிநிலைத்துறை)

406. தேரைஞ் ஞூறு வெள்ளம தாகுந் திறல்யானை
ஓரைஞ் ஞூறு வெள்ளம தாகு முயர்மாக்கள்
ஏரைஞ் ஞூறு வெள்ளம தாகு மெழினன்கு
பேரைஞ் ஞூறு வெள்ளம தாகும் பிறசேனை. ௫௮

407. இவ்வா றாகுஞ் சேனைக ளோடங் கிருமைப்போர்
செய்வா னுன்னித் தன்னிக ராமவச் சிரவாகு
மைவாழ் கண்டத் தண்ணல் பிரானார் மகனேவும்
செவ்வான் மேனித் தூயவ னேரே சென்றானால். ௫௯

408. செற்றா ராகுந் தானவ ரானத் திறலோனைச்
சுற்றா நின்று படைக்கல முந்தத் துகளில்லோன்
குற்றா நின்று முதைத்து மெறிந்துங் கோபத்தோ
டெற்றா நின்றுங் கொன்றன னம்மா விறைதன்னில்.

---

404. அற்றம் - சோர்வு.

405. சங்கம் - சபை.

406. மாக்கள் - குதிரைகள். பிற சேனை - காலாட்படை.

407. இருமைப் போர் - பெரிய போரை.

408. செற்றார் - போர் செய்தவர். துகள் இல்லோன் - குற்றமில்லாத வீரவாகு. குற்றா நின்றும் - காலால் இடித்தும். எற்றா நின்றும் - அடித்தும். இறை - கணம்.

(வஞ்சிவிருத்தம்)

409. வேறு மனேக வித்தத்தாற், சீறி யெதிர்ந்திடு சேனை
ஊறு பொருந்திட வூழிச், சூறை புரிந்து தொலைத்தான்.

410. அங்க ணிறந்தவ ரல்லால், வெங்கண மாகிய வெய்யோர்
தங்கண் மனங்க டளர்ந்தே, எங்கணு மாகி யிரிந்தார்.

411. மாதிறல் வச்சிர வாகு, ஏது தெரிந்தட லேந்தல்
மீதுற வாயிர வெங்கோல், ஊதையெனச் செலவுய்த்தான்.

412. வந்த சரங்களை வல்லே, உந்து கரங்கொ டொடித்தே
சிந்தின னின்றுழி தீயோன், இந்த வியற்கை யியற்றும்.

413. வெம்பதி னாயிர வெய்ய, அம்பு விடக்குக னன்பார்
தம்பி யெழுக்கொடு தாக்கி, மொய்ம்பொடு சிந்த முறித்தான்.

(கலிநிலைத்துறை)

414. முறித்தபி னையிரு மெய்ச்சிர வச்சிர மொய்ம்புளனோன்
மறித்து மரும்பதி னாயிர வாளி மனத்தூடே
கறுத்து விடுத்து மிகுத்த வெழுத்துகள் கண்டேபின்
தெறித்தனனைந்தெனுமாயிரவாளிகள் செய்யோன்மேல்.

415. படுழி யோரிறை நொந்து விரைந்து படர்ந்தனனுன்
நெட்டிர தத்தை யுதைத்திட வேறொரு நீடோமேல

---

409 ஊறு - துன்பம். ஊழிச் சூறை புரிந்து - ஊழிக் காற்றைப்போலச் சூறையாடி.

410. இரிந்தார் - கெட்டு ஓடினர்.

411. ஏந்தல் - வீரவாகு. ஊதை - பெருங் காற்று.

412. சரங்களை - அம்புகளை. சிந்தினவன் வீரவாகு.

413. வெம்...வெய்ய - மிக்க வெம்மையை உடைய. தம்பி - வீரவாகு. எழு - கதாயுதம்.

414 ஐயிரு மெய்ச்சிரம் - பத்துத் தலைகளையுடைய வச்சிர மொய்ம்புளோன் - வச்சிரவாகு. மறித்தும் - மீட்டும். கறுத்து - கோபித்து. எழு துகள் கண்டு - கதையைப் பொடியாக்கி தெறித்தனன் - எய்தான். செய்யோன் - வீரவாகு

ஓட்டல னுற்றுழி யவ்விர தத்தையு மொண்கையால்
எட்டி யெடுத்து விசும்பிடை போக வெறிந்தானால். சூஎ

416. தேரொடு வாளி விலக்க மியோசனை சென்றேபின
பாரில விழுந்தொளிர வாளது கொண்டு பகைத்தோர்தம
ஆருயி ருண்டிடு வீரனை நேர வவனுற்றனும
சீரிய வாளகொ டெறிந்து சிரங்கள சிதைத்தானால்.

417. அங்கவ னுருயிர் கொன்றவ னின்றுழி யாகாய
வெங்கதி ரோனு மறைந்தனன மாலையு மேவிற்றுற
சங்கரன மாமக னப்பதி யெல்லை தணந்தேபின
மங்குல் விசும்பு வழிக்கொ டிலங்கையில வந்தானே.

418. அண்டர வெருண்டிடு மாளி முகத்தவ னப்போதிற
கண்டன னின்றவ ருன்மக னுவி கறுத்தேமுன்
உண்டவ னிங்கிவ னுமென வோத வுருத்தேகி
மண்டு திறலபெறு சேனைக ளோடும வளைந்தானல. எ௦

419. வீரரில வீரன் வெகுண்டுறை வாளுரு விசென்றே
ஆரவு ணப்படை முற்று முலாவி யடும்போதிற்
பாரமு ருயிர வாளி முகங்கள படைத்துள்ளான்
நேருற வேகி யடித்தன னுயிர நீள்கையால. எக

420. அடித்த கரங்களை யங்கொரு பாணிகொ டப்போதிற
பிடித்தவ னுந்து கரங்கள சிரங்கள் பெயாந்தோடித

---

415. ஓா இறை - ஒரு கண நேரம. நெடு இரத்தத்தை - உயர்ந்த தேரை. ஒட்டலன - பகைவன.

416. நேர - எதிர்க்க.

417. அவன நின்றுழி - வீரவாகுதேவா நின்றபோது சங்கரன் மா மகன - வீரவாகு. அப்பதி - மகேந்திரபுரியை மங்குல - மேகம.

418 ஆளி முகத்தவன - இலங்கையை ஆண்ட யாளி முகன். கறுத்து - கோபித்து. உருத்து - கோபித்து

419. வீரரில வீரன - வீரவாகு உலாவி முற்றும் அடும் போதில ஆயிரம யாளி முகங்களைக் கொண்டவன.

420. பாணி - கை வீரன் - வீரவாகு வடி - கூர்மை.

துடித்திட வாள்கொடு வீசி யடற்புனை தோள்வீரன்
வடித்தனி வேல னமர்ந்திடு செந்திலில் வந்தானே. எஉ

421. கந்த னிருந்திடு கோயில் புகுந்து களிப்போடும்
அந்தமி லன்பொடு முன்பு வணங்கி யணித்தாய்நின்
றுந்திய சூரன தெண்ணமு மேனைய வுங்கூறி
இந்திர னோடு சயந்த னிருப்பு மிசைத்துற்றுன். எங

422. மற்றது நின்றிட வச்சிர வாகு மடிந்தானென்
றெற்றைகள் சொற்றுழி வெற்றிகொள் சூரென வுற்றுளோன்
சற்றல வீறிடர் கொண்டொரு மந்திரி தானேனும்
அற்றமில் புந்தியி னுவிடர் சிந்தி யமர்ந்தானுல் எச

423. அங்கது போதினி லப்புற வண்ட மதிற்சேரும்
செங்கம லத்தய னைக்கொணர் வித்தடல் சேர்சூரன்
மங்கிய தன்பதி முன்பி னிலங்க வகுப்பித்தே
துங்க விரிஞ்சன கன்றிட வன்பொடு சொற்றுனுல்.

424. அன்னது காலையில் முன்னர் விடுத்த வடற்றூதர்
மன்னிய செந்திலில் வந்தரன் மைந்தன் மருங்குள்ள
கொன்னுறு சேனை வினுவி யகன்று கொடுஞ்சூரன்
தன்னை யடைந்து பதங்கள் பணிந்தித னைச்சொல்வார்.

425. அற்றம தற்றவி ராயிர வெள்ள மடற்பூதர் [ட்
மற்றவர் மன்னவர் நூறுட னெண்மர் வரைதிண்டோ
கொற்ற விலக்கரொ டொன்பது வீரர் குழாத்தோடும்
வெற்றி தருங்கதிர் வேலவன ஞால மிசைச்சேர்ந்தான்.

---

421. அணித்தாய் - அருகில்.

422. சூரென உற்றுளோன் - சூரன். சற்றல - சிறிதல்லாத; மிக்க. அற்றம் - சோர்வு.

423. சூரன் பிரமதேவனைக் கொண்டு மீட்டும் தன்னுடைய நகரத்தைச் சிருட்டிக்கச் செய்தான். விரிஞ்சன் - பிரமதேவன்.

424. சேனை வினுவி - சேனையின் அளவு முதலியவற்றைத் தெரிந்துகொண்டு.

425. தூதர் கூறும் செய்திகள். அற்றமது அற்று அவிர் - சோர்வில்லாமல் விளங்குகின்ற. மற்று அவர் மன்னவர் - பூதபதிகள்.

426. அங்குறு தாரக னெண்கிர வுஞச வடறகுன்றம
மங்குற வெஃக மெறிநதுயா செநதிவில் வநதோரொற்
றிஙகு விடுப்ப விலஙகை யழிததிவ ணெய்துற்றே
பஙகமில யாளி முகன்றலை கொணடு படாநதானுல. எ௮

427. தெண்டிரை வாவிநம மாநக ரூடு திறறகநதன்
மண்டனி கதமொடு வநதமா செய்ய மனநதன்னிற
கொண்டன னின்னது மெய்யென வெய்யகொடுஞ்சூரன்
ஒணடிறல சோதம ரைக்கொணா விதநுரை செய்கினமுன.

(கலிவிருத்தம்)

428. வானோ தமைசசிறையில வைததசெயல் வானோ
ஆனோர் தமககிறைவ னாதியுட னேதக
கோனோ விறறபெறு குமாரனை யளிததெம
மேனோவு செயதிட விடுததருளி னானல. அ0

429. இன்பா ரானசுதனி ராயிரவெ ளளுசோ
அனபான பூதரு மலககணி விலககத
தொனபா னெனப்படு முரஙகொளினை யோருமா
தன்பால வரககடிது தாரணியில வநதான அக

430. வீமுன தாரகனை வெறபொடு தடிநதே
மாமுத செநதினகா வநதி விருநதே

---

426. எஃகம - வேலை.

427. தெண திரை வாவி - கடலைக் கடநது மண்டு அனிகத் தொடு - செறிநத படைகளோடு. என - எனறு தூதுவா சொலல. தமரை - மநதிரச் சுறறததாரை.

428. இறைவன - இநதிரன ஆதியுடன - சிவபெருமா னிடததில. கோன - சிவபிரான். நோவு செய்திட எமமேல விடுத தருளினன ; நோவு - துனபம.

429 வெளம் - வெள்ளம். அலககண் இல - துன்பம இலலாத. இலககத்து ஒனபான இளையோா - இலக்க வீரரும நவவீரரும, இளை யோா - தம்பிமார். கடிது - விரைவில.

430 வெறபொடு - கிரவுஞ்சகிரியோடு. வநது அதில் இருநது ஒற்றனை - வீரவாகுதேவரை.

ஆறா முடிப்பா னளித்தருக னம்பால்
ஊறான தறறிடுமோ ரொற்றனை விடுத்தான். ௮௨

431. அன்று னிலங்கையை யழித்திவ ணடைநதென்
முனறு விருநதெனை முனிநதே யிகழ்நதே
கொன்றரு மென்பதி குலைத்தே யிளஞசேய்
தன்றுவி கொண்டிறு சயத்தினெடு சென்றான. ௮௩

432. நநதம பெருமபதியி னுளேயா னலகும்
மைநதன செருபபுரிய வநதிடுவ னெனமேற
முநதுநது தூதுவா மொழிநதனாக ளென்று
உநதுஞ செருசசெய வுசாவின னிசாவில். ௮௪

433. அப்போது பறபல ரநேகவித மோத
கைபபோத மைததரி கலநததவி சின்கண்
துபபோ டிருநததொரு சூரன்முக நேரே
மெய்ப்போடு சிஙகமுக வீரனிது சொலவான். ௮௫

434. விரைததா மிடைநதிடு வியன்புய வமைசசா
இரைததாடல செய்திடு மிலங்கனிக மனனா்
வரைததாசின் மைநதாக டமககியலும வன்மை
உரைததாரொா புநதியு முரைததில ருனக்கே. ௮௬

---

431. முனறு இருநது - நேரே வீற்றிருநது. கொன் - பெருமை பதி - இராசதானி நகரம இளஞசேய் எனறது வச்சிர வாகுவை.

432. செரு புரிய - போா செயய. முநது உநது - முன்னே நான அனுபபிய. உசாவினன - ஆலோசனை செயதான். நிசாவில - இரவில்.

433. கைபபோது அமைதது - கையாகிய மலரால அமர்ததி; கையால் குறிபபிதது அவர்களைச சுமமா இருககச செய்து. அரி கலநத தவிசு - சிஙகாதனம் துபபு - வலிமை.

434. விரை தாா மிடைந்திடு - மணமுளள மாலை செறிநத. இரைதது ஆடல செய்திடு - முழஙகிப போா செய்கின்ற. அனிக மன்னர் - சேனைபதிகள். வரைதது ஆசு இல மைநதர்கள் - எல்லைக்

435. கொன்னார் புகழ்குலவு கொற்றவர் செவிக்கே
மின்னா ரழற்கணை விடுப்பது கடுப்ப
எந்நாளு நன்னிலைமை யென்னுமது தனைச
சொன்னா ரமைச்சாக ளெனும்பெயர்கொ டேயோர். ௮௭

436. வாலுற்ற தண்புனல வயங்கிய பயமபின
பாலுற் றவாமயிலை பற்றுமிகு முண்டி
போலுற்ற நுணபொருள புரிநதுபடு மாபோல்
மேலுற் றிடுஞசெயல விளைவுகிலை யநதோ. ௮௮

437. நநதா வளஙகுலவு நாகவுல கோரை
முநதான காலமதின் மொய்மபுட னலைதமேதா
சிநதா குலததினொடு சிநதினாக ளலலா
துய்நதா ரொருததரை யுரைபபவிவ ணுண்டோ. ௮௯

குட்பட்ட குற்றமிலலாத புததிராகள தமக்கு இயலும வனமை - தமமாலான பலததை. புநதியும - அறிவுரையும.

எலலோரும தமதம பலததைபபறறிப பேசினாகளே யலலாமல் உனககு இது தககது, இது தகாது எனறு அறிவுரை கூறவிலலை.

435. கொன - பெருமை. அழறகணை கடுபப - வெமமையாகிய அமபுகளை யொபப செவி கைககும சொலலாயினும நனமை பயக்கும எனபான, 'நனனிலைமை யெனனுமது' எனறான. தாம கூறுவது அரசனுககு உவபபுத தருவதனறாகி அவனுடைய சினததுககு ஆளாக நேரும காலததிலும நனமையை உரைபபவரெனபான, 'எநநாளும... .. .. சொனனா' எனறான; "தம முயிாக குறுதி யெணணா தலைமகன வெகுணட போதும, வெமமையைத தாங்கி நீதி விடாதுநின றுரைககும வீரா" (கம்ப ராமாயணம், மநதிரம 9.)

436. வால - தூயமை. பயமபினபால உறறு அவாம மயிலை பற்றும் - பள்ளததினிடததே இருநது மயிலை யெனனும சாதி மீனைது ஆசைபபட்டு வாயினாலே கவவுகினற. மிகக உணவைப போல் அமைநத சிறிதாகிய பொருளை விருமபித தூணடிலில சிக்கி இறநது படுவதுபோல. மயிலை - ஒருவகை மீன.

437. நநதா குறையாத நாக உலகோரை தேவரை. முநதான காலமதில - முன காலததில. மொய்மபு - வலிமை சிநதாகுலத்தினொடு - மனத துயராததோடு. சிநதினாகள - அழிநது போனவாகள. உரைபப - உதாரணமாகச சொலவதற்கு.

438. மீனஞ சுமநதுபுகழ் விண்ணவாக ளெலலாம்
ஈனம் பொருநதிட வியறறினை மகததின்
கோனநதண் மாநகா குலைநதிட முனிநதாய்
ஊனந தருஞசிறையி லுமபாகளை வைததாய். ௬௦

439. நநதா வளஙகுலவு நாகாசிறை யின்னும
அநதோ விடுததிலை யதறகுவடி வேலோன்
வநதா னமாசெய வாஙகடரு நாளில
முநதா னுயாததவன மொழிநதது மறநதாய். ௬௧

440. இககால நூறறொடு மெடடுக மிருநதெம்
மெய்ககாசில சததியின் விளிநதிடுதி ரொனறுன்
அககால முற்றதிவ ணபபடியி னனறோ
மிக்கான தாரகனை வென்றதுயா வேலே. ௬௨

441. மின்னுரை வேதியரை மெய்ககுரவா தமமைப்
பொனனு டரைபபொறை பொருநதுமுனி வோரை
மனனு சிறார்தமை வருததியவ ரனறோ
எநநாளும் வெநநரகி லெய்தியுழல் வாரே. ௬௩

---

438. புகழ் - உனனைப புகழகினற, புகழையுடைய எனலும் ஆம. ஈனம - இழிவு. மகததின கோன - இநதிரன. மாநகா - அமராவதி. ஊனம - குறைவு

439 நாகா - தேவாகள. அதறகு அசசிறையை நீகக; அதற்கு வடிவேலோன ; வநதான எனபது, பிணிககு மருநது வநதது எனபது போல நினறது முநது வாஙகள தரு நாளில - முனபு நீ செய்த தவததுககு இரஙகி வாஙகளை அருளிய காலததில. ஆன் உயாததவன - இடபக கொடியை ஏநதிய சிவபெருமான. மொழிந்தது: "வீறுநம தானதொரு சததியல துமமை வெலலுமவா யாா" (234) எனறது.

440. எம மெய காசு இல சததியின - எமமுடைய உணமையான குறறமற்ற சததியினாலே. விளிநதிடுதிா - இறபபீாகள அக்காலம - அசசததியினால அழியும காலம. அபபடியின அனறே - அநத முறையினால் அல்லவோ.

441. மினனுரை - பெண்களை குரவா - ஆசிரியா. பொனனுடரை - தேவரை. பொறை - பொறுமை. மனனு: விளி.

442. ஈண்டாகை யான்முருக னோடம ரியற்ற
வேண்டாவின் னோர்களசிறை விட்டிடுவை யாயின்
மீண்டா சறுங்கயிலை வெற்பினிடை நாகம்
பூண்டான மகனகடிது போயிடுவ னன்றே. ௬௪

443. இன்பான விப்படி யியற்றுகிலை யாகிற்
கொன்பாவு மம்பிகை குமாரனமை யெல்லாம்
துன்பாக வேல்கொடு தொலைத்திடுவ னென்றே
மின்பாவு சிங்கமுக வீரனுரை செய்தான். ௬௫

444. என்றீது சிங்கமுக னின்புற விசைப்ப
நன்றீது நன்றென நகைத்துநனி சீறித்
தன்றீதி லாததொரு தம்பிமுக நேரே
ஒன்றீது சூர்முத லுரைத்திடுத லுற்றான். ௬௬

(எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

445. இந்திரன் றனக்கும் பூதாக டமக்கும்
இளஞ்சிறு பாலனோ டிமையவர் தமக்கும்
உந்துநீ நெஞ்சி லஞ்சினை போலும்
உமையொரு பாகனு மொப்பிலாக் கடவுள்

---

442. ஆகையால் ஈண்டென மாறுக. மீண்டு - நின்னோடு போர் புரியாமல் திரும்பி. ஆசு - குற்றம். நாகம் பூண்டான் மகன் - சிவகுமாரன். கடிது - விரைவில்.

443. இன்பு ஆன இப்படி - இன்பத்தைத் தருவதற்குரியதான இந்த முறையே. கொன் பாவும் - பெருமை பரவிய. துன்பு ஆக - மரணத் துன்பம் விளையும்படி.

444. இன்பு உற - வருங் காலத்தில் இன்பம் உண்டாக வேண்டுமென்று. நன்று - குறிப்பு மொழி. நகைத்து - கோபத்தினாற் சிரித்து. தம்பி - சிங்கமுகன். ஈது ஒன்று. சூர் முதல் - சூரனாகிய அசுரர் தலைவன்.

445. நாள் முடிவு இழைத்தது - நமக்குரிய ஆயுளின் எல்லையை வரையறுத்ததும், "இழைத்தநா ளெல்லை கடவா" **(நாலடியார்)** நான் முன்பு கேளேன் - நீ சொல்லுகின்ற அக்காலத்தில் நான் கேட்டிலேன். வல்லையாயினை - ஆற்றல் உடையாய் ஆயினை.

நநதனிச சததி வெல்லுமென் றதுவும்
நாணமுடி விழைததது நானமுன்பு கேளேன்
புநதியிற புதிதொன றுனனியே யுரைததாய்
பொய்மமொழி சொலலவும வலலையா யினையால்.

446. அபபடி யுரைததா னேனுமக கடவுள
அளிததிடு வரமா ரழிததிட வலலா
மெயபபுறு சததி யழிததிடு மெனனின
வேறதோ சததியும விமலனு மதனால
இபபெரு வரஙகள கொடுததவ னழியான
எண்ணிலு ளமரரை யானசிறை செயககண
டொபபினமான முதலோ ரஞசியே யிருநதார
ஒருசிறு பாலனை வொழிததிட வலலான. ௯௮

447. என்னவே குகனைப பாலனென றெணணி
இகழ்நதுதன னுயிரை யிழநதிடு கினற
முனனவ னிசைபபப பினனவன பின்னும்
முனியலை யொனறின மொழிவனென றுரைபபான்
பொனனுல கமரா தமைசசிறை படுததிப்
புவியினி னீதி புரிநதிடா வதனைத
தன்னிக ரான சஙகர னறிநதுன
றனனைவந தடுவான றன்னுள நினைநதான். ௯௯

---

446. மெயபபு - உணமை சததியும சிவமும் வேறுவரோ; விமலன - சிவம சிவபிரானது சததி அழிததிடும எனறால், சிவபிரானும் சததியும வேறலலா, ஆகவே அருள் செயத அவனே அதனை மாறறி அழிபபானெனபது பொருநதாது எனறான. எண இல நாள் - கணககறற நாட்கள. மால முதலோர - திருமால முதலியவர்கள்.

447. இழநதிடுகினற - துணிவுபற்றி எதிரகாலம நிகழ்காலம் ஆயிற்று. முனனவன - தமையனாகிய சூரன. பினனவன - தம்பியாகிய சிங்கமுகன. முனியலை - கோபம கொளளாதே. இன்னம் ஒன்று மொழிவன. நீதி புரிநதிடா அதனை - நீதியைச செய்யாமல் அநீதி செய்கினறதை. அடுவான - கொலலும்பொருட்டு.

448. இன்னறீர வரங்கள் கொடுத்தயா மழிப்ப
தியலபல வாதலா லிருமையே படைத்து
மனனியே யிருநத சூரனைப் பிறாக்கும
வதைப்பரி தெனவே மனததிடை நினைநது
பொனனுறு தனதா முருவமா மொருசீரப்
புதலவனுற புகழுறப பொருககென முடிககத
தனனுதல விழியா லாறுமா முகதேதார
தனிபபெருங் குமரனைத தநதனன பரனே. ௧௦௦

(எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

449. அறறமி லுருவ மாகுவ னருவம
ஆகுவ னருவுரு வகனற
பெறறியு மாவன மறைகளுந தெரியாப
பெரியவன் பெரியாககும் பெரியான்
றுற்றிடும பொருளக ளனைததுமா யலவாய்த்
தோன்றிய தனிப்பெருந தோனறல
மறறவன றனைநீ பாலனென றறைநதாய்
வலலையே மாளுதி மாதோ. ௧௦௧

(எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

450. ஆதலா னீயு நின்பெருங கிளையும
அனபுறு வளததோ டமாநதிட வேண்டின்
தீதிலா வமரா சிறையினை விடுததல
செய்யென வெய்யவன சிநதைமேற் சினமுற்

---

448 இனனல தீா - துனபததைப போககும். இருமை - பெருமை. பொருக்கென முடிகக - விரைவிலே சஙகாரம செயய பரன - சிவபெருமான.

449 அறறம - முடிவு துறறிடும - நுகாகினற வலலே - விரைவில இநதச செயயுளின ஈறறடி, "மறறவன றனைநீ பால னென றறைநதாய வலலையிங கவனுன மாளுதி மாதோ" என்று எட் டுச் சீராய எலலாப பிரதிகளிலும உள்ளன முன மூனறடியும எழு சீராக இருததல் நோக்கி இவவடியிலும எழுசீா அமைககபபெற்றன.

450. கிளையும - சுறறததாரும வளததோடு அமாநதிட வேண் டின் - ஐசுவரியததோடு வாழ விருமபினுல் வெயயவன - சூரன.

றூதையா லலைபுண் டங்கியாற சூடுண்
டோசர வணததலை யுண்டபா லனையோ
சோதியென் றுரைததாய பேதையென் றிகழ்ந்து
சொலலினனை வெவ்வுரைச சூரனு மவுணன். ௧௦௨

451. முற்றுணா சிங்க முகததினு னனமை
மொழிநததற கிழிநதோன முனிநதுரைத திடலும்
சறறுநம மொழியுட் கொண்டில னநதோ
தலையினில விதியையாா தவிர்ததிட வல்லாா
மறறிவன் மடித றிணணமா மதனமுன்
மடிதலே கடனென மனததிடை நினைததுச
சிறறறி வுடையேன் சொறறன பொறுததி
சேரலாா தமையடச செலகுவ னெனறுன். ௧௦௩

452. எனறுவன றிறலகொண் மடங்கனமா முகத்தோன
இனபுற விசைப்ப விருநதிறற சூரன்
நனறுநன் றெனவே மகிழ்நதவன றனனை
நயமொடு புலலிப புகழ்நதுநின் னகாபோய்
ஒனறுதி குகனீண் டடைநதிடின் விளிபபன்
ஒலலைமே வுதியென் றுவபபுடன் விடுபபச்
சென்றுதன் புரமபுக கமாநதன னெவரும்
செலவுரைத துறையுள சோநதுசூ ரிருந்தான். ௧௦௪

ஊதையால் - காற்றால. அங்கியால சூடுணடு - தீயால தகிக்கப பெறறு. அலையுணட - அலைநத. சோதி - கடவுள.

451. முறறு உணா - முருகனது திருவவதாரம் முழுவதையும உணர்நத. இழிநதோன் - சூரன் திணணமாம - உறுதியாகும. அதன் முன் மடிதலே - இவன இறபபதற்குமுன நாம இறததலே சொற்றன பொறுத்தி - கூறிய வார்ததைகளைப பொறுபபாயாக. சேரலாாதமை அட - பகைவாகளோடு போாபுரிய.

452. மடஙகல மாமுகததோன - சிங்கமுகன. புலலி - தழுவிக கொணடு. விளிபபன - உனனை அழைபபேன். தனபுரம் - தன இராச தானி நகாம. செல உரைதது - போகுமபடியாக விடைகொடுத்தனுபபி விட்டு. உறையுள சோநது - தன் இருககையுட் புகுநது

453. இன்னவா றவுணர் தொழுங்கழற் கொடுஞ்சூர்
எழிலிவந் தெழிலினோ டினிதுகண் படுக்கும்
பொன்னுலாம் புரிசை மகேந்திர புரியிற்
புரிந்துவீற் றிருந்தது புகன்றன மன்னோ
மனனுமா லயன்முன் னிமையவர் வணங்க
மடங்கலந் தவிசின்மேல் வனசமா ளிகைமேல்
அன்னம்வாழ் கழனிச் செந்தின்மா நகர்வாழ்
அறுமுகத் திறைசெய லறிவுற வறைவாம். ௪௦௫

நான்காவது

யுத்த காண்டம்

முதலாட் பானுகோபன் யுத்தம்

454. மின்னிகர் சடிலத் தவிர்மதி முடித்த
வித்தகன் மத்தக விழிவிழித் தாங்குப்
பொன்னுறு மருணத் தடமலர் மிடைந்த
பொதும்பரூ டுதயவான் பொருப்பினு தும்பர்
துன்னுசெங் கிரணத் திரவிவந் தெழலும்
தோகையோ மருங்குடைத் தோன்றன்முன் றோன்று
கன்னல்விற் றடக்கைக் கடவுண்மாண் டதுபோற்
கதுமென வழிந்தது காரிருட் கங்குல். க

453. சூர் - சூரன். எழிலி - மேகம். இன்னவாறு புரிந்து. மடங்கலந்தவிசு - சிங்காதனம். வனச மாளிகை - தாமரையாகிய மாளிகையில் செந்தில் மாநகரில் தவிசின்மேல் வாழும் அறுமுகத்து இறை.

454. சடிலத்து - சடையில் மத்தக விழி விழித்தாங்கு - நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து விழித்ததுபோல பொன் - திருமகள். அருணத் தடமலர் - செந்தாமரைப்பூ பொதும்பர் - சோலை. உம்பர் - மேலே. இரவி - சூரியன். சூரியனுக்கு இறைவனது நெற்றிக்கண் உவமை. தோன்றல் - சிவபிரான் கன்னல் வில் - கருமபாகிய வில்லையுடைய. கடவுள் - மன்மதன். இரவுக்குக் காமன் உவமை, காமனது நிறம் கருமை.

455. இவ்வகை யுலகிற் றுணங்கற லகல
இரவியா மொருவன்வந் திருவிசும் பெழலும்
மொய்வளா ரவுணப் பேரிருண் மடிய
முருகனும் பருதியு முரணொடு மெழுந்து
செவ்வொளிக் கனகத் தேரின்மேற் புகுந்து
சேனையோர் வானுளோர் செறிந்துசூழ்ந் தேத்தப்
பௌவநீர் கடந்து சூரன்மூ தூரிற்
பாங்குறு வடதிசைப் பாலடைந் தனனே. ௨

456. அங்கணவ் வமையத் திமையவர் புனைவன்
ஆறுமா முகமுடை யண்ணறன் னருளாற்
கொங்கல ரிருங்கா மருங்குசூ ழேம
கூடமாம் பெயருடைக் கோனகர் குயிற்றச்
சங்கரன் மதலை கொடிநெடுந் தடந்தேர்
தணந்துசீர் மந்திரத் தணைந்தது தன்னிற்
பொங்கெழின் மடங்கற் சேகரத் திடையே [ன்.
பொருந்திய வணையின்மேற் பொருந்திவீற் றிருந்தா

(எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

457. வீறுகொண்ட தானையோடு மேன்மைகொண்ட வேலவன்
ஈறில பாச றைத்த லத்தி னிந்த வாறி ருப்பவீ
தூறி லாத சூரன் முன்ன ருற்று நார தன்சொலச்
சீறி யின்ன தொற்ற ரோடு செற்ற மோடு சொற்றனன்.

---

455. துணங்கு அறல் அகல - பிணைந்து நின்ற இருள் நீங்க. முரண் - வலிமை. மூதூர் - மகேந்திரபுரி.

456. அங்கண் அவ்வமையத்து - அவ்விடத்தில் அந்தச் சமயத்தில். கொங்கு - நறுமணம். ஏமகூடம் என்னும் பெயரையுடைய உத்தமமான நகரத்தை முருகனுக்காக இயற்ற. தணந்து-நீங்கி. மந்திரத்து - கோயிலை. மடங்கற் சேகரம் - சிங்கத்தின் தலை. அணை - சிங்காதனம்.

457. வீறு - வேறொன்றற்கில்லாத சிறப்பு. தானை - சேனை. ஊறு - துன்பம். செற்றமோடு - கோபத்தோடு.

458. வாரி மன்ன வறபி டித்து வாரு மென்ன வேகியே
கோர மோடு பறறி முறகொ ணாநதி டசசி னநதுநீ
வீர மோடு மாறு கொண்டு வீறு கொணட தெவ்வரைச்
சேர விங்கு விடட தென்ன செபபு கெனறு செப்பினான.

459. அநத வேலை வேலை மனன னமர ரோடு குமரவேள
உநது வானி னேகி னானு யாநத பூத ரெனகணே
வநதி டக்க லஙகி னேனம லங்கி னேனவ ருந்தினேன்
பநதி கொண்ட பூதா தமப ரடடி னுகக மைநதிலேன்.

460. ஏழை யேன்ற டுபப தெங்ங னென்று கூறி நின்றிடத
தாழவி லாத வொறறா வநது சணமு ககு மாரவேள
வாழு நம்பெ ருமப திககு வடதி சைசக ணெய்தினான்
சூழ்பா தாதி யோடு மெனறு சொலலவீது சொலலினான்.

461. இரவி யைதத ளைநது ளானை யிங்க ழைததி ரென்னலும்
பரவி யேகி யொறறா சொறற பானு கோப னைததரச்
சிரமொ ரைநதன் மைநத னோடு சேனையோரைவெனறுநீ
விரைவிலிங்குவருதியெனறு விடைகொடுபப வேகினான.

---

458. வாரி மனனவன - சமுததிர ராஜனை. கோரமோடு - கொடுமையுடன. மாறு கொணடு - விரோத எணணம கொணடு. தெவ்வரை - பகைவரை. சேர - உனனைக் கடநது இங்கே வநது அடையும்படியாக.

459. அநத வேலை - அசசமயத்தில். வேலை மனனன - சமுத்திர ராஜன. வானின ஏகினான - ஆகாய வழியே வநதான. மலங்கினேன - மயங்கினேன் பநதி கொண்ட - அணியணியாக வநத பரட்டினுக்கு அமைநதிலேன - கணுக்கால அளவுககுக்கூட ஆழம் போதாமல இருநதேன்.

460. பதாதியோடு - காலாட் படைகளோடு; உபலக்ஷணததால் மற்றப படைகளையும் கொள்க.

461. இரவியைத தளைநதுளானை - பானுகோபனை. சிரமொரைநதன - சிவபெருமானுடைய.

462. ஆங்கு தன்மனைக்க ணுற்ற டற்ப டைக்கலங்கள்கொண்
டேங்கு ருத தானை வெளள மிருப தான வாயிரம்
பாங்கி னோடு பாங்கி னிறப ரநதி ரைநது சூழவே
தீங்கி லாத விசய ணுதி யனிக மன்னர் சேரவே. ௯

463. கநது கங்கண் முப்பதான வாயிரங் கலநதோர்
சுநதரனு செறிநதிலஙகு துய்யவைய மேறியே
வெநதிறற பெருஞசமாக்கு மேவுகின்ற வாறுகண்
டுநதுநா ரதன்குகன்க னொல்லைவந்து சொல்லினான். ௧௦

464. எநதையான கந்தவே ளிலங்குவீர வாகுவாம்
சுநதரன் றனைதெரிநது சூரனிவ விடததியாம்
வநதவா றுணாநதுதன மகன்றனைப் பதாதியோ
டிநதவேலை நம்மொடே செருத்தொடங்க வேவினான்.

465. சேனையான துன்றவின்று சென்றுவென்றி யொன்றிநீ
ஊனமின்றி வருதியென் றுவபபினோ டுரைததலும்
ஆனனங்க ளாறுகொண்ட வண்ணலைத தணநதுபோய்த்
தூநலஙகொள் படைகளகொண்டு துய்யவையமேறினான்

466. சுநதரங்கொ ளெண்மருந துலக்கமா மிலக்கரும
வெநதிறல்கொள பததுநூறு வெள்ளமான பூதரும
தநதிரஙகொள சுபபிராதி தானைமன்ன ருங்குழீஇ
வநதுசூழ வேகினான் மகிழ்சசிவீர வாகுவே. ௧௩

---

462. தானை - படை. பரநது இரைநது - பரவி முழங்கி. அனிக மன்னர் - சேனாபதிகள.

463. கநதுகஙகள - குதிரைகள். வையம - தேர். சமர்க்கு போருக்கு ஒல்லை வநது - விரைவிலே வநது.

464. செரு - போா.

465. துன்ற - உடன் பொருநத. வென்றியொன்றி - வெற்றி பெற்று. ஊனம் இனறி - கேடிலலாமல். ஆனனங்கள் - திருமுகங் கள. வையம் - தோ.

466. எணமா் - வீரவாகு தேவருடைய தமபிமாா. துலக்கம் - பிரகாசம். திறல் - வலிமை. தநதிரம் - சேனை. சுபபிரன முதலிய படைத்தலைவாகளும்.

467. தலைமைகொண்ட பாசறைத தலததினைத தணநதுபோய்
நிலைமைகொண்ட சூரனூரி னீண்மதிற புறததுறத
தொலைவில்பூதருஞ்சினஙகொளசூரனமைநதனனிகமும்
பலபடைககலஞசொரிந தெதிாநதுபோா பயினறவே.

468. தெண்டிரைக்கு நேரெனத திரண்டிரணடு சேனையுமு
அண்டியோதை செய்துநின் றடுஞ்செருப் புரிநதிடச
சண்டமுற்ற வவுணருஞ சலநதரிதத பூதரும்
மண்டுசோரி வாரிநேர மட்டிலாாகள படடனா. கரு

469. மேனலங்கொள் பூதாதாம் வெகுணடுசென்று மேவலார்
ஆனையோடு மானைதனனை யாளிமேனுடு மாளினைச
சேனையான தேரினேடு தேரைவாரி மோதலுமு
ஊனமுறற வவுணாதா முடைநதுவாடி யோடினா. கசு

470. அறறவேலை யவுணாதம்மி லனலியென்னு மன்னவன்
செறறமோடு வநதெதிாநது தீதிலாத பூதாமேல
வெறறிகொண்ட கணைகளசிநத வெநதிறல்கொள பூதரு
டுறறசிஙகனமுனிவினேடு மொல்லைசெனறெதிாநதனன்.

471. மிண்டுகொண்ட வனலிதேரில விரவிநின்ற புரவியைத
தண்டுகொண்டு மோதலுந தளாநதிறபப வெய்யவன

467. அனிகம - படை வீரவாகுவின படையும பானுகோபன படையும போா செய்யலாயின

468 கடலுககு ஒபபெனறு சொல்லுமபடியாக அணடி - நெருங்கி. ஓதை - ஓசை. சணடம - வேகம. சலம - பகை. சோரி - இரததம. வாரி நேர - கடலைப போலப பெருகும்படி. மட்டிலாாகள - கணக்கில்லாதவாகள்.

469. மேவலாா - பகைவருடைய. உடைநது - தளாசசி யடைந்து

470. அறற வேலை - தோறற சமயத்தில. அனலியென,ற அசுரனும சிஙகனெனற பூததலைவனும போா செய்தனர்

471 மிணடு - வலிமை. தணடு - கதாயுதம. வெய்யவன - அனலி. கோல் - அமபு. வையம - தேரை. அணடலன - பகைவனது.

கண்டுகோல் சொரிந்திடச் கனன்றவன்றன் வையமுற்
றண்டலன்கை விறபறித தடறகொளசிஙகன் வீசினன்.

472. அறறமற்ற சிஙகன்மீதி லனவிதண்டின் மோதலும
வெறறிகொண்ட சிஙகனஙகண் வெய்யன் மாாபடிததவற்
பற்றி நினறு சுற்றி நறபடிததலத தடிததிடத்
தறறுகினற வவுண ரூடு சண்டனீது கணடனன. கக

473. கண்டசணட னடுவெனெனறு கழறுமவேலை சிங்கனவ்
வணடலனறன வையமுற் றவன்றடம் புயததின்மேல
ஒண்டிறலகொள் கதையினமோத வவனுமுநது சிஙகனமேல
தணடினமோத விருவருந தளாசசியெய்தி வீழ்நதனர்.

474. மற்றிவவேலை யவுணா தமமின மாயனோடு பூதரிற்
செற்ற முற்ற நீலனென சிலனங் கெதிரநதுநீ
ளுறற தணட முநத மாய னுநதுமாாபில வநதுபட்
டிறறுளா னெனககலங்கி யிநதவா றியறறுவான். உக

475. நீலனமீது சூலமொன்று நீசனவிட் டிடப்படச
சாலவே வருநதி நினறு தககமாயன் முன்புபோய்க்
கோலமார்பின் மீதுபாணி கொணடுமோதி யணடாதம்
காலனைப் பிடிததவன் களததினிற கறிததனன. உஉ

476. கண்டமீது விண்டிடக கடிததிரதத முணடுயிா
கொண்டபோது சண்டனோடு கோதிலசிஙக னங்கெழுந

---

472. அற்றம - சோாவு. தணடின - கதாயுததால மாாபு அடித்து. படிததலதது - பூமியினமேல. தற்றுகினற - சூழ்ந்து நிற்கின்ற

473. அடுவன் - கொலலுவேன. அண்டலன் - பகைவன்

474 மாயனெனனும அசுரனும் நீலனெனனும் பூதத்தலைவனும போா செய்தனர் இறறுளான என - இறநதானென்னும படியாக

475. நீசன - மாயன. பாணிகொண்டு - கையால். அண்டர்தம காலன - தேவாகளுககு யமனைபபோனற மாயன் களததினில கறித தனன் - கழுததிலே கடிததான.

தொண்டிறறகொடண்டுகொண்டுருதகெழுந்துசிங்கனவ்
வண்டலன் கவுட்காரத தடிததனன் முடிததனன். உரு

477. அன்னகாலே யவுணர்தம்பி லசமுகதத னணுகவே
மன்னுகினற பூதாதமபின மதுவெதிாகக வஞசகன
மினனுனேச சாங்களசிநத வெய்யனவைய மீதுபோய்
ஒன்னலன கலஙகவேலே யோதைபோ லொலிததனன.

478. ஆததபோதி லசமுகதத னயாவதாக வனனதைப்
பார்ததுவீா னல்லேயுய்நது போகெனப் பகாநதுநீள்
சீாததிகொண்ட மணணிடைத திருமபவல்லே நிலலெனு
வாாததைபேசிவநதெதிாநதுமறிமுகததனிதுசெய்வான்.

479. மையிலாத பூதன மீது வனசாம் பொழிநதிடக
கையிலுல விலககலசெய்து கையனமுனபு சென்றவன்
கொய்யுளேச சகடடினேக் கொதிதகெடுதது வேலேயில
துய்யனவீச வைய மீது துணணெனக குதிததனன.

---

476. கழுததுப பிளவுபடுமபடியாகக கடிதது. தணடு - கதாயுதம. உருதது - கோபிதது. அணடலன - பகைவனது. கவுள காதது அடிததனன முடிததனன - தாடையில தன கையால அடிததுக் கொன்றன.

477. அசமுகன என்னும அசுரனும மதுவென்னும் பூதத்தலேவனும எதிர்ததுப போரிட்டனா. வெய்யன வையமீது - அசமுகனது தேரின்மேல.

478 அயாவதாக - மூாசசையடைய உய்நது போக - நீ பிழைததுப போவாயாக. தன முழககததைக கேடடமாத்திரததில பயநது மூர்சசையான அசமுகனேக கொலலாது விடுததான. இது தழிஞசியென்னும புறததுறை மறிமுகததன - அசமுகன

479 மை - குறறம கையன - அசமுகன. கொய் உளேச சகட்டினே - கததரிகையால மட்டஞசெயத மயிரையுடைய குதிரைகளேப பூட்டிய தேரை; கொய்யுளே - குதிரை, அனமொழிதகொகை. வேலேயில - சமுததிரததில. வையமீது - பூமியினமேல குதிததனன: குதிததவன அசமுகன

480. குதித்துவந்து பூதன்முன்பு கூடிமற் றொழில்செயப்
பதத்தி னூரத்தொடம் பரத்தினமீ தெறிந்திடக்
கதித்தபூவின் மேவியே களங்கமற்ற மதுவின்மேற்
கொதித்துமாயை யான்மறைந்து கொடியநேமி விட்டனன்.

481. தந்திரங்கொண் மதுவின்மீது தகாமுகத்தன் விட்டிடும்
வெந்திறற்கொ டிகிரிதான் விரைந்துசென்று பூதனங்
குந்துகின்ற படையிலாம லுறுதலின்றி திரும்பியே
வந்துதீயன் முடிதடிந்து மாலிடத் தடைந்ததே. ௨௮

482. ஆய காலை யவுணமன்ன ரனிகமோடு மணுகலால்
ஏயபூத ருடையவே யிலக்கர்மேவு தண்டகன்
போயெதிர்ந்து பல்லவம் பொழிந்தழிப்ப வீதெலாம்
தீய சூரன் மாமகன் றெரிந்தெதிர்ந்து வந்தனன். ௨௯

483. வந்தெதிர்ந்த குறளினோர் மடிந்துடைந் திடச்சரம்
சிந்திமுந்தி வந்திடச் சினத்தினோடு முக்கிரன்
உந்துசூரன் மைந்தன்முன்ன ருற்றவன்ற னதுதேர்
அந்தரத்தின் மீதுபோக வங்கெடுத் தெறிந்தனன். ௩௦

---

480 மற்றொழில் - மல்யுத்தத்தை. மதுவானவன் அசமுகனைக் காலால் வலிமையோடு எடுத்து ஆகாசத்தில் வீசி எறிந்தான். கதித்த - மேலான. நேமி - சக்கராயுதத்தை.

481 தந்திரம் கொள் - சேனைகளைத் துணையாகக் கொண்ட. தகா முகத்தன் - அசமுகாசுரன். திகிரி - சக்கராயுதம். உந்துகின்ற - ஏவுகின்ற. நிராயுதபாணிமேல் ஏவியமையின் அவனை ஒன்றும் செய்யாமல் மீண்டு தன்னைவிட்ட அசுரனது தலையையே அறுத்துவிட்டது. முடி தடிந்து - தலையை அறுத்து. மாலிடத்து - திருமாலிடம்.

482. அனிகம் - சேனை. உடையவே - தோல்வி அடைய. இலக்கர் மேவு தண்டகன் - லக்ஷ வீரர்கள் கூட்டத்தில் ஒருவனாக இருந்த தண்டகன் என்பவன். பல்லவம் - அம்புகளை. சூரன் மாமகன் - பானுகோபன்.

483 குறளினோர் - பூதங்கள். சரம் சிந்தி - அம்புகளை எய்து. உக்கிரன் - ஒரு பூதத்தலைவன். அந்தரத்தின்மீது - ஆகாசத்தில்.

484. நண்ணுதேரி னோடு பானு நாடுமட்டு மேகியே
மண்ணின்மேலவிழுந்துசென றுவன்றிறலகொளுக்கிரன்
திண்ணமுற்ற வங்கமீது செங்கையா லடித்துநீள
விண்ணினமீ தெடுத்தெறிந்து வேறுதேரி லேறினுன்.

485. காசி லேழு லோகமுங் கடந்து பின்ன ருக்கிரன்
வீசுசீர்கொள் படியின்மேல் விழுந்தனன கிடந்தனன்
ஏசி லாத தண்டிநீ டிரும்பி ஞகி யேனையோர
பூசலான வெந்தொழில் புரிந்திரிந்து போயினுர. ௩௨

486. ஈதுகண் டிலக்கவீர தெதிர்ந்துகோல சொரிந்தவன்
தீதுகொண்ட தேரினைச் சிதைப்பவேறு தேரின்மேல
ஊதைபோல வாவினின் றுறுஞ்சரங்கள் கோடிவிட்
டேதமற்ற வீரவில விலக்கமுந் துணித்தனன. ௩௩

487. விற்றுணித்த தளப்பில வாளி வீரமே லமுத்தலும்
மற்றுநே ரிலாவிலக்க வாடியஞ்சி யோடினுர
உற்றவிசை செயற்றெரிந் துரங்கொளவீர கோளரி
செற்றமோடு மெற்றளந்த தீயன்முன்பு வந்தனன். ௩௪

488. வந்தளப்பிலகோலசொரிந்து வஞ்சனவிட்டகோலெலாம்
சிந்தியாயி ரஞ்சரஞ் செலுத்திவெய்யன மாயையங்

484 பானுநாடுமட்டும - சூரியமண்டலம வரைக்கும. அங்கமீது-உடலின்மேல்.

485 காசு இல - குற்றம இல்லாத படியின்மேல-பூமியின்மேல. தண்டி, பிஞகி - பூதகணத் தலைவர்கள்.

486 கோல சொரிந்து - அம்புகளை மிகுதியாக விட்டு அவன - பானுகோபனது ஊதைபோல வாவி - காற்றைப்போலத் தாவி லக்ஷ வீரருடைய விற்கள லக்ஷத்தையும் அறுத்தான

487. துணித்தது - அறுத்தது அளப்பு இல வாளி-கணக்கிலலாத அம்புகளை. உரம - வலிமை. எலதளந்த தீயன - பானுகோபன, எல் - சூரியன்.

488. வீரகோளரி அம்பால எய்து சன்னல் துவாரம் போலப் பானுகோபன் மார்பைத் துளைக்க. மாயவன் படைக்கலம - நாராயணுஸ்திரம். வீரன் - வீரகோளரி.

குநதுசா ளரம்படுத்த வுள்ளநொநது மாயவன்
வெநதிறற படைககலததை வீரனமீது வீசினை. ௩௫

489 வீசலுறற படைவிரைநது மேனியுட் பொருநதலும்
மாசிலாத வீரனும் மயங்கியே விழுநதனன்
ஏசிலவீர பானுவந தெதிர்நதுவெய்யன் வையமுற்
ரோசைநாணி விறபறித தொடிதடுெறிநத வெல்லையின்.

490. தூய வீர னக மீது சோரிநீா குதிததிட
மாயவஞ்சன வாளினன் மனஞசினநது குததலும்
தீயனமீ தணிநதவச சிரக்கவச மற்றிட
ஓய்விலவீர பானுவு முரததுவாள செலுததினன். ௩௭

491. சூரனமைநத னுடசினநது தூய னெறறிகுததலும்
வீரபானு வீழவே வெகுண்டுவீர ராககதன்
கோரமோடு வநதெதிாநது கோலகளா யிரஙகடுய்
வாரமோடு மவுணனிடட மவுலியங் கறுததனன். உஅ

492. வேதன்முன் கொடுததவேலை வெய்யனவிட டடப்படப்
போதநொந தயாநதனன் பொருநதிமற்றை யைவரும்
தீதிறு னெடுநதனுச செருபபுரிந துடைநதிடத்
காதலவீர வாகுவீது கணடுசென் றெதிாநதனன். ௩௯

493. தீதிலவீர வாகுவைத தெரிநதெரிநது தீயவன்
வேத னலலை மாலுமலலை வேலினனுமலலையோா

---

489. வெயயன வையம உறறு - பானுகோபனது தேரில தாவி. ஓசையையுடைய நாணியோடு கூடிய வில்லைப பறிததது.

490. வீரன் - வீரபானு, சோரிநீா - இரததம. வாளினல குததலும. உரதது - பானுகோபனது மாாபில.

491 பானுகோபன வீரபானுவின நெற்றியிலே குததினன். தூய் - தூவி வாரம் - விருபபததோடு. மவுலி - கிரீடததை.

492 வெய்யன - பானுகோபன. போத நொநது அயாநதனன - மிகவும துனபுறறு மூாசசை அடைநதான. மற்றை ஐவர்-வீரராககதன, வீரமகேசசுரன, வீரதீரன, வீரமகேநதிரன, வீரபுரநதரன எனபார். தனுசசெரு புரிநது - விலயுததம செய்து. உடைநதிட-தோலவியடைய.

தூதனீயெ னோடுபோர் தொடங்கவல்லை கொல்லென
மாதிறல் பரித்துயாந்த வாகு வீது கூறுவான். ௪௦

494. வீரவீரர் சிறிதுமே விளம்புவார்கொ லோவெனச்
சூரன்மைந்தன் முனிவுகொண்டு சோனைமாரி மானவெங்
கோரவாளி தூவலுங் குவட்டைவென்ற மொய்ம்பனும்
ஏருலாவு கணைசொரிந் திருஞ்செருப் புரிந்தனன். ௪௧

495. மண்ணிலோடு மெட்டதான மாதிரத்தி லோடுநீள்
விண்ணிலோடு நீலவேலை மீதிலோடு நேமியின்
கண்ணிலோடு மண்டமுன்பு கடிதிலோடு மீளுமால்
எண்ணிலாத வன்மைகொண்ட விருவரேறு மிரதமே.

496. சூரன் மைந்தன் விடுசரங்க டுய்யவன் றடுத்திடும்
வீர வாகு விடுசரங்கள் வெய்யவன் றடுத்திடும்
ஆரு மஞ்ச விந்தவா றருஞ்சரம் பொழிந்துநீள்
தீரமேவு மிருவருஞ் செருப்புரிந் துலாவினார். ௪௩

497. வெந்திறல்கொள் வீரன்விட்ட விசிகமாரி சிந்திவன்
கந்தவாகை வாகுவின் கரத்து வில்லை வல்லையங்
கந்த மற்ற சூரன் மைந்த ஞயிரஞ் சரங்களால்
சிந்தவே துணிப்பவீர னிந்தவாறு செய்குவான். ௪௪

---

493. எரிந்து - சீறி. பரித்து - தாங்கி.

494. தம் வீரத்தை வீரர் தாமே சொல்லுவார்களா? சோனைமாரி மான - பெருமழையை ஒப்ப. கோர வாளி தூவலும் - கொடிய அம்புகளை விடவே. மொய்ம்பன் - தோளை உடையவன். இருஞ் செரு - பெரிய போரை.

495. மாதிரத்தில் - திசைகளில் நீல வேலைமீதில் - கரிய கடலில் நேமி - சக்கரவாளகிரி அண்டமுன்பு - அண்டகடாகத்தின்மீது.

496 துய்யவன் - வீரவாகு. தீரம் - மனத்துணிவு

497. விசிக மாரி - அம்பு மழை. கந்தவாகை வாகுவின் - மணம் பொருந்திய வாகைமாலையை அணிந்த வீரவாகுவினது. அந்தம் அற்ற - அழிவில்லாத.

498. பின்னுமோர் நெடுந்தனுப் பிடித்தொரா யிரஞ்சரம்
துன்னவே விடுத்தவன் றலங்குவிற் றுணித்தபோ
தன்னவெய்யன் வேறுவிற்கொ டாயிரஞ் சரங்கடாம்
மன்னிரும் புகழ்ச்சிவீர வாகுமேல் விடுத்தனன். ௪௫

499. விட்டபோது வீரவாகு வெஞ்சரங்க ளேழினால்
ஒட்டலன்றன் மௌலிதள்ளி யொல்லைபத்து நூறுகோல்
தொட்டுவெய்ய னாரணமுந் துணித்திடத் துலங்கிய
மட்டில்சீர்கொள் பரிதிகண்டு மண்டுமோகை கொண்டனன்.

500. கோரமான வாயிரங் கொடும்பெருஞ் சரங்கடாம்
வீரவாகு நெற்றிமீது வெய்யன்மைந்த னெய்யவே
சோரியுண் டழுந்திடத் துலங்குசெங் கரத்தினால்
ஈருமம் பினைப்பறித் தெறிந்துவீர னிதுசெய்வான். ௪௭

501. சித்திரங்கொள் பானுவைச் செயிர்த்துவீறு சேவகன்
வத்திரத்தி லாயிரம் வயங்கொண் மார்பி லாயிரம்
மெத்துதோளி லாயிரம் விறற்கரத்தி லாயிரம்
அத்திரங்க ளொல்லைசென் றழுந்துறத் துரந்தனன். ௪௮

502. கந்தனெந்தை யிளவல்விட்ட கடியவாளி கொடியவன்
வெந்திறல்கொ ளங்கமெங்கும் விரவியங் கழுந்தலால்
வந்துவந்து சோரிமூட வாடிநொந்து கந்துகப்
பந்திகொண்ட தேரின்மீது பானுகோப னின்றனன். ௪௯

---

498. தனு - வில்லை வீரவாகு பானுகோபனது வில்லை அறுத்தார்

499. ஒட்டலன் - பானுகோபன். அரணமும் - கவசத்தையும். பரிதி கண்டு - சூரியன் கண்டு. ஓகை - மகிழ்ச்சி. தன்னைப் பிணித்த பகைஞன் ஆதலின் அவன் சோர்வு கண்டு சூரியன் மகிழ்ந்தான்.

500 சோரி - இரத்தம். ஈரும் - பிளக்கின்ற.

501 சித்திரம் - அழகு. பானுவை - சூரியனை. வத்திரத்தில் - முகத்தில். வய - வலி. துரந்தனன் - எய்தான்.

502. எந்தை இளவல் - வீரவாகு. கடிய வாளி - வேகமாகிய அம்பு. கந்துகப் பந்தி - குதிரை வரிசை.

503. அன்னபோதி லீதுகண்ட வன்றனாது சேனையோர்
மன்னுவீர வாகுமுனபு வநதெதிரநது போாசெயத
துனனுவிற்கொள வாளிகொண்டு துறறசேனைமுற்றவும்
சினனபின்ன மாகவே செறுததுநின றறுததனன். ௫௦

504. பினபுமுன புடைநதிறநத பெருகு பூதர் யாவரும்
துன்பிலா விலக்கருந துலககமான வெணமரும
இன்பமா மகிழ்சசியோடு மீடினோடுங் கூடியே
மன்பெரும் புகழ்சசிவீர வாகுவின்க ணேகினா. ௫௧

505. துறறசோப மறறபினனா சூரன்மைநதன் வீரனோர்
செறறமோ டெதிரநதுநூறு நூறுகோல செலுததியே
வெறறிமொயமப னேறுகினற வீறுதேரை நூறலும்
மறறுமோா சகடடிலவீர வாகுவல்லை வாவினான். ௫௨

506. வாவிநூறு நூறுகோவில் வஞசகன்கை விலலுடன்
மேவுகினற தோழிபப வேறுதேறி லேறிவெம்
பாவிமற்று மோர்தனுப பரிததிரா யிரஞ்சரம்
தூவிவீர னாகமீது தோயவநு கழுததினான். ௫௩

507. ஆக மீது பகழிவந் தழுநத வீர வாகுவும
சோகமங் குணாநதிரேழு துங்க வாளி தூவியே
மாகர்தெவவன விலலொடிதது வாளியா யிரங்கடாம்
ஏகவிட்டு வெய்யனோறு மிரதமுங கெடுததனன். ௫௪

---

503. தற்ற - நெருங்கிய. செறுதது - அழிதது

504. ஈடு - பெருமை இறநதுபட்ட பூதாகளும லக்ஷவீரர்களும எட்டு வீராகளும மீணடும உயிாபெறறு எழுநதனா.

505. தற்ற சோபம - அடைநத சோாவு. நூறு நூறுகோல் - பதினாயிரம அமபுகள். வெறறி மொயமபான - வீரவாகு சகட்டில - தேரில். வாவினான - தாவி ஏறினான

506 பாவி - பானுகோபன. தனு பரித்து - வில்லைத் தாங்கி.

507. ஆகம - திருமேனி. சோகம - சோாவு. இரேழு - பதினான்கு. மாகர் தெவ்வன - தேவருககுப பகைவனாகிய பானுகோபன்.

508. மற்றுநூறு வாளிகொண்டு மார்பைவாயில் செய்யவோர்
வெற்றிவையம் வெய்ய னேற வீரவீரன் விசிகமங்
குற்றவா யிரந்துரந் துரந்திறந்த நெறியினால்
துற்றிடுஞ்சி லீமுகங்கொ டூணியங் கறுத்தனன். ருரு

509. இந்தவாறு கண்டுவில்லி னிவனைவெல்வ தரிதெனா
முந்துபானு வைத்தளைந்த மொய்ம்பன்வீர மொய்ம்பு
அந்த வீர னுதியான வாருமோக மாகவே [சேர்
வெந்திறல்கொண் மோகமான வேல்விடுத்து நின்றனன்.

510. வந்த வந்த வேலினான் மயங்கி வீறு பூத்தரும்
முந்துசீ ரிலக்கருப முரண்பொருந்து மெண்மரும்
கந்தனேவு தூதனுந் தளர்ந்து கந்தி னிற்றலும்
அந்தமற்ற கணைகள்சிந்தி யவருருத் துளைத்தனன். ருஎ

511. ஆய காலை முருக னீதறிந்தமோக வேல்விடுத்
தேயு மோக வேலழிப்ப வேருலாவு வீரரோ
டோய்வில்வென்றி மொய்ம்பனங் குளந்தெளிந்து தானவன்
சேயின்மீதி லாதிவேல செலுத்துமா றெடுத்தனன். ருஅ

---

508 வாயில்செய்ய - துளைக்க. வையம் - தேர். விசிகம் - அம்பு. உரம் திறந்த நெறியினால் - மார்பிலே உண்டான துவாரத்தின் வழியே. துற்றிடும் - நெருங்கிச் செல்லும். சிலீமுகங்கொள் தூணி - அம்பறாத்தூணி; சிலீமுகம் - அம்பு.

பானுகோபனது மார்பிலே துவாரஞ்செய்து அதன் வழியே அம்பைச் செலுத்தி அவனது முதுகிலுள்ள அம்பறாத் தூணியை அறுத்தார்.

509 மோகாஸ்திரத்தைப் பானுகோபன் விட்டான். பானுவைத் தளைந்த மொய்ம்பன் - பானுகோபன். வீர மொய்ம்பு சேர் அந்த வீரன் - வீரவாகு.

510. வீறு - வலிமையோடு எழுந்த. முரண் - வலிமை. தூதனும் - வீரவாகுதேவரும். கந்தின் - தம்பத்தைப்போல. உரு - உடம்பை.

511. அமோகாஸ்திரத்தை முருகவேள் விட்டு மோகவேலைத் துணித்தார். வென்றி மொய்ம்பன் - வீரவாகு. தானவன் சேய் - பானு

512. கண்ணுதற் பரன்படைக் கலந்தொடுக்கின் மாய்வுறப்
பண்ணுமந்த வுந்துவேலை பரித்துவந்தி லேனெனா
எண்ணிமாய மாயொளித்த திருக்கைவெய்ய னேகலும்
விண்ணினின்ற கன்றருக்கன் மேலகட்டிற் படிந்தனன்.

513. நண்ணலன் கரந்துபோன செய்கைதன்னை நாடியே
திண்ணமுற்ற தண்டமோடு திண்டிறற் புயத்தினோன்
துண்ணெனத் திருமபியே துலங்குவெற் பெறிந்தவேற்
பண்ணவன்றன் முன்பணிந்து பாசறைக்கண் மேவினான்.

(கலிநிலைத்துறை)

514. இந்த வாறிவ ணின்றிட விரவியம் பகைஞன்
புந்தி தன்னிடை யளவிலாப் பெருந்துயர் பொருந்த
நொந்தி ருந்தன னிவையெலா மொற்றர்போய் நுவல
அந்த வேலையி லறிந்தனன் சூரனு மவுணன். சூக

515. அறிந்த தானவ னேயான படையொடு மணுகிச்
செறிந்த சேனையும் பெருங்கிர வுஞ்சமாஞ் சிலம்பை
எறிந்த வேற்படைக் குமரனுஞ் சமரில்வந் தெதிர்ந்து
மறிந்தி டும்படி பொருவனென் றுன்னியே வதிந்தான்.

கோபன். ஆதிவேல் - சிவபிரானது ஆயுதம், வேல், படைப் பொதுப் பெயராக நின்றது.

512. சிவபிரானது அஸ்திரத்தை இவன் தொடுத்தால் அது நம்மைக் கொல்லும்; அதை மாற்றுவதற்கு நாம் சிவபிரான் படையைக் கொண்டு வரவில்லையே என்று பானுகோபன் எண்ணி மாயமாய் ஒளித்தான். பரித்து - தாங்கி. இருக்கை - தன் இருப்பிடத்திற்கு. அருக்கன் - சூரியன்

513. பானுகோபன் மறைந்ததை உணர்ந்து வீரவாகுவும் பாசறைக்குச் சென்றார். நண்ணலன் - பகைவன். தண்டமோடு - சேனையோடு. புயத்தினோன் - வீரவாகு. வெற்பு - கிரவுஞ்ச மலை.

514. இரவியம் பகைஞன் - பானுகோபன். நுவல - சூரனுக்குச் சொல்ல.

515. நாளைக்கு நான் போர் செய்வேனென்று எண்ணி இருந்தான் சூரன். வதிந்தான் - தங்கினான்.

516. வண்டு லாவரும் வண்டுழாய் மிலைச்சிய மௌலித்
திண்டி றல்பெறு மரியுரத் திலங்கிய திருப்போல்
எண்ட விர்ந்தவெண் சீகரச் சாகரத் திடையே
சண்ட வெங்கதிர் பரப்பிவந் தெழுந்தனன் றபனன். ௬௩

517. கந்த மாமலர்ப் பொதும்பர்சூழ் கமலைமா நகர்வாழ்
எந்தை ஞானசம் பந்ததே சிகன்றனை யெதிர்ந்தார்
பந்த வாணவப் படலம்விண் டிரிந்திடும் படிபோல்
அந்த ரம்புவி மறைத்தபே ரிருளகன் றதுவே. ௬௪

இரண்டாநாட் சூரபன்மன் யுத்தம்

518. அன்ன காலையி லிலக்கவெள் ளம்படை யணுகத்
துன்னு சீரசு ரேந்திர னுடனதி சூரன்
என்ன நின்றிடு தம்பியர் மைந்தரா மிருவர்
மன்னி டும்படைத் தலைவரா யிரதமேல் வரவே. ௬௫

519. சீர்பு ரிந்திடு மொருபெருந் தேரின்மேற் றிறற்சூர்
ஊர்பி ரிந்துபோர் புரிந்திட வருதல்கண் டோடிக்
கூர்பு ரிந்திடு குலிசவேற் கரத்தினன் கூற
ஏர்பு ரிந்திடு குமரவே ளறிந்தன னிதனை. ௬௬

---

516. சூரியன் உதயமானான் மிலைச்சிய முடித்த. அரி உரத்து - திருமாலின் திருமார்பில். சீகரச் சாகரத்திடையே - துளிகளையுடைய கீழ்கடலில்; சகரரால் தோண்டப்பெற்ற கீழ்கடலுக்குச் சாகரம் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று; அதனைத் "தொடுகடல்" **(புறநானூறு)** என்பர். சண்ட வெம் கதிர் - மிக்க வெம்மையையுடைய கிரணங்களை. தபனன் - சூரியன்.

517. கந்தம் - நறுமணம். பொதும்பர் - சோலை. கமலை மாநகர் - திருவாரூர். ஞான சம்பந்த தேசிகன் - தருமையாதீன முதல் ஞானாசிரியர். பந்த ஆணவப்படலம் விண்டு இரிந்திடும்படிபோல - பாசமாகிய ஆணவ மலத்தின் பரப்பு நீங்கிக் கெடுதலைப்போல. அந்தரத்தையும் புவியையும் மறைத்த; அந்தரம் - வானம்.

518. சூரனுடைய தம்பியின் புதல்வர்களாகிய அசுரேந்திரன், அதிசூரன் என்னும் இருவரும் சூரனுடன் படைத்தலைவராக வந்தனர்.

519. ஊர் பிரிந்து - நகரத்தைவிட்டு. குலிசவேல் கரத்தினன் - இந்திரன்.

520. அறிந்து மாருதச் சாரதி யியற்றுதே ரணுகிச்
சிறந்த சீருள விளையவ ரிரதமேற் செல்லப்
புறந்த ராதவீ ராயிர வெள்ளமாம் பூதர்
செறிந்துசூழ்ந்திடத் தானவன் படைக்கெதிர்சேர்ந்தார்.

521. சேர்ந்த காலையிற் பூதரு மவுணருஞ் சினங்கொண்
டார்ந்த பற்பல படைக்கலஞ் சொரிந்துநின் றார்த்து
நேர்ந்து கிட்டியங் கிருஞ்செருப் புரிந்தனர் நெடுஞ்சீர்
சார்ந்த சாரத ரின்னன பின்னர்செய் தனரே. ௬௮

522. ஆயி ரம்பெருந் தேரிணைக் கரங்களா லள்ளி
ஆயி ரங்கரி கெட்டிட மோதுவ ரதற்பின்
ஆயி ரங்கரி பாணிகொண் டெற்றியே யடற்பத்
தாயி ரம்பரி யழிவுறப் புரிகுவ ரடலால். ௬௯

523. கோடி வெம்பரி பாணிகொண் டாயிரங் குலவும்
கோடி யாகிய வவுணரை யடித்துயிர் குடித்தார்
வாடு றுவிற்றற் றகுவரும் பூதரை வளைவுற்
றீடு சேர்ந்திடு பற்பல படையினா லிறுத்தார். ௭௦

524. வீறி வந்திடு தானவ ரானவர் வெகுண்டு
சீறு சாரத ருடல்பதை பதைத்திடச் சிதைத்தல்
ஈறி லாவிறற் பூதமன் னவர்தெரிந் தெதிர்போய்
மாறு றும்படி தானவர் தானையை வதைத்தார். ௭௧

---

520. மாருதச் சாரதி - வாயுவாகிய தேர்ப்பாகன். இயற்றுதேர் - அலங்கரித்த தேரை. புறந்தராத - முதுகு காட்டாத. தானவன் படைக்கு எதிர் - சூரனது சேனைக்கு எதிரே.

521. நேர்ந்து - எதிர் வந்து கிட்டி - நெருங்கி. சாரதர் - பூதகணத்தினர்

522. பாணி கொண்டு எற்றியே - கையால் மோதி

523. தகுவரும் - அசுரர்களும். ஈடு - பெருமை. இறுத்தார் - கொன்றனர்.

524. மாறு உறும்படி - அவர்கள் செய்ததற்கு எதிர் விளைவை அடையும்படியாக.

525. பிணங்கள் சோரிவெற பாறுபோன் மேவுறப பெருஞ்
கணஙக டானவா கணங்களை யடுதிறங காணூஉ [சீரக்
இணங்கு சீரதி சூரனவங தறுமுக னிருதாள
வணஙகு பூதாமேற பொழிநதனன் பகழியா மாரி. எஉ

526. அநத வேலையிற பூதரி லுககிர னனுகித
தநதி மாமுகன முன்னவன சுதன்மிசைத தண்டொன்
றுநத வுநதுமக கதையதி சூரன துரதது
வநது சாலிகை சிநதிய தவுணாகண் மயங்க. எங

527. மூடு சாலிகை சிநதலுஞ சிநதையுண முனிநது
பாடி லுககிரன் மீதுநூ றுயிரம பகழி
கூட விட்டுழிக குருதிநீ ரெழுநதது கொதிததோர்
ாடு வெறபுவிட டவுணாகோன றேரினை யிறுததான.

528. மறறொா வையமேற பாய்தலு முக்கிர வலியோன்
செறற மோடுதோப் பரிகளை யுதைததிடத தீயோன்
தறறு நூறுகோல் விடுததலு நெடியகைத் தடியால
இற்றி டெமபடி விலக்கவே றிரதமே றினனே. எரு

---

525. பிணஙகள வெறபைப போலவும சோரி ஆறறைபபோல வும; சோரி - இரததம. கணங்கள - பூதா. தானவா கணஙகளை - அசுரதொகுதிகளை. காணூஉ - கணடு. பகழி - அமபு

526. தநதிமாமுகன - தாரகன, அவனுககு முனனவன சிஙக முகன், அவன சுதன அதிசூரன. தணடு - கதாயுதம உரதது - மாா பில். சாலிகை சிநதியது - கவசததை உடைத்துக கீழே விழச செய்தது.

527. பாடு இல - அழிவு இலலாத, பகழி - அமபுகளை. கூட - ஒருஙகே. விட்டுழி - எய்தபோது ாடு-பெருமை.உக்கிரன ஒரு மலையை எடுதது வீசி அதிசூரனது தேரை அழித்தான

528. வையம - தோ. தறறு - செறியச செய்து. உககிரன விலககினன.

(எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

529. ஏறி நின்றவதி சூர னுக்கிரனை
ஈறு செய்வனென வெண்ணியே
சீற னற்படைய ரும்பு னற்படை
திறறச மனறனது திண்படை
வீறு கினறதொரு காலி னுநதுபடை
மினப டைததவிதி தனபடை
மாற னெண்படை விடபபி டிததுடல்
வருநது றுதவை யருநதினன். ௭௬

530. விட்ட விட்டபடை முறறு முற்றுதிறல்
மிகக வுக்கிரன விழுஙகலும்
துட்ட னுனவதி சூர னாதிபடை
தொட்டி டப்பரனை யுககிரன்
இட்ட மோடுதொழு தஞசெ ழுததினை
இயம்பி நின்றிடலு மெநதைதன
நெடடி ருமபடை திருமபி முக்கணுடை
நின்ம லன்புடை யடைநததால். ௭௭

531. ஈது கண்டரி முகததன் மாமகன்
இலங்கு தேரினு மிறங்கியே
கோது செய்யுமொரு தண்டு கொண்டுமிகு
கூளி மன்னனெதிர் கூடிவண்

---

529. சீறு அனல படை - கொதிதது வருகின்ற ஆக்கினே யாஸதிரம. புனற்படை - வாருணாஸ்திரம் சமன் தனது திண்படை - யமதர்மாஸ்திரம. காலின் உநது படை - வாயவாஸ்திரம்; கால - காற்று. மின - மின்னுதல விதிதன்படை - பிரமாஸ்திரம். மால்தன் ஒண படை - நாராயணாஸ்திரம. அதிசூரன விட்ட அஸ்திரஙகளையெலலாம உக்கிரன பிடிதது விழுங்கிவிட்டான்

530. ஆதி படை தொட்டிட - பாசுபதாஸதிரத்தை எய்யவே. அஞ்செழுததினை இயமபி - பஞசாக்ஷரததைச செபிதது. நெட்டிரும் படை - நீணட பெரியபடை, பாசுபதாஸ்திரம் அதி சூரன ஆயுதம் எடாமல் மநதிரம ஓதி நிற்க, நிராயுதபாணிமேற செலலாத பாசுபதாஸ்திரம் மீண்டு சிவபிரானிடமே போயிற்று

போது கொண்டதொடை கொண்ட தோண்மிசை
 புடைப்ப வக்கதை பறிததவன்
தீது கொண்டவுர மீத டித்துழி
 சிறநத தொலலுயிர் துறநதனன. எஅ

532. இன்ன வாறது தெரிநது நெஞ்சகம
 எரிநது தானவாக ளிநதிரன்
மன்னு பூதாகள பதைததது மாளும்வகை
 வாளி சிநதியெதிா வநதபோா
தின்ன லற்றகுறண் மன்ன ரிற்கனகன்
 எனனு மன்னவ னெதிாந்துநின்
றன்ன வஞ்சனொடு போா புரிநதிடலும்
 ஆயி ரங்கணை விடுததனன். எகூ

533. மெதது மததிர முருதத னிற்பட
 மெலிநத னன்கடிது வீறுமுன்
மத்த னெனபவ னெதிர்நது போர்புரிய
 வஞச னெணணிலபல வாளிதூஉய்
எய்த்தி டுமெபடி யிளைப்ப மநதனெதிர்
 எய்தி வெய்யசமா் செய்திடப்
பத்து நூறுகணை சிந்தி மநதனும்
 அயா்நதி டக்கடிது பண்ணினன். அ௦

531. அரிமுகததன மாமகன் - அதிசூரன. கோது - குற்றம்; இங்கே, கொலை. கூளி மன்னன் - பூதாகளுக்குத் தலைவனாகிய உக்கிரன். தொடை - மாலை. அநதக் கதையைப பறிதது உக்கிரன் அவன் மார்பின்மீதே திருபபி அடிததான , அதிசூரன இறநதான்.

532. இன்னவாறது - இத்தகைய செய்தியை. தானவர்கள் இந்திரன் - அசுரேநதின். குறள் மன்னாில் கனகன் - பூதத் தலைவர் களுள் ஒருவனாகிய கனகன எனபவன

533. மெததும் அததிரம் - மிக்க வலிமையை உடைய அமபுகள். உருததனில் - உடம்பில். மெலிநதனன - கனகன் தளர்ச்சியை அடைந் தான். கடிது வீறுமுன் - விரைவிலே ஊக்கம பெறறு எழுவதறகு

534. வீறு சிஙகனது பின்பு முன்பணுகி
வெஞ்செ ருப்புரிய வஞ்சகன்
நூறு வெஙகணை விடுப்ப வன்னவனும்
நொநது நின்றிடலு முநதுசீா
ஏறு சாரதாகண் மன்னர் பினனுள
ரியாவ ரும்பொரு திளைத்திடச்
சீறி வநதன னிலககா தம்மிலுயர்
திண்டி றல்குலவு தண்டகன. அக

535. தார கன்றனமகன் வதநி ரததிலுயா
தணட கன்கணைக ளாயிரம
வீர மோடுவிட நொநது தநதிதரு
வெய்ய னெண்கணைக ளெய்யவே
சீரு லாநுதல் படப்பெ ருநதுயா
செறிநதி டககடிது சோமுகன்
கோர மோடணுகி யாயி ரஙகணைகள்
கொண்டு தேரழிவு கண்டனன. அஉ

536. தேர ழிநதிடலு மாணை மாமதலை
சீறி வேறிரத மேறியே
வீர மோடுவரு சோமு கன்றனமிசை
வெனறி யோர்படை விடுபபவங்

முன்னே. தூஉய் - தூவி. எய்ததிடுமெபடி இழைபப - மத்த னெனபவ னும் தளர்வடையும்படி செய்ய. அயர்நதிட - மூாச்சிக்கும்படியாக.

கனகன், மத்தன், மநதன் என்னும மூவரும் அசுரேநதிரன் விட்ட பாணத்தால் தளர்ச்சியை அடைநதனர்.

534. அதுபின்பு - அதன் பிறகு. சிங்கனெனபவனும பூதத தலைவா பிறரும வநது எதிர்த்துத் தளாசசியடைநதனா. அபபால லக்ஷ வீராகளுள சிறநத தணடகன் போா செய்ய வநதான்.

535. வத்திரததில - முகததில. தநதி தரு வெய்யன - அசுரேநதிரன. தண்டகனும் இளைபபுற, சோமுகன என்பவன் வநது அசுரேந்தின் தேரை அழிததான.

கேரு லாவுமவ னுநத ளர்நதனன்
இலங்கு சீர்விசயன வநதுநீள
தார கன்றனமகன விலலை வலலைகணை
ஆயி ரஙகொடு தடிநதனன. அரு

537. கொண்ட விலலழிய வநதெ திாநதுபொரு
கொறற வீரனவிறல பறறலன
கணடு தண்டது விடபப டததளா
கலகக முற்றன னிலககரில
அண்டு மேனைய ரடைநது விறசமா
புரிநது டைநதிடலு மாசிலா
மண்டு வீரமுள கநத னுககிளவல
வநது வெய்பமெ டெதிாநதனன். அகூ

538. கைதத னுததனை வளைதது மெததிட
கடுஞச ரஞசிதறி வெய்யவன
மைதத னுததனை மறைபப வன்னவனும்
மனனு மாயிரநல வாளிதான்

---

536 ஆனைமா மதலை - தாரகாசுரனுடைய புதலவனுகிய அசு ரேநதிரன் வெனறி ஓா படை - வெற்றி தரும ஒரு பாணததை. அவ னும் - சோமுகனும

சோமுகனும தளரவே விசய னெனபான வநது அசுரேநதிரனது வில்லை அறுததான

537. கொற்றவீரன விறல - விசயனது வீரததை. பற்றலன - பகைவனுகிய அசுரேநதிரன் தணடு - கதாயுதம பட - அது படவே. உடைநதிடலும் - தோலவியடையவே.

விசயன தளர, அவனுககுப பின லக்ஷவீரா்களுள எஞ்சியவர் ஒருவாபின ஒருவராக வநது எதிர்த்துத தோலவியுறறனா, பிறகு வீரவாகு தேவா போர் செய்ய வநதார

538. கைததனுததனை - கையிலேல பிடிதத விலலை. மெதநிய - மிதுதியான. மை தனு தனை கரிய உடலை. தொடு - எய்து. வில்

சுத்தன் மீதுபட விட்டொ ரேழுகணை
 தொட்டு விற்றடிய விற்கொளாப
பதது நூறுகணை சிநதி வெய்யனுறு
 தேரை வில்லொடு படுததனன். அரு

539. வேறு தேரவுண னேறி விறகொரடியர்
 வீர வாகுவுறு தேரினை
நூறு கோலதனி னூறு காலதனில
 நூபு ரததுவரு சேவகன்
மாறி லாவிறலகொள் பாவி தேரினிடை
 வாவி மேவுதிறல வாளினற
பேற தாமொரு கரநது ணிததுழி
 பிடிதத தண்டுகொ டடிததனன. அசு

540. ஊறில் வீரனவு ணனசி ரததிடை
 உதைத்து மீளுதலு மொனனலன்
சீறி வாள்கொடு தொடாநது வநதுழி
 திரும்பி யஙகவனை வாளினல்
நூறி னவுண ரஞ்சி யோடினா
 நுவனறி டறகரிய சீரினல
வீறு சூரனிது கண்டு பூதாகுழு
 மீது வெமமையொடு மேவினன. அஎ

தடிய - வீரவாகுவின் விலலை அறுகக வில்கொளா - வேறொரு வில்லை எடுததுக கொணடு.

539. நூறு கோலதனின நூறு காலதனில - நூறு அம்புகளால் அழித்த சமயததில். நூபுரதது வரு சேவகன - அம்பிகையின திருவடிச் சிலமபினினறும உதித்த வீரவாகு தேவா. பாவி தேரினிடை வாவி - அசுரேநதிரனது தேரிலே தாவி. அசுரேநதிரனது கை ஒன்றை வீர வாகு தேவா வெட்ட, அவன தணடாயுததால அடிததான.

540. ஊறு - துனபம ஒனனலன - பகைவன். நூறினன் - வெட்டிக கொனறா். வீறு - பெருமிதங் கொண்டிருநத. பூதர் குழு மீது - பூதப படையினின மேல்.

541. முந்தி வந்துயர் தனுக்கு னித்தனன்
முழங்கு நாணொலி வழங்கலும்
சிந்தி னாசில ரிரிந்து ளார்சிலர்
திகைத்து ளார்சிலர் செகத்தின்மேல்
இந்த வாறுமிகு பூதர் நொந்தனர்கள்
யாண்டு பத்துட னிரண்டுதான
அந்த நாணொலி யொழிந்த தில்லையெனின்
ஆர வன்றனவிறல் கூறுவார். அஅ

542. இன்ன செய்கைதனை மன்னு சாரத
இராசர் கண்டவ ணெதிர்ந்தபோ
தன்ன வஞ்சனொரு பத்து நூறுதொடர்
ஆயி ரந்தழுவு கோடியாய்
இன்னல வெங்கணை பொழிந்த போதவர்
அழிந்த போதுநல விலக்கராம
வெந்நி டாதவிறல வீரர் வந்தணுகி
வெந்தி றற்கணைகள சிந்தினர். அகூ

543. ஆடல கொண்டவ ருரக்க ரத்தனு
அனைத்தை யுங்கணைக ளாயிரம்
கோடி சிந்தியவை சிந்தி யதொகைகொள்
கோல்வி டுத்தவாக டேரெலாம்
பாடு றும்படி புரிந்தி லக்கமொடு
பத்து நூறுசெறி பல்லவம்
ஈடி னேடுதவி வீரர் மேனிகள்
இளைத்தி டும்படி துளைத்தனன். கூ0

---

541. தனு குனித்தனன - வில்லை வளைத்தான. நாணொலியைக் கேட்ட அளவில சில பூதர் இறந்தனர், சிலர் ஓடினர், சிலர் மயங்கினர். அந்த ஓசை பன்னிரண்டு வருஷம வரையில நீங்காமல் ஒலித்தது.

542. பத்து நூறு தொடர் ஆயிரம் தழுவு கோடியாய - பத்து லக்ஷங் கோடி எண உள்ளனவாக. வெந இடாத - புறங்காட்டாத.

543. ஆடல கொண்டு - வெற்றி கொண்டு உரக்கரத் தனு - வலிமையையுடைய கைவிற்களை பாடுறும்படி - அழியுமாறு. பல்லவம் - அம்புகளை. ஈடு - பெருமை. வீரர் - லக்ஷ வீரர்.

544. ஈது கண்டுதிற லெண்மா தஙகளில
இருநதி றறபெறு திவாகரன
தீதி லாதகணை சிநதி வநதிடலும
நூறு நூறுகணை சிநதியே
ஓது வீரனது விறறு ணிததவன்
உரம்பி ளநதுழி விழுநதனன்
கோதி லாவிற லரக்கன வநதவுணா
கோவின் முனபுகணை தூவினன. ௯௧

545. தூவி யங்கதனில வென்றி யின்றிமிடல
துன்று வாளியொடு சூராகோன
மேவு தேரணுகி விலலை வெட்டவவன
விலலொ டிநததிலை வலலையே
ஓவி லாதகதிர வாளொ டிநததடல
உநத ரக்கனையொா தாளினுற
பாவி யண்டமிசை செல்ல வுநதலும
விழுநத னன்கடிது பாரின்மேல. ௯௨

546. வீழு மன்னதை வெகுணடு கண்டுமிகு
வெறறி பெற்றிடு மகேநதிரன்
தாழ்வி லாவிறலகொள சூரன முன்புபல
சாய கஞசிதற வெய்யவன்
சூழு நூறுகணை தூய னங்கமிசை
தோய விட்டுழி விழுநதனன்
வாழ்வு கொணடபுகழ் வீர தீரனெதிா
வநது பலகணைகள சிநதினன். ௯௩

---

544. திவாகரன் - வீர மாாத்தாணடன. உரம - மாாபை. விறல அரக்கன - வீர ராக்ஷஸன்.

545 விற்போரில வெறறி இல்லாமையால வாளை எடுததான. மிடல துனறு - வலிமை பொருநதிய. அடல உநது அரக்கனை - வீர ராக்ஷஸனை. பாவி - சூரன உநதலும் - உதைககவே.

546. மகேநதிரன - வீரமகேநதிரன. சாயகம - அம்பு அங்கமிசை தோய - உடலிற பதியவே வீரமகேநதிரன் தளாசசி அடையவே வீரதீரன் சூரனோடு போா செயய வநதான.

547. ஈடு சேரவரு வீர தீரன்மிசை
ஏழி னோடுவண னேழுகோல
கூட விடுமுழி விழுந்த னன்கடிது
கொற்ற முற்றிடு மகேசனும்
நீடு சூரனெதி ரந்தெ திரந்தொரு
நெடுமப டைக்கலம விடுபபவே
பீடு கொண்டவுர மீது பட்டமிகு
தூளி பட்டது பிறந்ததுவேல. ௬௪

548. வந்து பட்டகதி வேல ழிந்திடலும
மனனு தானவாகண மன்னவன்
உந்து கின்றகணை யேழு விட்டிட
உரம்பொ ருந்திய மகேசனீள
கந்து றழ்ந்திடு புயஙக லந்துடல
களைபப மொய்மபது துளைபபவே
சிந்தை நொந்தன னிகழந்த விசயலை
வீர கோளரி தெரிந்தனன. ௬௫

549. கண்டி தணடாபுகழ் வீர கேசரி
கடுஞ்ச ரஞ்சிதறி வந்துபின
பண்ட லன்றனது வைய முறறுரம
அடிக்க வேகரம் வெடிககவே
மண்டு சூரனொரு கைபி னுலிவனை
மாலு றுங்கடலில வெஞ்சினம்
கொண்டெ றிந்திட விழுந்து பின்னரும்
எழுந்து சேனையொடு கூடினன். ௬௬

---

547. ஈடு - ஒப்பு. கூட - ஒருங்கே வீரதீரன் விழவே, பிறகு வீரமகேசன் வந்து ஒரு வேலை விட, அது சூரன மார்பிற் பட்டுப பொடியாகி விட்டது. நெடும படைக்கலம - வேல்

548 வீரமகேசனும் களைதது விழ, வீரகேசரி கணடான். தான வாகள மன்னவன - சூரன கந்து - கட்டுதததறி. மொய்ம்பு - தோளை. வீரகோளரி - வீரகேசரி.

549. இது கண்டு அண்டலன தனது - பகைவனது. வீரகேசரி சூரன் தேரில பாய்நது அவன மாாபில் தன் கையால் அடிக்கவே, அக் கை பிளந்தது. உரம் - மாாபு மால உறும கடலில் - திருபபாறகடலில்.

550. மால்ப டைத்தவிற லிந்தி ரன்குறுகி
வனச மன்படை விடுத்தலும
பாலப டைத்தமொழி மாயை மைந்தன்மிசை
பட்டு மட்டிறுக ளாகவெம்
கோல்ப டைத்தவனு ருயி ரங்குலவு
கோடி வெங்கணைக ளேவலும்
கால்ப டைத்தவிசை போல மேவிய
கலந்து ளைத்திட விளைத்தனன். ௬௭

551. மன்னு வெற்றிபுனை யந்த கன்கடிது
வந்து பலகணைகள சிந்தலும்
அன்ன வனகணை விலக்கி வெந்தகுவன்
ஆயி ரங்கணைக ளாலவன்
மின்னு தேரினொடு விறறு ணிந்துமரு
மம்பி ளந்திட விழுந்தனன
வெந்நி டாதவிறல் கொண்ட வணடர்புகழ்
வீர வாகுவிது கணடனன். ௬௮

552. கனதத தேரினொடு வந்தெ திரபபவது
கணடு மாயைதரு கண்டகன்
மனததி லொற்றனென வுன்னி யினனமுமென்
முனன ரொறறனென வந்தியேல

550. மால - பெருமை. விறல் இந்திரன - வீர புரந்தரன். சமன்படை - யமதாமாஸ்திரம. மாயை மைந்தன - சூரன. மட்டில் துகள் ஆக - கணக்கிலலாத துணடங்களாகிவிட கால் - காற்று. அகலம் துளைததிட இளைததனன - வீரபுரந்தரனது மாரபைத துளைக்கவே அவன சோர்ந்து வீழ்ந்தான.

551. வெறறி புனை அந்தகன - வீராந்தகன. வெம தகுவன - கொடிய சூரன மருமம பிளந்திட - மாரபைப பிளகக வெந இடாத - போரிலே புறங்காட்டாத

552 எதிரபப வீரவாகு எதிர்கக. மாயை தரு கண்டகன-சூரன்; கண்டகன - முளளைப போனறவன. ஒற்றன என உன்னி - முனபுவந்த தூதன என்றெண்ணி. அனததம எய்திலை - மரணததை அடைய மாட்டாய். தனு பிடிக்கின் - வில்லைபபிடிததுப போர் செய்வதாக இருந்தால்.

அனதத மெய்திலே தனுப்பி டிக்கினுன
தாவி கொண்டிடுவ னென்னவே
சினதத பாவிமக னுவி கொண்டதிற
லாள னின்னமொழி செபபுவான. ௯௯

553. உற்ற தூதனு மமைசசு மாகுவன்
உரஙகொ டெவ்வாமிசை செல்குவன்
வெற்றி வேலுடைய கநத னெநதையருள்
வேறு முளளபணி செய்குவன்
முற்றும் வலலவனி யான மாபுரிதி
எனன வொன்னலன் முனிநதுநீள்
கொற்ற வாளிகளொ ராயி ரஙகுலவு
கோடி வீரனெதிா தூவினுன். ௧௦௦

554. வீர வாகுவு மளபபில வெங்கணை
விடுதது வெய்யனவிடு வெய்யகோல
சேர நூறியொரு நூறு கோனுதல
செறித்தி டககணை சிதைநதிட
மூரி சேரவுண னெடடு வெங்கணைகள
மொய்ம்பன் மொய்மபிடை யழுததலும்
சோரி யுண்டுபிடா தனணை யனனவை
துளைத்த வும்பாக டுளஙகவே. ௧௦௧

555. வென்றி கொணடபுய வண்ணல பினபுபல
வெய்ய கோலவுணன் வையமேல
துன்றி யொன்றுபல பாக ரஙகமிசை
சோரி கூண்டிட வழுத்தல்கண்

---

553. தெவ்வா - பகைவர். ஒனனலன - பகைவனுகிய சூரன

554. சேர நூறி - ஒருஙகே அழிதது. நூறு அம்புகளைச் சூரனது நெற்றியிலே எயய, அவை முறிநது போயின மூரி - வலிமை. மொய்ம்பன் மொய்மபிடை - வீரவாகுவினது தோளில. சோரி - இரத தததை. பிடர்தன்னைத துளைதத - தோளின பின்பக்கததைத் துளைத்தன.

டன்று காசிப னளித்த தானவனை
  யைம்ப தோண்கணையின் மொய்ம்பினுல
நின்ற தேரதனை நூற வேறுமொரு
  நீடு தேரினமிசை கூடினன். ௧௦௨

556. கூடி வாயுவொடு தேயு வினபடை
  கொடுஞ்ச மன்கதிர நெடுமபடை
ஈடு சேரவருணன வாடு ருநிருதி
  இந்தி ரனபடை யிலங்குசீர
சூடு வேதனொடு மாத வனபடை
  தொடுத்து மொய்மபினன் விடுத்திடப
பாடில சூரன்மிசை வந்து வந்தவைகள
  பட்டு மடிறுகள படடவே. ௧௦௩

557. மட்டு லாவுதொடை யணண லங்கதுபின
  மங்கை பங்குடைய வளளறன்
நெடடி ருமபடை விடுபப வன்னபடை
  நேரி லாவிறலகொள சூரனும்
விட்டு மொய்மபொடு விலககி யாறினொடு
  வீறு மொன்பது விறறசரம
தொட்டு வீரனது கைதத லசசிலை
  துணிதத னறருவா துளளவே. ௧௦௪

---

555. அணணல - வீரவாகு. வையம - தோ. பல பாகா - பல சாரதிகளின. காசிபன அளிதத தானவன - சூரன. நூற - பொடி படுதத

556. வீரவாகுதேவா விட்ட பாணஙகளெலலாம் சூரன மேலே பட்டுப பொடியாயின தேயுவின படை - ஆக்கிநேயாஸ்திரம. சமன படை - யமாஸதிரம. கதிர நெடுமபடை - சூரியாஸதிரம. மாதவன் படை - நாராயணாஸ்திரம. பாடு இல - அழிவு இலலாத

557. மட்டு - தேன். மஙகை பஙகுடைய வள்ளல் தன் நெட்டிரும் படை - சிவபிரானது அஸ்திரம. மொய்மபொடு - பலததோடு. தொட்டு - தொடுதது தருவா - அசுரர்.

558. மூண்ட கோபமொடு மொய்ம்ப னங்கொரு
முரண்கொள் வேலினை விடுத்தலும்
ஆண்டு சூரன்மிசை பட்டு வல்லையில்
அழிந்து போகுதலு மன்னவன்
பூண்ட வன்மையொரு தண்ட முந்தவது
வந்து மார்பிடை புகுந்திட
வீண்ட சோரியொடு நீண்ட தேரினமிசை
வீர வீரனும் விழுந்தனன் ௧௦௫

559. செய்கை யின்னது தெரிந்து தேரினொடு
சீரு றுஞ்சர வணப்பெயர்ப்
பொய்கை தன்னிடை வளர்ந்த நங்கடவுள்
போயெ திர்ந்திட வழுத்தினாக
குய்கை தந்தருள் குமார வேள்வடிவம்
உற்று நோக்கிமிகு செற்றமாய்
நைகை கொண்டதொழில் கொண்ட வஞ்சனிது
நம்பி ரானொடு விளம்புவான். ௧௦௬

560. உன்ற னோடுவரு சேனை யானவா
ஒழிந்து போயின ருவர்க்கெலாம்
வென்றி கொண்டவிறை யாகி வந்தவனும்
வெந்து யாக்கொடு விழுந்தனன்
நின்றி ளங்குமர னான நீகொலமா
என்னொ டேபுரிய வல்லைநின்
வன்றி றற்றனை யழிப்ப னிங்கொரு
கணத்தி னென்றனன் மறத்தினான. ௧௦௭

558. மொய்ம்பன - வீரவாகு. முரண் - வலிமை. தண்டம் உந்த - தண்டாயுதத்தை விட. வீண்ட - விழுந்த. வீரவீரன - வீரவாகு.

559. கடவுள - முருகவேள். மிகு செற்றமாய் - மிக்க கோபத்தோடு. நைகை கொண்ட தொழில - பிறரை நலிவுறுத்தலையே தன் தொழிலாகக் கொண்ட.

560. உவர்க்கு எலாம - அந்தப் படை வீரர்களுக்கு எல்லாம. இறையாகி வந்தவனென்றது வீரவாகு தேவரை. வலலை - வன்மையுடையாய். மறத்தினான - பாவி.

561. வஞ்ச னீதுசொல வேளு ரைப்பனிள
மைந்த னென்றெமை மதித்தனை
நஞ்சு லாவிய களத்த னெற்றிவிழி
நண்ணு கினற்பொறி யொன்றுகாண்
விஞ்சு கின்றவுல கங்கெ டுப்பது
விவேக மற்றவொரு பேதைநீ
அஞ்சு றுத்திறல் வீரா பாலபெரி
யோர்க ளொன்றுமதி யார்கள்காண். ௧0அ

562. யாவ ரேனுமமர் செய்ய வந்திடின்
எதிர்ந்து போர்புரிவ ரிங்கினிச்
சேவ கத்தொடு பெருத்த நின்வலி
சிறுத்த நம்பெரிய திண்மையால்
ஓவ ரும்படி கெடுப்ப மென்றிட
உருத்த ளப்பிலகணை யொன்னலன்
தூவ வேல்வனு மெண்ணில வெங்கணை
தொடுத்து விட்டவை தடுத்தனன். ௧0கூ

563. தடுத்து வேன்முருக னேழி ரண்டுகணை
தான வன்றனது தோளின்மேல்
விடுத்த போதுகணை பட்டொ டிந்துவிழ
வேறு மாயிரம விறற்சரம்

---

561. வேள் - முருகக் கடவுள். சிவபிரானது நெற்றிக்கண்ணி லிருந்து வரும் ஒரு பொறியே உருவாற் சிறியதுபோல இருந்தாலும் உலகங்களையெல்லாம் அழிக்கும் வன்மையை உடையது. தாம் பொறியி னின்று அவதாரம் செய்தமையைக் குறிப்பித்தபடி.

562. சேவகத்தொடு - வீரத்தோடு. பெருத்த - உருவாலும் பெருமையை உடைய. சிறுத்த - சிறிய உருவத்தையுடைய. ஓ வரும் படி - ஒழிதல் உண்டாகும்படியாக. உருத்து - கோபித்து. ஒன்னலன் - பகைவன்.

563. அவன் சிலை துணிப்ப - சூரனது வில்லை அறுக்க. அந்த வேலை - அந்தச் சமயத்தில். உற - மேலே பட.

தொடுத்த வன்சிலை துணிப்ப வஞ்சனொரு
துங்க வேலவிடவு மேழொடேழ்
வடித்த வெங்கணையி லந்த வேலையுற
வந்த வேலையெதிர சிந்தினன். கக0

564. வீறு கின்றதொரு விலலெடுத்தவுணன்
வேலன் விட்டபல கோலெலாம
நூறி யேழ்கணை புயத்தி லெய்யவவை
நுண்டு கட்படலும் வேலவன்
சீறி யையிரு சரத்த வன்சிலை
சிதைத்தொ ராயிரநல் வாளியால
ஏறு தோழிய நூறி வேறுமவன்
ஏறு தோகளற வெய்தனன் ககக

565. வண்மை கொண்டசிலை வைய மற்றிடலும
வைய முற்றவுணர் மன்னவன்
திண்மை கொண்டதொரு முத்தலைப்படை
செலுத்த வீரிரு சரங்களவிட்
டுண்மை கொண்டகுக னன்ன தைக்கடி
துருத்த றுத்துமிகு கோல்கடேய்த
தண்மை கொண்டதொழில் கொண்ட வன்புனை
மதாணி யானவை தடிந்தனன். ககஉ

---

564. கோல - அம்பு நூறி - பொடியாக்கி. சரத்து - அம்பி னால். வேறும் அவன ஏறு தோகள - ஒன்று கெட மற்றொன்றாக அடுத்தடுத்து வேறு வேறாக அச்சூரன் ஏறிய தோகளை.

565 சிலை வையம - விலலும தேரும. வையம உற்று - பூமி யின்மேல் வந்து. முத்தலைப படை - சூலம. உண்மை கொண்ட குகன் - மெய்த்தன்மையையுடைய முருகவேள், உருத்து - கோபித்து. தண்மை கொண்ட தொழில கொண்டவன - தாழ்வாகிய செயல்களையுடையவன ; தண்மை - தாழ்வு. மதாணி - மார்பில அணியும பதக்கம்.

566. ஏது கண்டவுண ராரு மஙகளுாகி
எநதை கநதனை வளொநதுநின
ரோது போாபுரிய வாழி வேலன்விட
உறற சேனையவை முறறவும்
கோது றும்படி கெடுதது மறறது
குமார வேளகையுற வெய்யசூா
வேதன் மாலபடை விடுபட வேலவை
விழுஙக வாதிபடை விடடனன. ககஙு

567. விடட வெம்படை குமார வேளொரு
விறறக ரங்கொடு பிடிததவன
கெட்டி டாதவகை புநதி சிறசில
கிளத்த வஙகதை மதிததிலன்
மட்டில் சேனையொடு பினபு சோதுமென
மாய மாகிமனை யேகலும்
பட்ட சோகமொ டயாநத யாவரும்
எழுநது வேலனயல் பரவினா. ககசு

568. மற்றிவ் வேலைமிசு பூதா சூாநகா
வடாது வாசறனி லேகியங
குற்றி ருநதவதி சூர னைபபடை
யொடுங்கெ டுததெயி லுடைததுவிண்

566. ஆழி சககராயுததவை கோது உறுமபடி - மரணம் அடையும்படி மறறு அது, அது - சக்கரம். வேதனபடையையும் மால் படையையும சூரன் விட அவறறை முருகவேளினுடைய வேலாயுதம விழுங்கி விட்டது ஆதிபடை - சிவாஸ்திரம.

567. சிவாஸ்திரததை முருகவேள தம திருககரததால பற்றிக கொணடு சூரனுக்குச சில அறிவுரைகள கூறினா. புநதி - அறிவுரை. மாயமாய்ச சூரன மறைநதுபோனன முருகக் கடவுள சூரனை நோக்கி, "உனனைக கொலல வேல இருககினறது. நீ தேவாகளைச சிறையினின றும விட்டால் கொலலாமல விட்டுவிடுவோம். இலலையானல உனனைச் சஙகரிபபோம்" எனறு கூறினா. (கந்தபுராணம், இரண்டாநாள 313 - 7.)

துற்றி ருந்ததொரு கோபு ரங்கடித்து
தொட்டு வேலையிடை யிட்டவலூர
சற்ற ழித்தனர் திருமபி னாகடிது
சணமு கததனயல கூடினா. ககரு

569. வெந்தி றலகொணமிகு சார தககுழுவும
வீர ருமபுடையின மேவலே
எநதை கநதனுயர பாச றைப்பதியில்
எகி மநதிரம தெய்தியே
சிநது ரபபகை சுமநது நீடொளி
திருநதி டநதவி சிருநதனன
அநத ரம்படி யிருணடி டிமபடி
அருக்கன மேலகட லடைநதனன. ககசு

570. நலநதி ருந்துமரு ணகக திரககமல
நாய கனகடிது வநதெனைக
கலநதி ருநதவ னகனறு போனசெயல்
கண்டு நீதிமுறை கொண்டிடா
துலம்பு ரைநதபுய விநது வெனனையுற
உன்னி வநதன னெனறு நினைந
திலங்கு மமபர மடநதை நக்கென
எழுநத தாரகை யினங்களே. ககஎ

---

568 இவ வேலை - இநதச சமயததில. சூர நகர் - சூரனது இராச தானியாகிய மகேநதிர புரியின எயில உடைதது - மதிலை இடிதது. விண் துற்று இருநத - ஆகாயததை அளாவி உயாநது நினற. தொட்டு - தோண்டி. வேலையிடை இட்டு - சமுததிரததிலே போகட்டு. அவவூர - அநத நகரததை. சற்று - சிறிதளவு.

569 சாரதக குழுவும் - பூதகணஙகளும. புடையில் - பககததில். மநதிரம் - கோயில். சிநதுரப பகை - சிஙகம. தவிசு - சிங்காதனம். அநதரமும் படியும ; வானமும பூமியும. அருக்கன - சூரியன.

570 நனமையை யுடைய சிவநத கிரணஙகளையுடைய தாமரைக்கு நாயகனாகிய சூரியன. நீதி முறை கொணடிடாது - நீதியின முறைமையை மேறகொளளாமல ; அநியாயமாக. உலம புரைநத - கலலையொதத. இநது - சநதிரன. அமபர மடநதை - வானமாகிய

571. ஓடி யுற்றசெய லொற்றர் சொற்றிட
உணர்ந்து பானுவை முனிந்துளான்
நீடு தந்தையிடை வந்து முற்பகல்
நிகழ்ந்த வசசெய னிகழ்த்தியின்
றீடு கொண்டவரை நாளை வென்றிடுவன்
என்ன வன்னவன் விடுப்பநீள்
மாட மாளிகைகொள வீட டைந்ததனில்
வைகி வைகறை யெழுந்தனன். ககஅ

மூன்றுநாட் பானுகோபன் யுத்தம்

572. எழுந்து மாயைதனை முன்ன முன்னலுகி
ஏது வேண்டுமென வோதலும்
இழிந்த வன்புதல்வன் முன்ன மென்னுடமர்
எய்தி வெனறவனை யின்றுநான்
அழிந்தி டும்பரிசு வெல்ல வோர்படை
அளித்தி யென்றிடலு மார்வமே
பொழிந்த மாயையொரு மாய வெம்படை
கொடுத்து விண்ணினிடை போயினள். ககக

573. அன்ன வஞ்சனது பின்னர் பின்னுள
அடறப டைக்குல மெடுத்துநீள
மினனு தேர னுகி யைம்ப தாயிரமென்
வெள்ள மானபடை சூழவே

பெண். நக்கென - சிரித்தாற்போல. தாரகை - நட்சத்திரம். தற்குறிப்பேற்றவணி

571. பானுவை முனிந்துளான் - பானுகோபன். தந்தையிடை - தந்தையினிடத்தில். ஈடு கொண்டவரை - பெருமை அடைந்தவர்களை. என்ன - என்று பானுகோபன சொல்ல.

572. முன்ன - நினைக்க. ஓதலும - கேட்டவுடன். படை - ஆயுதம்.

573. ஐமபதாயிரம் என்று கணக்கிடும்; என் - என்னும். மாவின் மாமுகம - குதிரை முகம். வதனம தெரிந்து - முகத்தைப் பார்த்து. வாசகம் - வார்த்தைகளை. கடிது - விரைவில்.

மன்னு மப்பதி மதிற்பு றததணுகி
மாவின் மாமுகமொ ராயிரம
துனனு தூதனவத னநதெ ரிநதினைய
வாச கஙகடிது சொலலுவான். கஉ0

574. வீர வாகுவெதிா சென்றி யாணிவண்
விரைநத டைநதது விளம்பியே
போரி யறறவவன் வநதி டும்படி
புகன்று மீளகென வகன்றுபோய்ச
சீரு லாவிவளர் பாச றைப்பதி
செறிநது வீரனை யறிநதுகண்
டீர மற்றிடு மனத்து வெய்யவன்
இசைத்த வாசக மிசைததனன. கஉக

575. இயம்பு போதுகதி ரைத்த ளைநதவனை
இனறு கொல்லவரு வேனெனுப
பயம்பொ ருநதுவகை தூத னேடிவை
பகாநது விட்டினைய ரோடுநீள்
வயம்பொ ருநதுகும ரேசன் முன்பணுகி
வந்த னைத்தொழில புரிநதுபின்
நயம்பொ ருநதுவிடை கொண்டு சென்றுகவின்
அண்ணு தேரின்மிசை நண்ணினுன். கஉஉ

576. கொன்னு றுநதனது சேனை யோடணிகொள்
கோதில் பாசறை யகன்றுபோய்
பன்ன ருமபுகழ்கொ டெவவ னின்றிடு
பறநத லைக்கள மடைந்திட

---

574. மீளக என; என - என்று பானுகோபன் தூதனிடம் சொல்ல. வீரனை - வீரவாகுவை. ஈரம - அனபு. வெய்யவன - பானு கோபன.

575. கதிரைத தளைந்தவனை - பானுகோபனை. வயம் - வலிமை. வநதனைத்தொழில் புரிநது - வணங்கி. நயம - அனபு. கவின் - அழகு.

576. கொன - பெருமை அணி கொள - படைவகுப்பைக் கொண்ட. தெவ்வன - பகைவன. பறநதலைக் களம் - போாக்களம.

இன்ன லற்றமிகு பூதா தானவா
எதிாநது வெஞசம ரியறறிஞா
மன்னு பூதரொடு வெய்ய தானவாகள
வலலை சிற்சிலா மடிநதனா கஉந

577. தான வததலைவ ராருமா வீரமுறு
சார ததலைவா யாவரும்
ஈன மறறிடு மிலகக ரெண்மரும்
எதிாந்து வெஞ்சம ரியற்றவே
ஊன முற்றவ ரிறக்க வெறபகைவன
உநது தேரினெடு வநதிட
மான முறறதிறன் மொயமப னுங்கடிது
வந்து தேரினெ டெதிாநதனன. கஉச

578. அறற வேலைதனி லுறற விலலினை
வளைததி லங்குபிறை யாசுகம்
வெறறி மேகமென நாகர் தெவ்வன்விட
வீறு கொண்டதொரு வில்லினை
மற்று நேரில்குமா ரன்பததினை
வணங்கு வீரனும வணக்கியே
துறறி டும்பிறை நெடுஞச ரம்பல
தொடுத்து நேருற விடுத்தனன். கஉரு

பூதரும் தானவரும. சமர் - போர் பூதரிலும தானவரிலும் சிலா விரைவில் இறநதனர்.

577. சாரதத்தலைவர் - பூதத்தலைவர். ஈனம - இழிவு. இலககர் எண்மா - லக்ஷத்து எட்டு வீரா. எல பகைவன் - பானுகோபன. மானம - பெருமை திறல் மொய்மபன - வீரவாகு

578 அற்று அவ்வேலை தனில - அததகைய சமயததில. பிறை ஆசுகம - அாததசநதிர பாணம மேகம என - மேகம மழை பொழிவதைபபோல. நாகா தெவவன - தேவாகளுக்குப பகைவனாகிய பானுகோபன. வணக்கி - வளைதது. துறறிடும - பொருநதிய.

579. காரி லேகுவன விண்ணி லேகுவன
கஞ்ச னோடரி கலந்துவாழ்
ஊரி லேகுவன பாரி லேகுவன
உந்து சீகர முலாவுமுந்
நீரி லேகுவன வெற்பி லேகுவன
நீள்வு கொண்டபுக ழண்டமுன்
சீரி லேகுவன தூய வன்றனொடு
தீய வன்றனது செய்யதோ. ௧௨௬

580. சைய மொத்தவவ் வைய மிந்தவகை
சாரி வட்டம துலாவலும்
வெய்ய னுயிர் நெடுஞ்ச ரஞ்சிதறி
வீரன் மார்பிடை யழுத்திடத்
துய்ய னுயிர்மெ னும்பெ ருங்கணைகள்
தூவி வென்றியுறு சூரமகன்
செய்ய தேரதனை நூற வேறுமொரு
தேரின் மீமிசை செறிந்தனன். ௧௨௭

581. செறிந்து வில்லினை வளைக்கு முன்னருமை
செம்ம லுக்கிளைய சேவகன்
முறிந்தி டாதகணை யாயி ரங்கொடவன்
மொய்ம்பு ரந்துளை படுத்தலும்

---

579. கஞ்சனோடு அரி கலந்து வாழ் ஊர் - பிரமன் வாழும் சத்திய லோகத்திலும், திருமால் வாழும் வைகுந்தத்திலும். சீகரம் உலாவும் முந்நீரில் - துளிகள் பரவுகின்ற கடலில். அண்டமுன் - அண்டகடாகத்தின் மேலே. தூயவன் - வீரவாகு. தீயவன் - பானுகோபன்.

580. சையம் ஒத்த - மலையை ஒத்த. வையம் - தேர்கள். சாரி வட்டமது உலாவலும் - வலசாரி இடசாரியாக வட்டமிட்டு உலவவே.

581. உமை செம்மல் - முருகவேள், அவருக்கு இளைய சேவகன், வீரவாகு தேவர் மொய்ம்பு உரம் துளைபடுத்தலும் - தோளையும் மார்பையும் துளைக்கவே. உம்பர் வேல்கொடு - தேவர்களுக்குரிய படைகளோடு திருந்தலன் மறிந்திடும் பரிசு - பகைவன் இறக்குமாறு. வாருணப்படை - வாருணாஸ்திரம்.

பிறிநதி டாதவிற லும்பா வேலகொடு
பெருநதி றலபுனே திருநதவன்
மறிநதி டும்பரிசு வெலவ னெனறவுணன்
வாரு ணப்படை விடுத்தனன். கஉஅ

582. மேயு மப்படையை வீர னங்கிபடை
விட்ட ழிததிடலு மொட்டலன்
வாயு வின்படை விடுபப மொய்ம்பனொரு
மாசு ணட்படை விடுப்பவே
போயு ரததுவரு வாயு வினபடையை
உண்டு வஞ்சனெதிர் போதலும
மாய னாதிபடை தீய னுநதவெதிர
வநத வெம்படை முறிநததே. கஉகூ

583. உநது நநதிபடை பின்பு மொய்மபன்விட
ஊதை போலது விரைநதுபோய்
வநத் காருட நெடும்ப டைததிறலே
வலலே சிநதுதலும வஞசகன்
அநத கன்படை விடுப்ப வங்கதையும
அட்ட தொட்டல னயனபடை
வெந்தி றல்கொள விடுபப நநதிபடை
முன்பு வநதது விளிநததே. கநO

582. மேயும - வநத. ஆங்கிபடை விட்டு - ஆக்கிநேயாஸ்தி ரததை எய்து. ஒட்டலன - பகைவன. வாயவாஸ்திரததுக்கு எதிர் நாகா ஸ்திரம விட்டாா, மாசுணபபடை - நாகாஸதிரம. மாயனாதி படை - கருடாஸதிரம். நாகாஸ்திரததைக் கருடாஸ்திரம் அழிததது

583. நநதியஸ்திரததை வீரவாகுதேவா விட அது கருடாஸ் திரத்தை அழிததது. பானுகோபன யமாஸதிரததைவிட நந்தியஸ்திரம் அதை அழித்துப பினவநத பிரமாஸ்திரததையும அழிததது. ஊதை - பெருங் காற்று காருட நெடுமபடை - கருடாஸதிரம

584\. மிக்க வெறபகைவன் மாய வன்படை
விடுப்ப நந்திபடை முன்புவந
தக்க ணம்பொரனு மாடன் மொய்ம்புடைய
அணண லங்கது தெரிநதுபின்
தககன வேளவிளை யழிதத வன்படை
விடுபப மால்படை தகாநதிட
நகக ஞாபடை யெடுதது வெநதகுவன்
நண்ண லாரவெருவ விட்டனன. கநக

585\. முரணட ரும்புயனு நம்பன் வெம்படையை
மொய்மபி ளேடுவிட வநகெதிாந
திரண்டு வெமபடையு நீளபெ ருஞசமா
இயறறி விடடவரை யெய்தவே
திரணட கநதிணை புரைநத தோளுடைய
தீய சூரனரு டையவன்
அரண்ட ருநதனது மாயை யாலிலகும்
அமப ரததிடை யொளிததனன். கநஉ

584\. பானுகோபன் நாராயணாஸதிரததை விட, அது நநதியஸதிரதமோடு போராடிக கொண்டிருககையில வீரவாகுதேவா வீரபததிராஸ்திரத்தை விடவே நாராயணாஸ்திரம மறைநதது. உடனே பானுகோபன் சிவாஸதிரததை எடுதது விடடான எல பகைவன - பானுகோபன. மாயவன படை - நாராயணாஸதிரம ஆடல - வெற்றி. தககன வேளவியை அழிததவன - வீரபததிரன. மால படை - நாராயணாஸ்திரம. நககனா படை - சிவாஸதிரம நண்ணலார - பகைவா.

585\. வீரவாகுதேவரும சிவாஸ்திரததை விடவே இரண்டும் போரிட்டு மீட்டும் விட்டவாகளிடததே அடைநதன. உடனே பானுகோபன மாயத திறததால ஆகாசததில மறைநது போனன.

முரணடரும புயன - வீரவாகு. நமபன் வெமபடை - சிவாஸ்திரம. கநது இணை புரைநத - இரு கட்டுததறிக்கு ஒபபாகிய. தீயவன் - பானுகோபன அரண் தரும் - பாதுகாபபைத் தருகினற. அமபரததிடை - ஆகாசததில்.

586. ஆய போதுகதி ரோன்ம றைநதனன்
அருநதி றலகுலவு தானவன
மாயை தன்படை விடுப்ப வளளன்முத
லான சேனையை வளைநதுமால
ஏய வேகடிது கட்டி யேகியினி
தாய நீரககடலி லிட்டிடடத
தீய ரிறபெரிய தீய னஙகது
தெரிநது நெஞசக மகிழ்நதனன். கஅங

587. மகிழ்நது தாதையுறு கோயி னண்ணியவன்
வண்ண வொண்கழல் வணஙகியே
நிகழ்நத வாறுதனை யோத வனனவன
நிறைநத வாரவம துறைநதிடப
புகழ்நது மைநதனை யவனற ஞதுமனை
புக்கி ருநதிட விடுததனன
இகழநதி டாநெறிகொ ளுர தன்குமர
வேண்மு னுறறிவை யிசைததனன. கஅச

588. அறற வேலைதனி லாறு மாமுகன்
அடல்கொள வேலவிட வளக்காவாய்
வெற்றி வேலகடிதி னுற்று மாயையை
விலக்கி யேகவடல வீரனும
துறற யாவரு மெழுநது வநதணிகொள்
சூர னூரையெதிர் கணடபின
கொறற மேவுகும ரேச னுக்கிளைய
காளை யின்னமொழி கூறுவான். கஅரு

---

586. பானுகோபன மாயாஸ்திரததை விட்டு வீரவாகுதேவா முத லியவாகளைக் கட்டிக் கடலில இடச் செய்தான.

தானவன - பானுகோபன. மாயை தனபடை : இது மாயையால் அளிககபபடடது. வளளல - வீரவாகு மால ஏய - மயக்கம பொருநத. தீயன் - பானுகோபன.

587. தாதை - சூரன.

588 அறற வேலைதனில் - அநதச் சமயததில். அளக்கர் வாய் - கடலினிடத்தே. மாயையை விலக்கி - எலலோரும மயங்குமபடி செய்த மாயையின் வலியை நீக்கி. அடல் வீரன், காளை - வீரவாகு.

589. கரந்து மாயைகொடு வென்று சென்றதொரு
களவ னைத்தலை யறுத்தலால்
உரந்த ருங்குமர வேண்மு னேகிலன்
உரைத்த வீதுமுடி யாதெனின்
இருந்தி டேனெனது வில்லு நானுமெரி
எய்து வேனென வியம்பியே
விரிந்த சேனையொடு சூர னாரரண
மேலை வாசலிடை மேவினன். கஅசு

590. அங்கி ருந்தபுலி மாமு கன்பொரு
தழிந்தி டக்கனலின் வாயுவின்
துங்க வெம்படை செலுத்தி வானகர்
தொலைப்ப வும்பரை யலைப்பவன்
மங்கு லேழையும் விடுப்ப வங்கவைகள்
வந்து மாமழை சொரிந்துநீள்
வெங்க னற்றனை யழிப்ப வன்னசெயல்
வீர வாகுவெதிர் கண்டனன் கஅஎ

மூன்று நாள் இரணியன் யுத்தம்

(கலிநிலைத்துறை)

591. கண்டான் வெகுண்டான் வடவைப்படை விட்ட காலை
விண்டா னிறைந்த புயனீரதனை யுண்ண வீழ்ந்து
தண்டா முகில்கள் கடலோடிய வீது தன்னை
அண்டார் புகழுந் திறற்றூதர்சூ ரோடறைந்தார். கஅஅ

589. மாயைகொடு வென்று - மாயாஸ்திரத்தால் ஜயித்து. களவனை - பானுகோபனை. அரணம் - மதில்.

590. ஆக்கினேயாஸ்திரத்தையும் வாயவாஸ்திரத்தையும் வீரவாகு விட்டுச் சூரனது நகரை அழித்தார். சூரன் ஏழு மேகங்களையும் விட்டு அதனை அவியும்படி செய்தான். மங்குல் - மேகம்.

591 வடவைப்படை - வடவாமுகாக்கினி அஸ்திரம். அது ஆகாசத்தில் இருந்த மேகங்களின் நீரைக் குடித்தது. தண்டா - குறையாத. ஓடிய - ஓடின, முற்று. அண்டார் - பகைவர்.

592. அப்போது சீறி யமர்க்கேகுவ னென்ன வங்கண்
துப்போ டிலங்கு மறையாயிர மோர்ந்த தூயன்
மெய்ப்பான சூரன் மகனுட்க னென்னு மேலோன்
இப்போது கேளென் றவன்றாள்பணிந் தீது சைப்பான்.

593. வில்லார் கனகத் திருநாட்டி னுற்ற விண்ணோர்
பல்லோர் தமையாரு சிறைசெய்தது வீறு பாவம்
அல்லாது நன்றி படுமோவவர் தம்மை வென்ற
தெல்லார் நயன்ப பெருமானவர் மன்றி யாதே. கசO

594. ஏறுற்ற தேவ னொடுமாறுகொண் டார்க ளெல்லாம்
ஊறுற்ற றிறந்தா ரிருந்தார்தமை யோர்த வுண்டோ
மாறற்ற செல்வ மளித்தோனமகன் மேவின மாறும்
ஆறற் றவனைப் பணியாதமர் செய்ய லாமோ. கசக

595. மன்னு குகனம் பிழைபாலமர் செய்ய வந்தான்
பொன்னுட் டமரர் சிறைவிட்டவன் முன்பு போந்தங்
கென்னு யகனே கொடியோமபிழை யெண்ண லென்றே
சொன்னு லறுமா முகனமீண்டிடு மென்று சொற்றான்.

596. ஈங்கீது பால னுரைசெய்திடும் போதி டும்போன்
தீங்கான கோப முடனேசில வார்த்தை செப்ப

---

592. துப்பு - வலிமை ஆடகன் - இரணியன்.

593. கனகத்திரு நாடு - சுவர்க்கலோகம் வீறு பாவம் - மிக்க பாவம் நன்றி படுமோ - புண்ணியச் செயலாகுமோ. எல் ஆர் நயன்ப பெருமான் - விளக்கத்தையுடைய மூன்று சுடர்களையும் விழியாகக் கொண்ட சிவபிரான்.

594. ஏறு உற்ற தேவனொடு மாறு கொண்டார்கள் - சிவபிரானைப் பகைத்தவர்கள். மாறு அற்ற - மாறுபாடு இல்லாத. மாறு ஆம் ஆறு அறறு - எதிராக உள்ள பகைத்திறத்தை விட்டு

595 மன்னு. விளி. குகன் - முருகவேள். எண்ணல் - திருவுள்ளத்தில் கொள்ளாதே. மீண்டிடும் - போர் செய்யாமல் திரும்பிப் போய்விடுவார்.

596. இடும்போன் - கர்வத்தையுடைய சூரன். அண்டார் பகைவர். நீங்கா இறப்ப - உயிர் நீங்கி இறந்துபட.

ஆங்காதன் மைந்த னறியேன்பிழை யெண்ணலண்டார்
நீங்கா விறப்ப வமாசெய்குவ னென்று நின்றான். ௧௪௩

597. இன்பாகி வெய்யோ னனையான்றனை யேவ வேகிக்
கொன்பாவு தன்னி லணுகிப்படை யான கொண்டு
மின்பாவு நாலா யிரவெள்ளவெஞ் சேனை மேவப்
பொன்பாவு பூத ருறுசெம்புல முன்பு போனான். ௧௪௪

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

598. முச்சிர முள்ளவன் வச்சிர முள்ளவன்
மொய்ம்பினன் முன்பினன் முரணுறு மிரணியன்
அச்சமில் சேனைவெள் ளத்தைநாற் றிக்கினும்
ஆயிர மாயிர மாகவே யேகவிட்
டெச்சமில் குடதிசைச் சேனையோ டேகினான்
ஈடுசோ வீரனு நால்வகைத் திக்கினும்
மெச்சுதன் றானையைப் போரவிடுத் தவுணர்கோன்
மேவுறுந் திக்கிலே மேவினன் றானுமே. ௧௪௫

599. சாரதத் தானையுந் தானவத் தானையும்
தங்களிற் போர்செய்யச் சண்முகற் கிளையவன்
தீரமுற் றிரணியன் றன்னொடும் வந்தவெஞ்
சேனையிற் பல்லவச் சோனையைச் சிந்தியே

---

597. இன்பாகி - மகிழ்ந்து. கொன் பாவு தன் இல் - பெருமை பரவிய தன் வீட்டை. பொன் - பொலிவு. செம்புலம் - இரத்தத்தாற் சிவந்த போர்க்களம்.

598. மூன்று தலையை உடையவனும் வச்சிரத் தன்மையை யுடைய வலிய தோளையுடையவனு மாகிய வச்சிரவாகுவின் முன்னவனாகிய இரணியன். வன் மொய்ம்பினன்-வலிய தோளையுடையவன். எச்சம் இல் - குறைவில்லாத. ஈடு - பெருமை. வீரனும் - வீரவாகு தேவரும்.

599 சாரதத்தானை - பூதர் படை. தானவத்தானை - அசுரர் படை. பல்லவச் சோனையை - அம்புமழையை. தகுவர்கோன் - இரணியன். பாரிடச் சேனையை - பூதப்படையை. பாரிடத்தே - பூமியில்.

கோரமுற் றடுதலுந தருவாகோ ளுயிரம
 கோலவிடுத தாயிரங கோடியாய் நீடிய
பாரிடச் சேனையைப் பாரிடத தேயடப
 பாங்குறும பூதாதா மேஙகியே யோடினா. கசகூ

600. சாரதற கிறையவ னீலனும் பேரினன்
 தானவன் முனபுபோய்த தானவன் மேவிய
தேரெடுத தம்பரத தெறியவே தேரொடும
 சென்றுமீண டிடுதலுஞ சீலனு நீலனும
நேருறச சினமொடே மாகமேல வேகமாய
 நிலனுநில லெனறுபோய நீசன்மா மைநதனைப்
பாரமெய்த தாளினு லுருளவே யுதையவே
 பாரின்மேல வீழ்தலும பாய்நதனன மேனிமேல.

601. தன்பதத தாலவன றனைமிதித திடுதலும்
 தாழநதிடும விறலினன வீழ்நதிடுஞ சோரியன்
துன்புடைத தாகியோா மேனிதன போலவே
 துஞ்சுறு விஞ்சையாற றோன்றுவித திடுதலும்
நன்புகழ்ப் பூதனுங் கண்டதைச் சாடவே
 நணிதொடாந திருபத நலியவே மெலியவே
மனபுகழ்த தோமிசைத துயரகன றேறினன்
 வாளிபூ தனமிசை வஞ்சனுஞ் சிந்தினன் கசஅ

600. நீலனெனனும பூததலைவன் இரணியன தேரை எடுதது ஆகாசததில வீசினன அமபரதது - ஆகாசததில மாகமேல போய் - ஆகாசததிலே போய. நீசன மா மைநதனை - இரணியனை. இரணியனை உதைததுக் கீழே விழச செய்து அவன் மேலே பாயநதான.

601 தாழநதிடும விறலினன - குறைநத வலிமையையுடைய வஞகி. இரணியன தனனைபபோலவே தோற்ற வேறோா உடலை மாயையால உண்டுபணண, நீலன அதைததொடாநது சென்று இளைக்க, இரணியன தேரில் ஏறி யுததம செய்யத தொடங்கினன. விஞ்சையால் - வித்தையினல் பூதன் - நீலன். இருபதமும சோாவுற்று வருநத

602. மண்டுதீ வாளிதான் வந்துபட் டிடுதலும்
வாடிவெம பூதனு மண்ணின்மே னின்றிடக்
கண்டனன் வீரனற் றேரொடுங் குறுகியே
கையன்மா யத்தினைக் கையினிற் கவினுறக்
கொண்டதோா ஞானவே லாலழித திடுதலும்
கொடியனோ ராயிரங கோலவிடுத திடவிரைந
தொணடிறற புயமுடைக காளைதன் மாா்பகத
துநதுகோல் வநதுபட் டொல்லைதூ ளுற்றவே. ௧௪௯

603. மாணுறுந திறலுடைக காளைபின பாயிர
வன்சரஞ சிநதியே மன்னவன பினனுறும
தூணியுந தூணிசோ வாளியும வாளிசோ
தூவிலுந தூவிலாா துங்கவன் றேரையும
நாணுறும படிகெடுத தவனுரம் பஃறுளை
நண்ணவே செய்துபின் னண்ணல னண்ணிய
சேணிருந தேரெலா நூறுநூ றம்பினால்
தேவாகொண டாடவே சிநதினன் றுனமோா. ௧௫௦

604. இசசெயல கண்டுபின் னெணணலா னெண்ணுவான்
ஈங்கியான் முடிகுவ னெநதையு முடிகுவன்
நிசசயம பிறாகளு முடிகுவா முடிவரேல
நீளகடன செய்யவோா நிருதரிங் கில்லையால்

---

602. தீ வாளி - அக்கினி பாணம. பூதன - நீலன். வீரன - வீரவாகு கையன மாயததினை - இரணியன செய்த மாயததை. காளை - வீரவாகு அவா மாாபிலே படடுப பாணஙகள பொடிபட்டன.

603. மாண - மாட்சி. தூணி - அமபுப புட்டில. தூ விலலும - தூய விலலையும தூ வில ஆா, வில - ஒளி அவன உரம பல் துளை நண்ண - அவன மாாபிலே பல துவாரங்கள உணடாகுமபடியாக. சேண் - உயாநத

604 எணணலான - இரணியன நீள கடன் செய்ய - இறநதவாகளுககு உரிய ஈமககடனகளைச செயய. நான உறுவன் - நான் உயிரோடு வாழ்வேன. ஆழியுள-கடலுககுள. பசசிமததிசை - மேறகுத திக்கு. எதிாபடும திசை - கிழக்கு பானு - சூரியன. பநதி - வரிசை.

அசசெயல் புரியநா னுறுவனென் றனனியே
அருவமாய் மீனமா யாழியுட போயினன்
பசசிமத திசைதனக் கெதிரபடுந திசைதனிற்
பானுவந தானிருட் பநதியைச சிநதியே. ௧௫௧

605. ஆனவிச செயலினை யொற்றாகண் டேகியே
அடலுடைச் சூரனமுன் பணுகியங் கறையவே
ஈனமுற றிடுகொடுஞ் சூரனமா மைநதனங
கெரிமுகன கடிதுவந தெனைவிடுத திடுதியான்
ஊனமுற றழிவுறத தெவவரைச சீறியிங
கொலலைவந திடுவனென றுரைசெயா நின்றிட
மானமுற றிடுவிறற் புதல்வபோய் வெனறுபின
வருதியென் றேருதிஞன மன்னாதம மனனவன. ௧௫௨

நாலா நாள் அக்கினிமுகாசுரன் வதை

606. எனறுசொற றிடுதலும புறமதிற் கடிதுவந
தெருலா வும்பெருந தேரினமீ தேறியே
துனறிமொய்த திடுமடற் சேனையோ ரெண்ணிலார்
சூழவுந தேகியே தூயவெம பூதாசோ
வெனறிபுற றிடுநெடுஞ் செம்புலத தணுகலும
வீறுசா ரதாகளும விறலுலா நிருதரும
நின்றுபற பலபடைக கலமெறிந தெதிருரு
நீடுவெஞ சமரமா நிலைமைசெய் தாரரோ. ௧௫௩

607. அநதவே லையிலவிறல வியாவிலவந துதயமாம்
அரியசீா வீராபோ யவுணாதஞ சேனையிற
பநதிகொண் டிடுநெடுஞ சாயகஞ சிநதியே
பாடுகண் டிடுதலும் பதகரங் கோடிஞா

---

605. எரிமுகன - அக்கினிமுகாசுரன. தெவவரைச் சீறி - பகைவரை அழிதது.

606. மதிறபுறததில விரைவிலே வநது செமபுலம - போர்க்களம. நிருதா- அசுரா. சமரமாம நிலைமை செயதாா - யுததமாகிய செயலைச செய்தாாகள

நிநைதீர் மேகனே சோமனே யாதியாம்
நிருதமன் னவர்செருப் பொருதவவ் வாறுகண்
டேநதுசீ ரெண்மரிற் றிறலுடைச சதமகன்
ஒலலைசென் றெய்தின னெனலா தங்கணேர்.

608. போாபுரிந தெதிாபொருந திநதுகண் டகனையும்
புயலினன றனையும் பொன்றுறப புரிதலும்
ஏர்புரிந திடுமுரத தேனையோ ரோடினா
எரிமுக னிதுதெரிந தெரிமுக ஞகியே
கூாபுரிந திடுநெடுங் கணைசொரிந தடலொடும்
கொளளைவெம பூதரைக் கொன்றுநோ நினறிடச
சீாபுரிந திடுதிறற் சதமகன் கண்டனன்
சீறறமேல கொண்டனன் சிலைகுனித தானரோ. கஞ்ரு

609. வெய்யனுக் கெதிரணைந தடுசரம பொழிதலும
விறலுடைத தருவனு மிகுசாஞ சிதறியே
சையமொத திடுபுயத் திறலுடைச சதமகன்
தனுவையுந தேரையுஞ சாபவண் டேணியும்
வையகம புகழவே றூறியோா றூறுகோல
மாாபிடைச சிந்தலும் வனமைபோய் நிற்பவீ
தொய்யெனக் கண்டவன் றுணைவரா மெழுவரும்
ஒலலைசென் றெய்தின ரானனலான முன்னரே.

---

607 வியாவில வநது உதயம ஆம - வோவையிலே உதித்த. வீரர் - லக்ஷ வீரா. பநதி-வரிசை சாயகம - அமபு பாடு கணடிடுதலும - பகைவருக்கு அழிவைச் செய்யவே பதகா அங்கு ஓடினா சதமகன் - வீரபுரநதரன்.

608 இநது கண்டகன - சோமாசுரன். புயலினன - மேகன். பொன்றுற - இறககுமபடியாக. உரத்து - வலிமையை உடைய. எரீ முகன் - அக்கினிமுகாசுரன. எரிமுகஞகியே - கோபத்தால் கொதிக் கும் முகததை யுடையவஞகி. கொளளை - மிகுதி சதமகன் - நவவீா ரில் ஒருவஞகிய வீரபுரநதரன்.

609. வெயயனுக்கு - அககினிமுகாசுரனுக்கு. தருவன - அசு ரன். சையம் - மலை. சதமகன் தனுவையும - வீர புரநதரனது வில்லையும்.

610. சிலைவளைத தளவிலாக கணைதமைச சொரிதலும்
திறலுடைத தகுவனுஞ் சிலசரத தினையவா
மலையிணைப் பொருபுயத தெய்யவே யவரவன்
மாமுகத தாயிர மார்பிலத தொகைபுயம்
தலையிடத தாயிரங கையிடத தாயிரம
சாயகந தொட்டவன் றேரையுந தடிதலும்
கொலையுடைக் கொடியனோ தேரினமீ தேறினன்
கோலவிடுத ததனையுங கூறுசெய் தாரரோ. ௧௫௭

611. தேரழித தவனுடற றுளைபடுத திடலுமோர்
தேரின்மீ தேறியே சிவனருட படையினைச
சீருடைத தகுவர்கோ னெழுவர்மேல விடுதலும
தீநெடும் படையெனச சிந்தைமீ தெண்ணியே
வீரமுற றிடுபுனற படைவிடச சோதிவேல்
விரைவினுண் டணுகியேழ வீரரைக் கொன்றதால
வாரியிற் பொலிதரும பூதரா னவரெலாம
வாய்புடைத தலறினர் வாடினா ரோடினார். ௧௫௮

சாப வண தூணியும - அமபறாத தூணியையும. கோல - அமபு. வன்மை போய நிற்ப - வீரபுரந்தரன மெலிவடைந்து நிற்க எழுவரும - வீரவாகுதேவர் அலலாத ஏனைய எழுபேரும.

610. தகுவன - அசுரன. அவர் புயதது எய்யவே. அவர் அவனுடைய முகம, மார்பு, புயம், தலை, கை ஆகிய அங்கங்களில் ஆயிரம ஆயிரம அமபுகளை எய்தனர், சாயகம தொட்டு - அமபுகளை எய்து

611. அக்கினிமுகனுடைய தேரை அழிதது அவன உடமபையும துளைததார்கள. சிவன் அருட்படை - சிவாஸதிரம. தகுவர்கோன - அக்கினிமுகன. அவர்கள சிவாஸ்திரததை ஆககினேயாஸதிரமென்று எணணி வாருணாஸ்திரததை விடவே, சிவாஸ்திரம அவவெழுவரையும கொனறது தீ நெடுமபடை - ஆககினேயாஸதிரம புனறபடை - வாருணாஸதிரம. சோதிவேல - சிவாஸதிரம உணடு - வாருணாஸ்திரததை விழுங்கி. வாரியின் - கடலைபபோல

612. ஈதெலாங் கண்டனன் பூதரைக் கையமைத்
திங்குநீ ரஞ்சனமி னென்னனவங் கோதியே
ஆதிகண் டனிலவருங் குமரனுக் கிளையவன்
அன்னமுகக் கொடியனமுன் பனுகவே யிருவரும்
சோதிவெங் கணைகடூ யமபுரிந் தாரகளபின்
சூரமகன் பரனமகன் றுாயமுண் டத்திடைத்
தீதுறுங் கணைகளோ ராயிரந் தொடுத்தலும்
செய்யவன் சீறியிச் செய்கையின் செய்குவான்.

613. ஆயிரங் கணைகடூ பவுணர்கோ னிரதமும
அங்கையிற் சாபமு மழிவுசெய் திடுதலும்
வேயுறுந் தோளுடைப் பதுமைதன் பாலகன்
வேறுதே ரேறியோர் வீறுதண் டுந்தவச்
சேயிருந் திறலுடைக் கதைபைமயோர் கணையினாற்
சிதைவுசெய் திடுதலுஞ் சிலைபிடித் தவுணர்கோன்
வாயுவின் படைசமன் படைசுதிரப் படைவிட
மற்றவப் படைவிடூஇ மாற்றினன் வீரனே. கசா௦

614. ஆனைதன் பின்னவன் பின்னவன் பின்னரும
அன்னமுகத் தவனுரத் தம்புநா றய்ப்பவே
ஏனமற் றிடுமணித் தேரினமீ தேவிமுந்
தெருவைநீர் பெருகவங் கெரிமுகன் றயருறீஇத்

612. இளையவன் - வீரவாகு. அனலமுகக் கொடியன் - அக்கினி முகாசுரன் சூரமகன் - அக்கினிமுகன். பரன மகன் - வீரவாகுவினுடைய முண்டத்திடை - நெற்றியில் தொடுத்தலும - எய்யவே.

613 சாபமும - விலலும வேயுறும தோள - மூங்கிலைப் போன்ற தோளையுடைய. பதுமை - பதுமகோமளை. தண்டு உந்த - கதாயுதத்தை ஏவ அக்கினிமுகன் வாயவாஸ்திரம, யமாஸ்திரம், சூரியாஸதிரம என்பவற்றை விட, வீரவாகுதேவர் அந்த அஸ்திரங்களையே விட்டு அவற்றைத் தடுத்தார.

614 ஆனை - விநாயகர், அவருக்குப் பின்னவர், முருகவேள்; அவருக்குப் பின்னவர், வீரவாகு தேவர். உரத்து - மார்பில. உய்ப்ப - விட எருவை நீர் - இரத்தம ஆகத்து உன்னுய - மனத்துயர் நீங்கப் பணித்தவுடன. தானையோடு - சேனையோடு தெவ்வரை - பகைவரை.

தான்முனம் வழிபடுந தன்னகாக் காளியைத்
தன்னகத் துன்னலுந் தானையோ டெய்தினள்
மானமுற் றிடுதிறற் றெவ்வரைக் கொல்லுவன்
மைநதவஞ சேலெனு வநதனள பூதர்மேல். ௬௧௪

615. துங்கவெம பூதாமேற சூலமொன் றுநதவச்
சூலமங் காலமே போலவந திடுதலும்
சங்கரன் மாமகன் பினனவன் சீறியேழ்
சாயகங் கொண்டதைத தடிதலுஞ சணடிகை
வெங்கொடுஞ சினமொடே பின்புமோர் சூலவேல்
விடுதலு மாயிரம வெஞசரந தூணடியே
அங்கது தனனையு மங்குவித் திடுதலும
அண்ணலசோ தேரினமீ தாாததுவந தெய்தினள்.

616. பாங்குறுங் காளியெண் கையுமோா கையினுற
பறறியே மார்பகத தெறறியே நிற்றலும்
ஏஙகியே சோகமா யெருவைநீர் விழவிழுந
திடாகன றிடவெழுந தேததினள் வாழ்ததினள
ஆங்குநின் றிலளவிரைந தேகினு ளீதுகண
டங்கிமா முகனெழுந தடலபெறுஞ சிலைபிடித
தோங்குநா றமபினுன் மொய்ம்பினன் றேராறுத்
தூதிய மாயதென் றாதினன சஙகமே. ௬௧௫

617. தீதிலா வீரனீ ரேழுகோல் கொண்டுபின்
தீமுகத தீயவன் சிலையறுத் திடவவன்
வேதனுர் படைதனைக் கடவலுந திறலினுன்
வீரபத திரன்படை விடுதலுங் கடிதுபோய்ப்

---

615. ஆலமே போல - விடததைபபோல பினனவன் - வீர வாகு. சாயகம - அம்புகள. சணடிகை - காளி.

616. எண கையும - எட்டுக கைகளையும். எற்றியே - குததி. சோகமாய்-காளி மூாச்சையாகி எருவை நீா - இரத்தம. மொய்ம்பினன் - வீரவாகுவினது ஊதியம் ஆயது - வெறறி உணடாயிற்று

617. வீரன - வீரவாகு. ஈரேழு கோல கொண்டு - பதினுன்கு அமபை எடுதது. தீமுகத தீயவன் - அக்கினிமுகாசுரன. வேதனுர்

போதனார் படைதனைச் சிந்திவெந் தழன்முகன்
பொன்றவே முடிகளைந் தண்ணலகைப் புக்கதால்
ஆதரச் சுரரெலா மொய்ம்பன்மேல் மலர்சொரிந்
தாடினா ருவகையா லவசமே யாயினார். ௧௬௪

618. வன்னிசேர் மாமுகன் பட்டதைக் கண்டவன்
மட்டிலாச் சேனையோர் மானமும் வீரமும்
துன்னவந் தெய்தியே பலபடைக் கலமெலாம்
தூவிவெம் போர்செயத் தூயவன் சீறியே
மன்னிடும் புயலெனக் கணைசொரிந் திடுதலும்
வாடினா ரோடினார் மாண்டுளா ராயினார்
அன்னதன் பின்னரெண் பூதரு மெழுவரல்
லாததம் பியருமங் கருகுவந் தெய்தினார். ௧௬௫

619. அன்னபோ தெழுவரந் துணைவரைக் கண்டிலான்
யாவதா னார்கொலோ வாவிபோ னார்கொலோ
என்னவே யுக்கிரன் கனன்முகன் படையினால்
எழுவரும் பொன்றினா ரென்றுகூ றிடுதலும்
இன்னுயிர்த் துணைவரா மவர்கிடந் துழியடைந்
திருகணீர் சொரியவங் கெதிர்விழுந் தலறினான்
நன்னயத் தம்பிமீர் தம்பிமீ ரென்றனன்
நணிபுலம் புற்றன னுடருந் திறலினான். ௧௬௬

படை - பிரமாஸ்திரம். கடவலும் - எய்தவுடன். திறலினான் - வீரவாகு. போதனர் படை - பிரமாஸ்திரம். தழல்முகன் பொன்ற - அக்கினிமுகாசுரன் இறக்கும்படி. முடி களைந்து - தலையை அறுத்து. ஆதரம் - அன்பு. மொய்ம்பன் - வீரவாகு அவசமே ஆயினார் - தம்மை மறந்த நிலையை அடைந்தனர்.

618. வன்னி சேர் மா முகன் - அக்கினிமுகன். துன்ன - சேர. தூயவன் - வீரவாகு புயல் என - மேகத்தைப்போல. வாடி ஓடி மாண்டனர் எண் பூதரும் - யாவரும் மதிக்கும் பூதகணத்தினரும்.

619. என்னவே - என்று கேட்க உக்கிரன் கூறிடுதலும். கனல்முகன் - அக்கினிமுகாசுரன். பொன்றினார் - இறந்தனர். கிடந்துழி அடைந்து - இறந்து கிடந்த இடத்தை அணுகி.

(கலிநிலைத்துறை)

620. இன்ன பான்மையிற றயருழந தறுமுக னிளையோன்பின்
மன்னி ருநதிறற றுணைவரை யெழுபபுவான் மனங்கொணடு
பினனு றங்கணைத தூணியி னொருகணை பிடுங்காவங
கன்ன தன்றலை யுகிரினு லெழுதுவா னடலோடும். கசா௭

621. வெறறி வேலுடைக் குமரனுக் கிளையவன் விடுததிட்டே
னுற்ற வநதகன் காண்கவென் றம்பிய ருயிர்கொண்டாய்
நறறி றங்கொலோ விடுமதி கடிதென நனிதீட்டிச[தான்.
செறற மோடுதன் சிலைபிடைப பூட்டியே செலவுய்த

622. மாறற ருஙகட லேழ்புங கடநதுபோய வயமேவும்
கூற்றனமுன்னரேவீழததலுநதெரிநதனனகுறிததுளளத
தாற்ற வஞசினன் றேடினன் கயிலையி னடைநதிட்டான்
வீற்றி ருநதன ரவ்விடை யெழுவராம் விறலோரும்.

623. பூண்ட போரிடை யிறந்தவெங் கணமெலாம் புடைசூழ
ஆண்டி ருநதன ரநதகன ெருழுதன னடன்மேவி
நீண்ட தோளினுன் றேடினன் வமமென நிகழ்வோத
ஈண்டு தானையோ டெழுவரு மமாககளத திடைவநதார்.

---

620. துயா உழநது - வருநதி. அறுமுகன் இளையோன - வீரவாகு. எழுபபுவான் - உயிரோடு எழுபப. அனனதன தலை - அநதப பாணததின நுனியில. உகிரினுல் - நகததினுல்.

621 இளையவன் - தம்பி. விடுததிட்டேன - இதை அனுபபினேன். அநதகன் காண்க - யமன் இதைப பாாபபானுக நல திறமகொலோ - நல்ல நீதியோ. விடுமதி கடிது - விரைவிலே விடுவாயாக. தீட்டி - எழுதி. செற்றமோடு - கோபததோடு. சிலை - வில.

622. வய - வலிமை. கூற்றன முனனா - யமனுககு முன்னுலே. வீழ்தலும - வீரவாகுதேவா எழுதிவிட்ட கணையானது சென்று விழ. உளளததுக் குறிதது - மனததில வீரவாகுதேவா கட்டளையை நினைநது. ஆறற - மிகுதியாக. எழு வீராகளும யமலோகததில் இல்லாமல கயிலாசததில் இருநதனா.

623. கணமெலாம - பூதகணததினா அனைவரும. அநதகன - யமன், தோளினுன - வீரவாகுதேவா. வம என - வாருங்கள என்று.

624. இலங்குத்தம துருவினிற் புகுந்தன ரெழுநதேபின்
நலங்கொள வீரனை வணங்கலு மனையவ னயமோடும்
அலங்கன மார்புறத தழுவினன் மகிழ்நதனன துபோதின்
விலஙகு றுவிற லநதகன வநதனன் விறலோன்முன்.

625. தொழுது வீரநீ யெனறனை முனிநதனை துணையோரைப்
பழுது செயவனோ வவாபெருங கயிலையிற்படர்நதாரென்
றெழுது வாசகங கண்டபி னியறறிய தெழிலோன்முன்
முழுது மோதினன முனியலென் றேகினன முரட்காலன்.

626. ஈதெ லாநதிற லொற்றர்கண் டேகியே யிருஞ்சூரன்
பாதம வநதனை புரிநதன ரெரிமுகன் படடானென்
றோதி னாரவ னரறறினன் புலமபின னுறுபோதிற்
காதன் மைநதாமூ வாயிரா வநதனா கடியோனமுன்.

மூவாயிரம் பிள்ளைகள் வதை

627. வநது தநதைவெந துயரறச சிலமொழி வகுததோதி
வெநதி றறசமாக் கேகுதும யாமென விடைகொண்டு
பநதி கொண்டதே ரேறியங் களவிலாப் படைசூழ
உநது வீரனும படைஞரு முறுகளத துறறாரால. களச

ஈணடு தானையோடு - மிகக சேனையோடு அமாக்களததிடை - போர்க் களத்துக்கு

624. உருவினில - பிணமாகக கிடநத உடலகளில. வீரனை - வீரவாகுவை. நயம் - அனபு அலஙகல் - மாலை. விலங்குறு - தடுக்க முடியாத. அநதகன் - யமன

625. என்றனை முனிநதனை - எனனைக் கோபிததாய் துணையோரை - நின தமபியருககு பழுது - தீமை படாநதார - செனறார. வீரவாகு எழுதிய கட்டளையுரையைக் கணடவுடன தான செய்த காரியங்கள எல்லாவற்றையும யமன அவரிடம சொனனான். முரண் - வலிமை

626. ஒறறர் - சூரனுடைய ஒற்றர்கள. எரிமுகன் - அககினிமுகாசுரன.

627 ஏகுதும் - போவேம பநதி - வரிசை வீரனும படைஞரும் உறுகளதது - வீரவாகுதேவரும அவனுடைய படைவீரர்களும இருநத போாக்களததை

628. மாய மேசெயு மவுணரும பூதரு மலைவாகி
ஓய்வில பறபல படைக்கலஞ சொரிநதம ருறுபோதிற்
றீயா சேனையும் பூதாதஞ சேனையுஞ சிலமாளப்
போயெ திரநதனா கடிதுமூ வாயிரம் புகழ்வீரர். களரு

629. கதிர்கொள் வாளிதூய்ப பூதரை யடுதலுங் கணமன்ன
ரெதிரபு குநதம ரிழைத்திட வவரிவ ரெழினமெய்யிற்
பதிவு றும்படி கணைவிட விடரொடும படிநின்றா
அதிரத ருங்கழ லிலககரி லாயிர ரதுகணடாா. களசு

630. கண்டு வீரனைத தொழுதனா விடைகொடு கடிதேகி
எண்ட ரும்புகழ் விசயனை யாதியா யிரவீரா
மண்டு கோனமழை சொரிதலு மவருமம மழைதூவ
அண்டி ருநதிற லிருவகைக கணையுநோந தமாசெய்த.

631. ஆய காலைமூ வாயிர ராயிரத தவர்தேரைச்
சாய கஙகொடு சிதைததலுந தூயவா சரந்துண்டித
தீயா தேரையுந தனுவையுந துணித்தனா தோபுக்கார்
மாய வநதவர் சீறியே யீறிலா வரையுய்ததாா. களஅ

632. வீறுவெறபெலாங கணையிறை சிதறியேவிறறகோறாய்ச
சீறி வெய்யாமெய் துளைததிட வவுணரிற சிலரினறோ

---

628 மலைவாகி - போாசெய்யத தொடஙகி

629. தூய் - தூவி கணமனனா - பூததலைவாகள. இட ரொடும் - துன்பததோடு. படி நினறா - பூமியில பூதா நின்றனா.

630. வீரனை - வீரவாகுதேவரை. மணடு - மிகுதியான. அவ ரும் - மூவாயிரம அசுராகளும. அணடு - நெருஙகிய. நோநது - ஒன் றனை ஒன்று எதிரிட்டு.

631. ஆயிரததவா - விசயன முதலிய ஆயிர வீராகளுடைய. சாயகம கொடு - அமபினால தூயவா - ஆயிரவீரா தனுவையும - விலலையும மாய வநதவா - போாசெயது இறககத துணிநது வநத அசுரா. வரை உய்ததாா - மலைகளைப பிடுஙகி எறிநதாாகள.

632. மலைகளை அம்புகளால பொடியாககி அசுரா மெய்யைத் துளைததனா. வெய்யா - அசுரா அவுணா - அசுரா. உவரிமேல் - சமுத் திரததில.

ஏறு தேரெடுத் துவரிமே லெறிந்திட வெழில்வீரர்
மாறில பூமிசைப பாய்ந்தனர் பின்னரும வந்துற்றார்.

633. செற்ற வெங்கணை சொரிதலு மவுணரிற சிலரின்னோர்
உற்ற கைச்சிலை பறித்தொடித் திடவவ ருரமீதே
எற்றினா ரவர தாமுமங் கெற்றினா ரிகல்கூடி
மற்றொ ழிற்றனைப் புரிந்தன ரிருவகை வலியோரும்.

634. ஈது செய்தலும விசயனை யன்றிமற் றெல்லோரும்
போத நொந்தன ரவுணருக் குடைந்தனா புறந்தந்தாா
தாது லாந்தொடை விசயனுட் சீறியே சரஞ்சிந்தித்
தீது லாவுசூா மைந்தரைத் தணித்தனன சிதைத்திட்டான்.

635. இறந்த போர்களுந் துணிந்துள போர்களு மெழுந்தேபின்
மறந்த ருஞ்செருப புரிந்திட வியந்தனன மனநொந்தே
சிறந்த வேலனை நினைத்தலுங் ககனமேற செவ்வேளவந்
துறைந்து நின்றுதன றொடொழு விசயனுக் குரைசெய்வான்.

636. மாய்ந்த வஞ்சக ரறுவது மெழுவது மலரோன்முன்
ஈந்த நலவர மவரினிக் கெடவிதை யெறிகென்றே
காய்ந்த வெஞ்சினக் காரிவே லருளினன கரந்திட்டான்
ஆய்ந்து ணாந்தன னிதனையுன் மத்தனு மசுரேசன்.

---

633. செற்றம - கோபம. அவா உரமீதே - அசுராகளின மார்பின மேல. எற்றினா - அடித்தாா. இகல கூடி - பகை மிகுந்து. மல் தொழிலதனை - மல யுத்தத்தை.

634 விசயனை அன்றி - விசயனைத் தவிர. போத - மிகவும. உடைந்தனா புறந்தந்தாா - தோலவியுற்று முதுகுகாட்டி ஓடினாா. தாது - பூந்தாது. தொடை - மாலை. சூாமைந்தரை - மூவாயிரம அசுராகளை.

635. துணிந்துள போர்களும் - துண்டுபட்டுக் கிடந்த அசுரர்களும. மறம - வீரம. செரு - போா. ககனமேல - ஆகாயத்தின மீது. செவ்வேள - முருகக்கடவுள.

636. அறுவதும எழுவதும - இறப்பதும மீண்டு உயிாபெற்று எழுவதும. மலரோன - பிரமதேவன். இதை எறிக - இந்த ஆயுதத்தை விடுவாயாக. காரி வேல - பைரவாஸ்திரம, காரி - பைரவன். உன்மத்தனும அசுரேசன - உன்மத்தன என்னும பெயரையுடைய அசுரர்தலைவன, இவன் மூவாயிரவருள ஒருவன

637. மிக்க மாயவள் படையினை விடுத்தலும் விசயன்றான்
அக்க ணந்தனிற் காரிதன் படைவிட வதுபோந்து
புக்க மாயவள் படையழித் தவுணர்கோன் புகழ்மைந்தர்
தக்க மும்மையா யிரரையுங் கொன்றது சயமாக. கஅச

638. மும்மை யாயிரம் புதல்வர்கண் முடிந்ததை முரணுற்றார்
மம்ம ரோடுகண் டோடினர் சூரன்முன் மருவுற்றீ
தம்ம வோதலு மரற்றினன் புலம்பின னதுபோதின்
வெம்மை கொண்டசெங் கதிரவ னடைந்தனன் மேலவேலை.

639. எண்ட ருமபுகழ் மதுரையே கதிர்விசும் பிருணமேவும்
கொண்டலமண்டமண்குண்டரே தாரகைக்குலமெல்லாம்
அண்டர் நாயக ரடியரே செக்கரே யழறிங்கட்
டுண்டம் வாதில்வே காதெழு மேடெனத் துலங்கிற்றே.

நாலாம் நாள் இரவு தருமகோபன் வதை

640. இன்ன பான்மையிற் கங்குல்வந் திடுதலு மிருஞ்சூரன்
தன்னை வந்தடைந் தறப்பகை புந்தியிற் சிலசாற்றி

---

637. மாயவள் படை - மாயை அளித்த ஆயுதம். காரிதன் படை - பைரவாஸ்திரம். சயம் ஆக - வெற்றியுண்டாகும்படி.

638. முரண் - வலிமை. மம்மர் - மயக்கம். கதிரவன் - சூரியன். மேல வேலை - மேற்குத்திக்கில் உள்ள கடல்.

639. சந்திரோதய வருணனை சந்திரனுக்கு, திருஞான சம்பந்தர் அமணரோடு வாது செய்தகாலத்தில் நெருப்பிலிட்ட ஏடு உவமை என என்பதை மதுரை முதலியவற்றிற்கும் கூட்டுக வானத்துக்கு மதுரையும், மேகத்துக்குச் சமணரும், நட்சத்திரத்திற்குச் சிவனடியார்களும், செவ்வானத்திற்குத் தீயும், பிறைக்கு ஏடும் உவமைகள். கதிர் விசும்பு - சூரிய சந்திரர் உலவும் வானம் அமண்குண்டர் - கீழ் மக்களாகிய சமணர்கள். தாரகைக் குலம் - நட்சத்திரக்கூட்டம். அண்டர் நாயகர் - சிவபெருமான். செக்கர் - செவ்வானம் திங்கள் துண்டம் - பிறை. வாதில் - திருஞான சம்பந்தர் அமணரோடு செய்த வாதத்தில். ஏடு - 'போக மார்த்த' என்ற திருப்பாசுரம் எழுதிய ஏடு.

640 கங்குல் - இரவு. அறப்பகை - தருமகோபன் என்னும் அசுரன்.

ஒன்ன லார்தம துயிர்குடித் தொல்லையீண் டுறுவேனென்
றன்ன வன்றனைவிடைகொடு புறந்தனிலடைந்திட்டான்.

641. புண்ட ரீகமா மாதிரப் போதகப் பிடர்புக்கே
அண்ட ரஞ்சுற வெண்ணிலாப பெரும்படை யயல்சூழ
மண்டி ருநதிறற பூதர்சூழ பறநதலை வநதிட்டான்
சண்ட முற்றிடு மவுணரும பூதருஞ சமர்செய்தார்.

642. இருதிறததருமெண்ணிலாப் படையெறிநதிகலகொண்டு
பொருதி றஞசெய வவுணரி லமைசசரும் புகழ்வேர்வில்
வருதி றததரு மெதிரநதனா சமாதொழின மருவுறறார்
திருமி குததிடு மவுணரும பூதருஞ சிலர்மாண்டார்.

643. இலக்க வீரரும் வனமைபோய் நொநதன ரிதுகண்டு
விலக்க ருமபுகழ்வீரமாாத தாண்டனும விறலோன்சென்
றலகக ணுற்றிடககணைசொரிநதமைச்சரையடனேக்கித்
தலக்க ணின்றிடுந தானவ ரெதிரநதனா சமாசெய்தார்.

644. ஓஙகு பூதர்கள பலமலை விடுதலு முடைநதார்கள
தீஙகு லாவிய வறபபகை கண்டிது சினமேவித
தாஙகி ருமபுகழ்ப பூதாமீ தளவிலாச சரஞ்சிநத
ஆஙகு மேனிமேற படுதலு மெலிநதன ரடனீஙகி.

645. காலிற் கொன்றிடு மருப்பினுற கொனறிடுங் கவினமேவும
வாலிற் கொன்றிடுங கரததினுற் கொனறிடும்வயபபூதக்

641. புணடரீகம என்ற பெரிய திககஜததின் கழுததினமேல் புகுநது. அணடர் - தேவா பறநதலை - போர்ககளம. சணடம - கொடுமை.

642 இகல் பகை. பொரு திறமசெய - யுததம செயய. வேர் வில வரு திறத்தரும - லக்ஷ வீராகளும்.

643. அலககண - துன்பம. அமைச்சரை - அசுர மநதிரிகளை. தலக்கண் நின்றிடும தானவர் - பூமியின்மேல நினற அசுரபபடைஞர்.

644. உடைநதாாகள - தோலவியுறறார்கள். அறபபகை - தரும கோபன். மெலிநதனர் - பூதாகள் தளர்ச்சியை அடைநதாாகள. அடல் - வலிமை.

645. மருபபினுல் - தந்தத்தால். வய - வலி. சால - மிகுதி யாக. சாரதர் - பூதர்கள

கோலச சேனையை யிவ்வகை கொடியவன் கொடுவேழம்
சாலக் கோறலுஞ சாரத ரோடினா தரைமீதே. கசுஉ

646. கண்டு வென்றிசேர் கதிரவன் கடிதுபல் கணைசிநதிப்
புண்ட ரீகமீ தழுததலு மயாநதது பொலிசீறறத
தண்டா மாறறலன் சீறியே நூறுகோ லவையேவிக்
கொண்ட சோரிநீ ரெழுநதிட வழுததினன் குளமீது.

647. உதிர மோடுதன் றேருறத தீயவ னொருவேலை
எதிரவி டுததலும வீரமா புரநதர னெனபோனற
கதிரநெ டுஙகணை விடுததது தடுததுவெங கணைமாரி
துதிபொ ருநதிய வவணனமேற பொழிநதனன சுராபோறற.

648. தரும கோபனே வாலவை விலக்கியோா தண்டுநத
மரும மீதது வநதுபட் டிடுதலு மயககுறறுன
கரும மீதுகண் டடலபெறுந தோளினன் கடிதேக
வரும வன்றன்மேற பொழிநதன னிழிநதவன மழைவாளி.

649. விட்ட வாளிபட் டொடிநதிட வீரனோ விறலவேலை
ஒட்ட லன்றனமேல விடுததிடச சென்றவ னுரததூடே
பட்டு வெநநிடைப் பறிதலு முளமபதை பதைபபுறறு
மட்டில சோரியோ டிருநதனன கரிமிசை மயலாகி. கசுசு

---

646. வென்றி சோ கதிரவன - வீரமாாததாணடன புணட ரீகம் - தருமகோபன் ஏறி வநத யானை அயாநதது - தளாசசியை அடைந தது. அணடா மாற்றலன் - தருமகோபன. சோரி நீர் - இரததம. குள மீது - நெறறியில.

647. இரததமானது ஓடுகினற தன தேரில வநது அடிகக. தீயவன - தருமகோபன். நால கணை விடுதது - நானகு அமபுகளை எய்து.

648 ஏவால் அவை விலக்கி - அமபினுல அநத நானகு அமபு களைத தடுதது. தணடு - தணடாயுதம மருமம - மாாபு மயககுறறுன - வீரபுரநதரன மயங்கி வீழநதான அடல பெருந தோளினன - வீர வாகு. வரும் அவன இழிநதவன் - தருமகோபன

649. வீரவாகுவின மேல்விட்ட அமபுகள ஒடிநது போயின. அவர் ஒருவேலைத தருமகோபனமேலவிட அது மாாபிலே பட்டு உருவி முதுகு வழியாகச செலலவே அவ்வசுரன மயக்கமடைநதான. ஒட்டலன-

650. அந்த வேலையி லவன்கரி மனஞ்சினந் தடன்மேவும்
தந்தி மாமுகற் கிளையவற் கிளையவன் றடந்தேரை
உந்து நாற்பெருங் கோட்டினுற் றூக்கியே யுயர்பாகன்
சிந்து றும்படி புடைத்தது கரத்தினுற் றிறலோடும்.

651. ஆன காலையில் வேறுதே ரேறியே யடல்வீரன்
கான மாமலைக் கரிகரம் பிடித்தனன் கவுண்மோதி
ஈன முற்றிட வப்புறத் துலகிடை யெறியப்போய்த்
தான வாக்குளந் துணுக்குற விழுந்தது தரைமீது.

652. விழுந்து மண்மிசைத் துன்பொடு கிடத்தலும் விறல்வெய்யோ
னெழுந்து தண்டமொன் றுந்தினு னன்னதை யெழில்வீரன்
செழுந்த னிச்சுடர் வாளினுற் சிதைப்பவச் சிரமுய்த்
தழுந்து சீருள வச்சிரங் குறுகிய தடலோனமுன. [தான்

653. வந்த வச்சிரம் பாணியிற் பிடித்தவன் சகன்மீதே
உந்த வங்கது படுதலும் பதைபதைத் துடன்வீழச

பகைவன். உரத்தூடே - மார்பினுள்ளே. வெந்நிடைப் பறிதலும் - முதுகு வழியே வெளிப்பட. சோரியோடு - இரத்தத்தோடு. மயல் ஆகி - மயக்கம் அடைந்து

650. அவன் கரி - புண்டரீகமெனனும் திக்கஜம் தந்திமா முகற்கு இளையவன் - முருகவேள், அவருக்கு இளையவன் - வீரவாகு.

651. அடலவீரன் - வீரவாகு. கானமாமலைக் கரிகரம் - காடுகளையுடைய பெரிய மலையைப்போன்ற யானையின் துதிக்கையை. கவுள் மோதி - கன்னத்தில் அறைந்து. தானவர்க்கு - அசுரர்களுக்கு. துணுக்குற - அச்சம் உண்டாக.

652. விறல் வெய்யோன் - தருமகோபன் வீரன் - வீரவாகு. தருமகோபன் விட்ட தண்டாயுதத்தை வீரவாகுதேவர் வாளினல் வெட்டினர். வச்சிரம் உய்த்தான் - அசுரன் வச்சிராயுதத்தை விட்டான்.

653. வச்சிராயுதத்தைக் கையால் பற்றி அசுரன் மேலே திருப்பி விட்டான், அதுபடவே அசுரன் பதைபதைத்து விழ, வீரவாகுதேவர் அவனைக் காலினல் துவைத்துக் கொன்ருர்.

பாணி - கை. அந்தரத்தரை அலைத்தவன் - தேவர்களைத் துன்புறுத்தியவன் அவர் - தேவர்கள்.

சுநத ரங்கெழு தாளிஞு லுதைததிடத் துகடீருமு
அநத ரததரை யலைததவ னிறநதன னவர்துளள. உ௦௦

654. ஈது கண்டவன றண்டமங் கோடிய திடாழுழ்கிப
பூத லததுறு வெங்கரி யெழுநதுபின் புகழ்நதேததி
மேத குநதிறல வீரனை விடைகொடு விறல்சோதன்
மாதி ரநதனிற் படாநதது பூதர்கண் மகிழ்நதார்த்தார.

655. செறற மேவிய வறபபகை மடிநதவச செயறன்னை
ஒறறா நோக்கினா வாடின ரோடின ருரைசெய்ய
அற்ற மாநதுயாப பரவையு ளழுநதின னறிவின்றி
உறற பாவைபோ லிருநதன னவுணரி லுரமிக்கான்.

ஐந்தாம் நாள் பானுகோபன் வதை

656. இருநத காலையி லிறையவன் கறையடி யிருநதோலாற
பரிநது மத தகங்காறுமெய்ம மறைநதிடுமபடிபோாத்துத
திருநது செஞ்சடைகாட்டிநினறிடுவதோாதிறமபோலக்
கருநதண் வேலையிற் செங்கதி ருதித்தனன் கதிர்வீசி.

657. அறற வேலையிற் காசிப னுதவிய வசுரேசன்
இற்று ளானெனத துயருழந தயாவுறு மியஞேகி

654. அவன தணடம - தருமகோபனுடைய படை. வெங்கரி - கீழே விழுநதுகிடநத புண்டரீகம எனனும யானை. தன மாதிரநதனில - தனககுரிய திக்காகிய கீழ்ததிசையில.

655. அறபபகை - தருமகோபன ஒற்றா - சூரனுடைய தூதுவா. அற்றம் - சோாவு. துயர்பபரவையுள் - துயரமாகிய கடலில பாவைபோல - பொமமையைபபோல உரம - வலிமை

656. யானைத தோலைப போாததுகொணடு செஞசடையை மாததிரம் வெளிககாட்டிச சிவபிரான இருததலபோல கடலில சூரியன் உதயமானன.

இறையவன் - சிவபிரான கறையடி இருநதோலால் - யானையினது கரிய தோலினல். பரிநது - அனபு செயது மத்தகங்காறும - தலைவரையிலும். செங்கதிர் - சூரியன.

657. அற்ற வேலையில் - அநதச சமயத்தில. அசுரேசன் - சூரன். இற்றுளான் என - இறந்துபட்டான எனறு சொல்லும்படி. அயாவுறும்

வெற்றி யூதையுஞ் சிந்தையும் பிற்பட விரைந்தோடி
எற்றீர்ந்தவற் பணிந்தனரொற்றர்தா மெழுந்தார்பின்.

658. சிறந்த வீரரை மாயையாற் கட்டிமுன் றிரைவேலை
உறைந்த திடும்படி யெறிந்துபி னிகழ்ந்தன வுரைசெய்ய
அறந்தவிர்ந்தவன் றவிர்ந்திடாப் பெருந்துய ரதின்மூழ்கி
இறந்ததேயினிநம்பெருவாழ்க்கையென் றெழுந்திட்டான்.

659. எழுந்து தந்தைதன் கோயிலுட் புகுந்தவ னிருதாண்மு
விழுந்து நின்றுவேற் குமரனைத் தூதனை மிகவேநா [ன்
மழிந்து போவதே யன்றிவென் றிடுவதிங் கரிதண்டர்
ஒழிந்தி டச்சிறை விடுப்பதே நன்றென வுரைசெய்ய.

660. மஞ்ச நெஞ்சகத் தஞ்சினை போலுநின் மனையேகித்
துஞ்சி வைகுதி யென்னயா னுரைத்ததைத் துகடீர
நெஞ்சு கொண்டிலன் வெகுளிகொண் டானென நினைவாகி
வஞ்ச னேன்பிழை பொறுத்தியென் றுரைத்தனன் மகிழ்வாக.

661. அறைந்து போக்கவன் றனைவிடை கொண்டவ னகன்றேபின்
குறைந்தி டாப்பெருந் தேர்மிசை யேறினன் குழுவாகி

இயல - தளர்ச்சியை அடைந்த தன்மையை. ஊதை - பெருங்காற்று. எல் தீர்ந்தவன் - பானுகோபனை.

658. மாயையால் கட்டிய பூதர்களைச் சமுத்திரத்தில் பானுகோபன் எறிந்து வந்த பிறகு சூரன் மக்களும் தருமகோபனும் இறந்த வரையிலும் நிகழ்ந்தவற்றைப் பானுகோபனிடம் ஒற்றர் கூறினர். திரை வேலை - அலைகளையுடைய கடலில். அறம் தவிர்ந்தவன் - பானுகோபன்.

659. குமரனையும் தூதனையும் வென்றிடுவது அரிது. தூதன் - வீரவாகுதேவர் அண்டர் - தேவர்

660. மஞ்ச - மைந்த; விளி. துஞ்சி வைகுதி - தூங்கிக்கொண்டு சுகமாக இருப்பாயாக. துகள் தீர - குற்றம் இல்லையாகும்படி. மகிழ்வு ஆக - சூரனுக்கு உவகை உண்டாகும்படி.

661. அறைந்து - கூறி. குழுவாகி - கூட்டமாகக் கூடி. கூளிப்பறந்தலைக்களம் - பூதர்கள் இருந்த போர்க்களத்திற்கு. இரவிதன் பகை ஆனன் - பானுகோபன்.

நிறைந்த வெண்ணிலாச் சேனைகள் சூழ்தர நெடுங்கூளிப்
பறந்த லைக்களனு சென்றனன் விரவிதன் பகையானன.

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

662. அந்த வேலையிற் பூத வீரரும்
அவுண வீரரு மடலி னேடெதிர்ந்த
துந்து போர்செய்த தூசி யாகிமுன்
புறற பூதரங் குடைவ தாயினர்
வந்து பின்புறும் பூதர் தானவர்
மாறு மாறுமா றுன போர்செய்ச
சுந்த ரந்தருஞ் சூரன் மாமகன்
தூவி னன்கணை தூய பூதர்மேல். உ0௬

663. வாளி பட்டிடப் பூத ராயினோர்
வாடி யோடினர் மங்கை பாலகன்
தாளி னன்புறுந் திறல்கொண் மொய்ம்பினன்
தான வப்பெருந் தானை யானதைத்
தூளி யாகவெங் கணைபொ ழிந்திடச்
சூரன் மாமகன் றாயன முன்புபோய்க்
கோளி ருங்கரச் சிலைவ ளைத்தனன்
கோர வாயிரங் கோல்வி டுத்தனன். உ௧0

664. ஆயி ரஞ்சர மகல மூழ்கிவெந்
அகல வேயக லாத மொய்ம்பினன்
தீய துன்பமோ டாயி ரஞ்சரம்
தீயன் மொய்ம்பிடைச் செலவி டுத்தலும்

---

662 வேலை - சமயம் தூசி ஆகி - முன்னே உள்ள படையாகி. உடைவது ஆயினர் - தோல்வியுற்றனர். மாறுமாறு - போரைவிட்டு விட்டுப் போகுமாறு. மாறு ஆன - எதிரான மகன் - பானுகோபன்.

663. மங்கை பாலகன் - முருகவேள் மொய்ம்பினன் - வீரவாகு தூளி ஆக - பொடியாகும்படி கோள் இரும் கரச்சிலை - கொலை செய்வதற்குரிய பெரிய கைவில்லை ஆயிரம் கோரக்கோல ; கோல் - அம்பு

664. அகலம் மூழ்கி - வீரவாகுதேவர் மார்பிலே பதிந்து. வெந் அகலவே - முதுகின் வழியே ஊடுருவிச் செல்ல. அகலாத மொய்ம்பி

நோயு ழுநதுபின் பண்ணல வில்லையோர்
நூறு கோலிஞ ஞூறி நிறகவோர்
மாய்வில் வேலினைத தீய னெறறியுள
மன்ன வுய்த்தனன வாகை வாகினன். உகக

665. பெருகு சோரிநீா மிகவெ ழுநதிடப
பெருகு துன்பமாய்ப் பினறெ ளிநதனன்
முருகு கொண்டிடுந தொடையல் வீரனோ
மூரி வெஞசிலை மூரணொ டும்பிடித
தருகு நினறிடுந தகுவ ரஞசவே
அனில மன்படை யங்கி யின்படை
கருகு மெய்யுடைக கொடிய னோவிடக்
கடிய னுமமவை கடவி மாறறினன. உகஉ

666. மாற்றி வஞ்சகன் கதிர வனபடை
மலரி னனபடை மாலபெ ருமபடை
சீறற மாகியே விடலு மன்னவை
செலுதத வீரனுந தடுததது நினறிட

ஞன் - அழியாத வலிமையையுடைய வீரவாகுதேவா. மொய்ம்பிடை - தோளில. நூறி - அழிதது. மாய்வு இல - அழிதல இல்லாத. தீயன் நெற்றியுள மனன - பானுகோபனது நெறறியிலே பதியுமபடி. வாகை வாகினன - வெறறியையுடைய தோளையுடைய வீரவாகுதேவா.

665 சோரிநீர் - இரததம பெருகு துனபமாய்ப பின் தெளிநதனன - மிக்க துனபமடைநது செயலறறுப பிறகு தெளிவடைநதான். முருகு - நறுமணம தொடையல - மாலை. மூரி - வலிமை. மூரண - பலம. தகுவா - அசுரா அனிலமனபடை - வாயவாஸ்திரம். அங்கியின படை - ஆககிநேயாஸ்திரம. கொடியன நேர்விட - பானுகோபனுக்கு எதிரே விட. அவனும அததகைய பாணங்களையே எய்து அவறறைத் தடுததான். கடவி - எயதது.

666. பானுகோபன் சூரியாஸ்திரம, பிரமாஸ்திரம், நாராயணாஸ் திரம ஆகியவறறை விட வீரவாகுதேவரும அவற்றையே விட்டுத தடுத் தாா. பிறகு பானுகோபன மாயததால மறைநது பாணங்களைச சொரிந தான.

அம்பரததினில - ஆகாசததில. இறுதி மாரிபோல் - யுகாநத மழையைபபோல.

ஆற்றல் கொண்டிடுந் தனது மாயையால்
அரிய தேரினோ டம்ப ரத்தினில்
தோற்றி டாதொளித் திறுதி மாரிபோல்
தூவி னன்சரந் தூய வீரன்மேல். ௨கங

667. கள்ள வஞ்சகன் முன்பு பின்புமாய்க்
கணைசொ ரிந்திடக் காமர் மெய்யெலாம்
வெள்ள மானசெங் குருதி யோடவே
வீர வாகுவும் வெகுளி கொண்டுபின்
தள்ள ருமபுகழ்ப் போதக் கபபடை
தனைவி டுத்தலுந் தகுவன் மாயமங்
கெள்ளி யாவரு நகைசெ யும்படி
இரிய விண்ணிடைத் தெரிய நின்றனன். ௨கச

668. மற்ற வனறனைக் கண்டு சீறியே
வஞ்ச காவினி யெங்க ணேகுதி
நிற்றி நிற்றியென் றம்ப ரத்தின்மேல்
நெடிய தேரொடுங் கடிதி னெய்தியே
கற்று ணைப்புயன் கொண்ட லாமெனக்
கணைசொ ரிந்திடக் கண்டு மண்டுகோல்
எற்ற ளேந்தசூர் மைந்த னுந்தவங்
கிந்த வாறுபோ ரியற்றி னரோ. ௨கரு

669. கிட்ட வந்திடுஞ் சேணி லேகுறும்
கிளரு மொன்றையங் கொன்று சென்றுநேர்
முட்டு மெட்டதா மாதி ரத்தினும்
மூரி வானினு முடுகி யேகுறும்

---

667. காமர் - அழகு. போதகப்படை - ஞானஸ்திரம். தகுவன் - அசுரன். எள்ளி - இழித்து. இரிய - கெட்டு நீங்க.

668 நிற்றி - நிற்பாயாக. அம்பரத்தின்மேல் - ஆகாசத்தின் மேல். கல்லைப்போன்ற தோள்களையுடைய வீரவாகு. மண்டுகோல் - மிக்க அம்புகளை. எல் தளேந்த சூர் மைந்தன் - பானுகோபன்.

669. கிட்ட - அருகில். சேணில - நெடுந்தூரத்தில். மாதிரத்தினும் - திசைகளிலும். மூரி - வலிமை. முடுகி - வேகமாக. வால் விறல் சங்கம் - வெள்ளையாகிய வெற்றிச்சங்கை. சூள - வஞ்சினங்களை.

இட்ட மானதே ரிருமை வீரரும்
இகழு வாரசெருப் புகழு வார்சரம்
தொடடு வாலவிறற் சங்க மூதுவார்
சூளி யம்புவார சூழு வாரரோ. உகசு

670. வரையி லோடுமா முகிலி லோடுமேல
வான மோடுநீர் வளமு லாவுதெண
திரையி லோடுமூ தண்ட மோடுமெண்
திசையி லோடுமத் திசைகள சூழுமித
தரையி லோடுநீள பிலததி லோடுமெய்த்
தான வாகலா மரச ளுகிய
விரையு லாநதொடைப பானு கோபனும்
வீர வாகுவும விடுச ரஙகளே. உகஎ

671. பாங்கு கொண்டுநா றாயி ரநதொகைப
பல்ல வஙகளாற பலல வமபுரிந
தோஙகு சூரமகன வீர னேறுதோ
ஒழிவு செய்யவோ ராயி ரஞசரத
தாஙகு வெய்யவன றேரை வீரனும்
அழிவு செய்யவில் லமர்பு ரிநதபின்
தீங்கில வாளபிடித திருமை வீரரும்
சென்றெ திர்நதுநோ நின்று போாசெய்தார். உகஅ

672. மனனி டுமபுகழ்ச் சூரன் மாமகன்
வளளல் மாமகன் வாளவி லக்கியே
கொன்னு றுநதிருத தோளில் வெட்டிடக்
குருதி வீழதரக் குமர வேள்பதம்

---

670 திரையில - சமுத்திரததில். பிலததில் - பாதாள உலகத்தில ' விரை உலாம தொடை - மணம் பரவிய மாலையை அணிந்த.

671. ஒருவர் தேரை மற்றொருவர் அழிததுவிட்டு இருவரும் வாட்போர் செய்யலாயினா.

பாங்குகொணடு - தக்க தருணததை மேற்கொண்டு. பலலவங களால - அமபுகளால். பல் அவம் புரிநது - பல தீமபுகளைச செயது. ஒழிவு செய்ய - அழிகக.

உன்னி வீரரிற் றலைமை பெற்றுளான்
ஒன்ன லன்வலத தோளை யொலலையின்
மின்னு வன்னதாய் மின்னு வாளினுல்
வீழ்வு றும்படி வெட்டி னனரோ. உகசு

673. சீரு லாவுதன் வலது கைததலம்
சிதைவ தாகவே தீயன மாமகன்
ஏரு லாவுறு மிடது கைததலத்
திலகு வாளபிடித தெதிர வீரனும
கோர வாளினுல் வாம பாணியைக
குறைவு செய்தவன கொடுமை யுன்னவே
சூரன மாமகன றலையை விண்ணுளார
துளளி யாடவே தளளி னனரோ. உஉ0

(கலிவிருத்தம்)

674. மான்மகன் மகனமகன மகனம டிநதிட
லானமக பதிமுத லமரா துளளினுா
வேனமகி பனைநினை வீர வாகுவும்
தானமன மகிழ்நதனன் சபத முறறியே. உஉக

---

672. வள்ளல மாமகன - வீரவாகுதேவா. கொன் - பெருமை. திருததோளில - வீரவாகுவின அழகிய தோளில பெற்றுளான - வீர வாகு. ஒனனலன - பகைவனது மினனலைபபோல மினனுகின்ற வாளால்.

673. தீயன மாமகன - பானுகோபன். எதிர - எதிர்ததுப போா புரிய. வாமபாணியை - இடககரததை. குறைவு செய்து - வெட்டி

674. மால - திருமால, அவா மகன பிரமன, அவன மகன் காசிபன, அவன மகன சூரன; அவன மகன பானுகோபன். மகபதி - இநதிரன வேலமகிபனை - முருககடவுளை. சபதம - பானுகோப னைக் கொனறுலனறித திருமபுவதிலலை என்ற சபதம, 589-ஆம் செய் யுளைப பார்க்க

675. உற்றசீர் முடியற வொளிகொள் பானுவின்
பற்றலன் மடிதலும் பாரின் மேவியே
சுற்றிய படையெலாஞ் சூழ வேலன்முன்
வெற்றியோ டணைந்தனன் வீர வாகுவே. ௨௨௨

676. இனைபுறு முருகனை யிறைஞ்சி நிற்றலும்
துனைவொடு வருந்துநீ சூரன் மைந்தனைக்
கொன்புனை புயத்தினேய் கொன்று வந்தனை
அனைபொடு வேண்டிய தறைதி யென்றனன். ௨௨௩

677. என்றிவை குமரவே ளிசைப்பக் கேட்டலும்
உன்றனை யலதியா னோர்செ யற்கையும்
இன்றுசெய் தகுசிறி தில்லை யாயினும்
ஒன்றொரு வரந்தனை யுதவ வேண்டுமால். ௨௨௪

678. அண்டர்பொய் வாழ்வையு மயன்பொய் வாழ்வையும்
விண்டுவின் வாழ்வையும் வெஃகி லேனியான்
தண்டைக ளணிந்தநின் சரணத் தன்பையே
கொண்டிட வேண்டுவ னென்று கூறினான். ௨௨௫

679. என்றலு மளித்தன மென்று வேலவன்
துன்றிய புகழுடைத் துணைவர் தம்மொடும்
வென்றிகொ ளிருக்கையில் வீர வாகுவைச்
சென்றிட விடுப்பவவ் விருக்கை சேர்ந்தனன். ௨௨௬

680. பானுவின் மாற்றலன் பதைத்து வீழ்ந்துயிர்
போனதை நாடியே போந்தங் கொற்றர்தாம்

---

675. பானுவின் பற்றலன் - பானுகோபன்.

676. கொன் - பெருமை.

677. ஓர் செயற்கையும் - ஒரு காரியமும்.

678. அண்டர் - தேவர். அயன் - பிரமன். விண்டு - திருமால். வெஃகிலேன் - விரும்பவில்லை. சரணத்து - திருவடிகளில்.

679. துணைவர் தம்மொடும் - தம்பிமார்களோடு.

தானவன் றனக்கிது சாறறக் கேசரி
மேனிமிர் தவிசினும் வீழ்நத ரறறினன். உ௨எ

681. அன்னதோா காலேயி லமர்க்க ளத்திடைச்
சின்னம தாகிய சேயைத தானவா
முன்னமே கொடுவர முகிலபு ரைநதிடு
வனனமே யானவன் வருநதன் மேயினன். உ௨அ

682. சிரததினைக் கரததினைத திருநது மார்பினைப்
பொருததிடும் பாாததிடும் புரளுஞ சோர்வுறும்
அருததிகொள வாய்புடைத தலறு மன்றவன
பரித்திடுந துயரையாா பகர வலலரே. உ௨கூ

683. மற்றிதைப் பதுமகோ மளையென பாளறிந
திற்றிடு மைநதன்முன் பெய்தி மேல்விழுந்
தறறமி லுன்பொடு மரற்றி னணகா •
முறறினு மழுகுரன் முதிர்ந்த தநதநாள். உ௩0

சிங்கமுகாசுரன் வதை

684. தீயவ னன்னபின் சிலரை நோக்கியே
மாயநம் பகைஞரை மடிவு செய்துபின்

---

680. பானுவின் மாறறலன - பானுகோபன். தானவன தனக்கு - சூரனுக்கு. கேசரிமேல் நிமிா தவிசினும வீழ்நது - சிங்காதனத்திலிருநது விழுநது.

681. சினனமதாகிய சேயை - துண்டமாய் விழுநத பிள்ளையை. முகில் புரைநதிடு வனனமே ஆனவன - மேகததை யொதத கரிய நிறததை உடைய சூரன.

682. பொருததிடும - உடலொடு பொருததி. வாய் புடைதது - வாயில அடிததுககொணடு, பரிததிடும - தாஙகிய.

683. பதுமகோமளை - சூரன மனைவி இறறிடும - இறநது பட்ட. அற்றம இல - இறுதி இல்லாத

684 தீயவன் - சூரன ஒரு மகம செய்து எழுபபுவ்ன் - யாகம் ஒன்று பண்ணி உயிர்பபிபபேன். காயம - பானுகோபன் உடலை.

சேயினை யொருமகஞ் செய்தெ ழுபபுவன்
காயமிங் கொருபுடை காததி ரென்றனன். ௨௯௧

685. ஓங்கிய விதுபுகன் றுறற வொறறரைத்
தீஙகின னேககியே சென்னி யாயிரம்
தாங்கிய வெமபியைத் தருதி ரென்னலும்
ஆங்கவர் வடதிசை யளககா மேவினா. ௨௯௨

686. ஓவிலா வதனிடை யுயர்நத விணணுளாா
பூவினா புகழதரு புரததுட கோயிலபோய்
மேவினா நிகழ்நதன விளமபி னுருனைக்
கூவினன் சூரெனக கூறி னாரரோ. ௨௯௩

687. என்றலு மரிமுக னெழுநது சேனையோ
டொன்றுசீா மகேநதிர மணுகி யும்பரை
வென்றவ னடிமிசை வீழ்நதெ ழுநதுநீ
என்றனைக கூவிய தென்னை யெனனவே. ௨௯௪

688. முநதுற நிகழ்நதன முறையிற் கூறியே
கநதன முருகவேள கருதிப போர்செய
வநதன னவனைநீ வல்லை யேகிவென்
றுந்துசீா படைத்திவ ணுறுதி யென்றனன். ௨௯௫

---

685. தீங்கினன - நல்லோருக்குத் தீங்கு புரியும சூரன். சென்னியாயிரந தாங்குபவன், சிங்கமுகாசுரன. தருதிா - அழைதது வாருங்கள் வடதிசை அளக்கா - வடகடலை

686. ஓ இலா - குறைதல் இலலாத. பூவினா் - பூமியில் உள்ளவர்கள். புரததுள் - மாயாபுரி எனனும நகரில். கோயில் போய் - அரணமனைக்குள சென்று.

687. அரிமுகன - சிஙகமுகாசுரன உமபரை வென்றவன - சூரன. என்னை - எனன காரணம

688. முநதுற நிகழ்ந்தன - அதறகு முன நடநதவறறை வல்லை- விரைவில்

689. தானவன் விடுத்தலுந் தனதின் மேவியூன்
போனக முண்டுதேர் புகுந்தி லக்கமாம்
சேனைவெள் ளப்படை சேர வேகினன்
வானவ ரிதுதெரீஇ வாடி யோடினார். உ௬௬

690. எங்கணு யகனெதி ரிறைஞ்சி நின்றரோ
துங்கமா ரரிமுகன் சூரன் பின்னவன்
அங்கவன் றனினுமவீ றுறறல் பெற்றவன்
இங்கமா புரிந்திட வெய்தி னனென. உ௬எ

691. இனனதை யறிந்துபோர்க் கெழுநி னைத்தலும
அன்னதை யறிந்துசென் றுடன் மொய்ம்பினன்
பன்னிரு புயத்தனைப பணிந்தெ ழுந்துநான்
ஒன்னலன் றனையழித் துறுகின் றேனென. உ௬அ

692. அன்பொடு விடுத்தலு மகன்ற கன்றிடாக்
கொன்புனை படைக்கலங கொண்டு தேரின்மீ
தின்புட னேறியே யெழிலகொண் மொய்ம்பினன்
தன்பெரும படையொடுந தகுவர்ச சோநதனன். உ௬௯

693. ஆயிர மியோசனை யான மெய்புடைச்
சீயமா முகத்தவன் சேனை யானதும்
போயெதிர் மலைந்திடும் பூதா சேனையும்
ஆயிடை யெதிர்ந்துநின் றமர்பு ரிநதவால். உ௭0

---

689. தானவன் - சூரன். தனது இல ஊன் போனகம் - மாமிச உணவை. தெரீஇ - தெரிந்து.

690. அரிமுகனாகிய சூரன தமபி. வீறு - மேலான.

691. ஆடல் மொய்மபினை - வீரவாகுதேவா. ஒன்னலன் றனை - பகைவனை

692. அகன்று - நீங்கி. எழில கொள மொய்ம்பினை - வீர வாகு. தகுவா - அசுரர்களை

693. சீயம மா முகத்தவன - சிங்கமுகாசுரன். ஆயிடை - அவ் விடத்தில். புரிந்த - செய்தன.

694. திண்டிறற் படைக்கலஞ் சிதறிப் போர்செய
அண்டிய வீரரு மவுண வீரரும்
மண்டணிற் சிலர்சிலர் மாயத தானவா
தண்டமன் னவரெதிர் சாரநது போரசெய்தார். உசச

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

695. அன்ன காலையிற பூதாக ளுடைய
அடலகொள பூதரிற சிஙகனென் றொருவன்
தனனை டிஙகையிற றண்டினு லவுணா
தலைகள சிநதிடச் சாடியே குதலும்
முன்னா நினறிடு மவுணாக டமமின்
முரணசொ ளுநதச முகனெனுங கொடியோன்
பொனனை டுஞசிலை பிடித்துவந் தெதிாநது
புஙக வடபல சிஙகன்மேற பொழிநதான். உசரு

696. வீறி வநதிடுங் கணையெலாங் கதையால்
விறற்க ணததிறை விலககலுங் கொடியோன்
சீறி யோாபெருங் கதையினை விடுப்பச்
சிங்கன் மாாபகஞ் செறிநதொடிந திடலும்
மாறி லாவொரு மழுப்படை விடுப்ப
வாங்கொள சாரதன் மறறதைக கதையால்
ஊறு செய்திடக குந்தமொன் றெறிநதான்
உநது மாழியொன் றுநதினு னிவனும். உசசு

694. தணட மனனவா - சேனுபதிகள.

695. பூதர்கள உடைய - பூதபபடையினா தோல்வியடைய. சாடி - அடிததது. புஙகவம் - அம்புகள்.

696 கணதது இறை - பூததததலைவனுகிய சிங்கன். கொடியோன - தசமுகனென்னும் அசுரன. வரம் - மேனமை சாரதன் - பூதாதலைவன். ஊறு செய்திட - அழிகக. குநதம் - வேல். ஆழி - சக்கராயுதம.

697. குந்த வேலினை யாழிபோ யழிப்பக
கொடிய னோகதை குறிபபொடு விடுத்தான்
உநது சிங்கன தூரததின்வந தழுந்த
உதிர மேல்விழுந் தோடவங் கோடி
வெநதி றற்றச முகனுரத் தடிபப
விழுநது வெய்யவன் வீநதிட வதுகண்
டந்த மற்றிடுந தருவாக ளெவருமு
அமாபு ரிநதிட வடலொடு மடைநதாா. உசசு

698. அன்ன காலையி லிலக்காதந குழுவில
ஆற்றல பெறறுள வனகனு மொருவன
மன்னு தானவா தானைமுன பணுகி
வாளி கொண்டவா மாளவே யழிபபத
துன்னு தானவ ரோடின ரவரிற்
றன்மு கததினன் றுண்ணென வெதிாநது
கொன்னு றும்படி பலபல வடிவம்
கொண்டு பூதாமுன கொடுஞ்செருப் புரிந்தான்.

699. ஆய காலையில வாகையங் கதிரோன
அதுதெ ரிநதன னறிவெனும படையால்
மாய மானதை யழிததலுந தனிதது
வஞ்ச னுயிர வாளிகள விடுப்ப
ஆயி ரங்கணை விடுததவை தடுததங்
கவனு டம்பினி லழுநதிட வளவில்
சாய கநதொட விழுநதயாந தருவாய்த்
தருவ னோடினன் சாரதா மகிழ. உசசு

---

697. குநதவேல - சிறியவேல. உரததின - மாாபில். வெய்ய வன் வீநதிட - தசமுகன மரணமடைய.

698. லக்ஷவீராகளுள ஒருவன அனகன. தானவா தானை முன்பு - அசுர சேனைக்கு முனனுலே துணணென - நடுங்க.

699. வாகை அம் கதிரோன - வீரமாாததாண்டன். அறி வெனும படையால் - ஞானஸ்திரததால சாயகம் - அம்பு அருவாய் - உருவம மறைந்து அரூபியாகி.

700. அந்த வேலையி லிந்தவா றறிந்தான்
அரிமு கத்தின னெரிமுக மானான்
வந்தெ திர்ந்தன னெதிர்தலும் பூதா
மரக்கு லங்களும் வரைகளும் விடுப்ப
முந்து மன்னவ னாசியி லுயிர்ப்பால்
முரிந்து போயின முனிந்துவெம் பூதர்
மந்த ரங்களு மரங்களும் பிறவும்
மாகா தெவ்வன்மேல் வலியொடு விடுத்தார். உ௪எ

701. விட்ட வின்னலை மாகமே னிறைந்து
வேக மோடுபோய் விறலரி முகனும்
ஒட்ட லன்றன்மேற் பட்டன படலும்
ஊறு செய்தில வுடைந்தில விழுந்த
அட்டி டும்படி கரியினந் தனிலோர்
அரிபு குந்தென வடற்கணக் குழுவின்
வட்ட மானதன் றேரினு மிறங்கி
வந்து புக்கனன் மாயைதன் புதல்வன். உ௪அ

702. பற்றி னன்சில பூதாக டம்மைப்
பதைத்தி டும்படி பாரவண் டத்தில்
எற்றி னன்சில பூதாக டம்மை
எயிறு துன்றிய விடிக்குரல் வாயிற்

---

700. அரிமுகத்தினன் - சிங்கமுகாசுரன். எரிமுகன் ஆனான் - கோபத்தால் எரிகின்ற முகத்தை உடையவன் ஆனான். மன்னவன் நாசியில் உயிர்ப்பால் - சிங்கமுகன் மூக்கிலிருந்து விடுத்த மூச்சுக்காற்றினால். மந்தரங்களும் - மலைகளையும். மாகா தெவ்வன்மேல் - சிங்கமுகன்மேல்.

701. மாகமேல் நிறைந்து - ஆகாசத்தில் நிரம்பி. ஒட்டலன் - பகைவன். அட்டிடும்படி - கொல்வதற்காக. அரி புகுந்தென - சிங்கம் புகுந்தாற்போல. கணக்குழுவின் - பூதப்படைக்குள்ளே. மாயை தன் புதல்வன் - சிங்கமுகன்.

702. பார அண்டத்தில் - கனமுடைய அண்டமுகட்டில். எற்றினன் - அடித்தான். இடிக்குரலையுடைய வாயில். குற்றினன் -

குற்றி னன்சில பூதர்க டம்மைக
குறைத்த னன்சில பூதர்க டம்மைச
சுற்றி னன்சில பூதர்க டம்மைத
துவைத்த னன்சில பூதர்க டம்மை. உ௪௯

703. வேத னூரினிற் சிலவரை வீசும
விரிக டல்களிற் சிலவரை வீசும்
மாதி ரங்களிற் சிலவரை வீசும
மறலி யூரினிற் சிலவரை வீசும்
ஏது போலவே யமாபல வியற்ற
எருவை நீர்விரிந் திருங்கடற் புகுதப்
பூத லந்தனிற் பூதர்கள் பலரோர்
பொன்றி னாரவன் புகுந்தனன் றோமேல். உ௫0

704. ஈது கண்டனன் பூதமன் னவரில
எரிகொள் கண்ணினு னெதிரணைந் தவுணன்
மீது தண்டமொன் றெறிந்திட வதுபோய்
வெய்யன் வையமேன் மேவுசீர் வலவன்
தீது கொண்டிடு சிரந்தனைக் களையச
சிங்க மாமுகன் சீறியே யொருதண்
டாதி மாமகன் பூதமன் னவன்மேல்
அழுந்த விட்டிழி யயர்ந்துநின் றனனே. உ௫க

அரைத்தான். குறைத்தனன் - வெட்டினான். துவைத்தனன் - காலால மிதித்தான்.

703. வேதன் ஊர் - சத்தியலோகம். மாதிரங்களில் - திசைகளில். மறலியூரினில் - யமபுரியில. எருவை நீர் - இரத்தம். பொன்றினார் - இறந்தனர்.

704. எரிகொள் கண்ணினன் - அக்கினி நேத்திரன். தண்டம் - தண்டாயுதம். வையம் - தேர். வலவன் - தோப்பாகன். ஆதிமாமகன் - முருகக்கடவுளுக்குரிய. அயர்ந்து நின்றனன் - பூதத்தலைவன் மயங்கி நின்றான்.

705. தேரின் மீதொரு பாகனை நிறுவிச
சிங்க மாமுகன சீறிவந தணுகப
பாரி னோர்புகழ சுமாலியென பவனோ
பருபப தநதனைப பறிததுநோ விடுப்பச்
சீரு லாவுதன் கரததினுற் பிடிததுத
தீதில பூதன்மேற திருமபவிட் டிடலும
வீர முறறிடு சுமாலிதன னுரததில்
விரைநது பட்டிட மெலிநதனன் விழுநதான். உருஉ

706. அனைய காலையிற் றண்டியென னொருவன
அவுணன் வையமுற றவன்றன துரததிற
கனமு றுஙகரக் கதையினு லடிபபக
கதையொ டிந்தது கரஙகொடு புடைத்தான்
தனது தாளினு லவுணனங் கிவனைத
தளள வீழநதுபின் றணடிவிண் ணெழுநது
சினம தாயவன் றோளின்மேற பாய்நது
செய்ய தாளினுற றிறலொடுந துவைததான். உருங

707. செறிநத தோளகளிற கரததினிற சிரததிற
சென்று சென்றுவன றிறலொடுந துவைபப
அறிநதி லானதை யரிமுகத தவுணன
ஆக மீதிலோ ரீகொலென றெணணிச்
சொறிநது கையினுற் றுடைபபநொந திரிநதான்
துலக்க வெண்மரு பிலககரு மெதிரநதெண்
இறநத வாளிகள் சொரிநதிடப படிமேல
இழிநது வநதன னிழிதொழில பயினறோன். உருச

---

705. சுமாலி : பூதபபடையைச சார்நதவன. பருபபதம் - மலை.

706. தணடி யெனனும் பூதன அசுரன மார்பிலே கதாயுதததால் அடிக்க அக கதை ஒடிநதது வையம உறறு - தேரினமேல் தாவி. அவன் தோளினமேல் - சிஙகமுகனது தோளமேலே.

707. ஆகமீதில் - நம் உடமபில. ஓர் ஈகொல் என்று எண்ணி - ஈ ஒன்று வநது மொய்க்கிறதோ எனறு நினைநது. இரிநதான் - ஓடினன். படிமேல இழிநது - பூமியில் இறங்கி.

708. எடுத்தெ றிந்தனன் சிலவாந்த தேரை
இலங்கு மொன்றினோ டொன்றுதாக் குறவே
அடித்தல் செய்தனன் சிலவாந்த தேரை
அங்கை யாற்சில தேர்தமை யள்ளி
ஒடித்த னன்சில தேர்களை யுதைத்தான்
உரைத்த விப்படி யனேகமங் கியற்றிப்
படித்த லம்புகழ் வீரர்க ளிரிந்தார்
பரிந்து தேரிலப் பதகனை றினனே. ௨௫௫

(கலிநிலைத்துறை)

709. காரிலங்கு பூதரொடு தம்பிய ருடைந்தசெயல் கண்டான்
வீரமுரு கற்கிளைய நாதனுள மீதினில வெகுண்டான்
கோரமொ டிருந்ததொரு கைச்சிலை தனைக்குனிவு கொண்டான்
ஓரிறையின் முன்கணை சொரிந்தவுணர் தானையுயி ருண்டான்.

710. கரங்களை யறுப்பன பதங்களை யறுப்பன கவின்றோய்
உரங்களை யறுப்பன புயங்களை யறுப்பன வுரக்கந்
தரங்களை யறுப்பன கலன்களை யறுப்பன சயஞ்சேர்
வரங்களை மிகப்புனையும வாளின்மொய்ம் பாளிவிடு வாளி.

711. மாறவுணர் சேனைபல தூளிபட வாளிகொடு வள்ளல்
சீறியமர் செய்தலு மரிப்பெரு முகனறனது சேயோர்
நூற்றெனு மிலக்கமுடை யாரவரெ திர்ந்தனர் நுதிக்கோல்
வீறுமுகி லாமென விடக்கணைகள் வீரனும் விடுத்தான்.

---

708. படித்தலம - பூமியிலுள்ளோர். பரிந்து - விரும்பி. பதகன - சிங்கமுகன.

709. உடைந்த செயல - தோல்வியுற்ற செய்தியை. இளைய நாதன - வீரவாகுதேவர். குனிவு கொண்டான் - வளைத்தான. ஓர் இறையினமுன - ஒரு கணத்திற்குள்ளே

710 பதங்களை - கால்களை. கவின தோய் - அழகு பரவிய. உரங்களை - மார்புகளை. உரம கந்தரங்களை - வலியையுடைய கழுத்துக்களை. கலன்களை - ஆபரணங்களை. வாளின மொய்ம்பாளி - வாள் வலியையுடைய வீரவாகுதேவர்

711. மாறு - பகை. வள்ளல - வீரவாகு. அரிப்பெருமுகன - சிங்கமுகாசுரன. சேயோர் - பிள்ளைகள். நுதிக்கோல - கூரிய

712. விடுத்தவைதடுததவரெடுத்தசிலை தேரைமிகுவெங்கோல்
தொடுத்தவ னழிததிட மனத்திடைசினததவர்கடுவாள்
பிடிததம ரியற்றுற விளிக்கந விரப்படை பிடிததே
படிததலமதிப்பொடு குதித்தவர் தமக்கெதிரபடர்ந்தான்.

713. வாளது பிடித்துவரு மண்ணலெதிர் வநதனர் வளைந்தார்
தோளிடையுரததிடைகரததிடையெறிநதனாகடுயோன்
கோளுருவி லூறிலது கண்டனர்பிடிததனாகொதிததே
ஆளரி முகன்குமரா சிநதிவிழ வாள்விசிறி யட்டான்.

714. அஙகுலவு மைமபதுடனைமபதெனுமைநதாதமையட்டே
துங்கமுறுவீராகடனிற்றலைமை பெற்றதொருதூயோன்
பொஙகுமிமையோாபுகழவையமுறுவையமிசை புக்கான்
சிஙகனிது கணடுளம வெகுணடணுகி மொயமபனொடு செபபும.

715. ஈனமில்கு மாரனலை யெணமர்களி லோவல திலகக
மானவரி லோவலதெம ரோரினிடை தூதுவரு வானே
ஆனவிவா தஙகளிலி யாரெனலும் வீரமுறு மணணல்
வானவாகுலத்தினையலைத்த கொடியோனொடு வகுப்பான்.

நுனியையுடைய அம்புகளை முகிலாம என விட - மேகம மழையைச் சொரிவதைப போல எய்ய

712 தடுதது, அவர் எடுதத. சிலையையும் தேரையும. சினதது = சினநது - கோபிதது. விளிக்க - அழைகக. நவிரபபடை - வாளா யுதம படிததலம - நிலததில

713. அணணல எதிா - வீரவாகுவுக்கு எதிரே. உரததிடை - மாாபில். கோள உருவில - விரதததால வலி பெற்ற திருமேனியில ; கோள - மேறகோள, விரதம ஊறிலது - தாஙகள வெட்டியதால புண்படாமல் இருப்பதை ஆளி முகன - சிங்கமுகாசுரன். விசிறி - வீசி அட்டான - கொனறான்

714 தூயோன - வீரவாகு. இமையோா - தேவர். வையமுறு வையமிசை - பூமியினமேல இருநத தோமேல். மொய்மபனொடு - வீர வாகு தேவரோடு.

715. குமாரன் அலை - நீ முருகக் கடவுள அல்லை. வீரமுறும் அணணல - வீரவாகு.

716. ஆதியரு ளுங்குமர நாயக னடிக்கடிமை யானேன்
தூதனென வந்துமது நற்பதியை முற்பக றொலைத்தேன்
நீதமறு மும்மையட நின்றனனி யானென நிகழ்த்திக்
கோதறுத ளுதுபெய ரோதினன மிகுததவிறல கொணடான.

717. என்றிடலு முன்றனை யுனகிறைதனைக்கடி திறைக்குள்
வென்றிவே னென்றிட வெகுண்டுபெதி னெணகணை விடுத்தான
சென்றவனுரததிடைசெறிநததுமுறிநத தொருதண்டம்
துன்றரிமுகததனவிடநா லுகணைகொண்டது துணிததான்.

(பதினைந்துசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

718. தீதில் வீர னுபி ரஞ்சரததி னைப்ப கைததவன்
சிரததினிறசெலுத்தவேசெறிநதொடிநது போயதால்
ஏதமான சிஙகனங்கொா சூலவேல விடுப்பவே
இராயிரஞ சிலீமுகங்க ளிளைய வீர னெய்யவச்
சோதிகொணட சூலமச சரததை நூறி வநதிடத்
தூயவீரன வாளகொடே துணிததனன்றுணிததபின்
பாதிதன படைக்கலததை யவுணன்மீதி லேவினான்
அவனு மன்ன தேவினு னமர்புரிநத திருமையும்.

719 வீறுகின்ற படைகளபினபு விட்டு ளாரை மேவவே
வீரவாகு நெஞசமேல வியநதுபததின மீதினால்
ஏறுகினற கணைகடேவி யரிமுகத்த னிரதமேல்
இலகுபாகன முடியறுபப விருமை கொண்ட தணடமொான்

---

716. முற்பகல் - முன் ஒரு நாள். நீதம் அறும் - நீதி அற்ற. அட - கொல்ல.

717. இறைகுள - கண நேரத்தில். பதினெட்டு அம்புகளை வீர வாகுதேவா எய்தாா. முறிநதது : தொகுதி ஒருமை. அரிமுகத்தன - சிஙகமுகனை

718. பகைததவன் சிரததினில் - சிஙகமுகாசுரனுடைய தலைகளினமேல் இராயிரம் சிலீமுகஙகள - இரண்டாயிரம அம்புகளை இளைய வீரன் - வீரவாகு நூறி - அழித்து துணிததனன - சூலாயுதததை வெட்டினன. ஆதி தன் படைக கலத்தை - சிவாஸ்திரத்தை அனனது - அநதச சிவாஸ்திரத்தையே. இருமையும - இரண்டு அஸ்திரங் களும்.

றாறி லாத சிங்கனுநத வுந்துமார்பில் வநதுபட்
டொல்லைதூள பொருநத வேயொராயிரஞ்சரங்களைச்
சூறையென்ன விட்டுவெய்ய னேறுதேரை நூறவே
தூயபூதர் கண்டுசெனறு சுற்றினாக ளவுணனே.

720. அநத வேலை சீறிவெய்யன வேறுதேரி லேறியே
ஆயி ரநத னுப்பிடித் தருஞசரம் பொழிநதுநோ
வந்தெதிரநத பூதரைப பிணமபடுதத் யெங்கணும
வாளியான் மறைபப வீரன் வாளியா லறுததவன்
சிநதுகோல விலககிநிறப வாயிரத திரட்டிகோல்
தீயன்விட்டு வளஎறன் றிருத்தனுத தனைத்துணித்
துந்துவீரன் விறபிடிக்கு முன்னாநூறு கோடிகோல்
உரததழுதத வீறுசோரி யுததிபோ லெழுநததே.

721. வெய்யசூாத னுதுதமபி வெம்பிவிட்ட கோலெலாம்
வேலவன் றனுதுதம்பி விற்சரத் தறுத்தவன்
செய்ய தேரை யாயிரஞ் சரததினு லழிக்கவே
சிங்கமா முகத்தனவேறு தேரின்மீதி லேறினுன்
கைய னுந்து கையிலுற்ற பததுநூறு விலலையும்
கநதனன்ப னெண்ணிலாத கணைசொரிந தழிததிட
வையமுறற வானமுற்ற சாரதக குழாங்களும்
வானவக குழாஙகளு மகிழ்ந்தொலிதது நின்றவே.

---

719. படைகள - சிவாஸ்திரங்கள. வீரவாகுதேவா பதினைன்கு கணைகள விட்டுச் சிங்கமுகனது தேர்ப்பாகன் தலையை அறுத்தார். இருமை - பெருமை. சூறை எனன - சூறுவளியைப் போல.

720. பிணமபடுததி - கொன்று பிணமாக்கி. தன் அம்புகளால் எவ் விடததையும சிங்கமுகன் மறைக்க, அவற்றை வீரவாகுதேவர் அம்புகளை விட்டு அறுததார். சோரி - இரததம. உததி - கடல்.

721. வெம்பி - கோபிததது. கந்தன் அனபன - வீரவாகு. சாரதக் குழாங்கள - பூதக கூட்டஙகள.

722. மற்றிவ்வேலை வெகுளிகொண்டு சிங்கமா முகத்தினோன்
மாயமான பாசமவீச மாசிலாத பூதரைக்
கொற்றமுற்ற வெண்மரைத் துலக்கமா மிலக்கரைக
கோளுறும் புயத்தனைக கொதித்துவந்து கட்டியே
வெற்றிகொண்டு விண்ணெழுந்து தண்ணெனப படர்ந்துபால்
வேலைதன்னி லுதயமான வெற்பிலிட் டிருந்ததால்
உற்ற தேவ ரீது கண்டு வாடி னாக ளோடினா
உலவைசென்று முருகனோடுரைப்பவங்கெழுந்தனன்.

723. மிக்க தேரின் மீதி லேறி வீறுபூத ராயிர
வெள்ளமும பாந்துசூழ விண்ணுளார புகழ்ந்திடத
தக்கபலலி யந்தழுங்க மன்னுசின்ன மூதிடத
தானவனற னூதுமுன்பு சண்முகத்த னணுகவே
மைக்கருங் கடற்புரைந்த வவுணாசேனை வெள்ளமும
வள்ள லோடு வந்தபூத மன்னாசேனை வெள்ளமும்
அக்கணம படைக்கலஞ் சொரிந்துபோர புரிந்தபோ
தவுணர் மாய வீறுபூத ரவருமாய்வ தாயினார். ௨௭௦

(எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

724. இப்பான்மை கண்ட வரிமாமு கத்தன்
இகல்கொண்ட பூதர் குழுவைக்
கைப்போது கொண்டு மிகவாரி யின்று
கடிதுண்ப னென்று கருதி

---

722 மாயமான பாசம் - மாயம் செய்யும் இயல்பையுடைய பாசக் கயிற்றை. கோளுறும் புயத்தனை - வலிமையுடைய வீரவாகு தேவரை. பால வேலை தன்னில் உதயமான வெற்பில் - பாற்கடலினிடையே உள்ள உதய கிரியில். உலவை - வாயுதேவன்

723. பல்லியம் தழங்க - வாத்தியம் முழங்க. சின்னம் ஊதிட - திருச்சின்னம் ஊத. வள்ளலோடு - முருகக் கடவுளோடு.

724 அரிமா முகத்தன் - சிங்கமுகாசுரன். இகல் - பகை. கைப்போது கொண்டு - கைகளைக்கொண்டு. துப்போடும் - வன்மையோடும். சுரா அஞ்ச - தேவர்கள் பயப்படும்படியாக.

மெய்ப்பான வண்ட முடிவைச் சிரங்கள்
விறலோடு சென்று தொடவே
துப்போடு மங்க ளொருமேனி கொண்டு
சுராரஞ்ச வீது புரிவான். உஎக

725. கல்லா மனத்த னிருபத்து நூறு
கரமுஞ் செலுத்தி விறல்சேர்
சல்லாப மோடு குகனோடு வந்த
தசநூறு வெள்ள வனிகம்
எல்லா மகட்டி னிடைசேர வாரி
இனிதாய் விழுங்க வெழில்சேர்
அல்லார் களத்த னெமையாள நல்கும்
அமலன் றனித்த ருளினன். உஎஉ

726. இவ்வேலை தன்னின் மிகுமொற்ற ரேகி
இறையான சூர னுடனே
செவ்வே நிகழ்ந்த சொலவே மகிழ்ந்து
சிகரத்தி னுச்சி மிசைபோய்
அவ்வேலை தம்பி சமாகண் டிருப்ப
அவனேவல் கொண்டு திறல்சேர்
மைவேலை யென்ன மிகுசேனை பின்னும்
மருவிற்று யுத்த களமே. உஎங

727. ஈடான சிங்க னெதிராக வீறும்
எழிலாக வேல னணுகக்
கூடா நிறைந்த வவுணப் பதாதி
குகன்முன் பணிந்து படைதூய்

---

725. கல ஆம் மனத்தன இருபத்துநூறு கரம் - இரண்டாயிரம் கைகள். சல்லாபமோடு - சந்தோஷமான பேச்சோடு. அனிகம் - படை. அகட்டினிடை சேர - வயிற்றுக்குள்ளே போக. அல்லார் களத்தன் - நீலகண்டப் பெருமான். அமலன் - முருகவேள். படைகளை யெல்லாம் அசுரன் விழுங்க, முருகக் கடவுள் மாத்திரம் தனித்து நின்றார்.

726. செவ்வே - நன்றாக. நிகழ்ந்த - நடந்த காரியங்களை. சிகரத்தின் உச்சி மிசை போய் - கோபுரத்தின் உச்சியில் ஏறிச் சென்று. சமா - போரை. மைவேலை என்ன - கருங்கடலைப் போல.

வாடா விறல்கொண் முருகேசன் வில்லின்
வலியான நாணி னொலியால்
வீடா வழிந்த தநுகண்டு தீயன்
விறலோடு வந்து மொழிவான். ௨௭௪

728. பொன்னாட ரெங்கள் பகையாதல் கண்டு
புலவோரை யின்னல் புரிவோம்
அன்றாரி லல்லை பகையல்லை யென்கொல்
அமர்செய்ய வந்த வகையென்
றொன்னா னிசைப்ப வெளியாரை மொய்ம்பர்
உறுகண் குயிற்றி னவரைப்
பன்னாளு நூறி யரசாள வன்ன
பரிசா லடைந்த னமரோ. ௨௭௫

729. என்றீ துரைப்ப வலியாள னீயும்
எளியாக ளெங்க ளினமும்
நன்றீது வல்லை யமர்செய்தி யென்ன
நலமார் குமார னொருகோல்
முன்றீய வன்றன் மருமத் தழுத்த
முதுகிற் பறிந்த ததனால்
வன்றீ நிகர்த்த கொடியோ னுடம்பின்
மலிசோரி வந்த தவனே. ௨௭௬

---

727. ஈடு - பெருமை. எழில் ஆகம வேலன் - அழகையுடைய திருமேனியைப் படைத்த முருகக் கடவுள். அவுணப் பதாதி - அசுரர் படைகள். வீடா - இறந்து.

728. பொன்னாடர் - சுவர்க்கவாசிகளாகிய தேவர்கள். புலவோரை - தேவரை. அன்றாரில் அல்லை - அவர்களுக்குள் சேர்ந்தவன் நீ அல்லை. ஒன்னான் - பகைவன். எளியாரை வலியார் துன்புறுத்தினால் அவ்வலியாரை அழித்து அருள் செய்வோம். உறுகண் குயிற்றின - துன்பம் செய்தால். நூறி - அழித்து. அன்ன பரிசால் - அந்த முறைபற்றி.

729. வலியாளன் நீயும் என்றது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. அமர் செய்தி - போர் புரிவாயாக. மருமத்து - மார்பில். முதுகிற் பறிந்தது - முதுகு வழியாக ஊடுருவிச் சென்றது. மலி சோரி - மிக்க இரத்தம்.

730. உள்ளுற்ற பூத ரதுபோதில்வேல
னொருகோ றளைதத வழியால்
மெள்ளத தலததி னிழியச் சினநது
வெளியைக கரங்கொ டடையாக்
கள்ளுறற தொங்கன முருகேசன் மீது
கதையொன்று கைப்ப வமலன்
வளளுறற நாலு கணைசிநத வேகி
வருதண்டை நூறி யவைபோய். ௨௭௭

731. மங்காத சிங்க னுதல்சென் றொளிப்ப
மயலோடு வெய்ய னுறவே
சிங்கார மேவு மவன்முன் படைதத
திறல்கொண்ட பாணி நெகிழ
வெங்காய மிஞ்சி யுறுகின்ற பூதா
விறலவாளி பட்ட வெளியால்
அஙகாய வேலை கடிதே யிறங்கி
அமலன்றன் முன்ப ணுகினா. ௨௭௮

732. அபபோது தன்னி லுதயச் சிலம்பில்
அருளகொண்ட வேல னொருகோல
துபபோடு கைப்ப வதுசென்று வீரா
தொகையைத தனது மிசையே

---

730. உள உறற - சிங்கமுகனது வயிறறுககுள்ளே இருநத. தலததின இழிய - தரைமேல் இறங்கி வர. வெளியை - துவாரததை. கள உற்ற தொங்கல - தேனையுடைய மாலையை அணிநத. உகைபப - செலுதத. வள - கூாமை.

731. நுதல் - நெற்றியில் மயலோடு - மயக்கத்தோடு. சிங்காரம் - அழகு. முன்பு அடைதத. பாணி நெகிழ - கை தளர. மிஞ்சி வெம்காயம உறுகினற பூதா - வெளியிலே வாராமல எஞசி அவன் வயிறறுக்குள் இருநத பூதாகள். வாளி பட்ட வெளியால் - அம்பு துளைத்த வாயில்வழியே. அங்கு ஆய வேலை - அநதச் சமயத்தில்

732. உதயச் சிலம்பில் - உதய கிரியில் துப்போடு கைபப - வலியோடு எய்ய. மெய்பபோடு கொணடு - உணமையில தாங்கிக்

மெய்ப்போடு கொண்டு கடிதே திரும்பி
விறல்வேலன் முனபு விடவே
மைப்பாவு கண்டன மகனங் கவாக்கு
மகிழ்வாக வோதி னனரோ. உஎகூ

733. அககாலை தன்னி லிதுகண்டு சீறி
அரிமா முகதத னனிகம
மிக்காரி லாத குமரேசன் முன்பு
விரைவோடு வநது வளைய
நக்கா னளபபில் கணைமாரி தூவி
நலியத தொலைப்ப விடரிற்
புக்காண்மை யினறி யுறுகின்ற வெய்யன்
இதுகண் டழன்று புரிவான். உஅ0

734. நூறுன பத்து நெடுவிற் பிடித்து
நுதிவாளி சிந்தி முருகன்
சீறு விடுதத கணையைத தடிந்து
திறல்கொண்ட சிங்க முகவன்
மாறுக வேல னிரதததி லுற்ற
வலவன்றன் மாாபி னிடையே
வீறுயி ரங்கொள கணைசிந்த நொாநது
மெலிவா யிருநத பொழுதின். உஅக

கொண்டு. மைபபாவு கணடன் - நீலகண்டப பெருமான். மகிழ்வு உண்டாகும்படி. ஓதினன் - இனிய மொழிகளைச் சொன்னா.

733. அரிமா முகததன அனிகம - சிங்கமுகனுடைய படை. நக்கான் - புன்னகை பூத்து. நலிய தொலைபப - வருநதி அழியும்படி செய்ய வெய்யன் - சிஙகமுகன. அழனறு - கோபிததது.

734 சிஙகமுகன ஆயிரந தலைகளும இரண்டாயிரம் கைகளும் உடையவனுதலின ஆயிரம விறகளைப பிடிததான. நுதி - முனை. சீறு - கோபிததது. தடிநது - அறுததெறிநது ஆயிரம் வீறு கொள கணை யென்று மாறுக நொநது - தோபபாகன வருநதி

735. ஐயன் சினந்து கணை நூறு சிந்தி
அரிமா முகங்கொ ளவுணன்
வையங் கெடும்பட நிலநின் றளப்பில்
வடிவாளி வெய்யன விடவே
கையன் றனுக்க டமையா யிரங்கொள்
கணையா லொடிப்ப வவுணன்
மெய்யன்றன மீதி லொருசூல முந்த
விறல்வேல னீது புரிவான். உ அஉ

736. ஈரேழ தான கணைசிந்தி முந்தி
எதிர்சூல நூறி யடுகோல்
ஓரா யிரத்தை யவனோ விடும்பட
உரமேவு சிங்க முகவன்
சீரான க்கையி லொருதண்டு கொண்டு
சிதறப் புடைத்து வரவப்
போரார் கரத்தை யெழுவாளி கொண்டு
புனிதன் றடிந்த ருளினன். உ அங

737. மெய்ப்பாணி பின்பு மெழுவெய்யன் வையம்
விழுதண் டெடுத்து விடலும்
துப்பா யிரங்கொள் கணைகொண்டு தண்டு
துணிசெய்து வேல னுறவே

---

735 ஐயன - முருகக் கடவுள். வையம் கெடும்பட - தேரை அழிக்க. நிலம நின்று - பூமியின்மேல நின்று. அளபபு இல் - கணக்கு இல்லாத. வடி - கூரமை கையன் - சிங்கமுகன். தனுக்கள்தமை - விற்களை. மெயயன் - முருகக கடவுள

736. நூறி - அழிதது. உரம - வலிமை. தடிந்தருளினன் - அறுததருளினா.

737. மெய்ப்பாணி - தேகத்திலிருந்த கை வையம விழு - தரைமேல் விழுந்து கிடந்த துபபு - வலிமை. தண்டு துணி செயது - தண்டாயுததைதத துண்டுபடுததி. பாசம உந்த - பாசததை விட. மைப பாவி - அஞ்ஞானததை உடைய பாவியாகிய சிஙகமுகன.

கைப்பாச முநத விறைபத்து நூறு
கணைகொண் டழிக்க வதனால்
மைப்பாவி யாறு முகனைப பிடிகக
வலியோடு வநத னனரோ. ௨௮௪

738. ஆறுமு கதத னதுகண்டு வநத
அவுணன கரஞ்சி ரமெலாம்
ஊறுகி வீழ விருபத்து நூறொ
டொருபதது நூறு கணையைச்
சீறு விடுப்ப வவைபின் பெழுநது
செறிவாக வெய்யன் வெகுளா
மாறுக வெண்ணில வரையைப் பிடுங்கி
வலியோடு வீசு தலுமே. ௨௮௫

739. வரையற்று வநத வரையறறு வீழ
வலியற் றிடாத முருகன
புரையற்ற வாளி மிகவே பொழிநது
புகழ்மேவு கின்ற வவுணன்
நிரையுற்ற சென்னி யுரமுறற கைகள
நிலமுற றிடதத டியவே
விரைவுற்று மணணில விழுமுன்பு பின்பு
விறலோ டெழுநத வவையே. ௨௮௬

740. சிங்கார மேவு கரமுஞ சிரஙகள
சிதறித திருமப முளையா
துங்கார மோத விருபாணி யோடும
ஒருசென்னி யோடு மெதிரவந

---

738. ஆறு ஆம் முகததன் - சணமுகக கடவுள். ஊறுகி - காயம்பட்டு. சீறு - கோபிதது செறிவு ஆக - முன்போலப பொருந் திக் கொள்ள. வரையை - மலைகளை

739. வரையறறு வநத - அளவில்லாமல் வந்த. புரை அற்ற - ஒப்பிலலாத; குற்றமறற எனலும ஆம். நிரையுற்ற சென்னி - வரிசை யான தலைகள உரம் - மார்புகள. செனனியும் உரமும் கைகளும் நிலம் உற்றிட விழ விழ மீட்டும் அவை உடமபோடு ஒட்டிக் கொணடன.

திங்கா ரெனக்கு நிகரென்றோ குன்றம்
இகலிப பறிததது விடவே
கங்காளன மைநத னொருவாளி கொண்டு
கடிதே துணிதத ருளினன. உ௨அஎ

741. மாலவிட்ட வும்பா சிறைவிட்டி டாது
மறமுற்ற சூர னிளையோன்
வேல்விட்டு வென்றி கொளுமாறு மன்றி
விடுகினற தொனறை விறலசோ
கோலவிட்ட ழிகரு மிதுவேய லாது
குமரா பயின்றி லைகொலென்
றுலதகை யொதத வொருதணடு தன்னை
அடலோடு விடட பொழுதின. உ௨அஅ

742. வீறான தண்டு வருசெய்கை கண்டு
விறலகொண்ட கநதன வெகுளா
மாறான வஞச னுயிருண்டு வலலை
வருகெனறு கையின் மருவும
ஊறான தற்ற குலிசந தொடுபப
உரனோடு சென்று கதையை
நீறாக நூறி யரிமா முகததன்
நெடுமாபி னுறற ததுவே உ௨அகூ

740. சிஙகாரம் - அலங்காரம. முளையாது - முளையாமல் இருக்குமபடி. உங்காரம ஓத - ஹுங்கார சபததகை முருகக் கடவுள் செய்ய. இரு பாணியோடும - இரணடு கைகளோடும். இகலி - பகைததது. கங்காளன் - முழு எனபை அணிந்த சிவபிரான.

741. மால - மயககம. உமபா சிறை - தேவாகளது சிறையை. மறம உறற - அதாமததையுடைய இளையோன - சிங்கமுகன் வேலை விட்டு வெற்றிகொளவதும் நான விடும் ஆயுததகை அம்பால் அழிப்பது மன்றி வேறொனறும் பழகவில்லையோ என்று சிங்கமுகன் கூறி. ஆலத்தை - விடததை.

742. குலிசம - வச்சிராயுததகை. உரன் - வலி.

743. மார்பிற் பொருந்தி முதுகிற் பறிநது
வலியோடு செல்ல வவுணன்
சோரிப் பெருககி னுடனே விழுநது
துயரததி னோடு மடியக
கூர்பெறறி லங்கு குலிசம் படர்நது
குளிரவான நிககுண் முழுகிக்
கார்பெற்ற கண்ட னருண்மைநத னுநது
கரமீது வந்த திறையின். உகூ0

744. நாகததி லும்பர் மலாமாரி தூவி
நனிபாடி யாடி மகிழ
வாகைக் குமார னிளையோாக டாமும
மலிகின்ற பூதா குழுவும
ஓகைக்குண் மூழ்கி யபலே பொருந்த
உயர்பா சறைக்க ணுகினான்
ஆகுற்ற வேலை யிதுகணட வொறறர்
அசுரேச னோடி தறைவாா. உகூக

745. உன்றம்பி யான வரிமா முகத்தன
உயிர்போய் மடிநத னெனுக்
குன்றம் புரைநத சிகரத் திருநத
கொடியோ னிலததின் மிசையே

743. பறிநது - ஊடுருவிப போய. சோரிப பெருக்கினுடனே - இரத்த வெள்ளததோடு. படர்நது - செனறு. வான நதிக்குள - ஆகாச கங்கையில். கார் பெற்ற கண்டன் - நீலகண்டப்பெருமான. இறையின் - ஒரு கணபபொழுதில்

744. நாகததில் - வானததில உமபா - தேவாகள. ஓகை - உவகை. பாசறைக்கு - பாசறையை, உருபு மயக்கம. அசுரேசனோடு - சூரனோடு.

745. அரிமா முகததன - சிங்கமுகன். சிகரதது இருந்த - கோபுரததின்மேல் இருநத. மின தங்கு எயிற்று - மின்னுதலையுடைய பல்லையுடைய.

துன்றும் புனலகொண் முகில்போல் விழுந்து
துயரக் கடற்குண் முழுகி
மினறங் கெயிற்று விறல்வாய் திறநது
மிகவே புலம்பி யழுதான். உகூஉ

சூரபன்மன் வதை

(வேறு)

746. ஓங்குதுயர் நீங்கியொரு கோடியெனு மாயிரமு
றுறறர்களை யொலலை விளியாத
தீங்ககலு மாயிரவொ ரெட்டளவை யண்டமுறு
சேனைக ளனைததும் வரவே
ஆஙகுற வணைந்துபுகல வீரென விரைநதவர்கள்
அண்டமுள வண்டி யறைய
வாங்கரு மிருநதிறல்கொ டானவாக டானைபல
வநதவுய ரண்ட வழியால. கூஉரு

747. வேதனொடு மாதவ னுறும்பதி நிறைநதன
விசும்பிடை நிறைநத னவெழிற
பூதல நிறைநதன பெருநதிசை நிறைந்தன
புகழ்க்கட னிறைநத னநெடும
பாதல நிறைநதன வியாவையு நிறைநதன
பரநதுவரு தூசி யனிகம
ஆதரவி னூறுபெறு கோடியுறு யோசனையிவ்
வண்டமு நிறைந்த விறையின். உகூச

---

746. ஒலலை விளியா - விரைவில் அழைத்து. என - என்று சூரபன்மன் ஏவ. அண்டம உள அண்டி அறைய - உள்ள அண்டங்கள் யாவற்றையும அடைநது சொலல. வாங்கரும் - நீங்குதற்கரிய. அண்ட வழியால் - அண்ட கோளததின வழியாக.

747. வேதன பதியிலும் மாதவன் பதியிலும நிறைநதன; மாதவன - திருமால. தூசி அனிகம் - முற்படை. இறையின - கண நேரத்தில்.

748. இன்னபடி தானவர்க டாணையுற வொற்றாகள
இருநதிறல பொருநது மவுணன்
பொன்னடி பணிநதிவை யுரைத்திட விருப்பொடு
பொருகவென விருககை யிடைபோய்
மன்னுபுன லாடியினி தாமடிசி லுண்டுதிரு
நீறுநுதல் வலலை யிலணிந
தின்னலக லுங்களப மினனுகல னுணவை
இதம்பெற வணிநத னனரோ. ௨௯௫

749. ஆளிகளி லககெழுப தாயிர மருமபரிகள்
அன்னதொகை யன்ன தொகையே
கூளிக ளிழுததிடு மிழுககி லிரததததின்மிசை
கொறறமொ டணைநத வுணாகோன
வாளில கெயிற்றவுணா சேனைபுடை சூழ்தர
மறநதரு பறநத லைதனிற
காளியொடு வாதுநட மாடிமக னேடமர்
கலநதிட வணைநத பொழுதின. ௨௯௬

750. செங்கமல வேதனுட னுநதுமரி கநதனது
செம்பத மிறைஞசி யவுணன்
இங்கமாபு ரிநதிட வணைநதன னெனக்குகன்
எழுநதனில சாரதிவிடும

---

748. அவுணன் - சூரன் பொருக்கென - விரைவாக. அடிசில் - உணவை. களபம் - கலவைச சநதனம். மினனு கலன் - ஒளி வீசுகின்ற ஆபரணஙகள.

749. ஆளிகள இலக்கு எழுபதாயிரம - சிஙகங்களின் எண எழுபதாயிரம; இலக்கு - இலக்கம. அனன தொகை - அதே அளவு; எழுபதாயிரம. கூளிகள - பேய்கள. வாள இலகு - ஒளி வீசுகினற. மறநதரு பறநதலைதனில் - வீரததை வெளிபபடுததும போர்ககளததில். நடமாடி - சிவபிரான

750. அரி - திருமால. அனிலசாரதி - வாயு தேவனாகிய தோப பாகன. பொஙகு அணிகொள தோ - மிக்க அலங்காரங்களைக் கொணட இரதம.

பொங்கணிகொ டோ ணுகி வீரரொடு சாரதர்
புகழுநதயல் பொருநதி வரவே
தங்கவுணா சேனையெதிா செலலமிகு பூதரொடு
தானவா மலைநது பொருதாா. உகஎ

751. வீறிவரு தானவாக ளாவிலகு பூதாகள்
விளிநதிட விக்க முடனெட்
டேறுதனி வீராக ளடைநதுடைய மொய்ம்புறும்
இரும்புய னெதிாநது கணைதூய்ச
சீறியவ ரிறசிலரை நூறியழி யாவது
தெரிநதுமுரு கன்பு டைவரக்
கூறியிடு மிநதவகை கண்டருளி வெஞசிலை
குனிததன னநிதத மணையான. உகஅ

752. மனனுதனு விறகணை யளப்பில தொடுததருளி
வானமொடு வைய கமுமாய்த
துன்னுமவு ணபபடை பிணககுவை படுமபடி
துலங்குமுரு கன்பு ரியவே
அன்னசெயல கணடுமிக வண்டகட கததின்மிசை
அப்புற மிருநத வனிகம்
முன்னென வணைநதுகும ரேசனை வளைநதிட
முரட்குமர னீது மொழிவான். உகக

---

751. வீறிவரு - மிக்க பலங்கொணடு எழுநத. விளிந்திட - இறக்க. உடைய - தோலவியடைய. மொய்மபுறும இரும்புயன - வீரவாகு நூறி - கொன்று. அழியா அது தெரிநது - அழியாத அநதத் தன்மையை உணர்நதுகொணடு. கணடருளி - தாமே நேரிற் பார்த்து. அநிததம் அணையான - நிலையாமையைப பொருநதாதவா; நித்தா.

752. தனுவில - விலவில். பிணக்குவை - பிணக்குவியல். அணட கடகததின்மிசை - அணடச் சுவருக்கு மேலே. அனிகம - படை. முரண - வலிமை.

753. மையவுணர் சேனையிடை தேரினை விடுத்திடென
மாருதியி னோடு றையவே
ஐயவிது நன்றென நிலத்தினில் விசும்பினில்
அளக்கரில் விடுப்ப முருகன்
பெய்யுமுகி லென்னமிகு வாளிகள் சொரிந்தருள
பிரிந்தவவு ணப்ப டையெலாம்
ஒய்யென விறந்துதிர மோடுபிண மாயிட
உலாவியமா செய்த ருளினான். ௩௦௦

754. சீகர முலாவுமெழு சாகரமு மாகமொடு
தேவர்க ணிறைந்த வுலகும
சூகர நிறத்தவுணா சேனைபிண மாகநனி
துன்றவெழு கின்ற குருதி
வேகமுட னேழ்பிலமு மண்டலமு மெண்டிசையும்
விண்ணகமு நண்ணி நிறைய
வாகைமுரு கன்றகுவா சேனைவரு மண்டவழி
வாளிகொ டடைத்த ருளினான். ௩௦௧

755. பாலன மொழிக்கவுரி பாலனது பின்புதழல்
பனனிருக ணுமபொ லியவே
மாலணுகு தானவர் பிணத்தினிடை கண் ணுறலும்
வாரிநிகா சோரி யறெதலாம்

---

753. மாருதியினோடு - வாயு தேவனோடு அளக்கரில் - கடலினிடையே அருள பிரிந்த - கருணையினின்றும் நீங்கிய. ஒய்யென - விரைவாக.

754. சீகரம உலாவும எழு சாகரமும - துளிகள் பரந்த எழு கடலகளும. மாகமொடு - ஆகாசத்தோடு. சூகர நிறத்து - பனறியைப போன்ற கரிய நிறமுள்ள குருதி - இரத்தம். எழ் பிலமும - கீழுலகங் களாகிய எழிலும. வாகை - வெற்றி. தகுவா - அசுரா. அண்டவழி - அண்ட கடாகத்திலிருந்து வரும வழியை

755. தழல - கோபாக்கினி. மால அணுகு - மயக்கத்தை அடைந்த கண உறலும - திருக்கண பாாவையை ஒட்ட. சோரி - இரத்தம். வறந்தது - வற்றிபபோயிற்று.

சாலவும் வறந்தது நிறைந்திடு பிணக்குவை
தணந்துபொடி யாகி யதுசீர்
மாலயனு மிந்திரனு மும்பாகளும் வேலனே
வழுத்தினர் மகிழ்ச்சி யுறவே. ௩௦௨

756. எம்பரம னின்னன புரிந்தது தெரிந்துளம்
எரிந்திட விரைந்த வுணர்கோன்
அம்பகமி ராறுடைய நம்பனெதிர் தேரினொடும்
ஆலமென வந்த னுகலும்
கும்பமத யானையுரி கொண்டவ னளித்தருள்
குமாரனு மெதிர்ந்த ருளினன்
உம்பர்கள் பெருஞ்சிறை விடாதுயிர் விடுப்பவன்
உருத்திவை யுரைத்தி டுவனால். ௩௦௩

757. இன்புறு பரன்றரு வரத்திபல்பி லெப்பொழுதும்
இப்படி யிருப்ப னழியேன்
எனபணி புரிந்துழலு மும்பாமொழி மெய்ம்மையென
எண்ணியம ருக்க ணுகினய்
என்படினு முன்றனை விடுப்பதிலை மைந்தனென
விட்டிடுவ தில்லை யெனவே
வன்புமன வெய்யனிது கூறவெமை யாளுடைய
வள்ளலுரை செய்த ருளுவான். ௩௦௪

---

756. எம் பரமன் முருகக் கடவுள் அவுணர்கோன - சூரன். அம்பகம் இராறு உடைய நம்பன் - பன்னிரண்டு கண்களையுடைய முருகவேள். ஆலமென - விடத்தைப்போல. கும்ப மத யானை - மதத்தினின்றும் பிறக்கும் மதத்தையுடைய யானையினது உரி - தோலை. கொண்டவன - ஆடையாக உடைய சிவபிரான் உயிர விடுப்பவன - உயிர்விட வந்திருக்கும் சூரன உருத்து - கோபித்து.

757. இன்பு உறு பரன - ஆனந்தமாக உள்ள சிவபெருமான். பணி - ஏவல். உம்பர் மொழி - தேவர்கள் நின்பால் கூறிய வார்த்தைகளை. என் படினும் - என்ன விளைந்தாலும். மைந்தன என - சிறு பிள்ளை யென்று நினைத்து. வன்பு - கொடுமை. வெய்யன - சூரன். வள்ளல் - முருகக்கடவுள்.

758. உம்பரை யலைத்ததொரு வெங்கயவ வம்புரை
உரைத்தனை யுறுத்து ருவினிற்
செம்புனல் குதித்திட வியாமவிடு பெருங்கணைகள்
செப்பிடு முனக்கு மொழியென்
றெம்பரம னேதனு நெடுஞ்சிலை வளைத்தனன்
இருந்திறல்கொள பூத ரெவரும்
வெம்பியவு ணன்றனை வளைந்தவன் விடுங்கணைகள்
மெய்ப்பட வுடைந்த னரரோ. ௩௦௫

759. இன்னசெயல் கண்டுதிறன மொய்ம்பனுட னெண்மரும்
இலக்கரு மெதிர்ந்த வுணனமேல
மினனுகணை மாரியின விடுப்பமிசை பட்டவை
விரைந்தவ னொடிந்து விழலும
மன்னவுண னாறுபெறு கோடிகணை சிந்தியவா
வையமொடு வில்லி னையறுத்த
தநநிலையி னுனகுபெறு மாயிர நெடுங்கணையை
அங்கமிசை விட்ட னனரோ. ௩௦௬

760. எண்மரி லிலக்காகள கலக்கமொ டிரிந்தனா
இருந்திறல்கொள வாகு வவுணன
திண்மையுள தேரனுகி வாளகொட்டவ னீளசிலை
சிதைககவனை யோனை யவுணன

---

758. அலைத்ததொரு வெங்கயவ - துன்புறுத்தின கொடிய இழி தகவுடையோய். வம்புரை - வீண் வார்த்தைகளை. செம்புனல் - இரத்தம். குதித்திட யாம. உனக்கு மொழி செப்பிடுமே; மொழி - விடை. சிலை - வில்லை வெம்பி - கோபித்து. மெய்ப்பட உடைந்தனா - உடம்பிலே படவே தோற்று ஓடினர்

759. திறல மொய்ம்பன - வீரவாகு கணையை மாரியைப்போல விடுப்ப. வையம - தோ. அங்கமிசை - உடம்பின மேல.

760. எணமரோடு இலககாகளும். இரிந்தனா - தளாந்து ஓடினாகள. திறலகொள வாகு - வீரவாகு சிலை சிதைக்க - வில்லை ஒடிக்க. அயா - மயங்க, ஒலலை - விரைவில்.

வண்மையுறு மார்பிடை யடித்துழி விழுந்தயர
வானமிசை யெறிந்த னனறிந்
துண்மையுறு கந்தனயன மேவவவு ணன்சிலைகொ
டொலலைகுகன முன்கு றுகினுன். ௩௦௭

761. வெந்திறலகொள வேலனெடு விற்சமர் புரிந்தவன்
விடுங்கணை விலக்கி விறலசோ
கந்தனிர தத்துறு விறறகொடி யறுத்துழி
கறுத்தவன் விடுங்க ணையெலாம்
சிந்துமவகை செய்துகணை யேழுகொடு சூரனுறு
தேரினி லுறுங்கொ டியறுத
துந்துதிரை வேலைதனி விடடருள வானமுறும்
உம்பாக ளொலிதத னரரோ. ௩௦௮

762. அன்னவ ரொலிததலு மழனறிரத மோடவுணர்
அண்ணலுயா விண்ணி டையடைந
தின்னலுற வுமபர்மிசை வெமபகழி தூவலும்
இளங்குமர னின்று புவிமேல்
துணைகணை விட்டவை யறுததிலகு வையமொடு
துய்யசக னத்தின் மிசைபோய்
ஒன்னல னெடுஙகணை பொழிநதமா புரிநதனன்
உமைக்கினிமை யான புதலவன். ௩௦௯

763. பிலததினிடை போவன நிலத்தினிடை மேவுவன
பேசரிய வாசை களெனும்
தலத்தினிடை யோடுவன நீடுகடல் கூடுவன
சையமிசை யெய்து வனசீர்

---

761. விறல் கொடி அறுத்துழி - வெற்றித் துவசத்தை அறுத்த போது. கறுத்து - முருகவேள கோபித்து. உந்து திரை வேலைதனில் - அலைகள வீசுகின்ற கடலில.

762. அழன்று - கோபிதது. அவுணர் அண்ணல - சூரன். பகழி - அம்பு. வையமொடு - தேரோடு. ககனததின்மிசை போய் - ஆகாசததிலே சென்று. ஒன்னலன - பகைவன.

மலர்ததவி சயன்புவியி னண்டுவன மண்டுகடல்
வாளகிரி தாவி யழியா
நலத்தொடுறு மண்டமுன மேருவன மீளுவன
நண்ணுமவர் வண்ண விரதம். ௩௧0

764. இன்னபரி சன்னவர்க ளேறுமிரு வீறிரதம்
எங்கணு முலாவு பொழுதில
மன்னவுணா மனனளவில வெம்படை விடுப்பவவை
வாளிகொடு தூளி புரியா
இன்னமுத மானமுரு கககடவு ளேழினுடன்
ஏழுகணை விட்ட வுணாகோன்
பொனனிரத நீறுபட நூறுதலும் விலவிறுெடு
பூமிசை யடைநத னனரோ. ௩௧௧

765. வையமிசை வநதொரு சூரன்மிகு வாளிவிட
வாளிகொ டறுதத ருளியே
ஐயனெதிர் சூரனது வீரமுறு தோளின்மிசை
ஆயிர நெடுங்க ணைகடான்
எய்யவவை பட்டவ றொடிநதுவிழ வெய்யவன்
இராயிர நெடுங்க ணைவிடத்
துய்யகுகன் மொய்ம்பினிடை வாளிகள் பொருந்திமிகு
தூளிகள பொருநதி னவரோ. ௩௧௨

---

763. பிலததினிடை - பாதலத்திற்குளளே. ஆசைகள் - திசைகள். சையமிசை - மலைகளின் மீது. மலா தவிசு அயன் புவியின் - தாமரையை ஆதனமாகவுடைய பிரமனது உலகத்தில். வாளகிரி - சககரவாளகிரி. அவா வணண இரதம் - சூரன, முருகவேள என்னும் இருவருடைய அழகுபெற்ற தேர்கள்.

764. இரு வீறு இரதம - இரணடு வேறு தேர்களும. அவுணாமன - சூரன தூளி புரியா - பொடிபடுதகி. நூறுதலும - அழிக்கவே.

765 வையமிசை - நிலததின் மேல். ஐயன - முருககடவுள. அவண - சூரன் தோளகளில். மொயம்பினிடை - தோள்களினமேல.

766. பின்னுமவு ணன்சொரி சரங்களை விலக்குபு
பெருங்கணைக ளாயி ரமவிடுத
தன்னவ னடற்றனு வொடித்திடலு மற்றுமொ
ரருஞ்சிலை பிடித்த வுணர்கோன்
மின்னுறு விசும்பினி லெழுக்கடிது வேலவனும்
விண்ணிடை யெழுந்து பொரவே
மன்னவுணன் மண்ணினமிசை பின்னும்வர நம்பரனும்
வந்தமா புரிந்த ருளினன். ௩௧௩

767. காசினியி னின்றவ னளக்கரிடை திக்கிடை
கவின்றரு பிலத்தி னிடைசீர்
வீசுபுகழ் மேருவிடை மாயனுல கத்தினிடை
மேவவவை தோறு மணுகிப
பூசன்முரு கனபுரிய வண்டமுறு வாயிலிடை
போகவவ னுங்குறுகியே
நீசனொ டெதிர்ந்துவிறல் பட்டகணை விட்டவுணன்
நெட்டிரத மட்ட ருளினன. ௩௧௪

768. தேரழிய முன்புரி மகத்தினிடை யாதியருள
செய்தமன வேக மதுவாம்
வீரமுறு தேரைநினை யக்கடிது வந்திட
விளங்கதனி லேறி யருளே

---

766. அடல் தனு - பலமுடைய வில்லை. நம் பரனும் - முருகக் கடவுளும.

767. காசினியில - பூமியின மேல அளக்கரிடை - கடலி னிடையே. கவின - அழகு. பிலத்தினிடை - பாதாள உலகத்தில். மாயன உலகத்தினிடை - வைகுந்தத்தில். முருகன பூசல புரிய; பூசல் - போா அண்டமுறு வாசல் - அண்டகோளத்தின் முகட்டிலுள்ள வாயில். நீசனொடு - சூரனோடு. நெடு இரதம் - உயர்ந்த தேரை.

768. மகத்தினிடை - யாகத்தில. ஆதி - சிவபெருமான். மனோ வேகத்தையுடைய இந்திரஜால இரதத்தை. அருளே ஆரும - கருணை நிறைந்த அமபுகளால அண்டவாசலை முருகவேள அடைந்தபோது அவவமபுக் கதவைச சூரன அழித்தான.

ஆருமுரு கன்கணைகொ டண்டமுறு வாயிலே
அடைததகத வைக்க ணகடேய்
வீரமொ டறுத்திடலு மப்புற மிருநதபடை
மேவியது வேல னயலே. ௩௬௫

769. வநதபடை கநதன்விழி பட்டிடலும வல்லையின
மடிநததய லண்ட மருவும்
உநதுபடை வநதிட வுரப்பின னுரப்பலும்
உடைநதய லணட மருவும்
வெநதிற லுறுமபடை தரக்கரமு றைம்படையை
வேலவன விடுப்ப வவைபோய்
நநதிலபல வணடமுறு சூரபடை யனைததையும
நடுக்குற வடாதத வுலவி. ௩௬௬

770. தந்திர முறுமபடை கெடபபர னளிததொரு
சக்கர மெடுதத வுணாகோன்
கநதன்மிசை விட்டிட வதைக்குமர வேளொரு
கரஙகொடு பிடிப்ப வதுகண்
டநதமி லுருககொடம ராடமுரு கேசனறி
வானபடை விட்ட டையலான்
வெநதிறலகொண் மாயம தறுததுழி யொருத்தனென
மேவினன் மிகுத்த கொடியோன். ௩௬௭

---

769. அயல் அண்டம் - வேறு அண்டஙகளில் இருககும் உரப பினன - கர்ச்சனை புரிந்தருளினா. அவ்வொலி கேட்டு மேல்வநத படைகள அழிந்தன. ஐம்படையை - பஞ்சாயுததைை. நநது இல - குறைதல் இலலாத. உலவி அடாதத - எஙகும பரநது சென்று அழிததன

770 தநதிரம - போா செயதற்குரிய விரகுகள. பரன் - சிவ பிரான. அநதமில் உருக்கொடு - சூரன் மாயையால முடிவிலலாத பல பல உருவஙகளை எடுததுக்கொணடு. அமா ஆட - போா செய்ய. அறிவான படை - ஞானாஸ்திரம அடையலான - பகைவன. ஒருததனென - தனி ஒருவனாக.

(எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

771. அப்போதினின் மிகுதானவ ரரசாயிர கோடி
அண்டததினு மண்டக்கடி தண்டிகரும ரேசன்
மெய்ப்பாரம ராடப்பினு மிப்பாரிடை வநதே
மிகநொநது மனததாயை நினைத்தானது போதின்
ஒப்பாரறு மவளவநதிட நிகழ்வானவை யவளோ
டோதிப்படை யிற்பட்டவ ருய்நதேயெழு மாறு
செபபாயெனப் புறவேலையி னொருசாருறு மமுதத
திருவெறபது வரினுமெனச செபபிக்கரந திட்டாள்.

772. இன்பாகிய வவுணனறன திரதததினை யொருவி
இறைவனறரு சிங்கததி னெருததத்தி னணைநதே
கொனபாவிய வமுதந்திகழ் குனறநதனைச சென்றே
கொடுவாவெனத்தோபோயதுகொடுவநததுபடையின்
முன்பாடுறு மரிமாமுக னிரவிபபகை முதலா
முடிவற்றிடு படைமுற்றவு முன்போலெழுந் தீண்டப்
பொனபாவிய வுலகததவா வெம்பூதர்கள் கண்டே
புலிகண்டிடு புல்வாயது போலத்தளர் வுற்றார். ௩௧௧

---

771. தானவா அரசு - சூரன். அணட - செலல. கடிது அண்டி - அவன் போன இடங்களிலெல்லாம் தாமும விரைவாகச் சென்று. மனதது ஆயை நினைததான - மனததில மாயையாகிய தன் தாயை நினைத்தான். புறவேலையின் - உலகபபுறக் கடலில். அமுதத் திரு வெற்பு - அமிர்தகிரி வரின் ஆம் - இஙகே வநதால இறநதுபட்ட படை கள எழும. கரந்திட்டாள - மறைநதாள.

772. இனபு ஆகிய - சந்தோஷத்தை அடைந்த. ஒருவி - நீங்கி. எருததததின - கழுததினமேல். கொன பாவிய - பெருமை பரவிய. கொடுவா என - கொண்டு வருவாயாக என்று தேரை நோக்கிச சூரன கூற. முன் பாடு உறு - முனனே இறநதுபட்ட. அரிமாமுகன - சிஙக முகாசுரன. இரவிபபகை - பானுகோபன். ஈண்ட - அடைய. பொன் பாவிய உலகததவா - தேவா புலவாய் - மான.

773. கண்டானிது மண்டாறிரு கண்டானுடை வள்ளல்
கடவுண்டவனெடுவெம்படை கைக்கொண்டுவிடுபபத்
தண்டாவிற லவுணப்படை முற்றுங்கடி தட்டத
தாணுபபடை வேலனபுடை சாரக்கொடுஞ் சூரன்
அண்டாசிடா கொண்டானிடா விண்டாரிமை யோர்கள்
அல்லற்புரி சூரபினன ரருநதேரை விடுப்பக்
கொண்டாடு நெடுநதேரது கண்டாரக ணடுக்கம்
கொளளும்படிபொளளெனறு கொதிததேகியதம்மா.

774. ஏகிததிறல வாகுததனை வாகுறற விலக்கத
தெட்டான திறததோரை யிருமபூதரை யெல்லாம
மோகததொடு சோகப்பட வாரிக்கடி தண்ட
முகடுறறது முருகேசன் முனிநதோரகணைவிட்டான்
வாகைககணை சென்றிந்திர ஞாலச்சக டத்தை
வையததிடை கொடுவநதிட வாகுத்தனை முதலோர்
சோகத்தினை யற்றார்குக னிரதத்தினை நிற்பச
சொற்றனஃ தவணின்றது சூர்கண்டு வெகுண்டு.

---

773. மணடு ஆறு இரு கண் தான்உடை வள்ளல - நெருங்கிய பன்னிரண்டு கணகளை உடைய முருகவேள. கடவுண்டவன - சிவ பிரான். அவன் படை, பாசுபதாஸ்திரம். முற்றும கடிது அட்டு - முழு வதையும் விரைவிலே அழித்து. அத தாணுபபடை - அநதப பாசுபதாஸ் திரம. அண்டு ஆசு இடா கொண்டான் - குற்றமுடைய துன்பததை அடைநதான். இமையோர்கள இடர் விண்டார. கொதிதது - கோபம் கொண்டு.

774. திறல் வாகுததனை - வீரவாகுவையும். திறததோரையும் பூதரையும. மோகததொடு சோகபபட வாரி - மயக்கததோடு துககததை அடையுமபடி எடுததுககொணடு. அணட முகடு உறறது - அணடததின் உசசியை அடைநதது. இநதிர ஞாலச சகடததை - மனோவேகமென்னும் இநதிரஜால ரதததை வையததிடை - பூமிக்கு. வாகுததனை முதலோர - வீரவாகு முதலியவர. இரதததினை நிறபச சொறறன - இநதிர ஞாலத தேரை நிற்குமபடி ஏவியருளினா.

775. மூதண்ட மளாவுற்றிடு கோதண்டம் வளைத்தே
முரணமபு சொரிந்தானறு முகனுங்கணை தூவித்
தீதணடிய சூரவாளி விலக்கித்தச நூறு
திணைமைக்கணை சிந்திச்சமா சிந்தித்திடு சூரைகைப்
போதண்டிய விலலைத்துணி கண்டானது போதிற்
பொருமூவிலை வேல்கொண்டு புகழ்ச்சிக்கும ரேசன்
மீதண்ட விடுத்தானது கண்டாயிர கோடி
வெவ்வாளி சொரிந்தானருள வீசும்முரு கேசன்.

776. வேலன்சொரி கோன்முற்ற விற்றசூல மறுத்தே
விரைவோடெதிர் வரவச்சிரம் விட்டானதுசென்றே
சூலத்தலை கவ்விக்கும ரன்பாணி பொருந்தச்
சுடர்வேலவ னீராயிரந் தூவாளிக ணேவி
ஆலக்கொடி யோனுற்றிடு சிங்கத்தை வதைப்ப
அங்கத்துணை வஞ்சத்தொடு மடலேமிகு கடலே
போலப்பொலி வெமபூதர் வருந்தும்படி நேமிப்
புளளாயுருவங்கொண்டெதிர்பொருதானெறி கருதான்.

777. துண்டங்கொடு கொத்திச்சிறை தன்னுன்மிக மோதித்
துங்கமபெறு வெம்பூதரைத் துயர்செய்தது திரிய
மண்டும்புக ழறுமாமுகன் மகவான்மயில வடிவாய்
வரவுன்னலு மவனப்படி வந்தானவன் மிசையே

---

775. முது அண்டம - பழமையான அண்டத்தை. கோதண்டம - விலலை. முரண - வலிமை. தீது அண்டிய - தீங்கையுடைய கைப போது அண்டிய விலலை - கையில இருந்த விலலை. துணி கண்டான் - ஒடித்தான். மூவிலை வேல் - சூலாயுதம. அண்ட - விழுமபடி.

776. கோல் முற்ற - அமபுகள் முழுவதையும. வச்சிரம் - வச்சிராயுதத்தை. பாணி - திருக்கரத்தை. ஆலக்கொடியோன் - விடம் போன்ற கொடுமையை உடைய சூரன அத்துணை - அவவளவில. வஞ்சத்தொடும-வஞ்சகத்தோடும அடல மிகுந்த கடலைப்போல. நேமிப புளளாய் - சக்கரவாகப பட்சியாகி. நெறி கருதான - நலல நீதியை நினையாத சூரன.

777. துண்டம கொடு - அலகினால. சிறை தனனுல் - இறகுகளால். துயர் செயதது அது திரிய மகவான மயில வடிவாய் வர - இந்தி

சண்டன்றனை யுதைசெய்தவ னருண்மாமக னேறிச
சயமோடு துரந்தேகொடி தாயுறறிடு புள்ளைக்
கண்டமபட வாளகொண்டு துணிததானது போதிற
கடலுறறிடு விடமொததிடு கடியோனிது புரிவான்.

778. மண்ணாகியும் புனலாகியு மனலாகியும் வங்கூழ்
வடிவாகியு மண்டந்தொட வளாந்தேயவ ணுறலும்
விண்ணாடா வணங்காறிரு கண்ணாமுரு கேசன்
வீறாயவை மாறாகிய வெங்கோலங்கள் விடுத்தே
எண்ணுனது மாயததுரு மாயும்படி செயதான
இபபான்மையி விருநாளுட னிருநாளவரை யவுணன
பெண்ணாரு மருங்கண்ணல் பெருங்கண்ணிடை வந்த
பெருமானொடுபொருதேயிவைபின னுஞ்செயலுறறான்.

779. கூற்றாமெனவொருபாலவருமொருபாலவருமிருளபோற
குவடாமெனவொருபாலவருமொருபாலவருங்குறள்போற்
காறறாமெனவொருபாலவருமொருபால்வருமனலபோற்
கடலாமெனவொருபாலவருமொருபாலவருங்கடிபோல
மாற்றாவிற லினையோரென வொருபாலவரு மொருபால
வயமைந்தர்க ளெனவேவரு மைவேலையின் முன்னம்
தோற்றாவரு விடமாமென வொருபாலவரு மொருபால்
துன்னும்படை யென்னும்படி சூழவுறறிடுஞ் சூரன்.

ரன மயிலுருவததோடு வரும்படியாக அறுமாமுகன உன்னலும. சண்டன்தனை உதை செய்தவன - சிவபிரான. துரந்தே - செலுததி. புளளை - சக்கரவாகப பறவையை. கணடமபட - துணடாகும்படி.

778 வங்கூழ் - காற்று. அண்டம தொட - அணடததைத தொடும்படியாக. வளாநதே: வளர்நதவன சூரன். வீறு ஆயவை மாறு ஆகிய - வேறு வேறு உருவங் கொணடுவநத அவற்றிறகுப பகையாக உளள எணணுனது பகைவனுடைய மாயதது உரு - மாயையினுலை எடுததுக்கொணட பல உருவஙகள. நானகு நாள சூரன இவ்வாறு போா செய்தான. பெண ஆரும மருங்கு அண்ணல - உமாதேவியாா தங்கும் வாமபாகததையுடைய சிவபெருமான் அவருடைய நெறறிக கண்ணிலிருநது வநத பெருமான, முருகக்கடவுள.

779. கூறறு ஆம என - யமன என்று சொலலுமபடியாக. குவடாமென - மலையைபபோல. குறள் போல - பூதம போல கடி

780. இபபான்மைபி லவுணர்ககிறை யெங்கெங்கு நிறைந்தே
இரும்போாசெயவருமபோதினிலிருளகொண்டிகெண்டத்
துப்பார்கனல விழியோனருள சுதனுபிர கோடி
தூவாளிக வோவவை தொலையும்படி புரியா
மெய்பபாாகட லேழுமபுவி யேழுமபிற யாவும்
வீறெனறிய தானலலது வேறொன்றிலே யென்ன
ஒபபாகிய திலலாவொரு வடிவஙகொடு நின்றான்
ஒனனுனிரு நயனஙகளு முளமெஙகணு முருக.

781. எஙகுநதன துருவாகி யிருககினற சொரூபம்
எய்திககுக னிற்கும்பொழு தினனற்புரி சூரன்
பொஙகுமபுக ழன்போடு மதிததேயது மாறப்
பொளளென்று சினநதண்டா புலம்பும்படி மாயம்
தங்குமபல வடிவஙகொடு சமராடலு முருகன்
தனிவேலே விடுததானது தகுவாக்கிறை கண்டே
சஙகுநதிய வேலைப்புடை தடமாமர மாகிச்
சாரககதிா வேல்செனறு தடிநதிட்டது மாதோ.

போல் - பேயைபபோல. வய - வலி மை வேலை - கரிய கடல் படை என்னுமபடி - ஆயுதஙகளைபபோல.

780. இருளகொணடிடு கணடம - நீலகண்டம. சுதன் - குமாரன. தூவா - எய்து. அவை தொலையும்படி - சூரன எடுதத மாய உருவங்கள அழியும வணணம ஒரு வடிவஙகொடு - விசுவரூபததை எடுததுக்கொணடு. ஒனனுன - பகைவன்

781. இனனல - துனபததை. அனபோடு மதிததே - முதலில் அநத உருவததினிடததே கருததுச செல்ல நனமதிபபைக் கொண்டு. அது மாற - அந்த அன்பு மாற. பொளளென்று சினநது - திடீரெனறு கோபிதது. அணடா புலம்புமபடி - தேவர் கதறுமபடி. தனி வேலை - ஒபபற்ற வேலாயுதததை. தகுவாக்கு இறை - அசுரருக்குத் தலைவனுகிய சூரன. சங்கு உநதிய வேலைபபுடை - சஙகுகளைத தள்ளிய கடலினிடையே. தட மாமரமாகி - விசாலமான மாமர உருவத்தை எடுததுக் கொணடு தடிந்திட்டது - பிளநதது

782. சங்கத்தியின் மேனின்றிடு மாவைக்கதிர் வேல்போய்ச்
சாயும்படி செய்திட்டுழி தருவாக்கிறை கண்டே
துங்கத்தன துருவங்கொடு பொரவேவரை மார்பைத்
துண்ணென்று பிளந்தண்டர்க ளுளாரும்படி தள்ளி
மங்குறபொலி வானத்துறு கங்கைப்புன லாடி
வந்தேகும ரன்பாணி புகுந்தேகதி ரைவேல்
அங்குற்றது வெஞ்சூர னிரண்டான பிளப்பும்
அடன்மாமயி லொடுகுக்குட மாகிப்பொர வந்தான்.

783. ஆறுந்திய முடிகொண்டவ னதுகண்டசு ரேசன்
அமராடி யிளைகுருசெய லாலங்கவன மீதே
ஏறுஞ்செயல் போலப்பொலி நீலச்சிகி மேலே
ஏறிக்கொடி தாகை விருஞ்சேவ லுயர்த்தான
வீறண்டர்கள் கண்டேயறு முகனைப்பர வுறுரா
வெஞ்சூர்முதல் பட்டானென விட்டாளுயிர் தேவி
ஈறின்றிய வேலைப்புடை மீனுமிர ணியனங்
கிதுகண்டு புலம்பிப்புக ரென்பானை யடைந்தான்.

---

782. சங்கு அத்தியின்மேல் - சங்குகளையுடைய கடலின் மேல். மாவை - மாமரத்தை. சாயும்படி செய்திட்டுழி - விழும்படியாகச் செய்த பொழுது. தருவர்க்கிறை - சூரன். தனது உருவம் கொடு - தன் இயல்பான உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டு. வரை மார்பை - சூரனது மலை போன்ற மார்பை. அண்டர்கள் துளாரும்படி - தேவர்கள் மகிழ்ச்சியினால் கூத்தாடும்படி. மங்குல் - மேகம். பாணி - திருக்கரத்தில். அங்கு - அக்கரத்தில் இரண்டு ஆன பிளப்பு - வேலால் பிளக்கப்பட்டு இரண்டான துண்டுகள். குக்குடம் - கோழி.

783. ஆறு உந்திய முடி. அமராடி இளைகும் செயலால் - போர்புரிந்து தோல்வியுறும் செய்கையால். தோல்வியுற்றார் மேல் வென்றார் ஏறுதல் ஒரு மரபு. பொலி நீலச் சிகிமேலே - விளங்குகின்ற நீல மயிலின் மீதே. இருஞ்சேவலைக் கொடி தான் ஆக உயர்த்தான. சூர் முதல் - சூரனாகிய அசுரர் தலைவன தேவி உயிர்விட்டாள் - சூரன் தேவியாகிய பதுமகோமளை உயிரை நீத்தாள். மீன் ஆம் இரணியன் - மீனாக இருந்த இரணியன் புகர் என்பானை - சுக்கிரனை.

இரணியன் - சூரபன்மன் தம்பி; யாவரும் இறந்தால் அவர்களுக்கு சமக்கடன் புரிய ஒருவன் வேண்டுமென்று கருதி மீனாகிக் கடலில் இருந்தவன்; 604-ஆம் செய்யுளைப் பார்க்க.

784. அனைவர்க்கு மவற்கொண்டு சடங்கானது செய்தான்
அறுமாமுக னடல்வாகுவை யருளோடு தெரிந்தே
மனமுற்றிடு துயரதொடு சிறையின்புடை வாழும்
மகவான்மகன் முதலாகிய வானோர்களை நந்தம்
முனமுய்க்குதி யெனமுன்புற வுய்த்தானவர் தொழுதே
மொய்த்தார்மிகு சூரூரினை முந்நீர்கொள நல்கிச்
சினமெத்திய பூதப்படை விண்ணோர்புடை சூழச்
செந்திற்பதி வந்தானருள் சிந்தித்திடு கந்தன். ௩௩௧

ஐந்தாவது

தேவ காண்டம்

(வேறு)

785. வண்மை தங்கு மயூர மிழிந்தே
மந்தி ரத்திடை வந்து புகுந்தே
திண்மை தங்கு மடங்க லணைக்கண்
தேவ ரஞ்சலி செய்ய விருந்தான்

---

784. அவன் கொண்டு - இரணியனைக் கொண்டு சடங்கானது - ஈமக்கடன்களை. அடல்வாகுவை வீரவாகுதேவரை மகவான் மகன் - இந்திரன் மகனாகிய சயந்தன் உய்க்குதி - அழைத்துவந்து விடுக மொய்த் தார் - முருகக்கடவுளைச் சூழ்ந்தார்கள் சூர ஊரினை - மகேந்திரபுரியை. முந்நீர்கொள நல்கி - கடல் கொள்ளும்படி வழங்கியருளி சினம் மெத் திய - கோபம் மிக்க. பூதப்படையும் விண்ணோரும் சூழ. அருள சிந்தித் திடு கந்தன் - எப்போதும் ஆன்மாக்கள் உய்யும்படி அருளுதலையே திரு வுள்ளத்தில் நினைந்துகொண்டிருக்கும் முருகக்கடவுள்.

785. மயூரம் இழிந்தே - மயில் வாகனத்திலிருந்து இறங்கி. மந்திரத்திடை - திருக்கோயிலுக்குள். மடங்கல் அணைக்கண் - சிங்கா தனத்தின்மீது அஞ்சலி செய்ய - கும்பிட விண் மை தங்கு துணங்கு அறல் கொள்ள - ஆகாயத்தில் கருமை நிறைந்து கலந்த இருள் வர. திரை வேலையினூடே - அலைகளையுடைய மேல கடலுக்குள். வெய் யோன - சூரியன். படிவுற்று - அமிழ்ந்து.

விண்மை தங்கு துணங்கறல் கொள்ள
வெள்ளை வண்டிரை வேலையி னூடே
ஒண்மை தங்கு கனற்கதிர் வெய்யோன்
ஒய்யெ னப்படி வுற்று மறைந்தான். க

786. ஆசை கொண்டுய ரண்டர்க ளெல்லாம்
ஆறு மாமுக வண்ணன் மலர்த்தாள்
பூசை செய்து பராவினர் நிற்பப்
பொற்பு லாவு புகழ்த்தனி வேலோன்
நேச முற்றம ரர்க்கருள் செய்தான்
நீடு கங்குல் நெடுந்திறல் வெஞ்சூர்
மாச றும்படி மாய்வுற வேல்போல்
வந்தெ ழுந்தனன் வண்மை யருக்கன். உ

787. மற்றவ் வேலையில் வேலையில் வேலை
வல்லை யேவிய வண்கும ரேசன்
புற்ற ராவின நண்ணிய சென்னிப்
புண்ணி யன்கழல் பூசை புரிந்தே
வெற்றி மஞ்ஞையின் மீது புகுந்தே
வீறு பூதர் மிடைந்தயல் சூழ
அற்ற மற்ற வெழில்கொள் பரங்குன்
றத்தின் மேவின னண்டர் வழுத்த. ங

788. அண்டர் கம்பிய னன்ன வரைப்பால்
ஆல யத்துட னுட்க மாடம்
கொண்ட வீதி யிமைப்பி லமைப்பக்
கோல மஞ்ஞையி னின்று மகன்றே

---

786. பராவினர் - தோத்திரம் செய்து. பொற்பு - பெருமை. கங்குல் - இரவு. அது சூரனைப்போல மடிய, சூரியன் வேலைப்போல உதயமானான். அருக்கன் - சூரியன்.

787. அவ்வேலையில் - அப்போது. வேலையில் வேலை - கடலில் வேலாயுதத்தை. புற்று அரா இனம் - புற்றில் வாழும் பாம்புக்கூட்டங்கள், இறைவன் அணிந்த நாகங்கள் புற்றில் வாழ்வன அல்லவாதலின், இது சாதிபற்றி வந்த அடை. புண்ணியன் - சிவபெருமான். மிடைந்து - நெருங்கி. அற்றம் - இறுதி. அண்டர் - தேவர்.

மண்டு சுந்தர மந்திர முற்றே
வண்மை கொண்ட மடங்க லணைக்கண்
எண்ட விர்ந்த வுயிர்க்குயி ராகி
இருக்கு நாத னிருந்தனன் மன்னோ. ௪

789. துன்னு வானவர் தம்மை விடுத்தே
துங்க வீரர் சுலாவ விருப்ப
அன்ன போது பராசர னல்கும்
ஆறு மைந்தரு மாறு முகேசன்
பொன்னு லாவிய புண்டரி கத்தாள்
பூசை செய்து புகழ்ந்திட லோடும்
நன்ன லம்பெற வன்னவர் தம்பால்
ஞான போதக நல்கி யிருந்தான். ௫

790. ஏது நின்றிட விண்ணவ ரண்ணல்
இன்ப முற்ற வெழிற்றெய்வ யானை
மாதெ னுந்தன தொண்மக டன்னை
மன்னி ருந்திறல் வண்குக மேசற்
காத ரத்தொடு நல்குவ னென்றே
ஆழி மாலொடு மம்புய னோடும்
ஓதி னனவர் நன்றிது நன்றிங்
கொல்லை செய்குதி யென்ன வுரைத்தார். ௬

---

788. அண்டர் கம்மியன் - தேவதச்சனாகிய விசுவகர்மா. அன்ன வரைப்பால் - அந்த மலையினிடத்தில். ஆடகமாடம் - பொன் மாளிகை. இமைப்பில் - இமைப்பொழுதில். சுந்தர மந்திரம் - அழகிய ஆலயத்தை. மடங்கலணை - சிங்காதனம். நாதன் - முருகக்கடவுள்.

789. சுலாவ - சூழ. புண்டரிகத் தாள் - தாமரை மலரைப் போன்ற திருவடிகளை. ஞான போதகம் நல்கி - ஞான உபதேசம் வழங்கி.

790. விண்ணவர் அண்ணல் - இந்திரன். ஆதரத்தொடு - அன்போடு. ஆழி - சக்கரப்படையை யுடைய, திருப்பாற்கடலில் எழுந்தருளிய எனலும் ஆம். அம்புயன் - பிரமதேவன். ஒல்லை - விரைவில்

791. உம்பர் மன்னவ னுள்ள முவந்தோா
ஒற்றன் மாமுக மொலலை தெரிநதே
செம்பொன் மால்வரை மீது பொருந்தென்
தேவி தன்னொடு சீரமக டனனை
இம்பர் நீகொடு வாவென வோத
ஏகி யின்ன திசைத்திட வன்னோர்
கும்ப மாமத வாரண மேறிக்
குன்று ருபபரங குன்ற மடைநதாா. எ

792. இந்தி ரன்ற னிருகைகயின மாதோ
டிநதி ராணி யிருநதன ளஙகண்
உநது சீருள சூரன தூரில
உற்றி டுஞசிறை யறறிடு மாதா
வநதி றைஞ்சவு வநதருள செய்தே
மைநத னைததழு வுற்று மகிழ்நதாள
அந்த வேலை வரைச்சிறை கொய்தோன்
ஆறு மாமுக னலைய முற்றுன். அ

793. சென்னி யாறுள தேவ னளிதத
சென்னி யாறுள தேவை வணங்கி
என்னை யாளுடை நாயக நீயிங
கின்ன குனறிடை யெனறிரு மாதை

---

791. தெரிநது - பாாத்து. செமபொன மால வரை - மேருமலை. என் தேவி எனறது இநதிராணியை. மகள - தெய்வயானை. இம்பர் - இவ்வுலகத்துக்கு. ஏகி - ஒற்றாகள போய். கும்பம் - மத்தகம். மத வாரணமெனறது இஙகே வெளளை யானையை.

792. சூரனதூரில - மகேநதிரபுரியில மாதர் - தேவமகளிா. இறைஞசவும் - இநதிராணியை வணஙகவே மைநதனை - சயநதனை. வரைச் சிறை கொய்தோன் - மலைகளின சிறகை அறுத்த இநதிரன.

793 சிரததின கணணே கங்கா நதியையுடைய மகாதேவராற் பெறபபட்ட ஆறு திருசசிரங்களையுடைய முருகக்கடவுளை. மன்ன - நிலையாக. மன்றல் - திருமணம். அன்ன பானமை இயற்றுதும் - அப படியே திருமணம் செய்து கொள்கிறோம் அண்டர் அண்ணல் - இந் திரன.

மன்ன மன்றல் புரிந்தரு ளென்ன
வாகை வேலுள மன்னவ னாளை
அன்ன பான்மை யியற்றுது மென்ன
அண்ட ரண்ண லகத்துண் மகிழ்ந்தான். ௯

794. அற்ற மற்ற மகிழ்ச்சி யடைந்தே
ஆல யத்தி னகன்கடை வந்தே
கொற்ற வொற்றர் முகங்க டெரிந்தே
கோதி லாமுசு குந்தனு மல்லா
வெற்றி மன்னரு மும்பரு மிங்ஙன்
மேவு மாறு விளங்கிய வைவேல்
நற்றி றற்றிரு நாயகன் மன்றல்
நாளை யென்று நவின்றிடு மென்றான். ௧0

795. எண்ணி லொற்றர் விரைந்து படர்ந்தார்
ஏது நிற்க வெழிற்குலி சக்கைக்
கண்ணொ ராயிர விண்ணிறை தெய்வக்
கம்மி யற்கொடு கந்த முலாவும்
வண்ண நீப நெடுந்தொடை மார்பன்
மன்றல் செய்திட மண்டப மன்றம்
விண்ணு லாவிய சோலைக ளெல்லாம்
வீறொ டும்புரி வித்தன னன்றே. ௧௧

796. மிக்க வின்னது நின்றிட முன்னம்
வெள்ளி விண்டுவில் விண்டொடு காவில்
இக்கு வேளை யெரித்த நுதற்கண்
எம்பி ரானுமை யோடு மிருப்ப

---

794. அற்றம் அற்ற - முடிவில்லாத. கடை - வாசலில். முசுகுந்தனும் வேறு அரசர்களும் தேவர்களும் இங்கே வரும்படி. மன்றல் - திருமணம். மேவுமாறு நவின்றிடும்

795. குலிசம் - வச்சிராயுதம். விண் இறை - இந்திரன் தெய்வக் கம்மியன் - விசுவகர்மா கந்தம் - நறுமணம். நீப நெடுந்தொடை - கடம்பமலர் மாலை மண்டபமும் மன்றமும் சோலைகளும்.

அக்க ணத்தின் முசுக்கலை யொன்றங்
காதி மீதினு மாரியை மீதும
தக்க விலலுவ நல்லிலை சிநதத்
தையல சிறனு மையன் விலக்கி. கஉ

797. கூவி ளைததழை கொண்டெமை யிங்ஙன்
கோதில் பூசை குயிறறிய பண்பால்
நீவ ளைநதிட வேலை சுலாவும
நீள்பு விககர சாகுதி யெனறே
மாவ ளைககை யிடதத னிசைபப
வைய கததிடை வநது பிறநதே
காவ ளைதத வயறகரு ஆரவாழ்
காமா சேர்முசு குநத னிடததின. கந

798. மேக வாகன னெறறா படாநதே
வென்றி வேலவன் மனறல விளம்ப
ஓகை யெய்தி யெழுநதனி கததோ
டும்பா நாத னுறங்கிரி யுற்றனை

---

796. வெளளி விணடுவில் - வெள்ளி மலையில் விண தொடு காவில - ஆகாயத்தை அளாவிய சோலையில. இககு வேளை - கருப்பு விலலையுடைய மனமதனை. முசுககலை - ஆண குரங்கு. ஆதி மீதினும - சிவபிரான மேலும். ஆரியை - அமபிகை. விலலுவ நல இலை - வில்வ மரததின் இலைகளை. தையல - உமாதேவியாா. ஐயன - சிவபிரான்.

797. கூவிளைத தழை - வில்வபததிரம. குயிறறிய - செயத. நீ எனறது அந்தக் குரங்கை நோககிச் சொனனது வேலை சுலாவும - கடல் சூழ்நத அரசு ஆகுதி - அரசன் ஆவாயாக. மா வளைககை இடத்தன - உமாதேவியாரை வாமபாகததில உடைய சிவபிரானை. கா வளைதத - சோலைகளை சூழ்நத. காமா - விருபபம, அழகுமாம. அநதக் குராஙகு முசுகுநதனுகப பிறநதது எனறே இசைபபப பிறநது வாழ் முசுகுநதன எனக.

798. மேகவாகனன - இநதிரன ஓகை - மகிழ்ச்சி. அனிகத்தோடு - படையோடு உமபாநாதன் - இநதிரன. கிரி - பரங்குனறம். சீகரம செறி சாகரம் மணணில - துளிகள நிறைநத கடல சூழ்ந்த

சீக ரஞ்செறி சாகர மண்ணிற்
சேரு மன்னவர் யாரு மடைந்தார
மாக நேரிடை மாதாகண மைந்தா
வாவி காவி லுலாவி மகிழ்ந்தார. கச

799. ஆன காலையி லாகலி யூடே
ஆழி யொன்றுள வாடக வையப
பானு மூழ்கினன் வந்தது கங்குல
பங்க மறற பரங்கிரி மீதே
வேனில் வேண்முக குந்தனு மலலா
வீறு மன்னரு மேறபு வேளவிக
கோனை வந்தனை செய்திட வனனுன்
கோதி லாமுக மனகள புகனறன். கரு

800. அனன போதினி லாதவ னுதி
அண்டா மாதவ ராரு மடைந்தார்
மன்னு வேலவிழி மங்கைய ரெல்லாம்
வார ணத்திரு மாதை யடைந்தே
பொனனு லாமணி செய்தன ரன்ன
போது கோபதி போதினன மாயோன்
மின்னு வேலவ னுலய முறறே
மிகக வனபொடு முன்பு வணங்கி. கசு

பூவுலகததில. மாகம நேர் இடை - ஆகாயததை ஒதத உருதெதரியாத இடையை உடைய. வாவியிலும காவிலும், வாவி - பொய்கை.

799. ஆகலி - கடல. ஆழி ஒனறுள - ஒறறைச சக்கரததைக் கொண்ட. ஆடக வையபபானு - பொற்றேரையுடைய சூரியன். கங்குல் வந்தது. வேனில வேள - மனமதனைபபோனற. ஏறபு - ஏறி. வேளவிக் கோனை - இந்திரனை. முகமனகள - உபசார வார்ததைகள.

800. ஆதவன - சூரியன். மாதவர் - முனிவாகள். வாரணத் திருமாதை - தெயவயானையை. பொன் உலாம அணி செய்தனா - பொனனுலாகிய ஆபரணங்களை அணிநதாாகள கோபதி - வானததுஅரசன், இநதிரன. போதினன - பிரமதேவன்.

801. வார ணத்திரு மாமக டன்னை
மன்றல் செய்திட வந்தரு ளென்ன
ஆர ணப்பொரு ளாகிய புத்தேள்
அங்கெ ழுந்து மயூர மடைந்தே
தோர ணத்திரு வீதி புகுந்தே
துன்று வானவர் தூமலர் தூவப்
பூர ணக்கவின் மாதர் நடிப்பப்
பொங்கு பல்லிய மெங்கு முழங்க. கஎ

802. இன்ன போல வளங்கள் விளங்க
எம்பி ரானினி தேகி மணஞ்செய்
கொள்ளு லாவிய சாலைமு னீலக்
குன்ற மஞ்ஞையி னின்று மகன்றான்
அன்ன போது புலோமசை பால்கொண்
டண்ண றாளை விளக்கி யகன்றாள்
மன்னு வேலவன் மன்ற னிலம்போய்
வாள ரித்தவி சுற்றனன் மன்னோ. கஅ

803. வேல னேவலின் மாலமு தல்ல விண்ணோர்
வீறு தங்க விருப்ப விருப்பக்
கோல மாமுசு குந்தனு மற்றைக்
கொற்ற வானவ ருங்குும ரேசன்

---

801. வாரணத் திருமாமகள் - தெய்வயானை. ஆரணப்பொருள் - வேதத்தினாற் குறிக்கப்பெறும் பொருள். புத்தேள் - கடவுள்; முருக வேள். மயூரம் - மயில் வாகனத்தை. பூரணக்கவின் - முற்றிய அழகை யுடைய. பல்லியம் - பல வாத்தியங்கள்.

802 மணம் செய் சாலைமுன் - கல்யாணக் கூடத்திற்கு முன்பு. நீலக் குன்ற மஞ்ஞை - நீல மலைபோன்ற மயில். புலோமசை பால் கொண்டு அண்ணல் தாளை விளக்கி - இந்திராணி பாலைக்கொண்டு முருகவேளின் திருவடிகளை விளக்கி, இது மணமகனுக்குச் செய்வது மரபு. மன்றல் நிலம் - கல்யாண மண்டபம். வாள் அரித்தவிசு - சிங்காதனத்தில்.

803 பாரிடங்கள் - பூதங்கள். பரிந்து - அன்புகொண்டு ஆலமுண்ட மிடற்றினன் - சிவபிரான். மாதோடு - உமாதேவியாரோடு. அந்தரத்திடை - ஆகாசத்தின் வழியே.

பாலடைந்து பணிந்தன ரங்கண்
பாரி டங்கள் பரிந்தயல் சூழ
ஆல முண்ட மிடற்றினன் மாதோ
டந்த ரத்திடை வந்தன னம்மா. ௧௯

804. மங்கை தன்னொடு மான மிழிந்தே
மன்ற லெல்லையில் வந்திட வென்றி
தங்கு வேலன் மகிழ்ந்தெதிர் சென்றே
தந்தை தன்னொடு தாயை வணங்க
உங்கெ டுத்தனர் புல்லின ரன்போ
டுச்சி மோந்தனர் மான்முத லும்பர்
மங்குல் கண்ட மயூர மதென்ன
வந்து வந்து வணங்கி மகிழ்ந்தார். ௨0

805. பூம ணம்புரி சாலையுள் வேலன்
பூவை யோடிறை வற்கொடு போகக்
மாம லிந்த வரித்தவி சொன்று
வள்ள லாணையின் வந்தவண் மேவக்
காமர் கொண்ட வதன்கணி ருந்தே
கந்த னைத்தம கைகொ டெடுத்தே
தூம ருங்கி லிருத்தினர் வேதன்
சூழ டைந்து முறைறு முரைத்தான். ௨௧

804. மானம இழிந்தே - விமானத்தினின்றும இறங்கி. மன்றல எல்லையில் - விவாகசாலையில. உங்கு - அங்கே. மால்முதல் - திருமால் முதலிய. மங்குல் கண்ட மயூரமது என்ன - மேகத்தைக் கண்ட மயில் களைப்போல.

805. பூ-பொலிவு. பூவையோடு - உமாதேவியாரோடு. இறை - சிவபிரானை. மா மலிந்த - பெருமை மிக்க. அரித்தவிசு - சிங்காதனம். வள்ளல் ஆணையின் - சிவபிரானது கட்டளையினலே. தூ மருங்கில - பரிசுத்தமான தம பக்கத்தில். வேதன - பிரமன். உரைத்தான - சிவபெருமானுக்கும் உமாதேவியாருக்கும கூறினன்.

806. எநதை யன்னை விறைவி மகிழ்ந்தே
இங்கு மன்ற லியற்றுக வென்ன
அநத ரததிறை யேகி மகட்கொண்
டங்கண் வநதிட வநத மடநதை
நநதி யோடுமை யாளை வணங்க
நாரி முற்படு நற்றவி சின்கண்
கந்த னோடவ டன்னை யிருததக்
கண்டு கண்கள் களிததனா யாரும். ௨௨

807. கற்பெ ருஞ்சிறை கொய்தவ னங்கண்
கன்ன லொண்புனல பனனி விடுப்பப்
பொறபு வேலிறை தாளகள விளககிப்
பூசை செய்து புராரி குமாரன்
நற்க ரதது மடநதையை நல்கி
நலகி னேனென நார முகுப்ப
அற்கன் மான விளஙகிய செவ்வேள்
அங்கை தனனிடை யஙகது கொண்டான். ௨௩

808. அண்டா போறறய னங்கு விதித்த
ஆசின் மங்கல நாணினை யனளை
கண்ட மீது தரிததள கததோர்
கநத நீடு கவினறொடை சூடா

---

806. எநதை அன்னை - சிவபிரானும் உமாதேவியாரும். மன்றல் - திருமணத்தை. அநதரத்து இறை - இந்திரன. நநதியோடு - சிவபெருமானோடு. நாரி - உமாதேவியார. அவள் தன்னை - தேவயானையை.

807. கற்பெருஞ்சிறை கொய்தவன - மலைகளின் சிறகை அரிநத இநதிரன. கனனல ஒண் புனல - கரகததினின்றும வரும நீரை. பனனி விடுபப - தன மனைவியாகிய இநதிராணி வாக்க. வேல் இறை - வேலாயுதக் கடவுளுடைய. புராரி குமாரன - முருகவேளுடைய. நாரம் உகுபப - தாரை வார்க்க. அற்கன = அஃககன - சூரியனை. அது - தாரை நீரை.

808. அணடா - தேவா அயன் - பிரமதேவன். விதிதத - மந்திர விதியோடு அளிதத. ஆசில மஙகல நாணை - குற்றமற்ற திருமங்கல நாணை. கண்டமீது தரிதது - திருக்கழுததில் பூட்டி. அளகதது

ஒண்டி றற்பெறு வன்னி வலங்கொண்
டும்பன் மாதின தோதிம முட்க
மண்டு சீரடை தந்திடு தாளை
வலலை யிறசிலை மீமிசை வைததான். உச

809. இன்ன தன்மையின் மன்ற லியற்றி
ஈச னோடுமை யாளை வணங்க
நன்ன லமபெறு பேரருள் செய்தே
நாரி தனனொடு நாத னகன்றான்
மன்னு வேலவ னங்கொரு வித்தன்
மந்தி ரத்திடை மாதொடு வந்தே
பொன்னி னாடுள வாதியை யாதிப்
போக வானவர் போக வுரைத்தான். உரு

810. விண்ணு லாமிமை யோரை விடுத்தே
வீரர் வாயிலின் மேவ விருத்தி
எண்ணி லாவெழில் கொண்ட விருக்கை
எம்பி ராட்டியொ டெய்தி யதன்கண
தண்ணி லாவிய மஞ்ச மணைந்தே
தைய றன்னொடு தன்னிகா பெம்மான்
உணணி லாவு விருப்பொடு வையம்
உய்ய நற்கல வித்தொழி லுற்றான். உசா

ஓர் கந்தம நீடு கவின தொடை சூடா - கூநதலில மணம பரவிய அழகிய மாலை ஒனறை அணிநது வனனி வலம கொணடு - அக்கினியை வலமாக வநது. உமபலமாதினது தாளை - தேவயானையின் திருவடியை. ஓதிமம் உட்க - அனனம அஞச. சிலைமீமிசை - அம்மிமீது

809. மனறல் இயறறி - திருமணம் புரிநது. நாரி - உமாதேவி யார். நாதன் - சிவபிரான் அங்கு ஒருவி - அவ்விடத்தை அகன்று. மந்திரததிடை - திருக்கோயிலில. மாதொடு - தேவயானையோடு. பொனனின நாடுள ஆதி ஆதி - சுவாக்கலோகாதிபதியாகிய இந்திரன் முதலிய. போகவானவா - சுவர்க்க போகததை உடைய தேவர். போக - தம இருபபிடங்களுக்குப போகுமபடியாக.

810. இமையோரை - தேவர்களை. வீரர்களை வாயிலில் காவ லாக இருக்குமபடி செய்து. எழில்கொணட இருக்கை - அழகு பெற்ற கடிமண இலலததில மஞசம - அணை

(கலிவிருத்தம்)

811. தாவி லும்பர்க டத்த மிருக்கையின்
மேவி னாடல வேன்முரு குநதனும்
ஓவின் மன்னரு முந்தனி கதமொடு
பூவி லுளள புரங்களிற் போயினர். உஎ

812. மன்னு வெற்பில வரையகல வைகலெம்
அன்னை யோடு மமல னமாநதரோ
பின்ன ரோர்பகற பீடுவிண் ணோர்தொழுக
கொன்னு லாமக் குவட்டினை நீஙகினான். உஅ

813. தவள நிததிலச சங்க முலாவிய
உவள கப்பரங் குனறை யொருவியே
பவள வாரசடைய பண்ணவன மைநதனும்
துவள மேவு துறக்க மடைநதனன. உகூ

814. அன்ன காலை யமராகள கம்மியன்
தன்னை யின்ன தலததிடை முன்புபோல
நன்ன லங்கொ ணகர்புரி வாயெனத
தொன்மை போலத் துறக்க மியற்றினான். ௩0

---

811. தா இல் - கேடில்லாத. ஓ இல்-நீஙகுதல் இல்லாத. அனி கததோடு - படையோடு. புரங்களில - நகரஙகளுக்கு.

812. வெற்பில் - திருபபரஙகுனறில' வரை அகல் வைகல் - கணக்கற்ற நாட்கள். எம அனனையோடுமெ - தேவயானையம்மையாரோடும். அமலன் - முருகவேள். அக்குவட்டினை - அநத மலையை.

813. தவள நிததிலச் சங்கம - வெள்ளிய முததுக்களை ஈனும் சஙகுகள். உவளகம் - பொயகை. ஒருவியே - நீஙகி. பவளம்போன்ற நீண்ட சடையயுடைய கடவுள, சிவபிரான. துவளம மேவு துறககம - வாட்டததை அடைநதிருக்கும சுவாகக லோகததை, சூரன் முதலியவர் களால அடைநத வாட்டம.

814. அமராகள கமமியன விசுவகர்மா. என - என்று முருக வேள ஏவ. துறக்கம - சுவர்ககலோகததை.

815. அந்த நாகத் தரசு புரிந்திட
இந்தி ரற்கங் கெழின்முடி சூடுவித்
தந்தி வான்மதி யானன மாதொடும்
எந்தை யங்ங னிருந்தன னெண்ணினுள். கக

816. தேனு லாந்தொடைத தோமிசை யேறியே
வான மேன்மக வானை யிருததியே
சேனை வீரருந தேவியுந தானுமாய்க்
கான மேவு கயிலையின் மேவினன். கஉ

817. மங்கை யீசன் மகிழுப பணிந்தெழுந
தங்க ணினறு மருள்விடை கொண்டுசீா
பொங்கு கந்தப பொருப்பினின மேவினன்
துங்க வீரருந தொனமையின் வைகினா. கங

818. இன்ன பான்மை யிருந்திட வும்பாகோன்
பொன்னி னுடு புரந்தர சாற்றுழி
மன்னின் மின்னிகர் வாழ்க்கை துறந்திடாத்
தன்னை நோகதி சாாந்திட வெண்ணினன். கச

819. துறக்க வேந்த றுறக்க நினைந்ததைச்
சிறக்கு முமபாக டேசிக னோந்துவந

---

815. நாகதது - தேவலோகததில. அந்தி வாலமதி ஆனனம் மாதொடும் - மாலையில தோன்றும் தூய சந்திரனைபபோன்ற திருமுகததையுடைய தேவயானையோடும. எண இல் நாள் இருந்தனன.

816. தொடை - மாலை. வானமேல - தேவலோகததில். மக வானை - இந்திரனை. கானம - சோலை', பாட்டுமாம.

817. மங்கையும ஈசனும் மகிழுமபடி. கந்தப பொருபபினில் - முருகக்கடவுளுக்குரிய கந்தகிரியில. தொன்மையின - பழமையைப போல.

818. உமபாகோன - இந்திரன. புரந்து - பாதுகாதது. அரசு ஆற்றுழி - அரசாட்சி செய்யும காலத்தில. மன இல் - நிலையிலலாத. மின நிகா வாழ்க்கை - மின்னைபபோன்ற போக வாழ்வை தனனை நோ கதி - முத்தி.

தறக்க ருத்துல காயத மாமதத
துறத் திருப்பின னூழ்வினை போலவே. ௨௫

(எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

820. அன்னவ னுரைதத பொய்யைமெய் யெனக்கொண்
டறிவிலா மகபதி சயநதன்
தன்வச மாக வரசினை நிறுவிச
சசியொடு கலநதுவீற றிருப்ப
மன்னர சியறறுஞ சயநதனங கொருநாள
வானவா குருவினை நோககி
இன்னநா ளளவுஞ சூரனை மெலிநத
தெனகொலயா மெனவவ னிசைப்பான. ௨௬

ஆருவது

தக்ஷ காண்டம்

821. முன்பொரு பகலி லிமையவர் பரவ
முளரியங் தவிசிடை முதலவன்
இன்புற விளஙகுஞ சததிய வுலகத
திருநதன னிருநதிடு மேலவைக்

819. துறக்க வேநதல - இநதிரன. உமபர்கள் தேசிகன் - பிருகஸபதி. ஓர்நது - நினைநது. அற கருதது - முழு மனமும். உலகாயதமாம் மததது உற ஊழ்வினை மதியைத திருபபுவதுபோலத திருபபினன்.

820. அனனவன - பிருகஸ்பதி. மகபதி - இநதிரன. இநதிரன சயநதனிடம அரசாட்சியை ஒபபிதது இநதிராணியோடு அளவளாவி இனபுற்றிருநதான.

821. ஒரு பகலில - ஒரு நாளில. முளரி யம தவிசிடை முதல்வன - பிரமதேவன. சததியவுலகம - பிரமலோகம ஏல்லை - சமயததில அனையான் தனையா - பிரமபுததிரர்கள வாணி - கலைமகள. புயததோன - பிரமன். வினவும - கேட்கலானன.

கொன்பொலி யனையான் றனையரோர் பதின்மர்
குழுவினிற் றக்கனுங் குரிசில்
மின்பொலி நுசுபபு வாணிசோ புயத்தோன்
வியன்முக நோககியே வினவும். க

822. மொய்வள ரமராக கிறையவ ளுகி
மூவரி லுயாநதவ ளுகி
எவவகை யுயிாக்கு முயிரென விருக்கும்
இயலபினேனை யாவனென் றிசைப்ப
மைவள ருருவக குரிசிலும் யானும்
மாறுகொண டிழியழல வடிவாய்ச
செவ்வொளி பாபபி யெழுநதுவா னிமிர்நத
தேவனே யதிகமாந தேவன். உ

823. என்றய னிசைப்ப வொருதொழில புரிவான்
இருதொழில செயுநமக கிறையாய்
வனறிறல படைதத தென்கொலோ வெனலும்
மைநதகே ளெங்களைச் சுரரைத்
துன்றுபல லுயிரை யீறறின்மாய்த் திடலாற்
றோறறுவித தவனவ னன்றோ
அன்றியு மவனே யெஙகளபா லிருநதீண்
டளித்தலும புரத்தலு மருள்வான். ங

822. மைவளா உருவக்குரிசிலும - கரிய திருமேனியை உடைய திருமாலும். மாறு கொணடிழி - நானே பெரியவன என்று வாதம் செய்தபொழுது அழல வடிவாய் - நெருபபுருவமாகி. தேவனே - சிவபிரானே. அதிகம ஆம - எலலாரினும உயாவாகிய.

823. ஒரு தொழில புரிவான - அழிததலாகிய ஒரு காரியத்தைச் செய்பவன். இறையாய - தலைவனுய். திறல் - வலிமை. மைநத - புதல்வனே ; தக்கன பிரமதேவனுக்குப் புததிரன் இறுதியின் மாய்பப வர் எவரோ அவர்தாமே மீண்டும் உணடாககவேணடுமே ? “ அநத மாதி எனமனுா புலவர் ” (சிவஞானபோதம்.) அளிததலும் புரததலும் - சிருட்டிததலையும் காததலையும.

824. எம்மொடு மொருவ னாகியோர் கிரியை
இயற்றுவான போலவு மியற்றும்
பொம்மல தடைநத வுயிர்தொறு மலரிற்
பொருந்திய விரையெனப் பொருநதும
செம்மைகொ ளவனே மறைமுதற் கலைகள்
தெரிநதெமக் குணாததலா றெளிநதேம்
மம்மாகொண் மனத்துப பேதையா யினையோ
அவனையெம் போலநீ மதிததாய். ௪

825. எனவிதி புகல வவன்மக னவிலவான
இறையவ னருளிய மறைகள
அனைவரு மனைததும் பிரமமென றியமபிற
றையவீ தென்கொலென றறையத
தினகரச செழுங்கட் பகவனைப் புகழதல்
திணணமற றவையெலா முகமன்
கனைகடற புவியந தணரையா னெனவே
கழறுதல் போலநீ காண்டி. ரு

826. ஆதலா லவனே பதியெனுங் கடவுள
அருநதளை பொருநதிய வணுநாம
காதலா லவன தருளபெறு மடியா
கருதின்வா ராதொன் றிலலை

---

824. கிரியை - தொழில். பொம்மலது - வளபபததை. விரையென - மணத்தைபபோல மறைமுதல கலைகள தெரிநது உணர்தத லால் - வேதம் முதலிய சாததிரஙகளை இவருக்கு இது தகுமென்று ஆராய்ந்து தெளிவித்தலால மம்மா - மயக்கம்.

825. விதி - பிரமன. அவன மகன் - தக்கன். யாவரையும் எபபொருளையும் வேதங்கள் பிரமமென்று சொல்லும. இநத முரண் பாட்டுக்குக் காரணம யாது ? தினகரச செழுஙகண பகவனை - சூரியனைக் கண்ணாகவுடைய சிவபிரானை. திணணம - உணமை. முகமன - உபசார வழக்கு அந்தணரை யான எனவே கழறுதல்போல - பிராம ணாகளை யானெனறு (பிரமதேவனென்று) உபசாரமாகச சொல்வது போல.

826. பதி எனும் கடவுள் - மேலாந தலைவன எனபதற்குரிய தெய்வம். தளை - பாசம. அணு - உயிர். சூது அனைய முலையும்

சூதலா லனைய முலைகுழ லகட்டுத்
தோகையோா மருங்கினிற றுலநகும
கோதிலா வரனை யடைதிநீ யென்றான்
குளிர்மலாப் பொகுட்டில்வாழ் குரிசில் ௬

827. அல்லிமா மலர்மே லிருநதவன் மொழிநத
அமுதவா சகஞ்செவி புகுதச
செலனுறழ மிடற்றோ னிறையென வெவாக்கும்
தெளிநதுமா னததடத தடைநது
மல்லல்பெற் றிடுவான பரமனைக் கருதி
வருடமா யிரநதவம் புரிய
வில்லன புருவத் துமையொடும் விடைமேல்
மேவினு னிணையிலா விமலன. ௭

828. அன்னது தெரிநது தககனெம் மடிகள்
அடிகளை வணங்கிநின் றேதத
உன்னது கருதநி லருததியே தனைய
துரைததியென் றுரைததிட வுரைப்பான்
மன்னுமார் கலிசூ ழுலகுமவா னுலகும்
மலரய னுலகுமா லுலகும்
என்னதா ணையினின் றிடவுநிற் புகழ்வோர்
எவருமவந தெனைபபுகழந திடவும். ௮

அல் அனைய குழலும ஆல அனைய அகடும உடைய தோகை ; உமாதேவி யார் ; சூது - சூதாடுங் காய்கள் , அகடு - வயிறு மருஙகினில - வாம பாகத்தில். மலர்பபொகுட்டில - தாமரைககொட்டையில. குரிசில் - பிரமன்.

827. அல்லி - அகவிதழ்களையுடைய அமுதவாசகம் - அமு தம் போனற இனிய வாாத்தைகள. செல உறழ் மிடற்றோன் - மேகத்தை ஒதத நீலகணடபபெருமான. எவர்க்கும் இறை என. மானதத தடதது - மானஸ ஸரஸை மலலல - வளம. விமலன் - சிவபிரான.

828. எம அடிகள் அடிகளை - எம்முடைய சுவாமியான சிவ பெருமானுடைய திருவடிகளை. அருததி எது - விருபபம யாது ? ஆர் கலி - கடல். மலரயன் உலகும - பிரமலோகமும் நிற்புகழ்வோர் எவ ரும் - உன்னைத துதிபபவாகள யாவரும்.

829. எநதைநின் னிடததி லிருநதிடு முமையாள்
எனதுமா மகளென வரவும்
அநதணன் வடிவா யணைந்துநீ மணஞ்செய்
தருளவும வேண்டுமென் றறையக
கநதரங் கடுதத கநதரக கடவுள்
கருணையா லிவையளித் தொளிததான்
உநதுசீர் படைத்த சிறுவிதி மனததில்
ஓதிம வூர்தியை நினைததான். கூ

830. அன்னவா கனதமேதா னன்னவா றறிநதாங
கடைநதுநின ருசிக ளறையப்
பொனனுலாம் புரிசைப் புரியெனக் கிவணீ
புரியெனத தக்கமா புரியென்
றின்னறீர பதியொன் றியற்றவங் கதிறபோய்
எழிலரித் தவிசினமே லிருநது
தன்னைவா னவர்கோன முதலினோ பரவத
தனியர சாற்றினை றககன. கo

831. மற்றவன் மனைவி யாயினள வேத
வல்லியாம பெயருடை மடநதை
கற்றைவா ரளகத் தவடனை மலரோன்
காதலன் காதலாற கலநது

---

829. உமாதேவியார் என மகளாக வரவேணடும. கநதரம் கடுத்த - மேகததை ஒததத. கநதரக் கடவுள - கரிய கழுததை உடைய சிவபிரான். சிறுவிதி - தக்ஷபபிரசாபதி. ஓதிம ஊர்தியை - அன்ன வாகனனாகிய பிரமனை.

830. ஆசிகள - ஆசீர்வாதங்களை. புரிசைபபுரி - மதிலையுடைய நகரம ஒனறை. பதி ஒன்று இயறற - ஒரு நகரததைப பிரமதேவன் சிருட்டிகக. அரித தவிசினமேல - சிஙகாதனததினமேல. வானவர் கோன - இநதிரன.

831. தக்கன வேதவலலியை மணநது ஆயிரம் குமாரர்களைப் பெற்றான. கற்றை வார அளகததவள தனை - கற்றையாகிய நீண்ட கூநதலையுடையவளை. மலரோன காதலன - பிரமபுததிரனாகிய தக்கன். முன் தவந்தனில் - முனசெய்த தவத்தால. பயநது - பெற்று. முப்

முற்றவந் தனிலா யிரஞ்சிரூப் பயந்து
முபபுரி நூலவிதி முடித்துக்
குற்றமின் மறையு மனையவாக குதவி
இனையன வாசகங் கூறும். கக

832. நீவிர்க ளெவரு முயிரதொகை படைப்பான்
நிமலனை நினைந்துமா னத்தின்
மேவிநோற றுளத்தின விழைந்தது பொருந்தி
மீளதிரா லிவணென விடுபப
பூவில்வண் டினங்க ளிரைக்குமத தடத்துப்
பொருந்தியாண டருந்தவம் புரிந்தார்
ஓவிலசீர படைத்த நாரத னவணசேர்ந்
தயாதவ நோககியீ துரைப்பான். கஉ

833. மெய்த்தவம் புரிவீ ரேதுகா ரணநீர்
வெஃகிய வியல்பென வினவ
உத்தம முனிகேள படைபபது பொருட்டால்
உழந்தன மீதென வுரைப்ப
முத்தியைக கருதா தவதொழில் புரிவான்
முன்னினீர் பவமிதென றவாதம்
புத்தியைத திருபபி யுண்மைவீ டளித்தான்
பொருவிற ரதனெனும் புகழோன. கங

புரிநூல் விதி - உபநயனம. மறையும - வேத வித்தையையும. வாசகம் - வார்த்தையை.

832. படைபபான - சிருட்டி செயவதறகாக. நிமலனை - சிவபிரானை. மானத்தின மேவி - மானஸ வாவியை அடைந்து. நோற்று - தவம்புரிந்து. மீளதிரால் - திருமபி வருவீரகளாக. இரைக்கும - முரலும்.

833. வெஃகிய இயலபு - விருமபிய இயல்புக்கு. உழந்தனம் - முயன்றோம. அவதொழில் புரிவான - வீணான காரியத்தைச் செய்யும்பொருட்டு. முன்னினீர - கருதினீரகள. பவம இது - இது நீங்கள் செய்த பாவம். உணமை வீடு - உண்மையான முத்தியை.

834. சேயினோர் கதியிற புகுநதவா றுளத்தாற்
சிறுவிதி யறிந்துநோய் செறிநதாங
காயிரங் குமராப் பயநதவர் தமககும்
அவாக்குமுன் னவர்க்குரைத ததுபோல்
நேயமோ டியமப வவருமா னதம்போய்
நிகரிலா வருநதவம் புரிந்து
தூயநா ரதனை முன்புவீ டடைநத
துணைவாபோ லினபவீ டடைநதாா. கச

835. ாதையு மறிந்து வெகுணடுநா ரதனை
எஙகணுஞ சுழலகவென் றிசைதது
மேதகு புகழசோ தக்கனே ரிருபான்
மேலுமூன் றாகிய வேறகண்
மாதரை யுதவித தருமனே முதலாம்
மாதவாக களிததிரு பானேழ்
கோதையா தமையின் றவரைமா மதிககுக்
கொடுததிது சசியொடுங் கூறும். கரு

836. எல்லவ ரிடதது மருத்தியோா படிததாய்
இருததியென் றிசைததனன் விடுப்ப
வலலைவாண் மதியக கடவுளவா னணுகி
வளரொளி யிரலையே முதலாயச

---

834. சேயினோா - நூறு குமாரரகளும. கதியில - முத்தியில், சிறுவிதி - தக்கன நோய் - வருததம. பின்னும ஆயிரம பிள்ளைகளைப பெற்று முனனே தன புததிராகளுக்குச் சொன்னதுபோலத தவம புரியச் சொனனான். மானதம் போய் - மானத வாவியை அடைநது. துணைவாபோல - சகோதராகளைபபோல

835. சுழலக எனறு இசைத்து - திரிவாயாக என்று சாபம் இட்டு. இருபதது மூனறு பெணகளைபபெறறுச சாபம இட்டு இருபத்து மூன்று பெணகளைப பெறறுத தருமன முதலிய முனிவாகளுக்கு மணம செய்து அளிததுப பிறகு இருபததேழு பெணகளைப பெற்றுச் சந்திரனுக்கு மணம்செய்து வழங்கி அவனோடு சொலலலானான். மதி, சசி - சநதிரன.

சொல்லிய விருபா னெழுவரா மடவார்
துணைமுலைக் கிரிகண்மேற் றோய்ந்து
மல்லலங் கலவி யாரமு தருந்தி
வாழுநா ளூழ்வினை வலியால. கசு

837. ஆரன்மா தினையு மவடனக் கிளைய
அணிகொணமா தினையுமே யவாவிற
சேருதல புரிந்து துறந்தன ளொழிந்த
தேவிமார் தமையவர் சினமபூத்
தேருலாம புகழ்தோய் தந்தைமாட் டணுகி
இநதவா றியம்பலு மனையான்
நேரிலாச் சசிதன் கலையெலாங் கலைய
நிகழ்ததினன் கொடியசூ ணிலையே. கஎ

838. ஐந்துட னொருபான் கலைகளோர் பகற்கொன்
றாகியே யழியவோர் கலையோ
டிந்திரன புடைபோய் நிகழ்ந்தன விளம்பி
எனசெய்கே னிதற்கென விசைபபச

---

836. இருபத்தேழு பெண்களிடத்தும ஒரேவிதமான அன்புடன் இருக்கவேண்டும ஓர்படித்தாய் - ஒரே அளவாக. மதியக் கடவுள - சந்திரன. இரலை - அசுவினி இருபான் எழுவராம மடவார் - இருபத்தேழு நக்ஷத்திரங்களாகிய பெண்களை மல்லல - பெருமை கலவியாகிய அரிய அமுதத்தை.

837. ஆரல மாதினையும - கார்த்திகையையும அவள தனக்கு இளையவள், ரோகிணி. அவாவின - ஆசையோடு. ஒழிந்த - எஞ்சிய. தேவிமார்தமைத் துறந்தனன சினம் பூத்து - அந்த இருபத்தைந்து பெண்களும கோபம்கொண்டு தந்தை மாட்டு தக்கன்பால். நேரிலாச் சசி - ஒப்பிலலாத சந்திரன். கலையெலாம் கலைய - கலைகளெல்லாம் போகும்படி. சூளநிலை - சாபத்தை.

838. தினத்துக்கு ஒன்றாகப் பதினைந்து கலைகள் அழிந்துபோக, ஒற்றைக் கலையோடு இந்திரனிடத்திற் சென்றான். பிரமாவிடம சொன்னால் அவன் தன் மகனிடம வேண்டிச் சாபத்தை விடுவிப்பான்

சுந்தரக் கமலத் தயனொடு துரைக்கிற்
சொற்றரு தனயனை யிரந்துன
வெந்துயர்ப் பெருஞ்சூ ளகற்றுமென் றவன்பால்
விடுத்தனன் குலிசவேல் விடலை. க௮

839. சீதள கிரணத் தவிர்மதிக் கடவுள்
திசைமுகத் தொருவனைச் சேர்ந்தாங்
கோதின னிகழ்ந்த வுனதுகான் முளைக்கீ
துணர்த்திநோ யொழித்தியென் றுரைப்பப்
போதமில் கொடிய னனதுரை மதியான்
புகலில்வெகு சீற்றமே புரியும்
மாதுபா கனைநீ யடைதியென் றறைய
மருவினன் கயிலைமால் வரையில். க௯

840. நந்தியெம் பெருமா னருளினால் விடுப்ப
நாதனை வணங்கினின் றயன்சேய்
தந்தசூ ளதனான் மெலிந்தன னிதனைத்
தவிர்த்தியென் றுரைத்தலுஞ் சடைமேல்
இந்துவி னழியாக் கலைத்தனைத் தரித்தே
இதனைநா மணிந்ததா லிதுதான்
நிந்தனை பொருந்த வழிந்திடா திதனின்
நீடுநின் கலையெலாங் கூடும். ௨௦

என்று அவன் கூறினான். தனயனை - மகனாகிய தக்கனை. சூள் - சாபத்தை. குலிசவேல் விடலை - வச்சிராயுதத்தையுடைய இந்திரன்.

839. சீதளகிரணத்து - குளிர்ந்த கதிர்களையுடைய. அவிர் - விளங்குகின்ற. திசைமுகத்து ஒருவனை - பிரமதேவனை. நிகழ்ந்த ஓதினன். கான்முளைக்கு - புதல்வனாகிய தக்கனுக்கு நோய் ஒழித்தி - துன்பத்தை நீக்குவாயாக. போதம் இல் கொடியன் - அறிவில்லாத கொடியவன். சீற்றமே புரியும் - கோபிப்பான். மாதுபாகனை - சிவபிரானை. அறைய - பிரமன் கூற.

840. விடுப்ப - உள்ளே விட. நாதனை - சிவபிரானை. அயன் சேய் - தக்கன். சூள் அதனால் - சாபத்தால். மெலிந்தனன் - வாட்டத்தை அடைந்தேன். இந்துவின் அழியாக் கலைத்தனைத் தரித்தே - சந்திரனது அழியாத ஒற்றைக் கலையை அணிந்து. இதனின் - இந்த

841. ஐந்துட னொருபான் பகலெலாம் வளரும்
அன்னநாட் பின்னரே சுருங்கும்
இந்தவா றெழுகு மெனவிடை கொடுப்ப
எழின்மதி நிறைந்துவா னெழலும்
சந்தணி நெடுநீதோட் டக்கனீ துணாந்து
தனதுரை தடுத்தலாற பரனைப்
புந்தியின முனிந்து புலகனு முனிசொல்
புந்தியாற சினமொரீஇ யிருந்தான். உக

(கலிவிருத்தம்)

842. நின்றிட வினையது நிமலன திடைசோ
குன்றென வளரிரு குவிமுலை யுமையாள
வென்றிய துறுசிறு விதிமக ளெனவே
வன்றவ நிலைமையில வருசெயன் மொழிவாம். உஉ

843. விண்டொடு கயிலையின் மிசையரி யணைமேல
அண்டாக ளழுவெழு மழலவிட மமுதா
உண்டவ னுறைபொழு துமையவள பணியா
மண்டிய வுனதுமெய் வகைபுக லெனவே. உங

ஒரு கலையால. கலையெலாம கூடும - மறறக் கலைகளெலலாம் வந்து சேரும.

841. பதினைநது நாட்கள கலைகள வளரும; அதன் பிறகு பதினைநது நாட்கள தேயும். சநது - சநதனம தனது உரை தடுததலால் - தனனுடைய சாபததை மாற்றியதால. பரனை முனிநது - சிவபிரானைக் கோபிதது புலகனென்னும ரிஷி கூறிய அறிவுரையால கோபம் நீங்கி இருந்தான்.

842. இனையது நினறிட - இது நிற்க. நிமலன - சிவபிரான். சிறுவிதி மகள் எனவே - தக்கனுடைய மகளாக தவநிலைமையில் - தக்கன செய்த தவததால்.

843. விண தொடு - ஆகாசததை அளாவிய. அரியணை - சிஙகாதனம. தேவாகள அமுமபடியாக எழுந்த தீயைபபோன்ற ஆலகால விடததைத திருவமுதாக உணட சிவபிரான எழுநதருளியிருநதபொழுது. மெய்வகை - உணமையை எனவே - எனறு உமாதேவியாா வேணட,

844. செயல்குண முருவிவை செறிகில மெவணும்
மயலற நிறைகுவ மருவரு வுருவென்
றியலொடு பலவடி விசைகுவ மெனவண்
கயலவிழி யுமையொடு கழறின னிமலன். உச

845. ஈதிறை புகறலு மிவணுரு விலையென்
றோதினை பலவடி வுளதெனு மியல்பின
ரேதென வவையெம தருள்வடி வெனவிங்
காதலி னெனதுயர் வடிவவை யெனலும். உரு

(பதின்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

846. உன்னை நம்மெதிர மனநதனில வியநதனை நயநதாய்
உனதி டததினு முனையலா தனைவாக ளுளளும்
மன்னி யாமிருந தியறறுவ மியறறுத றவிாநதால்
மதியெ லாமொரீஇ மருவுவர் சடமதாய் மாதோ
அன்ன வாறுநீ தெரிதியென் றவனியுண் டவன்முன்
னுை வானவ ரானவ ரேனையோ ரகததுட்
டுன்னி யாங்குணா வளிததிடு மியற்கையை விடுததான
தோன்றல பொன்றுதலின்றிவாழ்கினறநந தோன்றல்.

---

844. செயலும் குணமும உருவமும நாம் பொருநதிலோம. எவணும - எவ்விடததும. மருவு அரு உரு எனறு.

845. இறை புகறலும - சிவபிரான திருவாய மலாநதருள. இவண் - இங்கே. உருவம இலலையெனறு சொலலிவிட்டுப பல உருவங்களுண்டென்று சொல்லும முரணபாடு எங்ஙனம பொருநதும் என்று உமாதேவியார் கேட்க, அவை எமமுடைய அருளின வடிவம எனறு சிவபிரான கூற, அபபடியானால் அவ்வருளனறி வேறலலா என வடிவஙகளே அவை என்று உமாதேவியாா கூறினர்

846. இயறறுவம் - அவரவர் செயகையைச செயவிக்கின்றோம். அவவாறு நாம புக்கு இயறறுதலை நீங்கினால யாவரும அறிவறற சடங்களாகிவிடுவா ஒரீஇ - நீஙகி. அவனி உணடவன - திருமால. உணர்வு அளிததிடும இயற்கையை - அறிவை அளிக்கும திறததை. விடுததான - நீஙகி நினறா தோனறல பொனறுதல இனறி-ஜனன மரணம் இல்லாமல. தோனறல் - தலைவா.

847. எங்க ளுயகன கணப்பொழு தினையவா றிருப்ப
ஏனை யோர்க்கெலா மெண்ணிலா வுகமதா யெவரும்
தங்கள செய்கட ளுகிய முறைமெலாந தவறிச்
சடம தாகியே சாதலுங் கௌரியாந தலைவி
கஙகை வாாசடைக கருணையங கடலடி பணிநது
கடிய னேனபுரி பெருமபிழை கருததினிற் கருதேல்
எஙக ளுதவிங கருள்சுாந தேவரையு மெழுப்பென்
றறைநதி ரநதிட வெழுப்பின னுருததிர ரவரை.உள

848. ஒன்று மேவிய பதின்மரா முருத்திர ரெழுந்தே
உவரி வாரணஞ் சுலவுபூ வுலகிலவந துலவாப
பொன்ற யங்கிய கொனறையந தொடைநெடுஞ சடிலப்
புனித நாதனை யருசசனை யருச்சுனப புவிமாட்
டன்று செய்தலாற பரமபொரு ளெவரையு மெழுப்ப
அனநத னுதியோா மனநதெளிந தெழுநதன ரதற்பின்
சென்று வானிறக் கயிலையஞ சயிலமேன் மருவித
திரிபு ராரியை வணங்கினன றிவையுரை செய்வார்.

849. எண்ணி கநதநா ளறிவெலா மொருவியே சடமாய்
எஙக டஙகடன் மறநதள விறநததீ திசைந்தேம்
அணண லேயவை தீரவொன றருடியென் றறைய
அனைய தீமைக ளுமையவ டனதிடத தாகும்

---

847. இனையவாறு இருபப - ஜீவாகளிடததில் புகுநது அறிவு வழஙகாமல் அவற்றைச சடமாகச செய்து வீற்றிருக்க. கடியனேன் - கடுமையையுடைய நான. உருத்திரரை எழுபபினன.

848. பதின்ேருருததிரர்கள். உவரி வாரணம சுலவு-உபபுக்கடல் சூழ்நத. உலவா - உலவி. பொன் தயங்கிய - பொனனைபபோன்ற நிறததை உடைய. சடிலம - சடை நாதனை - சிவபெருமானை. அருசசுனப புவிமாட்டு - திருவிடைமருதூரெனனும தலததில , அருசசுனம் - மருது. அனநதன் - திருமால். வால்நிறம் - வெண்ணிறம்.

849. ஒருவியே - நீங்கி. கடன் மறநது - செய்யவேணடிய காரியஙகளை மறநது. தீது இசைந்தேம் - பாவததைக் கொணடோம ஒன்று அருளதி - ஒரு பரிகாரத்தை உரைததருளவாயாக. அநதப பாவம உமையைச சாரும. நும பதததை - உங்கள் உலகததுக்கு. நககன - சிவ

நண்ணு நமபதத தெனவிடை கொடுததன னதற்பின்
நகக னுரியைத தககன்மா மகளென நணுகி
மணணில வாழுகி வநதியா மணததுமென் றிசைப்ப
வணஙகி னுளவிடை கொணடனள கருணைசோவல்லி.

850. அணியு மிநதுவி னிளநிலா வெறிப்பது கடுப்ப
அறல்ப ரநதசெஞ சடைமுடிக் கடவுளை யகனறு
மணியு மாரமுங கரைகளிற் றிரைகளவந திறைப்ப
மருவு காளிநதி வனசமேல வலமபுரி வடிவாய்ப்
பணிகு வார்பிறப் பறுததருள பரமபொரு ளுமம்
பனனி யனனவன பனனியங கிருநதனள பன்னாள்
தணிவி லாபபுகழ மாசிமா மகபபுன லாடத
தகக னென்பவன மறைக்கொடி யொடுமேவண்சாரநதான.

851. அண்டா சூழ்தர மேவிய தக்கனந நதிநீா
ஆடி மீளபொழு தாஙகொரு பாங்கரி னலாமேல
எண்ட விாநதிடு முயிாகளெலா முயிரென விருபபோன்
இடம்பு ரிநதவள வலம்புரி யாகிவீற் றிருததல்
கணடெ டுததுழிக குழவியா யினளவன் வியநதே
கவுரி யெம்மக ளாகிவந் தனளெனக் களித்து
மண்டு சீருள மறைக்கொடி தனிாககரத தளிதது
மன்னு தனனக ரன்னவ னடைநதனன் மன்னோ.

பிரான். நாரியை - உமாதேவியாரை மணததும - திருமணம புரிநது கொளகினறேம கருணைசோ வலலி - உமாதேவியாா.

850. இநதுவின - சநதிரனது கடுபப - ஒபப. அறல் பரநத - நீர் பரவிய. கங்கை வெண்ணிறமுடையதாதலின அதன் நீருக்கு நிலவு உவமையாயிற்று. ஆரமும - முத்துக்களையும. காளிநதி வனசமேல - யமுனை நதியில உணடான தாமரை மலரினமேல். வலமபுரி வடிவாய் - வலமபுரிச் சங்க உருவத்தை உடையவளாகி. பரமபொருள நாமம பனனி- சிவபிரானுடைய திருநாமததை ஜபிததுக்கொணடு. அனனவன் பனனி - அவன தேவியாகிய உமாதேவியாா. மறைக்கொடியொடும - தன மனைவி யாகிய வேதவலலியோடும.

851. அணடா - தேவர். பாஙகரின - பககததில இடம புரிந தவள் - வாமபாகததை விருமபிததங்கிய உமாதேவியாா. (பி - ம்.) இடம் பிரிநதவள. எடுததுழி - அநத வலமபுரிச சஙகை எடுததபோது. குழவி ஆயினள - பெண குழநதையானள். மறைககொடி - வேதவலலி.

852. காதன் மீக்கொளக் கௌரியைமறைக்கொடிவளர்த்தாள்
கருணை வாண்முக வையையை யாண்டவண் கடப்பச்
சீத வாண்மதி யணிந்தருள் பரம்பொருள வதுவை
செய்ய வேதவனு செய்வலென் றுமையுரை செய்யப்
போத நீடிய தநதைதா யுளநதனின் மகிழ்ந்து
பொருவி லாவொரு மாடமப் புரிக்கயல புரிவித
தாத ரம்பெறு கன்னிமா ரொடுமதில விடப்போய்
ஆண்டு சென்றிருந்தருநதவம் புரிநதன ளமலை. ௬௨

853. பததின் மேலுமங் கோரிரண் டாகிய பருவம
பருவ ரற்பிறப் பறுததருள பராபரை படைப்பத
தத்து வாதிரைக் கடறகடு வடக்கிய மிடற்றோன்
தக்கன் மாபுரத் துமையவ ளிருநதிடுந தலதது
மெதது சீரொரு மறையவன போலவந தணுக
மிகவு மெமபிராற கன்பரிங் கிவரென விருபபு
வைத்த சிநதைய ளாகியாங் கெழுநதெதிர நடநது
வணஙகி யேததுபு நின்றன ளறமெலாம் வளர்பபாள.

854. எம்பிராட்டியையெம்பிரான்றெரிந்தொருபொருள்வேட்
டீண்டு வநதனந தருதியே லுரைப்பமென் றிசைப்ப
நம்ப கேட்டியெற கிசையுமேற் றருகுவ னதனை
நவிறி நீயென வுனைமணம் புரிந்திடு நயப்பால்

852. ஐயை - ஆரியை; உமாதேவியார். ஐயாண்டு அவண் கடபப - ஐநது பிராயம ஆக பரம்பொருள - சிவபிரான. வதுவைசெய்ய - என்னை மணமபுரிநது கொளளுமபடி. செய்வல் - செய்வேன். போதம் - அறிவு. பொரு இலா - ஒபபில்லாத அப புரிக்கு அயல் - அநத நகரத் துககு அருகில் ஆதரம் - அன்பு. அமலை - உமாதேவியார்.

853. உமாதேவியார் பன்னிரணடு பிராயத்தை அடைய. பருவம் - பிராயம. பருவரல - துன்பம. பராபரை - சத்தி. தத்து - துளளு கின்ற. கடு - விடததை. தககன் மாபுரம் - தக்கனுடைய நகரம ஏத்துபு - துதிதது. அறமெலாம வளாபபாள - முபபததிரண்டு அறஙகளையும வளாக்கும உமாதேவியார்.

854. வேட்டு - விரும்பி நம்ப - பெரியோய் எற்கு இசையு மேல் - கொடுபபதற்கு என்னுல் முடியுமானல. நவில்தி - கூறுவாயாக.

இம்பா மேவின மதற்கிவண் மறுததினி யுரையேல்
என்று கூறலு மிடர்நெடுங் கடலிலவீழ்ந தெழிரேய்
கும்ப மாமுலை செவிததுணை காத்திற லடைத்துக்
குமுத வாய்திறந தமுதவா சகமிவை கூறும். ௩௫௪

(அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

855. பெய்தேனிதழிதொடையும் பிறையுமபுனைவோன்வதுவை
செய்தே யருளத தவமே செய்வே னுடனீ திசைத்தாய்
பொய்தோய் மனததோய் கடிதே போபோ வெனனப புகனறு
வைதே யொருபா லகனருண மறுவில கறபின் மடவாள.

856. இவ்வா றமலை யகல வெவருந தெரியா வண்ணம
மைவாழ் களநங் கடவுள வளர்தன னுருவ மருவச
செவ்வாய்க் கருங்க ணுமையா டெரியா விழிநீரசொரியா
ஒவவா வனபிற் றெழலு முயாகன் னியரீ துரைப்பார்.

857. மனனுங் காதன மறையோன மாயம் வலலன் கொல்லோ
என்னே யிதுதான் கன்னி யெம்மை நோக்கி லாளென்
றன்ன நடையார் தம்மி லங்கண் சிலவ ரோடித்
துன்னும் புகழ்சே தக்கன முன்ன ரிதனைச் சொன்னர்.

858. அந்த வேலை யவனு மறிவா லரனென றறிநதே
சிநதை மகிழ்நது பரன்முன் சென்றே போறறி நின்றே

நயபபால் - விருபபத்தால். இமபா - இங்கே. இடர் - துன்பம். அமுதவாச கம - அமுததைதைப போனற வார்ததைகள.

855. இதழிதொடையும் - கொனறை மாலையையும. வதுவை - திருமணம. ஈது இசைததாய். கடிதே - விரைவாக. ஒருபால அகன்றாள - வேறொரு பக்கததே சென்றாள்.

856. அமலை - உமாதேவியார மை வாழ களம நம் கடவுள—நீல கணடப பெருமான. தன உருவம மருவ - தமக்கு இயலபான திருவுரு வததை எடுதது நிற்க ஒவவா - ஒபபு வேறு இலலாத.

857. கனனி - உமாதேவி.

858. அவனும - தககனும. கொநது - கொததுு. குழலாள - தாக்ஷாயணி.

எந்தை யெனது நகரி னெய்த வேண்டு மென்றே
கொந்தார் குழலா ளொடுதன் கொடிமா ளிகைபுக் கொண்டான்.

859. ஆதி முதல்வ னங்கோ ரரியா தனமீ தமர
மாது தன்னை வேத வல்லி புலவி மகிழ்ந்தே
சோதி நன்னீ ராட்டித் துலங்கு கலன்கள் சூட்டிக்
கோதி லுயிர்கட் குயிராங் குழகன் பாங்கர் விடுத்தாள்.

860. கருந்தா ழளகக் கௌரி கருணைக் கடலின் புடைவந்
திருந்தா ளிருந்த வமையத் திமையோ ரயன்மால்குறுகிப்
பொருந்தா தரவிற் பணிந்தே புரைதீ ரிதழி பிரசம்
சொரிந்தார்சடையானயலேசூழ்ந்தார்நெஞ்சமவாழ்ந்தார்.

(கலிநிலைத்துறை)

861. தக்க னப்பொழு தெழுந்தனன் மறைக்கொ டிதளிர்க்
கைக்க ணுற்றகர கப்புனல் விடக்க வினுலாம்
செக்கர் பெற்றகம லக்கழல் விளக்கி நுதல்சேர்
அக்க நக்கனை யருச்சனை புரிந்த னனரோ. சச

862. அருத்தி தன்னுட னருச்சனை புரிந்த பின்ரன்
கரத்தி லம்பிகை கரத்தினை யளித்தெ னதுகண்

---

859 அரியாதனம் - சிங்காசனம் புலவி - அணைத்துக்கொண்டு. சோதி - ஒளியையுடைய. கலன்கள் - ஆபரணங்களை குழகன் - சிவ பிரான்.

860. கரிய பின்தாழ்ந்த கூந்தலையுடைய. கருணைக்கடல் - சிவ பிரான். குறுகி - அடைந்து. பொருந்து ஆதரவின் - இசைந்த அன்பினுல். புரை - குற்றம். இதழி பிரசம் சொரிந்து ஆர் சடையான் - கொன்றையானது தேனைச் சொரிந்துகொண்டு அமைந்த சடையை யுடைய சிவபெருமான். வாழ்ந்தார் - மகிழ்ந்தனர்.

861. மறைக்கொடி - வேதவல்லி. கரகப் புனல் விட - கமண்டலத்தில் உள்ள நீரை வார்க்க. கவின் - அழகு. செக்கர் - செந்நிறம். நுதல் சேர் அக்கம் நக்கனை - நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபிரானை; அக்கம் - கண்.

862 அருத்தி - அன்பு. எனது கண் - என்னிடத்தில் வரத்தின் - நான் பெற்ற வரத்தினுல். மறையின் சிரத்தில் - வேத முடியில். இறைவனுகிய நினக்கு மணம்செய்து கொடுத்தேனை

வரதத்தின் வந்துமக ளானவுமை யானை மறையின்
சிரதத்தி னிற்குமிறை நிற்குதவல் செய்த னனியான். ௬௨

863. என்று கூறியுத கத்தினை விடுப்ப விமையோர்
வென்றி யனபொடு புகழ்ந்தனர் மகிழ்ந்த னாவிரைக்
கொன்றை வேணியன்மறைந்தனனிறைந்த துயரகொண்
டன்று சங்கரி வருந்திய துரைபப தரிதால ௬௩

864. மனனு தக்கனிவை கண்டழ லெனசசி னமரீஇ
நன்ன லம்பெறு காத்துணை புடைதத னனகைத
தெனனை யெண்ணலன் மறைந்துவசை தந்த னனெனு
முனன வன்றனை மொழிந்தன னிகழ்ச்சி மொழியே. ௬௪

865. பண்டு போலவுமை மாடம தடைந்து பரிவால
மண்டு நறறவ மியற்றின ளியறற மகிழ்வாய்
விண்டு வன்னதன மங்கையெதிர வந்து விடைமேற்
கொண்டு போயின னெழிறகயிலை மீது குழகன். ௬௫

866. கன்னி மாரிது தெரிந்தயன் மகன்பு டைகலந
தினன செய்கையுரை செய்யவிறை வன்ற னையிகழ்ந
தன்ன நாண்முதல மதிததில னிருப்ப வதனைத்
துன்னு வானவ ரறிந்தறைகு வாரி னையசொல். ௬௬

---

863. உதகத்தினை விடுபப - தாரை வாரக்க. விரை - நறு மணம். வேணி - முடி. சஙகரி - தாக்ஷாயணி.

864. சினம மரீஇ - கோபம கொணடு. காததுணை புடைத் தனன் நகைத்து - இரணடு கைகளையும கொட்டிச் சிரித்து. எண்ண லன - மதியாஞகி வசை தந்தனன் - அவமதிபபை உணடாக்கினன். முன்னவனறனை - சிவபிரானை. இகழ்சசி மொழி மொழிந்தனன்.

865. மாடமது - கனனிமாடததை. பரிவால - அன்பினுல. விணடு அன்ன தனம - மலையைப்போனற நகில்களையுடைய. குழகன் - இளமையையுடைய சிவபிரான.

866. கனனிமார் - தாக்ஷாயணியின் தோழியாகளாகிய கனனிப பெணகள. அயனமகன புடை கலநது - தக்கனிடம சென்று. அனன நாள முதல - அனறுமுதல. மதித்திலன் இருபப - மதியாமல இருகக.

867. தக்க னக்கனை மதிக்கில னிறத்தல் சரதம்
மிக்க வன்னவ னிடும்பணியி னிற்கும் வினையால்
ஒக்க யாமுமழி வாகவரு மென்ற வனுறும்
பொக்கின் மாநக ரடைந்தவனொ டின்ன புகல்வார். சஎ

(வஞ்சிவிருத்தம்)

868. பெற்றநந்தனி லேறு பிரானையுமோ
உற்றுநந்துமை தன்னையு முன்னலீர்
குற்றநங்க டெரிந்து குறித்திடினற
சுற்றமபெறு வாரெவர் சொலலுதியால். சஅ

869. என்றேபல புந்தி யிசைத்திடலும்
நன்றேயென வுனனி நயந்ததனுக்
கின்றேது குயிற்றுவ தென்றிடலும்
நின்றேயிது தனனை நிகழ்த்தினரே. சகூ

870. விண்டோய்கயி லைகிரி மீதணுகித
தண்டேன்மொழி யாளொடு சங்கரனைக
கண்டேவரு கென்று கதித்தபுகழ்
கொண்டேசெறி யுமபாகள கூறினரால். ருo

871. இவ்வாறிமை யோாக ளிசைப்பவிசைந்
தவ்வானவ ரஙக ணமர்ந்திடவைத

867. நக்கனை - சிவபிரானை இறததல சரதம - தக்கன் அழிதல் திண்ணம. அநதத் தக்கன ஏவும ஏவலகளில ஈடுபட்டு நிற்கும பாவத தால் யாமும ஒருஙகே அழியுமபடியாக நேரும. பொக்கு இல் - குற்றம இல்லாத.

868 பெற்றம - இடபவாகனம். உற்று உநது உமை. உன் னலை - மதிககவிலலை 'குற்றம பாாககிற் சுற்றம இலலை' என்று தேவா கூறினர். குறிததிடின - உளஙகொணடால.

869. புநதி - அறிவுரை. இன்று குயிற்றுவது எது, குயிற்று வது - செய்வது.

870. மொழியாள - உமாதேவியாா. வருக என்று. கதிதத - மிகக.

தொவ்வாரச தக்கிரி யுற்றனனாற்
செவ்வாய்மறை வல்லி திருக்கொழுநன். ௫௧

(எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

872. சின்ம யத்தனு வந்தி ருந்த
திருந்து மன்ன சிலம்பின்மேற்
பொன்ம லிந்திடு மந்தி ரத்திடை
முன்பு வாசல் புகுந்திட
நன்மை தங்குற வங்கு றுங்கண
நாதர் நாதனை யெள்ளிய
புன்மை யாயெம தீச னுக்கெதிர்
போக லென்று தடுத்தனர். ௫௨

873. சீறு பூதர் தடுத்தல் கண்டு
சினம்பு ரிந்து திரும்பியே
வீறு தன்னகர் தன்னில் வந்திது
விண்ண வர்க்குரை செய்துபின்
ஏற தேறிய சங்க ரன்றனை
இந்த நாண்முதல் லாகநீர்
மாறு கொண்டு மதித்தி டாதிரும்
எனவி சைந்தனர் வானுளோர். ௫௩

874. என்சொல் கேணிதை யென்சொல கேளெம
தீசன் மேன்மை யறிந்துமப்
பொன்செ யஞ்சடை யானை யெள்ளிய
புலவர் பட்டது கண்டுநீள்

---

871. இசைந்து - இணங்கி. ஒவ்வா ரசதக்கிரி - பிற மலைகளை இணை ஒவ்வாத வெள்ளி மலையை. மறைவல்லி - வேதவல்லியின். கொழுநன் - தக்கன்.

872. சின்மயத்தன் - ஞானமே திருவுருவாக உடைய சிவபிரான். உவந்து இருந்த. சிலம்பு - மலை. மந்திரம் - திருக்கோயில். முன்பு வாசல் - தலைவாசல். கணநாதர் தடுத்தனர்.

873. சினம் புரிந்து - தக்கன் கோபங்கொண்டு. மாறுகொண்டு - விரோதித்து. மாறுகொண்டு இரும், மதித்திடாது இரும் என்க. இசைந்தனர் - இணங்கினார்கள்.

கொன்செ யுநதுயா மாய வாழ்வு
குறிதகி தறகு மிசைநதனா
மினசெய் வானவ ராத லால்வினை
வெல்ல வலலவ ரில்லையே. ௫௪

875. அன்ன போதிசை வான வானவர்
ஆரு மேக வறைநதரோ
இனன பானமை யிருககு நாளில
இருக்கு நானமுக ஞோமகந
தன்னை யஙக ணியற்ற வுன்னுபு
தனன தேவல்செய் தனயரை
மன்னு மானமுத லும்பரைக் கொடு
வம்மி னென்று விடுததனன. ௫௫

876. மூளு கினற சினஙகொ டன்மகன்
முனனி சைததது முன்னியான்
மாள வேவரு மேனு மன்னது
வருக வென்று மனநதுணிந
தாளு நாயகன் வெள்ளி வெறபில்
அடைநது நநதி விடுததிடக்
காள கண்டனை முன்ப ணிநதிரு
கைகு விததுரை செய்குவான். ௫௬

---

874. பொன் செய அம சடையானை - பொன்னைப போன்ற அழகிய சடையையுடையவனை எளிய புலவர் - அவமதிதத நீசாகள. பட்டது கணடும - அழிநது போனதைப பார்த்தும். மாய வாழ்வு குறித்து - தக்கனல் வரும் பெருமையையுடைய பொய் வாழ்க்கையை நினைநது. வானவா இசைநதனா.

875 மகம - யாகம. உன்னுபு - எணணி. தனயரை - புத்திரர் களை. தனயரை விடுததனன.

876. பிரமன செயல். தன் மகன என்றது தக்கனை. யான் மாளவே வருமேனும - நான இறக்குமபடி நேர்நதாலும் ஆளும் நாய கன் - சிவபிரானது வெள்ளி வெற்பில் - கைலாச மலையை. காள கண்டனை - நீலகணடப பெருமானை.

877. எந்தை கேளொரு வேள்வி யானதை
யானி யற்றுவ னங்கணீ
வந்தெ னக்கருள் செய்தி யென்ன
மகிழ்ந்து நம்முரு வானசீர்
நந்தி தன்னை விடுப்ப மேகென
நான்மு கன்றொழு தேகியே
மைந்த னுக்கு முரைத்து நீதி
மனோவ திப்புடை யுற்றனன். ௫௭

878. மிக்க வேள்வி யவன்றொ டங்கலும்
வீறு மான்முதல் விண்ணுளோர்
தக்க னோடு மடைந்து வேள்விசெய்
சாலை யின்புடை சார்தலும்
செக்கர் வேணியர் நூறு கோடியர்
சீறு சாரதர் சூழவே
அக்க ணந்தனி னந்தி வந்தனன்
ஆதி தேவன தேவலால். ௫௮

879. எந்தை வந்தது கண்டு வேதன்
எழுந்து கைப்பது மங்குவித்
துந்து மாதன மீதி ருந்த
உவந் திருந்தன னீதுகண்
டுந்த மற்ற பவங்கொ டக்கன்
அழைத்து ளாரெவ ரென்றுதன்
சிந்தை யூடு குறித்து ணர்ந்து
செயிர்த்து வேதனொ டோதுவான். ௫௯

---

877. வேள்வியானதை - யாகத்தை. விடுப்பம் - அனுப்புவோம். மைந்தனுக்கும் - தக்கனுக்கும். மனோவதி - பிரமன் வாழும் நகரம்.

878. மால் முதல் - திருமால் முதலாகிய. செக்கர் வேணியர் சிவந்த தலைமயிரையுடையவராகிய. சாரதர் - பூதர். ஆதிதேவனது ஏவலால் - சிவபிரானது கட்டளையினாலே

879. எந்தை - நந்திதேவர். வேதன் - பிரமன். ஆதனம் மீது இருந்த. பவம் கொள - பாவங்களைக் கொண்ட. அழைத்துளார் எவர் நந்திதேவரை அழைத்தவர் யார். செயிர்த்து - கோபித்து.

880. சோதி முன்ன ரடைந்து வேள்வி
தொடங்கு கின்றது சொற்றனை
ஆதி யுந்திய நந்தி யைத்தொழு
தன்பி னென்மு னிருத்தினை
வேத கேண்மதி தாதை யாதலின்
வெட்டி டாதுனை விட்டனன்
நீதி யோவிது செய்த தென்று
புகன்று பின்னு நிகழ்த்துவான். ௬௦

881. எள்ளு நீர்மைகொள பித்த னாகி
இருக்கு மீசன மகத்தவி
கொள்ளு தற்குரி யன்கொ லீது
குறித்தி டாது கொடுத்தனா
தள்ளு மற்றதை விண்டு வேயுயர்
தாணு வென்ன மதித்துநற
கள்ளு றுங்கம லத்த முன்பவி
காத றன்னொடு மீதிநீ. ௬௧

882. மற்றெ வாகரு மளித்தி யென்னலும்
மன்னு நந்தி மனனுசினந
துற்ற தக்கன முகநதெ ரிந்துணா
வோடு நீதியில பேதைநீ

---

880. சோதி முன்னா அடைந்து - சிவனிடம் போய். ஆதி - சிவபிரான். உந்திய - விடுத்த. என் முன இருத்தினை - எனக்கு முன்னாலே வீற்றிருக்கச் செய்தாய். கேளமதி - கேட்பாயாக. தாதை ஆதலின் - நீ என தகப்பனாக இருத்தலினாலே.

881. எள்ளும் நீர்மைகொள - இகழ்வதற்குரிய இயல்பையுடைய. மகத்து அவி கொள்ளுதற்கு உரியன்கொல - யாகத்தில் அவிர்ப்பாகத்தைக் கொள்ளுவதற்கு உரியவனோ? இந்த விஷயத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் அவனுக்கு அவிர்ப்பாகம் கொடுத்தாகள். இனித் திருமாலையே முதற்கடவுளாகக் கொண்டு கொடுக்கவேண்டுமென்று தக்கன் உரைத்தான். தள்ளு: ஏவல. விண்டுவே - திருமாலே. உயா தாணு - உயாந்த கடவுள. அவி - அவிர்ப்பாகத்தை. ஈதி - கொடுப்பாயாக.

பெற்ற மேலம லற்ப ழித்துரை
பேசி னுயவ னன்றியே
கொற்ற வேளவி குயிற்று வோாமுடி
போக வென்றுரை கூறியே. ௮௨

883. சீறி யெம்பெரு மானை யெள்ளிய
தீய நின்றலை போகவென்
றீறி லாத பரம்ப ரன்றனை
எள்ளு நினறெ டிருநதிடும்
வீறு மான்முத லுமபா யாவரும்
வீர மேவிய சூரனால
மாற ருநதுய ரதது ழுழ்கி
வருநத வென்று சபிததனன. ௮௩

884. இநத வாறு புகன்று நநதி
எழுநது சாரதா சூழவே
அநதண் மாமதி வேணி யானை
அடைநத னைதது மறைநதுபின்
மைநது றுங்குண வாசன மேவினன்
மன்னு வேதன மகங்குலைந
துநதி டுநதுயா கொண்டு தததம்
இடததி யாவரு முறறனா. ௮௪

---

882. திருமாலுககு முதலில அளிததுவிட்டுப பிறகு மற்ற யாவருக்கும அளிபபாயாக. நநதி - நநதிதேவா உணாவு - அறிவு. நீதி - தருமம. பெற்றமமேல அமலன பழிதது - இடபவாகனததின்மேல எழுநதருளும சிவபிரானை இகழநது. கொற்றவேளவி - வெற்றியைத் தரும யாகததை. குயிற்றுவோா - செய்வோா. முடி போக - தலை அறுவனவாக. உரை - சாபம.

883. எள்ளிய - இகழ்நத. மாலமுதல - திருமால் முதலிய. மாறு அரும - பரிகாரம இலலாத. போகவென்றும வருநதவென்றும.

884. சாரதா - பூதபபடையினா் மதிவேணியானை - சிவபிரானை. மைநது உறும - வலிமை பொருநதிய. குணவாசல் - கீழ்க் கோபுர வாசல். வேதன் - பிரமன். மகம குலைநது - யாகம் அழிய.

885. சொற்ற ரும்புகழ் நந்தி முன்பு
சுளிந்து கூறிய சூளினுல
அற்றை நாண்முதல யாரும வேளவி
இயற்ற வஞ்சி யமாநதனா
மற்றை யோாபக றக்க னென்பவன்
மாம கஞ்செய வுன்னியே
கொற்ற நறறொழில கறற வும்பாகள்
கமமி யறகிது கூறுவான. ௮௫

886. மகமபு ரிநதிடு சாலை யொன்று
வகுதது யென்ன லு மனனவன
திகழ்நத கஙகை மருஙக டைநது
திருநது மாயிர யோசனை
அகனற சாலைய தொன்றி யறறலும
அஙக ணேகி யயன்சுதன
சகம்பு கழநதிடு காமா கண்டு
தளுது ளஙகளி கொண்டனன். ௮௬

887. பின்ன ரொறறா புகநதெ ரிநது
பிறைக்கொ ழுநது மிலைசசிய
மினனி ருஞசடை யணண லலலது
வேறு தேவாகள யாரையும
மனனு மிவவிடை யுயதத ரென்னலும்
வலலை யேகி யவர்கடகலாம
சொன்ன போதரி யாதி வானவர்
யாரும் வநதனா துன்னியே. ௮௭

885. சுளிநது - கோபித்து. சூளினுல - சாபத்தால். மற்றை ஓர் பகல் - வேறு ஒருநாள. மகம செய - யாகம செய்ய. உமபாகள கம்மியற்கு - விசுவகாமாவுககு.

886 வகுதது - அமைபபாயாக. அனனவன் - அந்த விசுவ கர்மா. அயன் சுதன - தக்கன. காமர் கணடு - யாகசாலையின் அழ கைப பாாதது

887. மிலைசசிய - அணிநத. அண்ணல அலலது - சிவபிரானைத தவிர உய்த்திர் - அழைதது வருவீர்களாக. அரி ஆதி வானவா - திருமால் முதலிய தேவாகள.

888. வந்து தக்கன தியாக சாலையின்
மாய னுங்கம லத்தனும்
இந்தி ரன்முத லான தேவர்கள்
யாரு மங்க ணிருந்தபோ
துந்தி டும்புகழ் மாத வத்தர்
உவந்து சூழ்தர வந்தனன்
தந்தி ரம்புரி மாலை வென்றடல்
மாலை கொண்ட ததீசியே. அஅ

889. நன்றி கொன்றிடு தக்கன மாமுனி
நண்ணு கின்றது கண்டரோ
இன்றெ னக்கிவ னஞ்சி வந்தனன்
என்று சிந்தையி லெண்ணியே
வென்றி மாதவ வருக வென்றொரு
வீறு மாதன மீதலும்
துன்று மாதவ ரோடி ருந்திது
சொல்லு வான்வினை வெல்லுவான். அகூ

890. எம்மை யிங்ங னழைத்த காரணம்
என்ன வென்னலு மீசனெம்
அம்மை தன்னை மணந்த தறபின்
நிகழ்ந்த யாவு மறைந்தரோ
மைம்ம லிந்திடு கண்ட னுக்கவி
மாற்று வான்மக மாற்றுவேன்
உம்மை யிங்கு விளித்த தன்மையும்
இன்றி தற்கென வோதினன். எ0

888. கமலத்தனும் - பிரமதேவனும். மாதவத்தர் - முனிவர்கள். தந்திரம் புரி மாலை வென்று - குபன எனனும அரசனுக்குத் துணையாக வந்து பல தந்திரங்களைச் செய்து போர்செய்த திருமாலை வென்று. அடல மாலை - வெற்றிமாலை.

889. மாமுனி - ததீசி முனிவர். எண்ணியே - தக்கன நினைத்து. சொல்லுவான் - ததீசி முனிவர் சொல்லலாயினர்.

890. மை மலிந்திடு கண்டனுக்கு - நீலகண்டமுடைய சிவபிரானுக்கு. அவி மாற்று வான மகம ஆற்றுவேன் - அவிர்ப்பாகத்தைக் கொடாமல் மறுக்கும் பெரிய யாகத்தைச் செய்வேன்.

891. ஊற கன்ற ததீசி தக்கன்
உரைதத பான்மை வினவியே
வீறு கொண்ட பராப ரன்றனி
மேன்மை தன்னை விளம்பியே
ஏறு தங்கு பதாகை யண்ணல்
எவர்க்கு மீச னவற்குநீ
மாறு கொண்டு மகஞ்செ யேலென
மாசி லானிது பேசினன். எக

892. மாசு றென்பு புனைந்து சேகர
மாலை யானது பூணுமோ
தேசு நீறது பூசு மோதசை
தீர்ந்த தீயுட லேந்துமோ
கேச மூங்கரு மாம ருப்பொடு
கேடு றாமையி னோடுமே
நேச மோடு தரிக்கு மோபரம்
ஆகி நின்றிடு நின்மலன். எஉ

893. கோல ஞாலமொ டுயிர்கள செற்றல
குயிற்று மோபுலி தந்தியின்
தோலொ டங்கி கணிசசி தாவுழை
சூல மின்ன சுமக்குமோ

---

891. ஊறு - துன்பம். தனி மேன்மை - ஒருவருக்கும் இல்லாத சிறப்பான பெருமைகளை, பரத்துவத்தை. ஏறு தங்கு பதாகை அண்ணல் - இடபக்கொடியையுடைய சிவபிரான். ஈசன - கடவுள். மாறு கொண்டு - விரோதம் கொண்டு. மகம் செயேல - யாகத்தைச் செய்யாதே.

892. தக்கன கூற்று. மாசுறு என்பு சேகர மாலை - தலை மாலையை. தசை தீர்ந்த தீ உடல் - ஊன நீங்கிய தீய உடலாகிய முழு என்பை, இதற்குக் கங்காளமென்று பெயர். கேசமும் - மயிரையும். கருமா மருப்பு - பன்றிக்கொம்பு. கேடுறு ஆமையின ஓடு. பரமாகி - எல்லோருக்கும் மேலாகி.

893. செற்றல் குயிற்றுமோ - அழித்தலைச் செய்வானோ. புலி தந்தியின தோலொடு - புலித்தோலையும் யானைத்தோலையும். கணிச்சி -

சால வுமபலி கொள்ளு மோநடம்
ஆடு மோமிகு சாரதா
சில மேவிய படையெ னுமபடி
திரியு மோவுயா தேவனே. எந

894. நஞுசெ யிற்றட ைகம வெண்டலை
நவையெ ைது தரிககுமோ
விஞசு கின்றதன் மேனி யல்லது
வேறு மோாதனு மேவுமோ
எஞசு ருத விருநதி றலபெறும
ஏறு தனமிசை யேறுமோ
அஞசு மால மருநது மோநிகா
அன்றி நினறிடு மண்ணலே. எச

895. ஈம மாட லொருத்தி யைததலை
எய்த வைதத லொருத்தியை
வாம மீதினில் வைததல பிளளை
மகிழ்ந்து பெற்றிடல் வெங்குணம்
காம ரண்ணல் படைகரு மோவென
ஏது வாகிய காதைகள
தாம மாபுள தக்க னோடு
ததீசி மாமுனி பேசுவான். எரு

மழுவினையும. தாவு உழை - தாவுகினற மானையும். பலி - பிக்ஷை. சாரதா - பூதா. உயர் தேவன - எலலோருக்கும் மேலாகிய தேவன்.

894. விடததையுடைய பல்லையும வலியையும பெற்ற பாம்பு களை. வெண்டலை - தசை நீங்கிய தலை. நவை - குறறம் வேறும ஓர் தனு - வேறொரு திருமேனியை. எஞ்சுறுது அவிரும திறல. ஏறு தனமிசை - இடபததின மேல். அஞ்சும ஆலம் - யாவரும அணுக அஞசும விடததை. அண்ணல - கடவுள.

895 ஈமம ஆடல் - மயானததில தாணடவம புரிதல. தலையில் எய்துமபடி வைததல, ஒருததி - கங்கை வாம மீதினில் - இடபபாகத தில. வெம குணம் - தாமதகுணம் அண்ணல - தலைவனான கடவுள. என - என்று தககன் கேட்க ஏது ஆகிய காதைகள - இவற்றிற்குக் காரணமாகிய வரலாறுகளை. தாமம - மாலை.

896. வேதன் மான்முத லோரை நம்பன்
விதித்த ழித்திடு போதெலாம்
தீதி லங்கவ ரென்ப ணிந்து
சிரங்கள் கேச மணிந்துநீள்
கோதி லாதொளிர் சூல மீதுடல
கொண்டு நீறது கண்டுபின்
மீது பூசுமி யாவ ருந்தனை
மேவி யுய்ந்திட வேண்டியே. எசு

897. ஈது நின்றிட வாட ககக்ணன்
என்ப வனபுவி யுண்டுமுன்
பாத லந்தனி லேக மாலொரு
பார வேனம தாகியே
கோதி ஞனை மருப்பி னைக்கொடு
கொன்று முன்பென வொன்றவே
பூத லந்தனை வைத்த கந்தை
பொருந்தி மண்ணை யழித்தனன். எஎ

898. அந்த வேலையில வேலை நஞ்சம்
அயின்ற நம்ப னவனறனோ
வந்தொர் கோடு பறிப்ப முன்புலன்
வந்து வந்தனை செய்திட

---

896. பிரமன், திருமால் முதலியவர்களை. விதித்து அழித்திடு போதெலாம் - உண்டாக்கிப் பின் சங்காரம் செய்யும் காலத்தில். கேசம் - மயிர். உடல்கொண்டு - அவர் உடல்களைக் கொண்டு. நீறது கண்டு - எரித்துப் பொடியாக்கி. மீது பூசும் - அந்தப் பொடியைத் தம்மேல் பூசிக் கொள்வார்.

897. பன்றிக்கொம்பை அணிவதற்குரிய காரணத்தைக் கூறுகின்றார். ஆடகக்கணன் - இரணியாட்சன். மால் - திருமால். பார ஏனமது ஆகியே - பெரிய வராக உருவம் எடுத்துக்கொண்டு. கோதி ஞனை - இரணியாட்சனை. மருப்பினைக்கொடு - கொம்பினால் முன்பென - முன்புபோல. அகந்தை பொருந்தி - கர்வத்தை அடைந்து.

898. வேலை நஞ்சம் - கடலில் உண்டான ஆலகால விடத்தை நம்பன் - சிவபிரான் கோடு - கொம்பை. முன்புலன் வந்து - முனையைய

எநதை யேன மருப்ப ணிநதனன்
எண்ணில வானவ ரானவா
உநது மாழி கடைநத வேலையில
மநத ரநதளா வுறறதே. எஅ

899. மால வன்கம டதது ருக்கொடு
மநத ரத்தை வெரிநதனிற்
சால வன்று பரிதத னனகடல
தநத தங்கமு தநதனை
நீல மாய னகநதை கொணடு
நிறைநத வேலை யுழககவே
ஆல முணடவன வநது பறறி
அவன்றன் வனமை யழிததனன். எகூ

900. உற்ற முனனுணா வெய்தி மாயன்
உவப்பி னேடு புகழ்நதிட
அறறை நாளவ னேடு மாபில
அணிந்த னன்னது நின்றிட
முற்று வேளவிய தேத ரும்பா
முதறி யென்றுயா புததியிற
சறறு மெம்பெரு மானை யெண்ணலா
தாரு காவன மாதவா. அ௦

அறிவு வரபபெற்று. என மருபபு அணிநதனன - அநதப பனறிக் கொம்பைத திருமாா்பில் தரிததாா. இனி, ஆமையோடு தரித்த காரணததைச் சொல்கிறாா். ஆழி - பாற்கடலை. வேலையில - சமயததில். மநதரம் - மததாக உதவிய மந்தரகிரி.

899. கமடதது உருக்கொடு - ஆமையின உருவததை எடுததுக கொண்டு. வெரிநதனில - முதுகின்மேல. சால - நனறாக. பரித்தனன் - தாங்கினன. அங்கு அமுதநதனைக் கடல் தநதது. நீலமாயன - கரியநிறங் கொண்ட திருமால். வேலை உழக்க - கடலைககலக்க ஆலம உண்டவன - சிவபிரான. அவன்றன வன்மை - ஆமையாக இருநத திருமாலின வலிமையை

900. முன உணர்வு எய்தி - முனனைய அறிவை அடைநது. அவன ஓடு - கூாமாவதாரமெடுதத திருமாலின ஓட்டை. புலிததோல

901. இன்ன பான்மை யறிந்து நம்பன்
இலங்கு சீருள மாலொடு
மன்னி டுங்கயி லாய வெற்பினை
வல்லை தன்னி லகன்றுபோய்த்
தன்னை யுன்னலர் துன்னி வாழ்வுறு
தாரு காவனந் தன்னினற
கன்னி யாகி நடந்தி டும்படி
கண்ண னுக்கருள் செய்தனன். அக

902. மார வேளை யளித்த பச்சுரு
மாயன் மாதுரு வங்கொளாச
சாரு நீடெழி லவ்வ னத்துறு
தாப தாக்கெதிர் போகவிட்
டேரி னோடவர் பன்னி மார்கள்
இருந்த வீதியி லெம்பிரான்
வார மோடு பலிக்க டைந்திடு
வாாக ளென்ன வணைந்தனன். அஉ

903. மாலை சேர்குழன் மாலை நோககினர்
மாலை யெய்தினா மாதவா
சால வெம்பெரு மானை மானினை
மானு கின்ற தடங்கணார்

முதலியவற்றை அணிந்த காரணத்தை இனிக் கூறுகின்றார். யாகமே மேலான முத்தியைத் தரும் என்று எண்ணிச் சிவபிரானை எண்ணாமல் தாருகாவனத்து முனிவர் இருந்தனர்

901. நம்பன் - சிவபிரான். நம்பன அகன்று. உன்னலர் - நினையாதவர்களாகிய முனிவர். கன்னியாகி - பெண்ணாகி; மோகினியாகி. கண்ணனுக்கு - திருமாலுக்கு.

902. மாரவேளை அளித்த - மன்மதனைப்பெற்ற. பச்சுரு - பச்சை நிறத் திருமேனியையுடைய. மாது உருவம் கொளா - மோகினியின் உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டு. தாபதர்க்கு - முனிவர்களுக்கு. ஏரினோடு - எழுச்சியோடு அவர் பன்னிமார்கள - அந்த முனிவர்களுடைய பத்தினிகள. வாரம் - அன்பு. பலிக்கு அடைந்திடுவார்கள என்ன - பிக்ஷைக்கு வருபவர்களைப்போல.

கோல மோடெதிர கண்டு மாமயல்
கொண்டு கொண்ட கலனகள்போய்ச்
சூல பாணி தனாது பினறய
ரததி னேடு தொடாநதனா. ௮௩

904. அநத வேலையி லிநது தாரி
அநேக மேனிய னாகியே
வநது மங்கைய ரெண்ணு மாறு
மகிழ்ந்து செய்திட மாதராா
எநதை யாலவ னாலு பததுடன்
எண்ணு கின்றவெண் ணாயிரம்
மைநத ரைததர வநத மைநதாகள
வள்ள றன்னை வணங்கினா. ௮௪

905. சங்க ரன்னமை யுன்னி நீவிர்
தவம்பு ரிநதிடு மென்னவே
அங்க ணினறிடு மைந்த ரேகினா
அநத வேலை முகுநதனும்
மங்கை வந்திட மாத வததர்
தொடாநது வநதுதம மாதரார்
பஙக முறறயா கறப ழிநதிடு
பான்மை கண்டு சினநதனர். ௮௫

---

903. மாலை சேர் - பூமாலையை அணிநத. மாலை நோக்கினர் - மோகினி உருவங்கொணட திருமாலைபபார்தது. மாதவா மாலை எய்தினா; மாலை - காம மயக்கததை. மானினை மானுகினற தடங்கணார் - மானை ஒத்த விசாலமாகிய கணகளையுடைய ரிஷி பததினிகள். கொண்ட கலனகள் போய் - தாம அணிநதுகொண்ட ஆபரணங்களை கழல. சூல பாணி - சிவபிரான.

904. இநது தாரி - சநதிரனைத தரித்த சிவபிரான். எண்ணு மாறு செய்திட. எண்ணாயிரம பிளளைகளைப பெற்றனா. வள்ளல தனனை - சிவபிரானை

905. அநத வேலை - அபபொழுது. மஙகை - மோகினி. பங்கம உற்று - அழிநது.

906. தீதின் மாதர்கள கறப ழித்தவ
னைசசெ குததிடு வோமெனு
மாத ழற்கொண் மகம்பு ரிநததின்
வநது வநது பிறநதிடும்
காது வெமபுலி பரசு நவவி
கடுமப ணிததிரள பூதர்கள
மோது வெண்டலை திண்டி றற்றுடி
முயல கனறமை யேவினா. அசு

907. வேஙகை தனனை யுரிதது டுத்தனன்
மிக்க சாரதா தானையாய்ப
பாங்கு றும்படி யோதி னொருரு
பாத வணகம லததினல
ஏஙகு றும்படி முயல கன்றனை
ஈடி னோடு மிதிததனன்
வாங்க ருஙகவி னுற்ற மேனியின்
மறறை யாவு மணிந்தனன். அஎ

908. ஈடு கொண்டிடு விண்ணு ளாரொழு
எநதை நாடக மாடினான்
வீடி னாரென மாத வததர்
விழுநது பின்னு மெழுநதவம

---

906. செகுததிடுவோம - கொலவோம் மா தழல்கொள மகம் புரிநது-பெரிய அக்கினியை உடைய யாகததைச செய்து. காது - கொல்லும். பரசு - மழு. நவவி - மான பணி - பாம்பு வெண்டலை - தசையில்லாத தலை. துடி - உடுக்கை.

907. வேங்கைதன்னை - புலியை சாரதர் - பூதாகளை. தானையாய் பாஙகு உறும்படி - படையாகித தம பககததிலே இருக்கும்படி. ஈடினோடு - பெருமையோடு. வாங்கு அரும் கவின - மாற்றுதறகரிய அழகை.

908. ஈடு - பெருமை நாடகம் - நடனம. வீடினா என - இறநதவர்களைபபோல அவம கூடும் எஙகள - வீண செயலைக கூடிய எஙகளுடைய. கொளளல - திருவுளளததில் எணணறக. வழுதத - துதிக்க. அன்பை அருளசெய்து.

கூடு மெங்கள் கொடும்பெ ரும்பிழை
கொள்ள லென்று வழுத்தவே
நாடி யன்பருள செய்து பின்கயி
லாய மாமலை நண்ணினன். அஅ

909. ஈது நின்றிட வானை மேனியொ
டூடு கொண்ட கயாசுரன்
வேத னல்கு வரத்தி னூலுயர்
விண்ணு மண்ணு மலைக்கவே
மாத வத்தின ராரு மஞ்சி
வளங்கொள காசியி லோடினா
பாத கன்னவ ரைதொ டர்ந்து
படர்நது காசி யடைந்தனன். அகூ

910. கண்டு மாதவர் காசி யின்மணி
கன்னி யாகிய வாலயத
தண்ட நாத னருட்ப தத்தில்
அடைக்க லம்புக வங்கணன்
ஒண்டி றறகரி முன்ன ரேகி
உரித்து மேனி தரிததனன்
துண்ட வாண்மதி போனு தறபெறு
தோகை யும்பய மாகவே. கூ0

---

909. யானைததோல் போர்த்ததன் காரணம் கூறுகின்றார். ஈடு - பெருமை. வேதன் - பிரமன. அலைக்க - துன்புறுத்த. பாதகன் - கயாசுரன்.

910. மணி கன்னிகையெனனும் திருக்கோயிலில் எழுநதருளிய சிவபிரானிடம். அங்கணன் - சிவபிரான். கரிமுன்னர் ஏகி - கயாசுரனுக்கு எதிரே சென்று. யானையை உரிதது அநதத தோலை உமாதேவியாரும் அஞ்சும்படி போாததுககொணடாா. துண்ட வாள்மதி - பிறை. தோகை - உமாதேவியார்.

911. மற்றி வாறிவ ணிற்ப முற்பகல்
மாய னந்தணன் மேருமேல்
உற்ற கான்முனி வோர்க ளும்பர்
உவந்து வந்து பணிந்துநீள்
வெற்றி பெற்றிடு மூவர் தங்களின்
வீறி னூரெவ ரென்றிட
அற்றை வேலையின் வேத னானெனா
அரியு நானென வோதினன். ௧௧

912. மாறு கொண்டிரு வோரு மெண்டவிர்
வைகல பூசல புரிந்திட
ஆறு கொண்டிடு மண்ண லங்கொளி
ஆகி யந்த வொளிக்குளே
வீறு கொண்டவ ணிறப மாயன
விழுந்து போற்றி யகன்றனன்
நீறு கொண்டிடு மேனி யெந்தையை
நீடு வேத னிகழ்ந்தனன். ௧௨

913. எந்தை யங்கு மனத்தி னலருள
எய்து காரியை நல்கவே
வந்து வேதன துச்சி யாமுடி
வளரு கிர்கொடு கிள்ளலும்

---

911. முற்பகல - முன ஒரு காலத்தில் மாயன அந்தணன்-திரு மாலும் பிரமதேவனும. உற்றகால - அடைந்தபோது முனிவோர்களும் உம்பரும. வீறினூர - உயர்ந்தவா. வேதன நான என - பிரமன் நானே உயர்ந்தவன் என்று சொலல அரி - திருமால

912. மாறுகொண்டு - வாதமிட்டு எண தவிர் வைகல் - அள வற்றகாலம். பூசல - சண்டை ஆறுகொண்டிடும அண்ணல் - கங்காதர ராகிய சிவபிரான. ஒளி ஆகி - சோதி உருவமாகி வீறு கொண்டு - யாருக்கும் இலலாத சிறபபைக் கொண்டு. வேதன இகழ்ந்தனன - பிர மன் அவமதித்தான்.

913. காரியை மனத்தினல் நல்க - பைரவரைத் திருவுளளத்தி லிருந்து சிருட்டி செய்யவே. உச்சி ஆம் முடி - மேலுள்ளதாகிய

சிநதை நொநது வழுத்த வங்கருள்
செய்து மாலுல கெய்தினன்
உநது மாய னிறைஞ்சி மற்றிவண்
உற்ற தென்னென வோதினன். கூங

914. உன்ற லைப்படு சோரி நீரை
உகுததி யென்ன நகததினல
தன்ற னெறறி பிளநது சோரி
தனைப்பொ ழிநதிட நமபிரான்
வென்றி சேரய னாபெ ருஞ்சிர
மீதி லேறறன னாறுநா
றென்று கூறிடு மாண்டு செலல
இளைதது மாயன் விழுநதனன. கூச

915. நீடு கைத்தலை பாதி யேனும்
நிறைநத திலலை யவனறனைப்
பீடு மேவிய காரி யன்பொடு
பின்பெ ழுப்பி நிறுததியே
ஈடு கொண்டு பொருநதி மேலுல
கெய்தி யண்ட மியாவையும
நாடி யங்க ணளிததி ருநதனன்
நாத னாரரு ளாலரோ. கூரு

தலையை. வள் உகிர்கொடு - கூரிய நகததால். எய்தினன் - பைரவர் அடைநதார்.

914. உன் தலையின இரத்ததைச் சொரிவாயாக. தன தன் நெற்றி - தனது நெறறியை. பிளநது - கீறி நமபிரான் அயனார் பெருஞ சிரமீதில் ஏறறனன - பைரவா கிளளிய பிரமனது கபாலததில ஏற்றுக் கொண்டார். பதினாயிரம வருஷம செல்லவே திருமால் தளாந்து விழுநதா.

915. திருமாலின் இரதததால பைரவா கையில் இருநத கபா லத்தின் ஒரு பாதிகூட நிறையவில்லை. காரி - பைரவா. அவன்றனை எழுபபி. அளித்திருநதனன - காவல செய்திருந்தார்.

916. பகர்ந்த வின்னது நிற்ப முற்பகல்
பண்ண வர்க்கிறை யானவன்
அகந்தை கொண்ட மனத்தொ டுங்கயி
லாய மந்திர முன்புற
உகந்து சாரதர் போல வெண்குணன்
உற்ற னன்குலி சத்தினன்
மிகுந்த பூத வரன்ற னகென
வேளை யென்று வினவினன். கூகசு

917. வேளை கேட்டுழி வேளை வென்றவன்
வெஞ்சி னங்கொடு நின்றிடக்
கோளு றிந்திர னுஞ்சி னந்துயா
குலிச வேலினை யெறியவே
ஆளு மெம்பெரு மானை மேவி
அருந்து கட்பட வங்கணன்
நீளு ருத்திர மேனி கொண்டு
நெடுஞ்சி னங்கொடு நின்றனன். கூஎ

918. அன்ன காலையி லுன்றன மாயம
அறிந்தி லேனறி வற்றயான
என்னி ரும்பிழை யெண்ண லென்ன
இறைஞ்சி நிற்க விடுத்தரோ

916. பண்ணவர்க்கு இறை - இந்திரன. கயிலாய மந்திரம் முன்புஉற - கயிலாயத்தில சிவபிரான் திருக்கோயிலுக்கு முன்பே வர. சாரதர் போல - பூதனைப்போல. எண்குணன் - சிவபிரான. குலிசத்தினன் - இந்திரன பூத : விளி. என்ன வேளை - என்ன சமயம

917. வேளை வென்றவன - காமாரியாகிய சிவபிரான். கோள் உறு இந்திரன் - கொள்கையை உடைய இந்திரன் குலிசவேலினை - வச்சிராயுததைத் துகட்பட - பொடியாக அங்கணன - சிவபிரான். உருத்திர மேனிகொண்டு - ருத்திர ரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு,

918. மாயம - மறைந்திருந்த நிலையை. சினமான தீயினை - கோபமாகிய அக்கினியை. மேல வேலையில் - மேற்குக் கடலில. சலந்தரப் பெயர் மைந்தனாகி - அந்த அக்கினியானது சலந்தரன் என்னும் பெயருடைய வலியை உடையவனாகி.

மின்னு தன்சின மான தீயினை
 மேலை வேலையில் வீசலும்
மன்னு கின்ற சலந்த ரப்பெயா
 மைந்த ஞகி வளர்ந்தனன். ௯௮

919. வளர்ந்த பின்பவு ணக்கு லத்தொடு
 மண்ணி லுற்றுயர் விண்ணுளோா
தளர்ந்தி டும்படி செய்தி ரண்டு
 சதங்கொ ளாயிர வற்சரம்
வளைந்து மாலொடு போர்பு ரிந்திட
 மால்பு கழ்ந்து படர்ந்தனன்
கிளர்ந்த வும்பர்க ளோடி ஞாகயி
 லாய மாகிய கிரியினமேல். ௯௯

920. வெள்ளி வெற்பிடை விண்ணு ளாரவர்
 மேவி யுற்ற தறிந்துபின்
தள்ளு தற்கரு மொய்ம்பு கொண்ட
 சலந்த ரன்படை சூழவே
எள்ள ரும்புகழ் மேவு றுங்கயி
 லாய விண்டுவி லேகலும்
வள்ளல் வாசவன வேண்ட வேதியன்
 வடிவு கொண்டவண் வந்தனன். ௧௦௦

921. எங்க ணுயக னெங்க ணேகுதி
 என்று கூற வரன்றனோ
டிங்க மாசெய மேவி னேனென
 எண்டு நின்வலி காண்டுமென்

---

919. அவுணகுலத்தொடு - அசுரா கூட்டத்தோடு. இரண்டு சதங்கொள ஆயிர வற்சரம - இருநூறாயிர வருடம. சலந்தரன அசுராக ளோடு வந்து திருமாலோடு போர்செய்யத திருமால் ஆறறுராகி அவனைப் புகழ்ந்துவிட்டுப போனா.

920. விண்ணுளாரவர் - தேவா. மொய்ம்பு - வலிமை. விண்டு வில் - மலையில். வளளல - சிவபிரான. வாசவன - இந்திரன். வேதியன் வடிவுகொண்டு - ஓா அந்தணனைபபோன்ற வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டு.

றங்கண் மண்ணிலொ ராழி தாளின்
அமைதடெ டுக்குதி யென்னவே
மங்கு தன்சிர மீதெ டுப்ப
உடல்கி ழிந்து மடிந்தனன். கoக

922. வீறு மின்னது நிற்க மாயன்
விளிந்து யாவு மழிந்தபோ
தூறி லாம விருக்க நச்சி
உரந்த ருந்தரு மத்திறை
ஏற தாமுரு வெய்தி நாதன்முன்
ஏகி வந்தனை செய்துசீர
கூறி யிங்கெனை யூர்தி கொண்டருள்
என்ன வப்படி கொண்டனன். கoஉ

923. உற்ற வின்னது நிற்க வொற்கமில்
உந்து பாலுறு வேலையில்
வற்றி டாவமு தம்பெ றும்படி
மந்த ரந்தனை மத்தெனக்
கொற்ற வெம்பணி நாணெ னும்படி
கொண்டு மான்முத லண்டரும்
துற்ற தானவ ருங்க டைந்தனர்
தொன்மை வைகலின் வன்மையால். கoந

921. எங்கண ஏகுதி - எங்கே போகிறாய் கூற - சிவபிரான் சொல்ல சிவபிரானோடு போரிட வந்தேன என்று சலந்தரன் சொன்னான். காண்டும - பார்ப்போம். நிலத்தினமேல் காலால ஒரு சக்கரத்தைக் கீறி அதை எடுப்பாயாக என்று பிராமண வடிவங்கொண்ட சிவபிரான் சொல்ல, அதை அவன எடுக்க, அவன உடம்பை அது அறுக்கவே அவன் இறந்தான்.

922. ஊறு - துன்பம. நச்சி - விரும்பி. தருமத்து இறை - தருமதேவதை. ஏறதாம் உரு எய்தி - இடப ரூபம கொண்டு. தரும தேவதை இடபமாக அதைச சிவபிரான வாகனமாக ஏற்றருளினார். ஊர்தி - வாகனமாக. அப்படி - அவ்வாறே வாகனமாக

923. ஒற்கம இல் - தளர்ச்சியிலலாத. பாலுறு வேலையில் - பாற்கடலில. மந்தரமலையை மத்தாகவும வாசுகியாகிய பாம்பைக் கயிறாக

924. நாக வாயினு மாழி வாயினும்
நஞ்செ ழுநது தொடர்நதிட
மேகமேனிய னாதி யாகிய
விண்ணு ளாாகள வெரீ இயிரிந
தேக நாயகன் வாழ்பெ ருங்கயி
லாய விண்டுவி லேகியே
சோக மோடர னைப்ப ணிநதுற
துகக நக்கனொ டோதினர். ௧௦௪

925. அநத வேலையில விண்ணு ளாாகளும்
ஆரு முய்ய விரஙகியே
உநது மேவலசெய் சுநத ரன்றனை
ஒல்லை சென்று விடங்கொடே
வநதி டென்ன நடநது கைகதொடு
வநத ரன்கையி லுய்ப்பவங
கெநதை யுண்டன னுணடி லானெனின்
யாவர் பின்ன ரிருப்பவா. ௧௦௫

926. முக்க ணாயகன் மிகுமு யிாதசொகை
அகிலம யாவு முடித்தபோ
தக்க ணநதனி லீம மாயிடும
அன்ன தாகிய வீமமேல

வும் கொணடு தேவரும அசுரரும பாற்கடலைக கடைநதனர். நாண் - கடைகயிறு. அணடா - தேவா. துற்ற - நெருங்கிய. தானவரும் - அசுரரும். தொனமை வைகலின - பழஙகாலததில.

924. நாகவாயினும் - வாசுகியெனனும பாம்பின் வாயிலிருந்தும. ஆழிவாயினும - பாற்கடலிலிருநதும். மேகமேனியன் - திருமால். வெரீஇ - அஞசி இரிநது ஏக - செடடு ஓடிபபோக ஏகநாயகன் - சிவபிரான விணடு - மலை. நககனொடு - சிவபிரானோடு

925. உய்ய - உயிா பிழைக்க. உய்ப்ப - கொடுக்க.

926. அகிலம யாவும முடித்தபோது - சர்வலோகங்களையும் சங்காரம் செய்த காலத்தில. ஏமம ஆயிடும் - எலலா உலகங்களும் மயானமாகிவிடும். மடநதை - உமாதேவியாா.

மைக்க ருங்கண் மடநதை பங்குள
வளள லாடுமி தன்றியும்
தக்க கங்கையை யோங்கு மாமுடி
தாங்கு கினறது சாற்றுவாம். ௯0௬

927. முனன ரோாபக லமமை நமபன்
முரண்ட ரும்விழி பொததலும
அன்ன காலையி லெங்கு முசசுடா
அறறு வீறிரு ளாகவே
மின்னு நெறறியி லுற்ற கண்ணை
விழிப்ப வெங்கும விளங்கியே
தொன்மை போலுற வஞ்சி வஞ்சி
துணைக்க ரததை விடுததனள. ௯0௭

928. அமமை தன்கர வங்கு லிபபுடை
அங்கு வோவை யெழுநதுபின
செம்மை கொண்டிடு பதத தான
திருநது கங்கைக ளாகியே
வெமமை யோடுல கங்கள கொண்டிட
மேவ மானமுதல விண்ணுளோா
எம்மை யாளுடை யண்ணல வாழ்கபி
லாய வண்குவ டெய்தினா. ௯0௮

929. கண்ணு தற்பர மற்ப ணிந்துல
கங்கள கொண்டிடு கஙகையை
அண்ண லேயிவ ணீய ணிநதெமை
ஆளதி யென்று வழுததலும

927. முரண் தரும் - ஒனறுக்கு ஒன்று மாறுபடும். முச்சுடர் அற்று - சூரிய சநதிராககினிகள ஒளிதருதலை நீங்கி அஞ்சி வஞ்சி - உமாதேவியார் பயநது.

928. கர அங்குலிப்புடை - கைவிரலகளில். பத்து விரல்களி லும் உணடான வோவை பததுக் கஙகைகள் ஆயின. குவடு - மலை.

929. அணிநது - தரிதது ஒளி திருவேணியில் - ஒளியை யுடைய திருமுடியில. தண் நிலாவு ஒரு ரோமமீது - குளிர்ச்சியை

விண் ணு லாவிய கங்கை தன்னை
 விளித்தொ ளித்திரு வேணியில்
தண்ணி லாவொரு ரோம மீது
 தரித்த னன்றனை நேரிலான். கO௯

930. இன்ன தல்லது தொல்லை நாளில்
 இலங்கு பங்கய வாழ்வினன்
மன்னு கின்ற படைத்தி டுந்தொழில்
 மாறி வீறிய மாயவன்
முன்ன ரேகி மொழிந்த போதவன்
 முண்ட கத்திறை தன்னொடு
மின்னி ருங்கயி லாய முற்றர
 னைப்ப ணிந்து விளம்புவான். ககO

931. ஆதி நின்னரு ளாலவி திக்கும்
 அயன்றொ ழிலசிதை வாயதால்
ஏதி யென்றிட மால யன்றனை
 எங்க ளுயக னேக்கியப்
போது நீறது கண்டி டங்கொள்
 புயந்த ரித்தன னவ்விடை
மாது தோன்றினள் பின்பெ ழுப்பி
 வரங்கொ டுத்து விடுத்தனன். ககக

யுடைய ஒரு மயிரில, ஒரு சடையில என்றும் கூறுவதுண்டு. தனை நேர் இலான் - தமக்கு ஒப்பார் ஒருவரும் இல்லாதவர்.

930. தொல்லை நாளில - பழங்காலத்தில. பங்கய வாழ்வினன் - பிரமதேவன். முண்டகத்து இறை - பிரமன.

931. அயன் - பிரமனது சிதைவாயது - கெட்டது. ஏதி - அதைச் செவ்வனே தருவாயாக. மாலையும அயனையும. நீறது கண்டு - எரித்து நீறாக்கி. இடம் கொள் புயம் தரித்தனன - இடத்தோளில் அணிந்து கொண்டார். அவ்விடை - அந்த இடப்பாகத்தில். மாது - உமாதேவியார். எழுப்பி - எரித்த திருமால் முதலியவர்களை மீட்டும் உயிர்ப்பித்து.

932. சொற்ற வின்னது நிற்க முற்பகல்
தோன்மு கம்பெறு தானவன்
நற்ற வம்பல நாளபு ரிநதரன்
நல்கு யாந்த வரததினல்
உற்ற சீரிமை யோர்கள் வநதுதன்
ஏவல் செய்ய வுறைநதனன்
மறறு மோாபணி யிநதி ராதியா
வநது செய்திட வோதினன். ககஉ

933. இங்கு நம்மு னடைந்து நுங்கள
இருஞசி ரங்களின் மும்முறை
செங்க ரங்கொடு தாக்கி யேயிரு
செவிக ளூடு செழுங்கரம
தங்க நின்று நிலததி லன்பொடு
தாழ்நதெ ழுநதிடு மெனறிடப
பங்க முற்றிடு மன்ன புன்றொழில்
பற்ப கற்புரிந் தாரரோ. ககங

934. புரிந்த யாநதயன் மாலி னேடிது
புகல வானவ ரைக்கொடே
திருநதி டுங்கயி லாய மேவிய
சிற்ப ரனறனை நண்ணியே
பரிநதி றைஞ்சின ரும்ப ரின்னல
பகர்நத போதொரு பாலனை
விரைநத ளிததவு ணன்ற னைக்கொல
விடுவ மென்று விளம்பினன். ககச

932. தோல் முகம் பெறு தானவன - யானை முகத்தைப் பெற்ற அசுரன் ; கஜமுகாசுரன. மற்றும ஓர் பணி - வேறு ஒரு குற்றேவலை.

933. உங்கள் தலைகளில் மூன்று தடவை குட்டிக்கொணடு இரண்டு காதுகளையும கையால் பிடிததுக்கொண்டு வணங்கவேண்டும் என்றான். பங்கம் - அவமானம்

934. அயர்நது - தளாசசியை அடைநது. அயன் - பிரமன. பரிநது - அனபு செயது. ஒரு புததிரனை அளித்துக் கஜமுகாசுரனை அழிக்கச் செய்வோம எனறு சிவபிரான திருவாய மொழிநதருளினா.

935. என்ற பின்பரன் மாதி ஞேடும்
இலஙகு சோலையுண் மேவவே
குன்று ருத பெரும்பு கழ்பெறு
குடிலை தானிரு நதியாய்
அனறு நறகல விதமொ ழில்செய
ஐங்க ரதத னுதிததுளே
வன்றி றறபர ஞேடு மாதை
வணங்க மாபி லணைததனர். ௧௧௫

936. அந்த வேலையி லாதி நோக்கி
அருநதி றறபெறு தோன்முகன்
சிநத வேபொரு துமபா தநதுயர்
தீாததி யெனறருள செய்திடத
தநதி மாமுக ஞேடு வெய்ய
சமாபு ரிநதவ ணைகமொலா
வநத னன்கயி லாய வெறபினில்
வானு ளார்கள வணங்கிஞா. ௧௧௬

937. சீறு தோனமுகன மாள வேயமர்
செய்த நிற்கடி யேங்கள்கைம்
மாறு செய்வதெ னென்று தாமவன்
முன்பு ரிநதிடு வனபணி
ஏறி லைஙகரன முனபு ரிநதவன
ஏவ வானக ரேகிஞர்
ஊறி லாத பரனக ணோகுணம
உற்ற தன்மை யுணாததுவாம். ௧௧௭

---

935. குடிலைதான - பிரணவம இரு தநதியாய் - இரண்டு யானைகளாகி. ஐங்காததன் - ஐநது காங்களையுடைய விநாயகா.

936 ஆதி - சிவபிரான. தோல் முகன் சிநதவே பொருது - கஜமுகாசுரன் அழியுமபடி அவஞேடு போா செய்து. தீாத்தி - போக்கு வாயாக கொலா - கொனறு

937. தோல் முகன் - கஜமுகாசுரன. கைமமாறு - பிரதி உபகாரம். தாம் - தேவாகள். அவனமுன புரிநதிடு வன்பணி - அந்த

938. மருும விநதிடு பங்க யத்தனை
மாய வன்றனை நலகியே
திருும விநதிடு சாதநி கதநொடு
சீரி ராசத மாகிய
இருமை கொண்ட குணங்கொ டுத்தபின்
ாத லோடு புரததலும
தருவன் யாவு மழிததி டுஞசெயல
தன்ன தெனறு தரிககுமே. ககஅ

939. ஏத மறறிடு தான லாதெவ
ராலு மற்ற தியறறொுு
தாத லாலது செய்வ னன்னதில்
அன்ன வன்புடை தாமதம்
ஓது வாரல தஙக வனகண்
உறைநதி டுஙகுண மன்றரோ
வேத மானவை சிறகு ணததினன
விமல னென்று விளமபுமால. ககக

940. என்று பற்பல வாச கஙகள
இருநத தீசி யியம்பலும
வென்றி நான்மறை நான்மு கன்றரு
வெய்ய தக்கனை விளுவியே

அசுரன முனபு செய்து வநத பணியாகிய, குட்டிககொண்டு தோபபுக்கா ணம போடுதலை. புரிநது அவன ஏவ. பரன்கண் - சிவபிரானிடம். ஓர் குணம் - தாமதகுணம்.

938. மரு - நறுமணம பிரமதேவனையும் திருமாலையும் உற்பததி செய்து அவர்களுககுச சாதவிகமும் ராஜஸமுமாகிய குணங்களைக் கொடுததுச சிருஷடிஸ்திதி யெனனும தொழிலகளைத் தநதார.

939. தானலாது - சிவபிரானையல்லாமல. மறறு அது இயற்ற ஒணுது. தாமதம் ஓதுவார - தாமத குணம உணடெனறு சொலவர். அது அவனிடம நிலையாக உளள குணமனறு. சிற்குணத்தினன் - ஞானமாகிய குணததையுடையவன. விமலன - மலமறறவன்.

940. இரும தநீசி - தவததினுற் பெரிய ததீசி முனிவா. பொனறு காலம அடுததலால - அழியுங காலம் வநதமையால. அவை -

பொன்று கால மடுத்த லாலவை
புந்தி யென்று நினைந்திலன்
குன்ற வில்லி பதத்தி லன்புறு
கோதி லாநெடி தோதுவான. கஉ0

941. பெண்ணி னுக்குரு நல்கு முங்கள
பிரானெ வர்கரு முயர்நதசீர்
அண்ண லாயினு மாக விங்கவி
அன்ன வறகுத வேணியான
எண்ணி யாது மியமபு ருதினி
ஏகு வாயென வோதலும
துண்ணெ னசசின முறறெ ழுநதிது
சொல்லு வான்வினை வெல்லுவான். கஉக

942. இந்து லாவு நெடுஞ்ச டாடவி
எம்பி ரானை விலக்கியிங்
குநது சீரொ டியற்று மிமமகம்
ஒல்லை யின்னழி வாருக
புநதி யறறிடு முன்ற னோடு
பொருநது மும்பரு மிவ்விடை
அநத மேவுக வென்று பின்னிஃ
தநத ணாக்கு முரைத்தனன். கஉஉ

943. வீறு தங்கிய நுங்கு லததின்
இயற்கை தன்னை விடுததுநீ
ஆறு தங்கிய சென்னி யானையும்
அன்ன வற்கடி யாரையும்

ததீசி கூறியவற்றை. புந்தி என்று - அறிவுரை யென்று. குன்ற வில்லி - மேருவில்லியாகிய சிவபிரான். கோதிலான - ததீசிமுனிவர்.

941. உருநலகும் - தம் உடமபின ஒரு பகுதியைக் கொடுக்கும். இங்கு அனனவற்கு யான் அவி உதவேன்.

942 இநது - சநதிரன சடாடவி - காடு போன்ற சடை. மகம - யாகம. ஒலலையின் - விரைவில் அநதம் மேவுக - முடிவை அடைவார்களாக.

நீறு கண்டிகை மாலை தம்மையும்
நீங்கி வெந்துயர் தாங்கியே
பேறு தங்கிய வீடு றுது
பிறந்தி றந்திடு மென்றனன். கஉங

944. இன்னல கொண்டிட வின்ன சாபம்
எவர்க்கு மங்க ணிசைத்தபின
மன்னு நன்னெறி மாத வத்தர்
மருங்கி ரண்டு நெருங்கவே
தன்னி ருக்கையி லேகி னுயர்
சங்கு தங்கு கரத்தனை
முன்னர் வெந்நது கண்ட வன்பிறை
முடிய வன்றன தடியவன். கஉச

(தரவு கொச்சகக்கலிப்பா)

945. மாசில் பெரும்புகழ்சேர் மாமுனிவன் போனதற்பின்
ஆசி லயினியளித்த தாடகமு மாடைகளும்
நேச முறைய நிறைய மறையோர்பால்
வீசி விதிபுதல்வன் வேள்வி புரிந்தனனே. கஉரு

946. அவ்வாறு கண்டா னகல்வான் றனிற்றிரியும்
செவ்வார் சடிலத் திருநா ரதமுனிவன்

---

943. ஆறு தங்கிய சென்னியானையும் - கங்காதரராகிய சிவபிரானையும். நீற்றையும் கண்டிகை மாலையையும்; கண்டிகை - ருத்திராட்சம். வீடு உறுது - முத்தியை அடையாமல்.

944. அங்கண - அங்கே. நல் நெறி மாதவத்தர் - நல்ல நெறியில் ஒழுகும் முனிவர்கள். சங்கு தங்கு கரத்தனை - திருமாலை. வெந் அது கண்டவன - புறங்காட்டி ஓடச்செய்த ததீசி முனிவர்.

945. அயினி - உணவு. ஆடகம - பொன். விதி புதல்வன் - தக்கன்.

946. செ வார் சடிலம் - சிவந்த நீண்ட சடையை உடைய. குவட்டு வண்மைககயிலையில - மலையாகிய வளம மிக்க கைலாசததிற்கு. பை - படம். துத்தி - படபொறி. பணியான் - சாபபாபரணராகிய சிவபிரான.

மைவாழ் பெருமருவட்டு வண்மைக் கயிலையிற்போய்ப்
பைவாழுந் துத்திப் பணியான் பதம்பணிந்து. கஉசு

947. நின்றான் பரன்பாரா நீள்புவியி லேதுநிகழ்
வென்றா னெனலு மிறைவ னமரரொடு
மென்றா மரைமேல் விதிபுதல்வன் வேள்விபுரி
கின்றா னெனவெழுந்தா ளெண்டையங்கட் காரிகையே.

948. எழுந்தாள் பரம னெழிற்கமலத் தாண்முன்
விழுந்தாண் மகந்தெரிந்து மீள்வனெனு மாற்றம்
அழுந்தா தரவா லவள்புகலப் பின்னாச
செழுந்தா தகிச்சடிலத் தேவன் விடைகொடுத்தான்.

949. பொன்றாங்கு மானம் புகுந்தாள் புகழுமாதர்
துன்றா வயலே சுலவத்தன் றாதையிடைச்
சென்றா ளணையான் றெரிந்திகழ்ந்து போதிகடி
தென்றான் பலநிந்தை யீசனையும் பேசினனே. கஉகூ

950. நக்கன் றனைப்பழிக்க நாரி யதுகேளா
மிக்க சினம்படைத்து வெள்ளிப் பொருப்படைந்து
முக்கட் பரன்பாத முன்பணிந்தன் றன்னையெண்ணாத்
தக்கனது வேள்வி தனையழிக்க வேண்டுமென. கநo

951. அம்மை பணிந்திரப்ப வன்ன செயன்முடிப்பான்
எம்மையினி தாளு மிறையோ னினைத்திடலும்

---

947. ஏது நிகழ்வு - என்ன நடப்பது. விதி புதல்வன் - தக்கன். கெண்டை அம் கண் காரிகை - உமாதேவியார்.

948. மகம் தெரிந்து - யாகத்தைப் பார்த்துவிட்டு. தாதகிச் சடிலத்தேவன் - கொன்றைச் சடையையுடைய சிவபிரான்.

949. பொன் தாங்கு மானம் - பொன்னாலாகிய விமானம். சுலவு - சூழ. தன் தாதையிடை - தன் தந்தையாகிய தக்கனிடத்தில். போதி கடிது - விரைவில் இவ்விடத்தை விட்டுப் போவாயாக.

950. நக்கன் - திகம்பரராகிய சிவபிரான். நாரி - உமாதேவியார். வெள்ளிப் பொருப்பு - கைலாசத்தை.

செம்மை நுதல்விழியிற சென்னிகளோ ராயிரத்தோ
டிம்மெனவே வநதா னெழிலவீர பத்திரனே. கருக

952. அபபோது தன்னிலெம தன்னை பெருஞ்சினததாற்
கைப்போதி ராயிரமுங் காமாமுக மாயிரமும
துபபோ டிலஙகத துலங்குவிறற் காளியுதித்
தொபபோரில வீரன்பாற றேவியா யுறறனளே. கருஉ

953. அனன பொழுதரனை யன்னநடை யம்பிகையைப்
பனனருஞ்சீா வீரன் பணிநதே பணியடியேற்
கென்னை யெனலு மெமைமெண்ணுத் தக்கன்மகம்
தன்னை மருவியவி தநதிடெனச சாறறுதியால். கருங

954. தநதா லிவண்வருதி தாராளே லககொடியோன்
சிநதா குலஞ்சேரச சென்னிதடிந் தாங்கிருநதோர்
உநதாவி கொண்டுமக மொல்லை யழிததிடுதி
மைநதாவி யாமும வருகின்றோ மென்றனனே. கருச

---

951. முடிப்பான - நிறைவேற்றும பொருட்டு. இம்மெனவே - விரைவில. சிவபிரான நெறறிக் கணணிலிருநது ஆயிரம் சிரமுள்ள வீரபத்திரா தோனறினா.

952. உமாதேவியாருடைய கோபததீயிலிருநது ராயிரம் கைகளும், ஆயிரம் திருமுகஙகளும உடைய காளி தோனறி வீரபத்திரருக்குத தேவியாகச் சோநதாள.

வீரன் - வீரபத்திரா.

953. அன்ன நடை - அனனததைப போன்ற நடையையுடைய. அரனையும் அமபிகையையும். வீரன் - வீரபததிரா. பணி - ஏவல். எனனை - எது. அவி தநதிடு என - நமக்கு உரிய அவிாபபாகத்தைத தருவாயாக எனறு.

954. தநதால் இவண் வருதி தக்கன அவிர்பபாகததைக் கொடுத தால் அதைப பெறறுக் கொணடு இஙகே வா. சிநதாகுலம சேர - மனததுயரட அடையும்படி சென்னி தடிந்து - தலையைக் கொய்து. ஆஙகு இருநதோருடைய ஆவியைக் கொண்டு மகத்தை அழித்திடுதி. மைந்தா : விளி.

955. என்ன விடைகொண் டெழின்மேவு காளியொடும்
தன்னுருவில் வந்துதித்த சாரதர்கள சேனையொடும்
மன்னுபுகழ்த் தக்கன் மகசசாலை வந்தணுகிப்
பொனனிலகு செஞசடிலப பூதர்க் கிதுபுகலவான். ௧௰௫

956. ஆலமிடற் றெம்மானை யன்றிமகஞ் செய்யுமிந்தச்
சாலையெயில் வாச றனைக்காவல கொண்மினெனச
சீலமிகும் பூதர் சிலவர் சுலவவெழில
வேலனகட் காளியொடு வேள்விக் களம்புகுந்தான்.

957. தண்டா மரையான றனயன் மகம்புரிதல
கண்டான் வெகுண்டா னுருமே றெனக்கலிததான்
வண்டார் நெடுந்தா வயககொம பினைககுறித்தாங்
கண்டார் வெருவ வடலோடு நின்றனனே. ௧௰௭

958. ஈடுசேர் வீர னிசைத்த விசைகேளா
வாடினார் சிந்தை வருந்தினா வல்லையெழுந
தோடினா மீண்டா ருலைந்தா ருறுதுயரம்
கூடினா விண்ணோ கொடியோ னிதுதெரிந்தான். ௧௰௮

959. வீரன் றனைநோக்கி வேதன் றருங்கொடியோன்
ஆரை யிவணீ யடைந்ததெவ னென்றிடலும்

---

955. மகச்சாலை - யாகசாலை. செஞ்சடிலம - சிவந்த சடையை யுடைய.

956. ஆலமிடறறு எம்மானை அன்றி - நீலகண்டப்பெருமானாகிய சிவபிரானை விரோதிதது, அவனை யலலாமல் எனலுமாம். எயில் வாசல் தனை - மதில் வாசலை சிலவா சுலவ - சிலபோ காவலாகச் சூழ. வேல அனன கண்.

957. தண் தாமரையான - பிரமன; அவன தனயன், தக்கன. உருமேறு என கலிததான் - இடியைபபோலக் கர்ச்சித்தான. வண்டு ஆர. வயக்கொமபினைக் குறித்து - வெறறியைக் குறிக்கும் ஊது கொம்பை முழக்கி அணடாா - பகைவர்.

958 வீரன் - வீரபததிரா. உலைநதாா - தளாசசி யடைந்தார் விண்ணோர்: எழுவாய்.

காரிலகு கண்டக் கடவுள்விட வந்தடைந்தேன்
நேரி லவனவிநீ நேர்வா யெனவுரைததான். கருக

960. காவி நயனக் கலசமுலைக் காளியெனும்
தேவியொடு நினற திறலாள னீதிசைப்பக
கோவின மிசையேறுங கோவை யிகழ்நதுமொழிந்
தாவி கொடுப்பா னவிகொடே னெனறனனே. கசO

961. தனனை மதிததகொடுந தக்கனிது சாற்றுதலும்
மனனு திறல்வீரன் வானோர் தமைநோக்கி
இனன துமககு மிசைவோ வெனவிசைப்ப
உன்னியொன்று மோதாம லூமாபோ லுற்றனரே.

(வஞ்சிவிருத்தம்)

962. இவ்வாறு வானவ ரிருப்பச
செவ்வாய் திறநதுநகை செய்தே
மைவாழ் களததனருண மைநதன்
அவவா யியற்றுமிவை யம்மா. கசஉ

963. தணடா விறற்குலவு தண்டால்
வண்டாா நறுநதுளவ மாலைப்

959. வேதன் தரும கொடியோன - தக்கன். ஆரை - நீ யார். எவன - எனன காரணம. காரிலகு கணடக் கடவுள் - நீலகணடப பெருமான. அவன அவி - அவருககுரிய அவிாபபாகததை. நோவாய் - அளிபபாயாக

960. காவி நயனம - நீலமலரைப போனற கண்கள. திறலாளன் - வீரபததிரன. கோவின் மிசை ஏறும கோவை - இடப வாகனத்தின்மேல் எழுநதருளும் சிவபிரானை. ஆவி கொடுபபான - உயிரைக் கொடுக்க நினற தககன்.

961. தனனை மதித்த - தன்னையே பேராற்றல் உடையவனுக மதிதத. இனனது உமக்கும இசைவோ - இவன் சொலவது உங்களுக்கும் சம்மதமோ ஊமர்போல - ஊமைகளைபபோல.

962. மை வாழ் களததன - நீலகணடபபெருமான. மைநதன - வீரபத்திரா. அவ்வாய் - அவ்விடத்தில.

புண்டா னுறும்படி புடைப்ப
விண்டா னெனப்படி விழுந்தான. கசங

964. மட்டுறுவி ரைக்கமல மன்முன்
கிட்டிநளி னத்தெழில் கெடுத்துக்
கட்டழகு தங்கிய கரத்தாற்
குட்டினன முடித்திரள குலுங்க. கசச

(கலிவிருத்தம்)

965. விழுந்தான் வேதனும் வெண்மை மாமதி
எழுந்தா னோடலு மீசன் மாமகன்
செழுந்தாள கொண்டடே றேயு மாறுசெய்
தொழிந்தார் தம்மையு மூறி யறறினை. கசரு

966. அறந்தா னோவிய வண்டா யாவரும்
இறந்தா ராயு மிலஙகு ணாசசிகள
மறந்தா ராயு மககக ளத்தின்வாய்
உறைந்தா ராட லுகந்த வீரனல. கசசா

967. கண்டா னீது கலங்கி வெந்துயர்
கொண்டா னெஞசு குலைந்து மொய்ம்பினில்
தண்டார் கொணடுள தக்க னிறறலும
அண்டார் கூறறிஃ தாறறு வானரோ. கசஎ

963. விறல் - பலம. தண்டால் - கதாயுதததால். வண்டு ஆர துளவததை யணிநத திருமாலை. விண்டான என - இறநதுபட்டான் என்று சொல்லும்படியாக. படி - பூமியினமேல.

964. மட்டு - தேன. கமல மன - பிரமன. கிட்டி - சென்று. நளினதது எழில - தாமரையின் அழகை

965. மதி - சநதிரன. அவனைக காலால தேய்ததார். ஒழிநதார் தமமையும - மறறவாகளையும. ஊறு இயற்றினை - பங்கம் செய்தார்.

966. அறநதான ஓவிய - தாம மாாகததை விட்டு நீங்கின. அணடர் - தேவா மகக்களததின் வாய் - யாகசாலையில். ஆடல் - உகந்த - போரை மேறகொணட. வீரனல் - வீரபததிரரால.

967. மொய்ம்பினில் - தோளில. அண்டார் கூற்று - பகைவர்களுககு யமனைப போனற வீரபததிரர்.

968. செறுத்தா னேறிய தேவை யெளளிய
மறுதததா நெஞ்சுடை வஞ்சன் மாமுடி
அறுதததா னங்கி யருநத நலகினன்
வெறிததாா மொய்மபுள வீர வீரனே. கசஅ

969. மாலே தங்கிய வஞ்சன் மாய்தலும்
வேலே யன்னகண் வேத வல்லிதன
பாலே மாதர் பரம்பி வந்திடக்
காலே போன்று கடிதின் மேவினாள். கசகூ

970. துன்பங் கொண்டு துளங்கி வநதுளாள்
முன்பங் கெய்தி முரண்கொள் காளிதன்
அன்பன் னேர வணங்கின் வார்குழை
மின்கொள கேளவி யறுப்ப வீழ்நததே. கருo

971. பிடிததாண் மறறுள பேதை மாதரைக்
கடிததார் கொண்ட கவின்கு ழறறலே
வடித்தார் வாளகொடு வல்லே கொய்துபந
தடிததா ளமமை யளிக்கு மன்னையே. கருக

968 ஆன ஏறிய தேவை செறுதது - இடபவாகனராகிய சிவ பிரானைப பகைத்து மறு தாம் நெஞசுடை வஞ்சன் - குற்றம் பரவிய நெஞ்சத்தையுடைய பாவியாகிய தக்கன. முடி அறுததான - தலையை வெட்டி. அஙகி அருநத - அஙகே இருநத ஹோமாக்கினி உண்ணும் படியாக. வெறி தார் - மணமிக்க மாலையை அணிநத. மொய்ம்பு - தோள.

969. மால் - மயக்கம வேதவலலி - தக்கனுடைய மனைவி. பரம்பி - பரநது. காலே போனறு - காறறைபபோல.

970. முரண் - வலிமை. தன அன்பன் நேர - தன் கணவரா கிய வீரபததிரரைபபோல. குழை மின்கொள கேள்வி - குழைமின்னு கின்ற காதை. காளி அறுபப.

971. கடி தார் - மணமுளள மாலை. குழலதலை - கூந்தலையுடைய தலைகளை. வடிதது ஆர் வாள்கொடு - நன்றாகச் செய்யபபட்டுளள வாளால, வடி தார - கூரமையையும மாலையையும உடைய எனலும் ஆம. அன்னை - காளி.

(வேறு)

972. வீர னேவலின் விரைநதெயி லுடைதகதே
தாரு லாவுமகச சாலையை யழிதகதே
கோர மோடுபல் கொடுநதொழில புரிந்தார்
போரெ னிற்களி பொருநதியிடு பூதர். ௧௫௨

973. முநது நொந்திடு முகுநதனெனு மேலோன்
சிநதை வெநதுயர் தெளிநதிவை தெரிநதே
உநது கின்றவுவ ணததினமிசை யுறறே
மைநது கொண்டகணை மாரிகள சொரிநதான். ௧௫௩

974. நின்ற பூதரு நெருப்பெழ விழிதகதே
துனறு வாளிகள சொரிநதமா புரிநதார்
வெனறி கொண்டபுய வீரனிது கண்டே
சென்று மாலொடு செருசசெய நினைநதான். ௧௫௪

975. அன்ன போதிலெம தண்ணலரு ளாலோர்
மின்னு தேரணுக வேதனதன் மீதே
துன்னு வீரனெதிர் சூதனென வநதே
இன்ன வையமிசை யேறென விரப்ப. ௧௫௫

976. வீறு காளியொடு வீரனதன் மீதே
ஏறி நான்முக னிலங்கிரத முய்ப்ப

---

972. எயில உடைததே - மதிலை இடிதது. மகச்சாலையை - யாகசாலையை. கோரமோடு - கொடுமையோடு.

973. முகுநதன் - திருமால. உவணததின மிசை - கருடவாகனததினமேல. மைநது - வலிமை திருமால அமபுகளை எய்தார்.

974. வாளிகள் - அமபுகளை. வீரன - வீரபததிரர். செரு செய - போர் செய்ய.

975 எமது அணணல் - சிவபிரான. வேதன் - பிரமன். சூதன் என - தேர்பபாகனாக. வையமிசை - தேரினமேல். இரபப - பிரமன பணிநது கூற.

976. இரதம் உய்பப - தேரைச் செலுதத. மாறு - பகை. முராரி - திருமால.

மாறு கொண்டுபொரு மாயனெதிர் வல்லே
சேற லோடுமிவை செப்புவன் முராரி. கருசா

(அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

977. தன்னிக ரண்ணலை யெள்ளும்
தக்கனை யட்டிட லல்லால
மன்னிய விண்ணவ ரெல்லாம்
மாள வியற்றிய தென்னே
என்னலு மககொடி யோனே
டெய்துதல கணடுயிர கொண்டோம்
உன்னையு மின்னுயி ரின்னே
உணகுவ மெனன வுரைததான். கருஎ

978. வண்டு படிநத நெடுந்தார்
மார்பின மிடைநத வளைககைக்
கொண்டல வெகுண்டு கரத்தே
கொண்ட நெடுஞ்சிலை கோட்டித
திண்டிற னெறிவி காட்டித்
தீய சரம்பல பூட்டிப்
புண்டரு வெய்ய படைக்கைப்
பூதர்கண் மீது பொழிநதான். கருஅ

(எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

979. கண்டனனி ருணட கண்டன்மக னுநது
காரமுக மிசைசசி லீமுக மிசைதது
வண்டுள மகிழுநத வணடுள வலங்கல
மாயவன் விடுதத வாளிகண் முருக்கி

---

977. அணணலை - சிவபிரானை. அட்டிடல அலலால் - கொல்லு தலையன்றி அககொடியோனேடு - தக்கனேடு.

978. வளைககைக் கொண்டல - சங்கபாணியாகிய மேக நிறம் பெற்ற திருமால். நெடுஞ்சிலை கோட்டி - நீணட வில்லை வளைதது. சரம - அம்புகள்.

979 இருண்ட கண்டன மகன - வீரபததிரா. காரமுகம் மிசை சிலீமுகம் இசைதது - விலலில அம்புகளை வைத்து. வண்டு

ஒண்டிறல் பொருந்த விண்டு நுதலின்கண்
ஓதகணை யழுத்த வோகையி லிடுக்கண்
அண்டினன் அகன்று மொய்ம்ப னெதிர்பின்பும்
ஆசுக மளப்பி லாதன வுகைப்ப. கரு

980. உத்தமனு மெத்து மத்திர முரத்தொ
டுந்திபரி யுந்து முந்துகணை சிந்தி
நத்துறு கரத்த னற்றனுவை யொற்றை
நன்கணை துரந்து நந்திடல் புரிந்து
கொத்துமுவ ணத்த டற்சிறகை மிக்க
கொன்கணை யிரண்டு கொண்டரிதல் கண்டு
மைத்திரு நிறத்தன் மற்றிகிரி யுய்ப்ப
வந்தது விரைந்து மண்டல நடுங்க. கக

(அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

981. அங்காழிப் படைவருத றெரிந்தான்
அடல்வீரன் கடிதுபிடித் தயின்றான்
கொங்காரு நறுந்துளவ நெடியோன்
கொடுவாள்கொண் டிறையோன்முன் குறுக

உளம் மகிழ்ந்த வண் துளவு அலங்கல்; துளவு - துழாய். முருக்கி அழித்து. விண்டு நுதலின்கண் - விஷ்ணுவின் நெற்றியில். ஓ... இல் இடுக்கண் அண்டினன் - மகிழ்ச்சி நீங்கிய துன்பத்தை அடைந்... மொய்ம்பன் எதிர் - வீரபத்திரருக்கு எதிரே. ஆசுகம் - அம்புகள் உகைப்ப - எய்ய.

980. மெத்தும் அத்திரம் - மிகுதியான அம்புகளை. உ... தொடு உந்தி - வேகத்தோடு எய்து கணை சிந்தி - அம்புகளை வீழ்த்... நத்துறு கரத்தன் - சங்கைக் கரத்திலே கொண்ட திருமால். நல் தனுவை ஒரு கணை எய்து அறுத்து; நந்திடல் - கெடுத்தல். உவணத்து அட... சிறகை - கருடனது பலம் பொருந்திய இறகுகளை. சிறகை அரித... கண்டு. மைத்திரு நிறத்தன் - மேக வண்ணனாகிய திருமால் ம... திகிரி - வளமுடைய சக்கராயுதத்தை. மண்டலம் - பூமி.

981. ஆழிப்படை - சக்கராயுதம். அதை விரைவிலே பற்... விழுங்கினார். கொங்கு - நறுமணம். நெடியோன் - திருமால். கொ... வாள் கொண்டு - கொடிய வாளாயுதத்தைக் கைக்கொண்டு. இறை... யோன் முன் - வீரபத்திரருக்கு முன்பு உங்காரம் செய்தனன் - ஹு...

உங்காரஞ் செய்தனனெம் பெருமான்
ஓவியம்போன் மாயவனுங் குறைநதான்
மங்காத பெருஞ்சினமென னினைநதோ
மருவினு னுதலவிழியான் மதலே. கசஅக

982. எம்பெருமான சினநதிடலுஞ் சினவேல்
எனவிசும்பில வாசகமொன் றிசைப்ப
உம்பாபிரான றனதுசுத னதுகேட
டெளெழுவெரு சினமகன்றுங் குறலும்
செம்பதுமத தணங்குரதத்தோன் புகழ்நதே
சிதடனேன் புரிநதபிழை செழுநதீ
அம்பகநா யகனபுதல்வ பொறுததிண
டளிததியென வருளபுரிநதா னமலன். கசஅஉ

983. அவ்வேலே வேலேவிட மருநதி
அமராதம துயிர்காத்த வமலன்
வைவேலே முனிநதநெடுந தடஙகண்
மாதேடு வான்மீது வரலும்

கார முழககம செய்தாா. ஓவியமபோல - சிததிரததைப போலச் செய லற்று. குறைநதான - மெலிவடைநதான என நினைநதோ - எத னையோ எணணி. சினததை மருவினன. நுதலவிழியான மதலே - வீரபத்திரா.

982. சினவேல என - நீ கோபம கொளளற்க என்று. விசும் பில வாசகம ஒனறு இசைபப - ஆகாசததில ஒரு தொனி உண்டாக. சுதன் - வீரபததிரா. செம பதுமதது அணங்கு உரததோன் - திருமக ளைத திருமார்பிலே கொணட திருமால. சிதடனேன - அறிவில்லாத யான. செழுநதீ அமபக நாயகன-அககினியை நெற்றி விழியாக உடைய சிவபிரான். அளிததி என - பாதுகாபபாயாக எனறு திருமால் வேணட. அமலன - வீரபத்திரர்.

983. அவ்வேலே - அபபோது. வேலே விடம - பாறகடலில் எழுநத ஆலகால விடததை. அமலன - சிவபிரான். தடங்கண் மாதேடு - உமாதேவியாரோடு. செவவேணித திறல் வீரன - சிவநத சடையையும பலததையும உடைய வீரபததிரா. கைவேழம் உரிதத பிரான் - கஜசஙகாராாகிய சிவபிரானுடைய.

செவ்வேணித் திறல்வீரன் றொழுதான்
திருமாலு மயனுமமர் செய்யும்
கைவேழ முரித்தபிரான் றிருத்தாட்
கமலமல ரெதிர்பணிந்து களித்தார். ௧௬௩

984. ஓங்குமகக் களத்தினிடை மடிந்தே
உறுகின்றோர் தமையெமையா ளுமைகண்
டிங்கிவர்க ளெனதுபொருட் டிறந்தார்
இறைவபிழை பொறுத்தெழுப்பென் றிரப்ப
நீங்கருந்திண் டிறல்புனைதன் சுதனால்
நிமலனெவ ரையுமெழுப்ப நிலமேல்
தூங்கியெழுந் தெனவெழுந்தார் மறையோர்
துகடரு முனிவரொடு சுரர்கள். ௧௬௪

985. உஞ்செழுந்த வமரர்மர் விடைமேல்
உயர்விசும்பி லிறைவனைமர் தொடுங்கண்
டஞ்சிமிக நடுங்குதலு மதிசூ
டருளாள னஞ்சலிரென் றருள
நெஞ்சமகிழ்ந் தடிபணிந்தார் புகழ்ந்தார்
நெடுமலரோன் மகற்காணா நிமலன்
கஞ்சமலர்க் கழல்பணிந்தென் மகனும்
கயவனெழுந் திலனெனவே கழறி. ௧௬௫

986. ஐயவவ னுய்யவருள் செய்யென்
றயனிரப்ப வுமைபாக னருளாற்
சையநிகர் புயவீரன் கடிதே
தக்கனுடன் மீதுமறித் தலையோன்

---

984. மகக்களத்தினிடை - யாகசாலையில். எழுப்பு - உயிர்ப்பித்தருள்க. சுதனால் - வீரபத்திரரைக் கொண்டு. எழுந்தென - எழுந்தாலென. துகள் - குற்றம்.

985. உஞ்சு எழுந்த - பிழைத்து எழுந்த. விடைமேல் - இடபவாகனத்தின்மேல். மதி சூடு அருளாளன் - சந்திரசேகரராகிய கிருபையையுடைய சிவபிரான். அஞ்சலிர் - நீவிர் அஞ்சுதலை ஒழிக. மகன் காணான் - தன் மகனாகிய தக்கனைக் காணாதவனாகி. நிமலன் - சிவபிரானது. கயவன் - கீழ்மகன்.

றுய்யவிசைத் தெழுதியென வெழுந்தாங்
குளநாணி வெருவவிட முமிழும்
வெய்யபணிச சடையாளன் றகக
வெருவேலென் றருளபுரிந்தான் மிகவும். கசாசா

987. ஆசறுநல் லறிவொருவி மையாம்
அறிவுறலா லானனமு மணைததாய்க்
காசினியி லெழுந்தவனம பெருமான
கழலபணிந்து புகழ்ந்திடலுங கருணை
நேசமொடு புரிந்தருளி யமாகரு
நிகரிலா வீரனொடு நிமலன
வீசுபுகழ்க் கயிலையடைந தடலசோ
வீரனுக்கோ ருலகளித்து விடுததான. கசாஎ

(கலிவிருத்தம்)

988. மற்றிது நிறக மகக்களததி னூடே
உற்றிடு ம்பரி லுநதுமலா வேதன
பெற்றிடு மைந்தன் முகநதெரிந்து பேதாய்
எற்றையி யறறினை யென்றினைய கூறும். கசாஅ

989. ஈசனை யெள்ளிய வின்னபிழை தீர
ஆசறு மன்பொ டவன்றனது பொற்றாள்
பூசனை புரிந்து புகழ்நதிடுதி யென்றே
பேசுவ னிவ்வகை பின்னுமல ரோனே. கசாகூ

---

986. அயன இரபப - பிரமன் வேண்ட. வீரபததிரா தக்கன் தலையில் ஆட்டுததலை யொன்றைப பொருத்தி எழுப்பினா். மறி - ஆடு. வெருவ - அஞ்சி நிறக சடையாளன் - சிவபிரான. தக்க - தக்கனே; விளி.

987. நல் அறிவு ஒருவி - நலல அறிவை நீஙகி. மை ஆம் - அறிவு - அஞ்ஞானம். ஆனனமும அணைததாய் - முகமும் மையாகி; மை - ஆடு எழுநதவன் - தக்கன. வீரனொடு - வீரபததிரரோடு.

988. மகககளததினூடே - யாகசாலைக்குள. மைந்தன - தக்கன. எறறை - எததகைய காரியததை.

990. தேனமர் கொன்றைச் செழுஞ்சடை முடித்த
வானவன் மேன்மை மறந்தொரு பகற்கண்
நானிறை யென்றன னாரண னெவாக்கும்
தானிறை யென்று தருக்குட னுரைததான். கஎ0

991. வெஞ்சமர் செய்குதும வென்றவ ரெவாக்கும்
தஞ்ச மெனப்படு தாணுவென வோதிக்
கஞ்ச மடக்கொடி காதலனும யானும
நெஞ்ச முணிந்து நெடுஞ்செரு விழைத்தோம். கஎக

992. அநதரி தஙகிய வங்கனெமை யாளவான்
வநதெரி யாகியிம மணணும்விண ணு மொன்றாய்
உநதுபு நினறிட வொல்லையது கண்டே
வெநதிற லாடல் விளைபபது விடுததேம். கஎஉ

993. இனைடிற வின்ன சிலமபினடி சென்னி
கண்டவ ரேயுயர் காரண ரெனச்சீா
கொண்ட பததொடு கோதின்முடி தேடிக்
கண்டிலம் வன்மை கழிநதகநதை விட்டேம். கஎங

994. சம்புவை யனபொடு தாழ்ந்தடி பணிநதேம்
எம்பிழை யெண்ணல னினனருள் புரிநதான்
அம்புவி யின்புடை யன்னவனை நீயும்
நம்பி வணங்குதி நலகுமரு ளெனறான். கஎச

---

990. நான இறை என்றனன-நானே முழுமுதற் கடவுள் என்று நான் கூறினேன தருககுடன - அகநதையோடு.

991. தஞ்சம் எனபபடு தாணு - புகலென்று சொலவதற்குரிய கடவுள. கஞ்ச மடககொடி காதலனும் - திருமகள கணவனாகிய திருமாலும. செரு இழைததோம் - போா செய்தோம.

992. அநதரி தங்கிய அங்கன - உமாதேவியாா ஒரு பாகத்தில் வீற்றிருக்கும திருமேனியையுடைய சிவபிரானை. வநது எரியாகி. ஆடல் விளைபபது - போா செய்தலை

993. இனன சிலம்பின அடி சென்னி-இநத மலையின் அடியையும் முடியையும் என - எனறு சிவபிரான் சொலல கண்டிலம் - யாம கணடோம இலலை கழிநது அகநதை விட்டேம்.

994 எணணலன் - எண்ணுமல.

995. இன்ன விசைப்ப விசைநதடி பணிநதே
கன்ன னெருங்கிய காசிநக ருற்றே
மன்னிய வாயிர வற்சர மரன்ருள
நனனெறி யாசசனே செயதிடலு நமபன். களரு

996. வந்துக ணப்படை மனனவ னெனுஞ்சீ
தநதன னும்பாக டத்தமிடை யுறறே
இநது நெடுஞசடை யெநதைபெரு மானைப்
புநதியி லனபொடு பூசனை புரிநதா களசு

997. என்றிவை யாவு மிருநகுலிச வேலாற்
குன்றி னெடுஞசிறை கொய்தவன் மகறகு
வென்றி பொருந்து வியாழமெனு மேலோன்
ஒன்ருழி யாம லுவப்புட னுரைததான். களஎ

(அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

998. கூறிது நின்றிட வேருெரு நாண்முசு
குந்த னெனுநதலைவன்
மாறுத லற்ற விசிட்ட மடைநத
வசிட்டனை வந்துபணிந
தாறு முடித்த வருடகட னல்கிய
ஆறு முடிப்பெருமான்
வீறு புகழ்ப்பெறு விரத முரைததருள்
என்று விளமபுதலும். களஅ

995. கன்னல் - கரும்பு. வறசரம - வருடங்கள். நமபன - சிவபிரான்.

996. கணபபடை மன்னவன எனும் சீர தநதனன் - கணநாத னென்னும சிறபபை அருளினா தத்தம இடை உற்றே - தங்கள தங்கள் பதத்தை அடைந்து இநது - சநதிரன்.

997. குலிச வேலால் - வச்சிராயுதத்தால. சிறை - சிறகுகளை. கொய்தவன் - இந்திரன். மகற்கு - சயநதனுக்கு. வியாழம எனும மேலோன் - பிருகஸ்பதி பகவான்.

998. விசிட்டம - மேன்மை. முருககடவுளுககுரிய விரதங் களைச சொல்லவேண்டுமென று வசிட்டரை முசுகுநதன கேட்டான

999. வெள்ளியெ னுந்தின மாரல தன்றியும்
வென்றி யுறுந்துலையாம்
ஒள்ளிய திங்களி லிந்து வளர்ந்திட
ஓங்குமுன் வைகன்முறு
எள்ளரி தாமறு நாளு மெழிற்பர
சேந்திய வேந்தறரும்
வள்ளன் மகிழ்ந்தருள விரத மெனப்புகழ்
மாதவ னோதியரோ. களகூ

1000. அன்னதி யற்றலு மன்னது தன்னில
அருத்தி பொருத்திமுடித்த
துன்னரு மேன்மை யடைந்தவா தமமையும
ஓதின னோதுதலும
இன்னலின மன்னவ னப்படி பற்பகல்
இப்புவி யிற்புரியா
ஒன்னலர் வந்து பணிந்திட வையம்
உவந்து புரந்தனனே. க௲

1001. மேவொரு நாடனின் மண்ணுல கத்தினும்
விண்ணுல கத்தனுகித
தேவா வணங்குறு கோவை வருத்து
திருக்கவு ணப்படைவென்

---

999. வெள்ளிக்கிழமையும, காாத்திகை நக்ஷததிரமும், ஐபபசி மாததில் வரும் கநதசஷ்டியும் முருகக் கடவுளுக்குரிய விரதங்கள். ஆரல் - கிருத்திகை துலையாம் ஒள்ளிய திங்களில் - ஐபபசி மாததில். இந்து வளாநதிட ஓங்குமுன வைகல முன்று - சுக்கில பக்ஷப் பிரதமை முதலாக. அறுநாளும - சஷ்டியீறுகிய ஆறு நாட்களும். பரசு - மழு.

1000. இயற்றலும - மேற்கொள்ளும் முறையையும். அருத்தி பொருத்தி முடித்து - அன்புகூடி நிறைவேற்றி. விரதத்தைச் சாதித்த வாகளேயும. இன்னல் இல மனனவன். ஒன்னலர் - பகைவர். வையம் - உலகததை.

ரூவில் பெரும்புக ழேழு விடங்கரை
ஒண்புவி மீதுகொணாந
தேவரு மன்பொடு காண விருநதி
இருநகதி யுற்றனனே. கஅக

1002. சொறறிடு மின்ன திருக்க விருப்பொடு
தொண்டைநன் னுடதனில
மறறொரு வெற்பிடை பொற்புறு நற்சிவ
மாமுனி மேவியகால்
நற்றிற நவ்வி யடைந்திட வன்னதை
நச்சின னச்சியதே
உற்றிடு மோர்கரு வாயது நவ்வி
உலாயதம் மாலவரைமேல. கஅஉ

1003. குன்றவர் வள்ளியின மூல மெடுதத
குழிப்புடை வந்தணுகா
நன்றி பெறுநதிரு மங்கையை யங்கதின்
நல்குபு தன்னதினம்
அன்றி யிருநதது கண்டு வெருண்ட
தகன்ற தகன்றிடலும்
வன்றிறல கொண்ட கிராதர் பெருநதகை
வநது தெரிநதனனே. கஅங

1001. முசுகுநதன செயல் கோவை - இநதிரனை. திருக்கு அவுணபபடை வெனறு - மயககத்தையுடைய அசுரா சேனையை வென்று. சபதவிடங்க மூர்த்திகளைக் கொணர்நது பூவுலகத்தில் பிரதிஷ்டைசெய்து சிவகதியை அடைநதான்.

திருவாரூர், நாகபட்டினம், திருநள்ளாறு, திருக்காறாயில், திருக்கோளரிலியூர, திருவாய்மியூர, திருமறைக்காடு என்னும எழு தலங்களிலும விடங்கரைத தாபிததான்.

1002. மேவியகால் - இருநதபொழுது. நவவி - ஒருமான். அன்னதை நச்சினன் - அதன்பால் விருபபம் கொண்டான். அங்ஙனம விரும்பியது காரணமாக அதன வயிற்றில் கருப்பம உணடாயிற்று.

1003. குனறவர் - வேடாகள. வள்ளியின மூலம் எடுதத குழிப்புடை - வள்ளிக்கிழங்கைத் தோணடிய குழியினிடத்தே. திருமங்

1004. தெரிநது மகிழ்ந்து கரங்கொ டெடுத்துயர்
செலவ மனைப்புடையுற்
றிருநதிறல் கொண்ட விருத்தர்கள் வளளி
எனப்பெயர் சொறறிடவே
பரிநது சிறப்பொடு குன்றவா மன்னது
பாரில் வளர்ததிடுநாள்
திருந்திய யாண ரிளஙகுயி லாறிரு
திருவய துற்றனளால். கஅச

1005. ஏவை முனிநதொளி ரெஃக நெடும்படை
என்ன விளங்கியகட்
பூவையை வேடுவ ரானவ ரேனல
புரநதிட வைத்திடலும
காவல் புரிந்தித ணததுறு நாளுயர்
கநத விலங்கலொரீஇச
சேவ னெடுங்கொடி யணணல் பெருத்த
செருததணி யுறறனனே. கஅரு

1006. வநது செருததணி யற்புத வெறபிடை
வள்ள லிருநதருளச
சுநதர வள்ளியை நாரத னாகிய
தொன்மைகொண மாமுனிகண்

கையை அங்கு அதின் நல்குபு - ஓர அழகிய பெண் குழநதையை அநதக் குழியில் ஈனறு. தன்னது இனம - மான் இனம். வெருணடு அது அகன்றிடலும். கிராதா பெருநதகை – வேடர்கு அரசன்.

1004. மனைபபுடை உறறு - வீட்டை அடைநது. விருததாகள் - முதியவர்கள. குனறவர் மன - வேடாகளுக்கு அரசன். யாணர்-புதுமை. இளஙகுயில - வளளி. பனனிரண்டு பிராயம அடைநதாள்.

1005. ஏவை - அமமை. எஃகம நெடுமபடை என்ன - வேலைப் போல. பூவையை - வளளியை. ஏனல் புரநதிட - தினைபபுனத்தைக் காகக. இதணததது - பரணில. கநத விலங்கல ஒரீஇ-கநத கிரியை நீங்கி. அணணல் - முருகக்கடவுள. செருததணி - தணிகை மலையை.

1006. அற்புதம - வியபபையுடைய நாரதமுனிவா வள்ளியைக் கணடு. இசைததிட - வளளியின பேரழகைச் சொல்ல. மயல் - காதல்.

டெந்தை குகன்க ணிணங்கி வணங்கி
இசைத்திட மாமயல்கொண்
டுந்திய வேலவன வேடுவர் போல
உருக்கொடு சென்றனனே. கஅசா

1007. விண்டொடு வள்ளி விலங்கலி னேகி
விலங்க லிலாவெழிலோ
டணடரி தாமித ணதறி லிருந்த
அருங்குற மாதுதனைக்
கண்டனன மாமயல் கொண்டிடர் கொண்ட
கருததொடு நின்றுபுகழ்ந
தொண்டிற லோனவிர கததுரை பற்பல
ஓதினன் மாதினொடும். கஅஎ

1008. ஆங்கது காலையில் வேடுவ ரோடவள்
அத்த னடைந்திடலும
வேங்கை யுரிதத பரமபரன மாமகன்
வேங்கை யுருகொளவே
வாங்கில புகழ்பெறு கானவ ரானவா
வந்து வளைந்தசினந
தீங்கிது வலலை பறித்து முறிததிடும்
என்று புகன்றனரே. கஅஅ

1007. விண் தொடு - ஆகாசததை அளாவிய வளளி விலங்கலின் - வள்ளி மலைக்கு விலஙகல இலா - மாறுத. அண்ட அரிது ஆம் இதணததில் - சோதற்கு அரிய பரணில. இடா கொணட - காம மயக்கத்தை அடைநத. ஒண திறலோன் - முருகவேள். விரகதது உரை - பிரிவால் உண்டாகும் வார்த்தைகளை

1008. அவள அததன் - வள்ளியமமையின் தநதையாகிய வேடராசன. வேங்கை - புலி. பரம்பரன் - சிவபிரான். வேங்கை உரு - வேஙகை மரமான உருவம். வாங்கு இல - மறைதல் இலலாத. கானவா- வேடர் இது - இநத மரத்தை

1009. அன்னவர் தம்மை விலக்கி யவர்க்கிறை
அன்பு மகட்டெரியா
இன்னதி யாதென வேது மறிந்திலன்
என்று புகன்றிடலும்
மன்னிய வின்னது நின்றுணை யாகி
வளர்ந்திவ ணிற்கவெனு
அந்நிலை தன்னி லகன்றனன் முனமென
அண்ணலு நின்றனனே. கஅகூ

1010. இன்மொடு நின்றவ னுன்றனை யன்றி
எனக்கொரு தஞ்சமிலை
அன்புட னுளுதி யென்றனை யென்றெம
தன்னையொ டோதலுமே
பின்பு மிருங்குற வர்க்கிறை யான
பெருந்தகை வந்திடவே
பொன்புனை சைவ விருத்த னெனும்படி
போயின னங்கவனோர். கககூ0

1011. ஆதர விற்றிரு நீறு கொடுத்தனன
ஆசி புகன்றிடலும
ஏதமில கொற்றவ னசசின தேதென
இவ்வரை யிற்குமரி

1009. இறை - அரசன் அன்புள்ள மகளைப பார்த்து. முன்பு என - முன்போல வேடனது உருவத்தோடு. அண்ணல - முருகவேள்.

1010. தஞ்சம் - புகலிடம. என்றனை ஆளுதி. அன்னையொடு - வள்ளியம்மையோடு. பொன - பொலிவு. சைவ விருத்தன-சிவ வேடங் கொண்ட முதியவன்.

1011. ஆதரவின் - அன்பினோடு. ஆசி - ஆசீர்வாத மொழி. ஏதம - குற்றம். கொறறவன - வேடடுவ அரசன். நச்சினது - நீர் விரும்பியது. குமரி தீது அற ஆடுற - குமரித தீர்த்தத்தின்கண் பாவம் நீங்க நீராட; கன்னிகையோடு துயர நீஙக இனபுற என்ற பொருளும் தொனித்தது. ஆடுபு - நீராடி. மாதினொடும - மகளாகிய வள்ளிக்கு. அவண - அவ்விடத்தில.

தீதற வாடுற வநதன மென்றருள்
செய்யவ தாடுபுநம்
மாதினொ டுநதுணை யாயிரு மென்றவண்
வைத்தகல் வுறறனனே. ௧௲௧

1012. வள்ளியை நோக்கி விருத்த னெனுமபடி
வநதிடு மெநதைபிரான்
உளளூறு நீரில் விடாயுடை யேனென
ஓத வதற்கொருசாா
எள்ளில் புகழ்கொடி நற்சுனை யின்கரை
எய்த மெலிநதவாபோல்
அள்ளி யருமபுன லுணடெமை யாளுடை
அண்ண லறைநதருள்வான். ௧௲௨

1013. ஏதமி னீரின் விடாயை யகற்றினை
என்னை யினிததழுவிக
காத லகற்றுதி யென்று புகன்றிரு
கைகள் குவிததிடலும
மாது சினந்து படாந்தன ளததியின்
வததிர னைககுமரன்
ஆதர வோடு நினைபப வெதிர்ந்தனன்
ஆனைய தாயெதிரே. ௧௲௩

1014. கண்டனள வள்ளி வெருண்டு திருமபினள்
கநதனை வநதுதழீஇக
கொண்டன ளும்ப லகற்றிடி னீர்நசை
கொண்டது செய்வனெனூ

1012 விருததன - முதியவன. எநதைபிரான் - முருகவேள். நீரில் விடாய் - தணணீர்ததாகம. ஓத - வளளியெம்பிராட்டியிடம் சொல்ல. எள் இல - இகழ்சசியற்ற. கொடி - வள்ளி. எய்த - முதியவரோடு அடைய.

1013 நீரின விடாயை - நீா வேட்கையை. காதல் - காமத்தை. அததியின வததிரனை - யானைமுகக கடவுளை. ஆதரவோடு - அனபோடு. ஆனையதாய் எதிாநதனன்.

அண்டர் பிரானிரு கைகள் குவித்தனன்
அத்த வெழுந்தருளென்
றெண்டிறல் வேழமொ டோதலு மன்ன
துவப்பொடு சென்றதுவே. ௧௧௱௪

1015. அன்னது பின்பறு மாமுகன வள்ளியை
ஆசையொ டுமபுணராப
பன்னிரு கையொ டிருநதிட மங்கை
பணிநது புகழ்நதிடலும
மன்னு தினைப்புன மேகுதி யாமவண
வநதிடு வோமெனவே
துன்னிய வேன லுறுமபடி யுற்றனள
தோழியு மெய்தினளே. ௧௧௱௫

1016. ஏன லழிநதிட வெங்ஙன மேகினை
என்று விளம்புதலும்
பூநறு மென்சுனை யாடி வரும்படி
போயின னென்றிடவே
மேனி வியர்ப்ப முலைதது‌ணை விம்ம
வெளுததிட வாய்புரியும்
ஊனமி றண்சுனை யெவ்விடை யுற்றுள
தோதென வோதினளே. ௧௧௱௬

1014. வெருண்டு - அஞ்சி. உமபல் அகற்றிடின - யானையை ஓட்டினால். நீர் நசைகொண்டது - நீர் விருமபிய காரியததை. அணடர் பிரான் - முருகவேள. அதத எழுநதருள் - அபபனே, இனி நீ செலவா யாக. வேழமொடு - யானையாக வநத விநாயகரோடு. அன்னது - அநத யானை.

1015. அவண் - தினைபபுனததில. ஏனல் - தினைபபுனத்தை. உறும்படி - முனனே இருநததுபோலவே.

1016. ஏனல் அழிநதிட - தினைபபுனமானது காவல் செய்வா ரில்லாமல் கேடுற. விளமபுதலும் - தோழி கேட்க. வரும்படி - வரு மாறு. மேனிவியர்த்தல் முதலியன புணர்சசியினபத்தால் வநத வேறுபாடு கள். வாய் வெளுததிட. புரியும - செய்யும். எவ்விடை - எவ்விடத்தில்.

1017\. நன்றிது நன்றி தெனக்குமொர் குற்றம்
நவின்றனே யென்றுவெகுண்
டொன்றி யிருந்துழி வேலவன வேடர்
உருக்கொடு வெய்யமதம்
துன்று விறற்கரி யொன்றென தம்பொடு
சோரி சொரிநதிடவே
இன்றிவண் வநதுள தோவென வோதினன்
ஏதமின் மாதாகணமுன. கககஎ

1018\. அவ்விடை யிறகுகன் மங்கை புணர்ந்ததை
அஙகவா பாாவையினல்
மைவிழி நண்பி யறிநது பிறிநதயல்
வன்புன மீதுறவுன்
கவ்விய வேலவ னனவண் முன்பு
கலநதெழில் வளளியையெற்
கிவ்விடை யீகுதி யல்லதி யான்மடல்
ஏறுவ னெனறனனே. ககஅ

1019\. என்னலு மன்னவள வளளியை யெய்தி
இணஙகுறு மாறுரையா
மன்னிய வேல னிடைக்கொடு வந்திட
வளளியும் வேலவனும

இது அகததிணையில சுனேவியநதுரைததல எனனும் துறையின்பாற் படும்.

1017\. ஒனறி - பினபு மனம் பொருநதி. கரி ஒன்று எனது அம்பொடு. சோரி - இரத்தம். மாதாகள் - வள்ளியும தோழியும். இது வேழம விஞதல என்னும் துறை.

1018\. அவவிடையில் - அபபோது. நண்பி - தோழி. அயல் வன் புனமீது உற - அருகிலே உள்ள திணைக்கொல்லையைச சார. அன்னவள முனபு கலந்து - அத்தோழியின் முன் சென்று. எற்கு இவவிடை - எனக்கு இங்கே. மடல் ஏறுவேன - பனைமடலால் செய்த குதிரைமீது ஏறுவேன, காதல் நிறைவேருதவர் மட லேறுவேனெனறு கூறுதல் மரபு.

இன்ன லறுங்கல வித்தொழில் செய்துபின்
ஏனல புரநதிடவே
பொன்னுறு வேலன விடுத்தலு மெம்மனே
போயினள சேடியொடும். ககக

1020. வென்றிகொள் குன்றவ ரேன றடிநதிட
மேவினா மாதினையிற்
சென்றிடெ னததுணை மாதொடு வீடு
செறிநது வருநதியுறப்
பொன்றிகழ் வளளியை நாடி மெலிநது
புலம்பி யிருடபொழுதின்
வன்றிறல் வேலவன் மங்கை யிருநத
மனைப்புற முறறனனே. உ00

1021. வேலனை யன்பொடு கண்டனள சேடி
விருப்புறு வளளிதனைக
கோலமொ டுங்கொடு வநதனள்-பாணி
கொடுததன ளின்னவளைச்
சாலவு மன்பொடு காததரு ளெனறுரை
சாற்றலு நமமிடைநீ
மாலை நறுஙகுழல் வைததிடு மன்பு
மறக்கில மென்றனனே. உ0க

1019. அனனவள - தோழி. இணங்குறுமாறு - முருகவேளு டைய விருபபத்துககு இசையுமபடி. ஏனல புரநதிட - வளளியம்மை தினைபபுனததைக காவல செய்ய. எம அனே - வளளியம்மை. சேடி - தோழி.

1020. குனறவர் - குறவர். ஏனல தடிநதிட - தினையை அறுக்க. மாதினை இல செனறிடு என. துணைமாதொடு - தோழியோடு. வீடு செறிநது - இற்செறிபபுற்று; தஙகள வீட்டை அடைநது. இருட் பொழுதின் - இராக்காலததில. இது இரவுக்குறி.

1021. சேடி - தோழி. பாணி கொடுததனள் - கையிலே அடைக்கலமாகக கொடுததாள. மாலை நறுங்குழல : பாங்கியை நோக் கிய விளி

1022. என்று புகன்றவ ணின்று மகன்றெழில்
எய்திய மாதினெடும்
சென்றொரு காவி லிருந்தனன் வைகறை
சேர்தலும் வளளிதனைத
துன்றெயி னாககிறை கண்டிலன் மண்டிய
சுறறமொ டுங்குழுமிப்
பொன்றி லடிசசுவ டொற்றி நடநது
பொழிறபுடை யுறறனனே. உ0உ

1023. கண்டனள் வள்ளி வெருண்டன ளன்பொடு
கந்தனை வநதனைசெய்
தண்டினா வேடுவ ரென்செய்வ தென்றிட
அன்றெதிா சூருயிரைக்
கொண்டிடு மெஃக மிருநதுள தஞசலை
கொளளுதும் யாமெனவே
மண்டிய வேடுவர் வநது வளைநது
வடிக்கணை வீசினரே. உ0௩

1024. மாரி யெனும்படி வாளி சொரிநதிட
வளள றஞதருளாற்
சீரிய கையி லுறுங்கொடி யாகிய
சேவ லொலித்திடவே

1022. அவணினறும் அகனறு. காவில - சோலையில வைகறை சோதலும - விடிநதவுடன. எயினாககு இறை - வேட்டுவ அரசன். குழுமி - கூடி. அடிசசுவடு ஒறறி நடநது - தாள பதிநத அடையாளத தைக் கவனித்துச் சென்று. பொழிற்புடை - முருகன் வளளியமமை யோடு இருநத சோலையை,

1023. வநதனை செய்து - வணஙகி வேடுவா அண்டினா. சூர் - சூரன். எஃகம் - வேல். அஞ்சலை-நீ பயபபடாதே வடிக்கணை - கூாமை யான அம்புகளை.

1024. வாளி - அமபு. வளளல் - முருகவேள். அங்கண் அகன்று - அவ்விடததை விடடு நீங்கி குனறவா மாது - குறமகளாகிய வள்ளி.

ஆரு மிறந்தனர் வேலவ னங்கண்
அகன்று நடந்திடலும்
சோரவி லெழில்பெறு குன்றவர் மாது
தொடர்ந்து படர்ந்தனளே. உ0௪

1025. மேதகு நாரத னவ்விடை வந்தனன்
வேலவ னைப்பணியா
ஓதுதி யிங்ங னியற்றிய தென்ன
உவப்புறு வள்ளிபொருட்
டேதமில வேலவ னிங்ங னியற்றிய
யாவு மறைந்திடவே
தீதறு நாரத னாகிய பேருள
சீர்முனி கூறுவனால். உ0௫

1026. எம்பெரு மானிவண் வேடுவ ராரும
இறபப வியற்றினையிக்
கொம்பினை வவ்வி யகன்றிட னீதி
கொலோவென வோதுதலும்
உம்ப ரிடுக்க ணகற்றிய வேலன
உவந்து திரும்பியரோ
வம்புறு சோலையின வந்தனன் மாதவன்
வள்ளி யொடுங்கடிதே. உ0௬

1027. ஒல்லையில் வேலவன் வள்ளி மடந்தையொ
டின்றம ருய்ந்தெழவே
சொல்லுதி யென்னலு மன்னையு மவ்வகை
சொற்றனள் சொற்றிடலும்

1025. பணியா - பணிந்து. இயற்றியதை ஓதுதி.

1026. இவர்களை இறக்கும்படி செய்து வள்ளியை அழைத்துச் செல்லுதல் நியாயமோ. கொம்பினை - வள்ளியை. இடுக்கண் - துன்பத்தை. வம்பு - நறுமணம். சோலையின் - முன்பு தாம் இருந்த சோலையினிடத்தே மாதவன் - நாரதனோடும.

1027. உன தமர் உய்ந்து எழவே - உன் சுற்றத்தார் பிழைத்து எழ. அன்னை - வள்ளி. வல்லை - விரைவில். வெருக்கொடு - பயம் கொண்டு.

வல்லை யெழுந்தன ராறு முகம்பெறு
வள்ளலை யன்பொடுகண்
டெல்லை யிலாத வெருக்கொ டிறைஞ்சி
யிசைததிடு வாரிவையே. உ௦எ

1028. எஙகள பிரானினி யெம்மனே யுற்றெழில்
எம்மனை தன்னைமணந
தங்கொளு நின்பதி யேகுதி யென்னலும்
அன்ன செயறகிசையா
மங்கு னெருங்கிய குன்றுறை கானவர்
மன்னவ னிற்குறுகித்
துங்க நெடுமபுலி யாதன மீது
துலஙக விருநதனனே. உ௦அ

1029. அஙகது காலையில் வளளியை யன்பினொ
டண்ண றெரிநதிடலும்
கொங்கு நறுந்தொடை வேடுவர் மாதர்
குயிற்றிய கோலமொரீஇ
மங்கில் வளம்பெறு தெய்வ வனப்புடன்
மன்னின ளின்னதுகண
டிங்கிவ ளெம்புடை வநதது நநதம்
இருநதவ மென்றனரே. உ௦கூ

1028. எம் மனே உற்று - எங்கள் இல்லததை அடைநது. எம் அனே தன்னே - வளளியெமபிராட்டியை. அம் கொளும் - அழகை உடைய. இசையா - முருகன் இணங்கி. மங்குல் - மேகம். கானவர் மன்னவனுடைய இல்லேக் குறுகி. புலி ஆதனமீது - புலிததோலாசனத் தின்மேல்.

1029 தெரிநதிடலும் - பாாத்தவுடன. வேடுவர் மாதர் குயிற்றிய கோலம் ஒரீஇ - குறமகளிா புனைந்த திருக்கோலம் நீங்கி. தெய்வ வனபபுடன் - தெய்வ மகளுக்குரிய பேரழகுடன். எனறனர் - என்று குறவர்கள் கூறினர்.

1030. கொற்றம துற்றிடு கானவ ரானவர்
கொற்றவன் முறமெழிலால்
மற்றிணை யற்றுயா வள்ளி கரததினை
வள்ளல கரததினிலவைத
துற்றிடு மென்மக ளைக்கும ரேச
உனக்கருள் செய்தனனென்
றற்றமி லன்பொ டறைநது சிறநத
அரும்புன லுய்த்தனனே. உ௧0

1031. அன்னது காலையி லெஃக நெடுஙகா
வண்ணற ஞதருளால
தன்னிகா நாரதன மனறலி னுள்ள
சடங்கு புரிநதிடலும
துன்னிய விணணவா கண்ணன யன்புடை
சுற்றி வழுததிடவே
கன்னி மடநதையொ டநதா மீதிருள
கநதரன் வநதனனே. உ௧௧

1032. தநதையு மன்னையும் வநதது கண்டொரு
தநதி முகற்கிளவல
சிநதை களிததெவ ருமமுண ராவகை
செய்ய கரஙகளகுவித

1030. கானவரானவா கொற்றவன - வேட்டுவ அரசன். இணை யற்று உயா. உனககு அருள செயதனன - உனககு மனைவியாக வழங்கி னேன. அற்றம இல - சோாவிலலாத. அரும புனல உய்த்தனன் - தாரை வாாத்தான்.

1031. எஃகம நெடுஙகா அணணல - வேலாயுதக் கடவுள. மனறலின உளள சடங்கு - திருமணததுககு உரிய சடங்குகளை. கண் ணன் அயன - திருமாலும பிரமனும. கனனி மடநதையொடு - உமா தேவியாரோடு. அநதரமீது - ஆகாசததில். இருள் கநதரன் - சிவபிரான்.

1032. தநதிமுகறகு இளவல - விநாயகருக்குத தம்பியாகிய முருகவேள். யாரும உணராமல் தாய் தநதையரை வணங்கினா. புராந தகன - சிவபிரான்.

துந்து பெரும்புக ழும்பர் தமக்கும்
உவந்தருள் செய்திடலும்
புந்தி மகிழ்ந்துயர் விண்ணவ ரோடு
புராந்தக னேகினனே. உ௬உ

1033. சம்பு வகன்றுழி நாரத னாற்று
சடங்கு முடிந்திடலும்
அம்பு நெடுஞ்சிலை வேடுவர் மாதர்கள்
ஆசி புகன்றிடவே
வம்பு பொருந்து கடம்பு தடம்புயன்
மங்கையொ டங்கணெழுந்
தும்பர் புகழ்ந்திடு குன்றவா மனொடு
நிரைந்திடு வானிவையே. உ௬௩

1034. அருத்தி பொருந்திய வுன்ற னியற்கை
அனைத்து மியற்றுபவிங்
கிருத்தி யெனக்கடி தங்க ணிறுத்தி
இலங்கெழில வள்ளியொடும்
பெருத்திடு மன்ன சிலம்பை யகன்று
பிறங்கு வளங்குலவும்
செருத்தணி மாலவரை வந்தன னுந்திய
சேவ லுயர்த்தபிரான். உ௬௪

1033. சம்பு - சிவபெருமான. ஆற்று சடங்கு - செய்யவேண்டிய திருமணச் சடங்குகளை. சிலை - வில்லையுடைய. வேடுவரும் அவர் மாதரும். ஆசி - வாழ்த்து வம்பு - வாசனை. கடம்பு தடம் புயன் - கடம்ப மாலையை அணிந்த விசாலமான தோள்களையுடைய முருகவேள். குன்றவா மன்னொடு - வேட்டுவ அரசனுடன்.

1034. அருத்தி - அன்பு. இயற்கை - கடமைகளை. அங்கண் நிறுத்தி. சிலம்பை - மலையை பிறங்கு - விளங்குகின்ற. செருத்தணி மால்வரை - திருத்தணி மலையை.

1035. அண்டர்கள் கமமிய னன்னதின் முன்னர்
அமைததிடு மாலயமுற்
றொண்டொடி யோடு மிருததலு மங்கை
உவந்து வணங்கியெழிற்
கொண்டிடு மின்ன சிலம்பி னியற்கைகள
கூறுதி யெனறிடலும்
மண்டிய வககிரி மேன்மை யனைத்தையும்
வளளல புகன்றனனே. உகரு

1036. உய்வகை தந்திடு கநத னதறபின்
உரக்கிரி விலலுடையோன்
ஐவகை மேனியி லோரவடி வங்கண்
அமைத்தமை யாமகிழ்வான்
மெய்வகை யாசசனை செய்ததி னுள்பல
மேவி விளங்கெழிலசோ
மைவிழி மாதொடு கந்த விலங்கலில்
மநதிர முறறனனே. உகசு

(கலிநிலைத்துறை)

1037. வண்டாாதொடைக்குழன் மருததுவனளிதததிருமங்கை
கண்டா னெழுநதெதிா நடநதாள பணிநதனள்காரத்தால்

1035. அண்டர்கள் கமமியன் - தேவதச்சனுகிய விசுவகர்மா. அனனதில் - அவ்விடததில். முன்னர் - முனபே. திருத்தணிகையின் பெருமையை முருகவேள வள்ளியம்மைக்குக் கூறியருளினர்.

1036 உரக்கிரி வில்லுடையோன் - வன்மையையுடைய மேரு மலையாகிய வில்லையுடைய சிவபிரான். ஐவகை மேனியில ஓர் வடிவு - சிவசாதாக்கியம், அமூாததி சாதாககியம, மூாத்தி சாதாக்கியம, கர்த்திரு சாதாககியம, கர்மசாதாக்கியம என்னும ஐநது வடிவஙகளில் ஒன்றுன காமசாதாக்கியமாகிய சிவலிங்கததை. அமையா மகிழ்வால் - அடங்காத உவகையோடு. அதில நாளபல. கநத விலங்கலில மந்திரம - கநத கிரியில உள்ள தம ஆலயததை.

1037. தொடை - மாலை. மருததுவன் - இநதிரன. திருமங் கை - தேவயானை. அண்டாா தமககு அரி - பகைவாகளுககுச சிங்கம்

அண்டார் தமக்கரி யெடுததே யுரததிடை யணைத்தான்
விண்டா னுறழ்ந்தவிடை வள்ளியவ டாண்மிசை விழுந்தாள்.

1038. ஏறுன தறறபுகழ் யாணருள வள்ளியை யெடுத்தே
மாறு நெடுஙகிரி யிரண்டுட னிரண்டுபொரு மாபோல்
வீறுன கொஙகையொடு கொஙகைக ணெருங்கவுரமீதே
பாறு னிகாததமொழி புல்விமுக மன்பல பகர்ந்தாள.

1039. மினனா நுசுபபனைய மாதரொ டரிததவிசின் மீதே
ஒன்னா ருடம்பிடி யுடம்பிடி பிடிததவ னுறைநதான்
பொன்னா டனமங்கையிவள் வநதபரிசென்னபுகலென்ன
அனனா டனக்கிவை யுரைககுமெமையாளுடைய வண்ணல்.

1040. முன்னாண் முகுநதனிடை வநதீரெ மைததழுவமுன்னிப்
பனனா ணெடுஞசர வணததே தவதொழில பயின்றீர
அந்நாளி னுமபுடை யடைநதே மகததிறை யகத்து [ம்.
மின்னார்படைப்புளினர் கண்ணும்வளர்வீரென விடுத்தா

1041. மருநதான வின்பமொழி யிநதிர னிடத்துமக ளாய்நீ
இருநதா யிருநதுழி மணநதா முனக்கிளைய வின்னாள்

போன்ற முருகவேள். உரத்திடை - திருமார்பில. விண்தான உறழ்நத இடை - ஆகாசததை ஒதத இடையை உடைய.

1038. யாணா - புதுமையழகு. பாலதான நிகாதத மொழி - தேவயானை.

1039. மின ஆம் நுசுப்பு - மின்னலைப போன்ற இடையை யுடைய. அரிததவிசு - சிங்காதனம். ஒன்னார் உடமபு இடி உடம பிடி பிடிததவன் - பகைவருடைய தேகங்களை அழிககும வேலாயுதத்தை ஏநதியவன். பொன்னாடன மங்கை - தேவயானை. பரிசு - வகை.

1040. நீஙகள் இருவரும் திருமாலுககுப புததிரிகளாக உதித தீாகள். அநநாளில் நுமபுடை. மகதது இறையகததும் - இந்திரனிடத திலும். புளினாகண்ணும் - வேடாபாலும.

திருந்தா வணங்கெயினர் பால்வளர யாமினிதுசென்றே
பொருந்தாசை யோடுபல செய்துவதுவைதொழில் புரிந்தாம்.

1042. செந்தே னறும்பொழின் மருத்தரு செருத்தணி வரைக்கண்
பந்தே பொருந்திய கரத்தா யிருந்தொளி பரப்பும்
இந்தே புரிந்தமுக வின்னமட மங்கையொடு மிங்ஙன்
வந்தே மியாமென மகிழ்ந்தாண் மருத்துவன் மடந்தை.

1043. சீரா ரடற்குலிச பாணிமக ளானதிரு மாதும்
வாரா முலைக்குறவர் மாதுமிரு பாலினும் வயங்கப்
போரா ரரித்தவிசின் மீமிசை யிளம்பரிதி போல
ஏரா ரடற்குமர நாயக னுவப்புட னிருந்தான். ௨௨௩

1044. மைந்துற்ற சேவலு மிருந்தகருமொண்பணியைவவ்விச்
சிந்துற் றிடுந்திறன் மயூரமொடு வேலுமுயர் தேரும்
எந்தைக்கு நாடொறு மிடும்பணி புரிந்தவ ணிருந்த
கந்தப் புராணச் சுருக்கமு நிறைந்தது களிப்பால். ௨௨௪

1041. மருந்து - அமுதம். மொழி : விளி. மணந்தாம் - உன்னை மணம் செய்துகொண்டோம். எயினர்பால் - வேடர்களிடையே. வதுவை - திருமணம்.

1042. மருத்தரு - வாசனை வீசுகின்ற. பந்தே பொருந்திய கரத்தாய் - பந்துகள் அமைந்த கைகளை உடையாய். இந்து - சந்திரனை. மருத்துவன் மடந்தை - இந்திரன் மகளாகிய தேவயானை.

1043. குலிசபாணி - இந்திரன். குறவர் மாது - வள்ளி. வயங்க - விளங்க. அரித்தவிசின் மீமிசை - சிங்காதனத்தின் மேல். இளம்பரிதி போல - பால சூரியனைப்போல.

1044. மைந்து - வலிமை. சேவலும் - சேவற்கொடியும். இரும் தகரும் - கரிய ஆட்டுக்கிடாயாகிய வாகனமும். பணியை - பாம்பை. சிந்துற்றிடும் - துண்டாடு செய்யும் மயூரம் - மயில். எந்தைக்கு - முருகக்கடவுளுக்கு. பணி புரிந்து - ஏவலைச் செய்துகொண்டு. இருந்த - இருந்தன.

(எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

1045. வேலவாழி மயில்வாழி சேவல் வாழி
வேறுமுள படைவாழி விளங்கு தண்டைக்
காலவாழி யருளபொழியும் விழிகள வாழி
கவின்குலவு மீராறு கரங்கள வாழி
மால்வாழி வாழியெனப் பணிநது வாழ்த்தும்
மலைமாது தருமுருகன் மகிழ்ந்த வாறு
பால்வாழி யெனையாளுங் கருணை வாழி
பங்கிருநத மங்கையாதம் பதஙகள் வாழி. ௨௨௫

(கலிவிருத்தம்)

1046. ஆதி வாழிய வருசெழுத் தோடுவெண்
பூதி வாழிய புண்ணியர் வாழிய
நீதி வாழிய நீள்புவி வாழிய
கோதில் சைவக் குலமிக வாழியே. ௨௨௬

1047. மெதது மின்ப வியாபக மாகிய
முத்தி தநதெனை யாட்கொண்ட முன்னவன்
பததா மொய்ததசம் பநதன் கமலைவாழ்
அததன் வாழி யடியவர் வாழியே. ௨௨௭

1045. வேறும உள படை - வேலொழிநத மற்றப பதினோராயு தங்களும். மால் வாழ்ததும் முருகன். மகிழ்நத - தம் இருக்கை யாகக் கொண்டு மகிழ்சசியுற்ற. ஆறு பால் வாழி - ஆறு படைவீடுகள் வாழ்க. பங்கிருநத மங்கையா - தேவயானையும வள்ளியம்மையும்.

1046. ஆதி - சிவபிரான். வெணபூதி - திருநீறு. புணணி யர் - சிவபுணணியம் செய்யும் சிவனடியார்.

1047 இன்ப வியாபகம ஆகிய - இனபமே நிறைநத. முன்ன வன - தலைவர். சமபநதன் - தருமபுர ஆதீன ஞானசிரியராகிய குருஞானசமபநதர். கமலை - திருவாரூா. சம்பநதனாகிய அததன.

1048. வீரவேறகை விமலன் மகிழ்ந்திடப்
பாரி னோர்கள் பரிந்து புகழ்நதிடச்
சீரு லாவிய செநதி னகரிடை
ஏரி னோடரங் கேற்றிய திநதநூல். ௨௨அ

(அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்)

1049. துய்யதா மறைக ளாலுந துதித்திட வரிய தான
செய்யவே ளடிகள் வாழ்க சேவலு மயிலும் வாழ்க
வெய்யசூர் மார்பு கீண்ட வேற்படை வாழ்க வன்னான்
பொய்யில்சீ ரடியார் வாழ்க வாழ்கவிப் புவன மெல்லாம்.

முற்றும்

1049. செய்யவேள் - சிவந்த திருமேனியையுடைய முருகக் கடவுள். சூர்மார்பு கீண்ட - சூரனது மார்பைப் பிளந்த.